UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iasonis Mayni I. V. C. In ... Infortiati Partem Commentarii

In Secvndam Infortiati Partem Commentarii

Dal Maino, Giasone

Lvgdvni, M.D.LXIX.

De legat. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96950

Visual Library

dicuntur impleri dando heredi heredis qñ qs eſt grauatus ſi
dederit heredi.tex.eſt in.l.cũ ita datur.§.fi.ff.de ꝯdi.⁊ demon.
in.l.ſi peculium.§.heredi.⁊ in.l.ſi ſtatulibera.§.non ſolũ ⁊.§.ſi
filius.⁊ in.l.ſi ſeruus heredi.in prin.ff.de ſtatulibe.⁊ iſta eſt cõ
munis cõcluſio ꝙ prohibitio facta heredi cẽſetur etiam facta
150 heredi heredis.¶ † Limita iſtam communẽ cõcluſionem niſi
teſtator fecerit prohibitionẽ heredi nominatiue ipſuꝫ nomine
proprio nominãdo,puta titiũ heredẽ ꝓhibeo alienare tũc nõ
venit heres heredis.tex.eſt in.l.lucius.§.j.⁊ ibi Bar.ff.de le.
iij.Ray.Imo.⁊ Alex.hic Lud.ro.in.l.ſi quis filium.§.fi.ſ.de
acqui.he.Alex.in conſi.lvj.j.vol.incip.conſideratis verbis te
ſtamenti.facit tex.in.l.ſi ſeruus communis.ff.de ſtipula.ſeru.
151 ¶ † Pro ampliatione huius limita.aduerte multũ ſin.quod
dictio ipſi heredes,facit ꝓhibitionem eſſe perſonaliſſimam,vt
nõ veniãt heredis heredes,ꝓpter dictioneꝫ ipſi que non ſolum
eſt relatiua,ſed etiaꝫ ad oculũ demõſtratiua.Ita ſingulariter
tꝫ Bal.nec alibi vnꝗ̃ ſcriptum legi in conſi.ccciij.v.vol.inci.
Nobilis vir Guil.de ſãcto Nozario.⁊ ſi vera eſt hec ampliatio
152 eſt valde ſingularis,ſed apud me multum mirabil'r.¶ † Iſtã
limitationem ꝗ̃ hꝫ ꝙ qñ ꝓhibitio fit nominatiꝫ heredi,ꝙ tũc
nõ venit heres heredis nõ alij ſucceſſores.Limita multũ vtili
ter ad practicã,niſi teſtator adijciat ꝓhibitioni rationem:qꝛ ve
lit talẽ rẽ remanere in familia vel nõ exire de ſuo nomine aũt
de ſuo genere.Tũc attendi debet ratio que eſt generalior,⁊ ꝗ̃
declarat ⁊ ampliat ipm dictũ.l.cũ pater.§.dulciſſimis.ff.de le.
ij.vt ſic prohibitio cẽſeatur eſſe mere realis ac ſi verba eſſet in
rem concepta.⁊ ſic includit omnes heredes ⁊ deſcendentes.ita
no.limitat Bar.in.l.pater.§.fundum.ff.de leg.ij.qꝛ ratio pro
hibitionis que eſt generalis facit ꝙ ampliat prohibitio ⁊ cen
ſeat realis ꝓpter verbo.ſignifi.vt ibidem tenet Hy.⁊ Ray.de
forli.quos in.§.fundum.refert ⁊ ſequitur Flor.idem tꝫ Ludo.
ro.in conſi.cccclvij.inci.circa propoſitam cõſultationẽ de tri
bus dubitari ꝯtingit.in.ij.du.⁊ no.Pau.de ca.in cõſi.ccxxiiij.
incip.viſis ⁊ cõſideratis omnibus diligenter.in.ij.dubio.⁊ ita
alis in ꝯtingẽtia facti cõſului,⁊ ita obtinuit,⁊ ita fuit iudicatũ.
¶ Cõfirmo iſtã limitationem duplici bona ꝯſideratione.Pri
153 mo:† qꝛ ratio adiũcta facit recedi a primo ſignificatu ⁊ bonũ
antecedentiũ.Ita no.egregie Bal.i.l.ſi ſeruus legatus.§.qui
154 quinꝗ̃.per illũ tex.ſ.eo.¶ † Secundo confirma.nam qui re
pudiat bono.poſ.⁊ ſic remediũ petitorium,poteſt tamẽ venire
de iure ciuili:eſt vex niſi renũtiet in ſpecie vni iuri adiecta ta
men cauſa generali puta,ſi ideo renũtio bono.poſſe.qꝛ heredi
tas eſt dãnoſa.Iſta ratio pariter infert circa vtrũꝗ̃ remedium
excludẽdũ,⁊ ex rõne intelligimus dictũ,vt no.gloſ.in.l.ſi is q
animo.ſ.de acq.he.ita ad literã dicit ſignãter Bald.in.l.ſuam
155 hrẽdẽ.ad fi.C.de iur.deli.¶ † Secõ pncipaliter ꝓ limitatione
adde ꝙ ſi heres ſit prohibitus alienare rem,vt in familia per
petuo remaneat,iſta prohibitio lꝫ comprehendat heredem hrẽ
dis,tamẽ non durat vltra quartũ graduꝫ ſeu vltra quartã ge
nerationẽ poſt teſtatorẽ.tex.eſt de hoc ſing.in.§.j.in aut.de re
ſtit.fideic.⁊ ibi Ja.de bel.per.⁊.Ang.ad hãc no.⁊ Ale.hic ⁊ vl
tra eos etiã no.Bart.in illo.§.j.ſi eſt lec.Bart.¶ Quod limita
ſingulariter niſi teſtator in ꝓhibitione adieciſſet cauſam:quia
vult talem rem perpetuo tranſire ad omnes deſcendẽtes tunc
iſta prohibitio extẽditur vltra quartũ gradum,⁊ deinceps in
infinitum propter terminũ deſcendentes:qꝛ nomen deſcendẽ
tiũ in infinitum extenditur.§.j.in authenti.de here.ab inteſta.
⁊.l.fi.ff.de ſuis ⁊ legi.Et ſic illud quod nõ operantur illa verba
vt in familia perpetuo remaneat,operat' illa dictio ad oẽs de
ſcendentes.ita ſignãter limitat Iaco.de belui.in.d.§.j.in aut.
de reſtit.fideic.quem refert ⁊ ſimpliciter ſequitur Alex.in ꝯſ.
lix.ij.vol.in.c.attentis verbis teſtamenti.⁊ in prealle.conſ.li.
in.vj.volu.⁊ licet ipſe non dicat,iſtud idem formaliter ⁊ ad lite
ram ponit ⁊ notabiliter Bart.in.d.§.j.ſi tamen vt dixi eſt lect.
156 Bar.¶ † Duodecimo querit Bartol.an res prohibite alie
nari poſſint vſucapi vel preſcribi.⁊ concludit quod ſic.⁊ cũ eo
tenet ſimiliter Raph.cu.hic:⁊ latius Alex.Iſta conſideratio
ne:quia res que poteſt interueniẽte aliqua ſolennitate aliena
ri,illa poteſt preſcribi ſm Bar.⁊ alios.in.l.fi.per illũ text.C.i
qui.cau.in inte.reſt.non eſt neceſ.Bald.in.l.j.C.de ſer.fu.Sꝫ
res prohibita per teſtatorem alienari poteſt alienari ſeruata
certa forma.ſcꝫ interueniente conſenſu illorum quorum fauo
re ꝓhibitũ eſt.l.nulli.§.j.ff.eo.l.cũ pater.§.libertis.ff.de leg.ij.
⁊ ſic requirit' eorum ſciẽtia:ergo debet poſſe preſcribi.¶ Sed
ad iſtum fundamentum Alexan.poteſt reſponderi ex mente
Abb.in.c.cum non liceat de preſcrit.quod in.d.l.ſi iura non
ſimpliciter prohibent alienationem rerum minoris,ſed prohi
bent ſine cauſa ⁊ certa ſolennitate ⁊ ſic iura nõ ſimpliciter reſi
ſtunt alienationi,ſed i caſu noſtro teſtator expreſſe prohibuit
alienationẽ:ergo etiam prohibuit vſucapionem.d.l.alienatio
nis verbum.ff.de ver.ſig.vbi dicit tex.alienationis verbũ cõ
tinet vſucapionem.Cõtrariũ tꝫ Barto.in.l.vbi lex.per illum
tex.cũ gl.ff.de vſuc.iate Imo.hic.Ang.in.l.j.C.de preſcript.
long.tempo.Abb.in.d.c.cum non liceat ⁊ pro certo mirãdũ
eſt quod Barto.alleg.pro ſe tex.in.l.fi.§.pe.C.cõmu.de leg.
qui dicit totũ cõtrariũ ibi,nec vſucapio nec longi tẽporis pre
ſcriptio,⁊ ibi nullo obſtaculo eis opponendo prout etiam re
prehendit Bar.Imo.hic.¶ Alij non tangunt.Sed tu ſalua
Bar.qui bene alleg.te.d.§.penul.Nam cõſiderauit Bar.ꝙ
ideo ibi non preſcribitur cõtra legatarium vel fideicommiſſa
riũ nõ valentem agere pendẽte ꝯditione vel die incerta per re
gulam.l.j in fine.C.de anna.except.ſꝫ hic valebat agere.ergo
currit preſcrip.Similiter alius te.quem allegat Bar.in.le.q
heredi.§.ſi pars.ſ.de cond.⁊ demõ.nõ videtur obſtare eo qꝛ
ſm Imol.poteſt intelligi ꝙ ibi illa pars legati fuit vſucapta
viuo teſtatore prout ibi tãgit gl.Et licet gl.ibi etiam videat'
itelligere quãdo poſt mortem teſtatoris fuit vſucapta.Dicit
Imo.iſtud nõ poteſt ꝓcedere ꝑ proxime dicta.Tu potes me
lius reſpõdere ꝙ ibi nõ loquitur rei de re prohibita alienari
ſed de re legata ſimpliciter.¶ Tenendo iſtam partem contra
Bart.poſſet limitatio ꝓcedere in vſucapione vel ꝑſcriptione
longi tẽporis.d.l.ij.C.de vſuca.pro emp.eo qꝛ in tali preſcri.
requiritur titulus.l.diutina.C.de preſcr.lon.temp.ſed talis
titulus alienationis eſt nullus ⁊ habetur pro non titulo,vt hic
⁊.l.pater.§.iulianus agrippa.ff.de le.iij.Tamen nõ prohibe
tur preſcrip.xxx.vel.xl.annorũ in qua non requiritur aliquis
titulus ſed currit aliqua negligentia non petentis.Ita tenet
Pau.de ca.in.d.l.fi.§.pe.C.commu.de leg.⁊ latius Alexãd.
in prealleg.conſi.lix.incip.attentis verbis teſtamẽti.Sed ad
uerte quod etiam iſtud non eſt verum contra Bart.quia dato
ꝙ venditio non valeat propter prohibitionem alienatiõis:ta
men ex quo emptor eſt in iuſta cauſa erroris qꝛ ignorat here
dẽ prohibitũ alienari,talis error habetur loco tituli,⁊ valet ꝗ̃
ad preſcribendum.text.habes ⁊ exemplũ in.l.ij.§.ſi pupillo.
⁊.§.ſi a furioſo.ff.de vſuca.pro emp.vbi Bar.⁊ idem Bart.in
l.celſus.ff.de vſuc.¶ Decimotertio ⁊ vltimo querit Bartol.
157 † an preceptum iudicis nudũ ſine cauſa vel ſine cauſe cogni
tione factũ valeat ⁊ dic vt ibi per eũ.Aduerte tamen in quãtũ
Barto.dicit quod iſte tex.nihil facit:qꝛ preceptum teſtatoris
cõtinens ſolũ fauorẽ prohibiti cẽſetur eſſe conſilium.Adde ꝙ
in hoc Bar.aliter eſt locut',⁊ ſic forte melius.in.l.pater.§.iu
lianus agrippa.ff.de le.iij.Naꝫ ibi dicit ꝙ ſi preceptũ iudicis
eſt factũ in fauorẽ partis tantũ ⁊ tũc eſt nudum.⁊ ſic nihil va
let vt hoc tex.ſec' ſi eſſet factũ in fauorẽ tertij vel alterius quo
158 quomodo intereſſet,tũc non eſſet nudum ⁊ valeret.¶ † Con
firmatio optime:qꝛ ꝑceptũ iudicis ⁊ ꝑceptũ teſtatoris in ꝓhi
bẽdo alienari rem equiparant'.text.eſt in.l.ſeruus hac lege.ff.
de manu.Item iuſſus iudicis ⁊ teſtatoris equiparant' l.nõ eſt
mirũ.⁊ ibi Bart.ita ad hoc not.ſ.de pigno.actio.Item factũ
iudicis ⁊ teſtatoris equiparantur.l.ij.⁊ ibi Bal.ad hoc not.C.
de diuid.tute.⁊.l.j.§.ſi pupillus.in ver.ergo.⁊ ibi Bal.ad hoc
no.ſ.de tu.⁊ rat.diſt.Item licitum eſt arguere a verbis preto
ris ſeu iudicis ad verba teſtatoris.l.ſi quis legauerit.ſ.e.ti.l.
ꝗ filiũ.§.ſabinus.ad trebel.l.ſi ita fuerit.§.fi.ſ.de manu.teſt.
159 † Item bonũ eſt argumentum de iudicijs ad vltimas volun
tates.l.qui teſtamẽto.§.ne furioſus.⁊ ibi Bart.ad hoc not.ſ.
de teſta.Et ꝓpterea in hoc diſtingue ꝓut dixi.ſ.in.vj.q.Bar.
quod ſi preceptũ iudicis prohibens alienationem eſt cũ cau
ſa legitima prohibiti puta cauſa prodigalitatis vel fuge vel ſi
mili,⁊ tũc valet tale ꝑceptũ iudicis.Secus ſi fiat ex abrupto ⁊
ſine cauſa:⁊ tũc nihil valet prout etiam voluit Bar.hic in fin.
⁊ per iſta cum laude Dei eſt impoſitus perfectus finis vt arbi
tror huic ſolenniſſimo.§.diui.die.v.Maij.

¶ Sequitur repetitio notabilis l.lxxxvij.Re coniuncti.de le
gatis tertio.

1 ☞ Diſiuncti dicuntur qui ſeparati ſunt.⁊ vide nu.4.
2 Coniuncti proprie dicuntur illi qui ſunt cõiuncti verbis teſta
toris quibus eadem res equis portionibus,⁊ non inſolidum
relinquitur.
3 Res ſi eſt relicta pluribus ⁊ cuilibet prohibitum alienari par
tem ſuam videtur etiam prohibitum alienari partem ei obuẽ
tam per ius accreſcendi.
5 Onus impoſitum rei diſiuncti legate vno ex ipſis repudiante
non tranſit ad alium.
6 Ius accreſcendi quod proprie habet locum in cõiunctis,ſed
ius nõ decreſcendi quod habeat locum etiam quando aliquis
venit de iure ſpeciali.
Ius accreſcẽdi non habet locũ qñ quis venit de iure ſpeciali.
Ius non

Jus non decreſcendi ſeu non diminuendi competens diſiunctis competit eis inuitis.
Jus accreſcendi competens in legatis competit volentibus. ſecus in heredi.ate.
Caſus in terminis ponitur in iſta lege.nu.9.
10 Coniunctus re tantū dicitur qñ duobus eadē res in ſpecie ſeparatim, ꝛ ſic in diuerſis orationibus legatur ſecus in quantitatibus:qꝛ vterqꝫ habebit ſua decem.ꝛ lite infra nu.5.ꝛ 65.
11 Coniunctus verbis tm̄ dicitur quādo diſtributio partium in eadē re,ꝛ in eadem oratione ponitur.ꝛ etiaꝫ vide infra.n.74.
Coniunctio verbalis fit per nomen collectiuū.ꝛ nu.78.ꝛ vnitatem orationis nu.3.ꝛ vide infra nu.7.ꝛ.86.ꝛ in nu.109.
12 Coniuncti re ꝛ verbis dicuntur quando in eadē oratione plures copulantur partibus non aſſignatis.
13 Coniunctus re ꝛ verbis ſimul quod preferatur ceteris in portione deficientis collegatarij.ꝛ nu. 5.
Jus accreſcendi ſeu non decreſcendi ꝙ cauſaẗ ex coniunctione
14 Jus accreſcendi qđ habeat locū etiam in habente legatum de iure ſpeciali.ꝛ de hoc infra.nu.152.ꝛ.177.quod non.
15 Coniūctus per nomen collectiuū poſitus,inter plures coniunctos verbis tm̄ vel re tantū preferẗ,alteri ſimiliter coniuncto.
16 Si vnus erat coniunctus re tantū alter verbis tantum in portione deficientis neuter eorū alteri venit preferendus.ſed ambo ſimul concurrere debent.
17 Duo vincula vincunt vnum data paritate.
Que ſingula non proſunt multa iuuant.
18 Due rationes vincunt vnam.
Duo iura vincunt vnum.
Qui eſt comes ꝛ marchio ſimul quod prefertur illi qui eſt comes tantum vel marchio tantum.
19 Doctor vtriuſqꝫ iuris p̄ferẗ doctori q eſt doctor in altero tm̄.
Due vel plures gl.quod vincant authoritatem vnius.
Jus ſubſtitutionis cum iure accreſcendi quod eſt potētius qꝫ ſimplex ſubſtitutio.
20 Coniuncti re ꝛ diſiuncti verbis qualiter dicantur.
21 Verbum lego quod non poſſit regere duos accuſatiuos.
22 Tacitus ſenſus non attenditur in verbali cōiunctione vel diſiunctione.
23 Si a pluribus teſtatoribus ſit legatū pluribus legatarijs iſti vllo modo non dicuntur coniuncti,ſed omnino ſeparati:intelligẽ niſi duo teſtamenta haberentur pro vno.
24 Teſtator legando eandem rem ſecūdo quando videatur adimere a primo vbi qđ cōmunis opinio eſt qđ nō.ꝛ vide nu.7.
25 Hereditas quo facilius reuocatur per tacitam ꝛ preſumptam ademptionem quam legatum.
26 Jndefinita quod equipolleat vniuerſali.
27 An ſicut in legatis commemoratio primi inducit ademptionem ita pariter in hereditatibus.
28 Commemoratio primi legati in eadem perſona quod operetur ademptionem.ſecus in diuerſis.
29 Arguere de ſtipulatione ad legatum quod ſit bonum.
30 Nouatio quod per interuentum noue perſone paſſiue inducatur ſecus ex parte eius cui acquiritur obligatio.
31 Seruus in actu acquirendi poteſt conditionem domini facere deteriorem non poſt quam fuit acquiſita.
32 Soluta in coniunctam reſoluitur quando plures perſone ponuntur in eadem oratione.ſecus in diuerſis.
33 Coniunctio verbalis quod propter diuerſitatē orationum non inducatur etiam ſi inter eas adeſſet copula.ꝛ nu.42.
Copula ꝛ quod idem ſoluatur in idem.
34 Coniunctus verbis tantum an preferatur coniuncto re tantuꝫ vel ambo concurrāt.ꝛ in nu.40.tenet intel.
Ego quod preferatur.
36 Ordo multū cōfert ad intelligentiam ꝛ interpretationē legis
37 Dictio qđ ſi eſt aduerſatiua,ꝛ poſita ſine copula ſignificat diuerſitatem in facto ꝛ in iure.
Dictio qã pro qꝛ qñ venit per modum redditionis cauſe.
38 Dictio ꝛ auget ꝛ includit.
39 Ratio non aſſignatur per id quod eſt idem cum dicto.
41 Jaſon more ſuo ꝛ veteri inſtituto ſemꝑ amplectiẗ reales,itellectus cōgruētes verbis litere ꝛ q nullā improprietatē inducūt.
Punctus habetur pro copula ibi in fi.ꝛ in nu.8.
43 Clau.ex equis portionibus poſita i diuerſa oratione quod nō poſſit referri ad primum poſitum in oratione ſeparata.
44 Jnſtituti ſine partibus non dicuntur realiter coniuncti:eo qꝛ non ſunt vocati ad eandem rem,ex expreſſa voluntate.
45 Copula ꝛ quod inducat coniunctionem verbalem non realeꝫ.
46 Jntellectus ad tex.l.meuio.in prin.ſ.de leg.ij.
47 Species non eſt multiplicabilis ſicut quantitas.
48 Aduerſitiua ſi vero qđ non repetat qualitatem precedentis.
Aduerſatiua continet etiam in ſe copulam.
49 Coniunctio eſt triplex,ſcꝫ dictionum,rationum,ꝛ locutionum.
50 Coniunctio alia hominis alia legis,ꝛ hominis alia teſtamentaria,alia conuentionalis ꝛ alia mixta.
51 Coniunctio legalis dicitur quādo plures coniunctim ad acquiſitionem alicuius rei a lege vocantur.
52 Coniunctio legalis duobus modis contingit.
53 Coniunctio teſtamentaria eſt triplex,quedā realis, quedā verbalis,quedam mixta.
54 Coniūctio conuentionalis eſt,que cauſatur in diſpoſitionibus inter viuos.
55 Coniunctio mixta quomodo dicatur.
56 Coniuncti re vt dicantur que requirantur.
57 Diuerſitas pſonarum qđ facilius inducat multiplicationeꝫ qꝫ vna perſona,ꝛ idem operatur quod diuerſitas ſcripturarum.
58 Quando eadem quantitas relinquitur ſub diuerſis conceptionibus.tunc intelligitur legatum duplicare.
59 Quantitas ſi legatur pluribus ſub nomine collectiuo an intelligatur coniunctim omnibus relicta an vero ſinguli ſingulas quantitates habere debent remiſſiue.
60 Secundum requiſitum vt dicantur re coniuncti.
61 Coniunctio realis qđ operetur,vt ſi deficiat in perſona vnius alius habeat rem totam iure ſuo non diminuendi.
62 Effectus reſultantes ex coniunctione reali ſunt duo.
63 Tertium requiſitum vt dicantur re coniuncti.
64 Jnſtituti ſimpliciter,ꝛ ſic ſine partibus non dicunẗ re cōiūcti qꝫtum ad iūs accreſcendi,ſed ibi faciant partes per concurſuꝫ.
66 Jn vltimis voluntatibus tantum debet operari tacitum quātum expreſſum.
67 Si teſtātor inſtituit titiū in dimidia,ꝛ Sēproniū in eadem dimidia inſtituit:in qua titiū inſtituerat iſti dicuntur re coniuncti.
68 Si teſtator vni legauit totum alij partem an illa parte erunt re coniuncti.
69 Fundus ſi relinquiẗ vni deinde vſuſfructus eiuſdem fundi in ſpecie alij relinquiẗ ex quo ambo concurrunt in vſufructu in eo dicuntur re coniuncti.
70 Uxore relicta vſufructuaria omniū bonorū ꝛ ſi filius moriatur in pupillari etate legatus eſt fundus titio qđ mortuo filio vxor non concurret in vſufructu fundi legato titio, ꝛ ibi tenet contrarium quod imo habebit.
Si vni primo legaẗ fundus deinde alij legatur tertia vel quarta pars illius fundi qđ non dicantur re cōiūcti ſecus econtra.
72 Legatum optionis ꝙ facta electione dicatur legatū ſpeciei.
73 Coniunctio realis ꝙ etiā fiat mediantibus qualitatibus diuerſis vtrique legatario ſeparatim aſſignatis in quibus res legate communicant.
75 Unitas orationis cōplectens plures legatarios eoſdem loco vnius legatarij facit heredes.ꝛ vide nu.8.
76 Coniunctio verbalis vt inducatur non refert an ponuntur copula ꝛ an dictio cum.
77 Coniunctio verbalis quod inducatur etiam per alienationem poſitam inter perſonas.ꝛ nu. 8.
Alternatiua poſita inter perſonas qđ reſoluatur in cōiuncta.
79 Coniuncti verbis tantū,vt dicantur quid requiratur vt reputentur vt vnum corpus.in nu.90.
80 Copula poſita inter diuerſas orationes qđ non inducat coniunctionem verbalem,ꝛ eſt communis.
8 Due orationes ſolute ꝙ non inducant cōiūctionem verbalem ſed inter eas ponitur punctus loco copule,ꝛ vide nu.86.
82 Expreſſio eorum que tacite inſunt ſi aliter ꝛ ad aliud exprimātur quam ineſt quid operetur.
84 Copula poſita inter duas perſonas quod operatur quod habeantur pro vna.
85 Copula poſita inter duas orationes pariter principales ꝙ nō requirat concurſum copulatorum.
87 Coniūctio verbalis qđ etiā inducatur per dictiones diſtributiuas per aduerſatiuam ꝛ alternatiuam.
88 Coniuncti re ꝛ verbis ſimul qui dicantur.
89 Cōiūcti vocati a teſtatore cū alio diſiūcto reputantur vt vnꝰ.
90 Coniūcti re ꝛ verbis an dicatur ſi teſtator dicit Titio ꝛ Seio fundum lego.in nu.88.vbi diſputat.
91 Copule natura eſt diſtribuere actum verbi cuilibet in viriles.
93 Dictio quaſi eſt nota improprietatis,ꝛ etiam proprietatē ꝛ veritatem ſignificat,ꝛ ibi quando.
94 Jnterpretatio qđ vniformiter ſumitur i cōtractibꝰ ꝛ vltimis voluntatibus quando diſputatur de ſignificatione terminorū.
95 Jllud dicitur eſſe ex verbis quod venit ex vi verborum vel ꝓpria ſignificatione.
96 Diuiſio circa grauamē,ꝛ iplemētū cōditionis in pſonis grauatorū ꝙ faciliꝰ preſumatur ꝙ i perſonis tātūmodo honoratis.

97 Jus non decreſcendi an habeat locum etiam in contractib⁹. qđ ſic etiam in coniunctis re ⁊ verbis. ⁊ vide. j. nu. 150.

98 Si teſtator dicit titio fundū cornelianum ⁊ ſeio eundem fundum cornelianū lego iſti dicuntur re ⁊ verbis coniuncti.

99 Coniuncti re ⁊ verbis ꝙ dicantur etiam ſi dicatur filijs titij vel ſeruis vel cognatis lego fundum. ⁊ vide nu. 47.

100 Nomina collectiua ꝙ inducant cōiunctionē verbalē tantū imo mixtam ⁊ ibi qñ verbalē ⁊ quando mixtam. ⁊ n. 147.

101 Coniuncti habentur loco vnius perſone.

Subſtitutio reciproca videt̃ facta in cē ꝑꝫ ordinē ꝯiūctionis.

Coniunctio hꝫ effectum iuris accreſcēdi vel non decreſcendi.

102 Jus non decreſcendi an habeat locum inter ꝯiunctos re tantum proprietate.

Jus accreſcendi inter coniunctos re tātum in vſufructu ꝙ habeat locum ſi poſt eius acquiſitionem deficiat, ſecus ſi ante acquiſitionem q2 habet locum ius non decreſcendi.

103 Jus accreſcendi qđ proprie habet locū inter coniunctos verbis tantum niſi inter eos ſit omnimoda diſiunctio rerum.

104 Jus accreſcendi qđ non habeat locum ſi teſtator dicat Titie Caie ⁊ Catherine relinquo pro dotibus ⁊ cuilibet earū mille.

105 Si teſtator inſtituat filias ſuas in mille pro qualibet earū inter eas nō hꝫ locū ius accreſcēdi lꝫ videant̃ coniuncte verbaliter.

106 Jus non decreſcendi qđ habet locum inter coniunctos re ⁊ verbis ſimul. ⁊ nu. 196.

107 Si teſtator dicat titio ⁊ meuio lego ſingulis ſingulos ſeruos vel ſi legat a titio ⁊ Meuio talem fundum Titio a parte ſuperiori vſqꝫ ad talem arborem, ⁊ abinde intra Meuio an dicantur verbis coniuncti.

108 Cauſa non poteſt eſſe ſine effectu ne fruſtratorie inducatur.

110 Fundus quando habet partes diuiſas viſibiliter tunc qlibet pars fundi dicitur vnus fundus diſtinctiōe patriſfami.

111 Jus accreſcendi ꝙ cōpetit cū onere iniūcto deficienti an habeat locum inter cōiunctos re ⁊ verbis ſicut in cōiunctis verbis tantū: an vero ius non decreſcendi ſicut in coniunctis re, qui veniunt iure ſuo. ſic non tenentur ad onus iniunctum deficiēti vbi qđ veniant per ius non decreſcendi, ⁊ ꝙ eſt cōmunis.

112 Jus accreſcendi in legato inter omnino diſiūctos qđ nō habeat locum. ⁊ in nu. 117.

Jus accreſcendi in hereditatibus hꝫ locum inter omnino diſiunctos, ⁊ ibi rationes quere. nu. 202.

113 Jus accreſcendi quod habeat locum etiam in ſucceſſionibus ab inteſtato. ⁊ latius infra nu. 217.

114 Decedere pro parte teſtatus, ⁊ pro parte inteſtatus qđ quis poſſit ex poſt facto.

115 Jus accreſcendi quod habeat locum in contractibus.

116 Hereditatē ꝑ parte acceptare ⁊ ꝑ parte reſpuere ē abſurdū.

117 Heredes repreſentant perſonam defuncti.

118 Cortina cortinā trahit.

119 Jus accreſcendi quod non habet locum in fiſco herede ⁊ ibi tenet quod ſic contrario. ⁊ infra. nu. 216.

120 Deportat⁹ pōt habere heredem, ſi fiſcus nō vult eius bona.

121 Fiſcus nō habet aliquas ſpecialitates magis quam priuat⁹ niſi in. l. expreſſe dicatur.

Ordo iuris ita ſeruandus eſt in cauſis fiſcalibus ſicut i cauſis priuatorū.

122 Jus accreſcendi quod habeat locū in hereditatib⁹, ⁊ legatis ad pias cauſas.

123 Jus accreſcendi an tranſeat ad ſucceſſorem.

Jus accreſcendi in vſufructu non tranſit in ſucceſſorem.

124 Succeſſorem ſingularem an quis poſſit habere in vſufructu.

125 Jus accreſcendi an tranſeat ad emptorē ⁊ ſic ſingularē ſucceſſorem qui ab vno ex heredibus emit partē ſuā an remaneat venditori qui ad huc remanet heres.

126 Venditor hr̃ditatis adhuc heres remanet ⁊ cōuenit̃ a creditorib⁹ hereditarijs ⁊ eſſe heres deſinere nō pōt. nu. 28. ⁊ 59.

127 Jus accreſcendi dicitur eſſe tacita ſubſtitutio.

129 Pretiū l. vniuerſalibus ꝙ ſuccedat loco rei ⁊ heredes q hꝫ p̄ciū hereditatis vēdite hereditatē habere videt̃. ⁊. vide. n. 333

130 Actiones que ſunt in hereditate vendita etiā in habitu ⁊ potentia quđ tranſeant in emptorē. ⁊ vide nume. 4.

131 Jus accreſcēdi ꝙ nō habeat locū in ſuccedentes diuerſo iure etiā in hereditate niſi ſucced[en]s diuerſo iure ſubrogetur i locū eius qui ſuccedat eodē iure. ⁊. j. nu. [illegible] ⁊ pro limitatione. [illegible]

132 Fiſcus auferens hereditatē ab indigno habet̃ tanꝗ̄ ſucceſſor vniuerſalis. ⁊ in eum tranſeunt omnia iura actiue ⁊ paſſiue.

Intellectus ad tex. in. l. ſi totam. de acqui. her.

134 Emptor hereditatis obtinet vicem heredis.

135 Jura vtilia vniuerſalia, ⁊ iura vtilia particularia qđ differāt.

136 Lucrum ⁊ damnum occurrens hereditati tranſeunt ad ēptorem ⁊ ibi qualiter hoc intelligatur.

137 Portio accreſcit portioni in iure accreſcendi ⁊ nō perſone ⁊ nu. 93.

138 Alluuionis augmentum quod tranſeat in emptorem.

139 Hereditas ꝙ non tranſeat pleno iure in emptorē hr̃ditatis quinimo omnia iura actiua ⁊ paſſiua remanēt penes venditorē.

140 Jus accreſcendi ꝙ cōpetit ex repudiatione heredis facta reſtitutione partis hereditatis quod ſpectet fideicommiſſario.

141 Jura vtilia quando tranſeant in fideicommiſſarium actiue ⁊ paſſiue ex diſpoſitione teſtatoris.

142 Opinio communis dicitur illa que pluriū authoritate iuuatur ſeu que habet plures doc. pro ſe.

143 Jus accreſcendi qđ tranſeat ad vniuerſalem ſucceſſorem.

Jus accreſcendi ꝙ tranſeat ad ſubſtitutum vulgarem.

144 In iure accreſcendi quis ex coniunctis preferatur.

145 Si teſtator dicat Titi⁹ in dimidia ⁊ fratris mei filij i alia dimidia heredes ſunto, an dicant̃ coniuncti. ⁊ qua coniunctiōe.

146 Illatio ꝑticulr ad ſingula ꝙ non poſſit fieri ex collectiuis.

147 Si teſtator dicat titi⁹ ⁊ fratres mei filij hr̃des ſunto, qđ ibi dicantur re ⁊ verbis coniuncti ⁊ portio vnius ex filijs deficiēs accreſcit alijs filijs.

148 Si ille cui⁹ portio deficit habet vnū coniūctū re tantū alium verbis tm̄ quis eorū ꝑferat̃ ⁊ non ambo equaliter admittant̃ vbi ꝙ coniunctus verbis preferatur cōiuncto re. ⁊ in nu. 153.

149 Coniūctus re tantū an preferatur coniuncto verbis tantum.

Jus non decreſcendi in reali coniunctione qđ non impeditur per ius retentionis ſed ius accreſcendi ſic.

150 J⁹ accreſcēdi ꝙ inducit̃ ex ꝯiūctione verbali inter coniūctos verbis tm̄ nō hꝫ locū in contractib⁹ ſꝫ ius non decreſcendi ſic.

151 Proprietas verborum quod attendatur in contractib⁹ nec ꝑ preſumptiones a verbis receditur.

154 Coniunct⁹ veniens per ius accreſcendi vel nō decreſcendi an preferatur ſubſtituto vl' econtra.

Subſtitutus quod preferatur coniuncto.

155 Prouiſio hominis exp̄ſſa ꝙ faciat ceſſare prouiſionem legis.

Jus accreſcendi dicitur tacita ſubſtitutio.

Omne tacitum venit ſuppletiue, ſed expreſſum ſuppletionem non recipit.

156 Subſtitutio tacita quod impedit ius accreſcendi.

157 Subſtitutio tacita qđ nō impedit ius accreſcendi qñ perſona veniens per ius accreſcendi eſſet magis dilecta teſtatori.

158 Subſtitutio inualida eſt cauſa preteritionis filij vl' inefficax. quod impedit ius accreſcendi. ⁊. j. nu. 164.

159 Subſtitutus a teſtatore prefertur vocatis a lege.

160 Coniunctus ex coniectura vel preſumpta volūtate defuncti prefertur ſubſtituto.

Veniens ab inteſtato ⁊ preſumpta voluntate defuncti prefertur inſtituto in teſtamento.

161 Quando ſubſtitutio eſt facta pluribus copulatiue vel coniunctim tunc illle qui adiuit habebit partes aliorū per ius accreſcendi ⁊ ſubſtitutus excludetur per eius aditionem.

162 Jus accreſcendi ꝙ non impeditur quando coniunctos i inſtitutione teſtator adinuicem ſubſtituit.

163 Jus accreſcendi quod eſt potentius ꝗ̄ ſucceſſorium edictū.

164 Subſtitutio ſi non habuit effectū ꝑpter repudiationē ſubſtituti vel aliā cauſam an reuertatur ad coniūctū venientem per ius accreſcendi vel ad heredē ſcriptū a quo relictū eſt legatū in teſtamento vel hereditas vadat ad venientē ab inteſtato.

Subſtitutio eſt ſubrogatio in locum deficientis ⁊ nō tranſlatio.

165 Facultas que in actu vtili eſt inutil.

166 Legatum quod admittatur per inutilem donationem.

167 Contract⁹ precedens per contractum ſequentem inutilē nō tollitur nec ab eo receditur.

168 Quando eadem perſona eſt coniuncta inſtitutione ⁊ etiam ſubſtituta ſi ſubſtitutio eſt nulla, vel ſubſtitutus repudiat ex ſubſtitutione poteſt venire ex iure accreſcendi.

169 Legitimus heres cui hereditas defertur a lege heres inſtitutus ꝙ poſſit repudiare ex teſtamento ⁊ ſuccedere ab inteſtato ex diſpoſitione legis.

170 Coheres ſubſtitutus coheredi pōt portionē coheredis d̄ficientē repudiare ex ſubſtitutione ⁊ eā habere iure accreſcendi.

171 Teſtator ſubſtituendo coheredi qđ voluerit eius ius augere ⁊ non minuere.

172 Subſtitutio eſt conditionalis inſtitutio.

173 Jus accreſcendi quando habeat locū.

174 Quando pluribus eſt relictū in caſum alimentorum tunc inter eos non habet locū ius accreſcendi etiā ſi ſunt relicta ad pias cauſas. nu. 176.

Cauſa alimentorum non eſt reiterabilis.

Legatum alimentorum naturaliter eſt limitatum ⁊ taxatū.

175 Jus accreſcendi an ceſſet in legato veſtimentorum.

178 Diſpenſationes ſunt ſtricti iuris ⁊ odioſe.
179 Diſpẽſatio ſi eſt facta parti ꝙ poſſit legare duobus filijs ſpu‑rijs quod inter eos habeat locum ius accreſcendi.
180 Quo plures filij primi matri. extãt q pñt reuocare relictuȝ factũ a prẽ ſcõe vxori ⁊ aliqs ex eis repudiat ꝙ nõ accreſcit ceteris.
Priuilegium non habet ius accreſcendi.
181 Argumentum a contrario ſenſu etiam in ſtatutis ſumitur ad correctionem iuris communis ne verba reddãt fruſtratoria.
182 Statutũ ꝙ nõ extantibus maſculis femine ab inteſtato patri ſuccedãt q ex eo arg. a cõtrario ſumat ꝙ ſtãtibus nõ ſuccedãt
183 Dictio quandiu non importat conditionem.
184 Jus accreſcendi quod ceſſat quando legatum petitur d iure ſpeciali ſuccedentis contra voluntatem teſtatoris ſecus ſi ſucce‑deret ſecundum voluntatem teſtatoris.
185 Minor qui repudiauit partem ſuam legati ſi poſtea reſtituit ad eandem licet veniat de iure ſpeciali, tamẽ ſibi accreſcit por‑tio alterius coniuncti deficientis.
Reſtitutio reponit omnia in priſtinum ſtatum. ⁊ in nu. 235.
186 Veniens ex edicto ſi quis omiſſa cauſa teſtamenti ꝙ habe‑at ius accreſcendi.
187 Qui venit contra voluntatẽ teſtatoris qđ minus teneatur ad legata, quam qui venit ſecundum voluntatem.
188 Veniens preter voluntatem teſtatoris quod dȝ eſſe melioris conditionis quam qui venit contra.
189 Dictio ſed, cum copula denotat diuerſitatem in facto, ⁊ idẽti‑tatem in iure.
190 Filiusfamilias ſi de voluntate patris fecit teſtamẽtum ad pi‑as cauſas pro parte, ⁊ pro parte ad non pias cauſas an portio ad non pias cauſas que eſt pro non ſcripta accreſcat pie cauſe.
191 Jus accreſcendi in hereditatibus qđ habeat locũ lȝ qs veniat ad portionem ſua de iure ſpeciali ⁊ contra voluntatẽ defuncti.
192 Stãte ſtatuto ꝙ maſculis exiſtẽtibus filie femine nõ ſuccedãt ſi extant duo filij qui totũ hȝ ⁊ vnꝰ repudiat partẽ ſuã vel aliter excludatur an eius portio accreſcat in totum alteri maſculo.
193 Bonorum poſſeſſio contra tabulas competẽs patrono non re‑ſcindit per teſtamentũ liberti in totum ⁊ preſupponit heredi‑tatem aditam, ⁊ per eam patronus conſequitur tertiam.
196 Jus nõ decreſcẽdi ꝙ habeat locũ lȝ quis veniat de iure ſpãli.
197 Verba taxatiua quod non impediant ius accreſcendi.
198 Si filia fuit inſtituta in dote tm̃ ⁊ iuſſa ꝙ plus pteteret nec ha‑bere poſſit in bonis patris inſtituto maſculo in vniuerſo, ſi ma‑ſculꝰ repudiat vel pcedat viuo teſtatore ꝙ filia habebit totuȝ.
199 Jꝰ accreſcẽdi quod non hȝ locum in diſpoſitionibꝰ limitatis.
200 Jus accreſcendi non habet locum quando quis perfecte nõ excluditur a parte ſua ſed ſuſtinetur aliqua naturali ratione.
201 Jus accreſcendi non habet locum quando portio non deficit ipſo iure ſed ope exceptionis.
202 Relictũ in teſtõ imperfecto extraneo ei debetur naturaliter.
203 Jus accreſcẽdi qđ habeat locũ in caducis ⁊ pro nõ ſcriptis.
204 Obligatio naturalis quod tollatur per iuramentum.
205 Obligatio ciuilis ſola que ſemel fuit iuncta cũ naturali quod ſit potens ad inducendam actionem.
206 Jus accreſcendi non habet locum in ſubſtitutione fideicom‑miſſaria vno ex fideicommiſſarijs repudiante partem ſuam.
207 Jus accreſcendi non habet locum quando teſtator illud pro‑hibet ⁊ quando hoc ſit verum.
208 Teſtator dãdo tacite ſubſtitutum vulgarem quod impediat dat ius accreſcendi.
209 Jus accreſcendi videtur prohibitum quãdo teſtator inſtituit filium in legitima ⁊ prohibuit quod aliud petere non poſſit.
210 Mater pupilli cui teſtõ aliquid fuit per teſtatorẽ relictum ⁊ ꝓhibuit ꝙ de bonis ſuis plꝰ petere nõ poſſit ⁊ iuſſit eã eſſe ta‑citã ⁊ contentã an excludatur per tacitam pupillarẽ remiſſiue
211 Jus accreſcendi qđ nõ habeat locũ in diuerſis hereditatibꝰ nec in diuerſis legatarijs qñ diuerſis heredibus relinquitur.
212 Jus accreſcendi quod non habeat locũ inter venientes ex di‑uerſis capitibus edicti.
215 Stãte ſtatuto ꝙ exñtibus maſculis femine nõ ſuccedãt, ſi teſta‑tor haberet bona in diuerſis territorijs in quibus eẽt diuerſũ ius bona exñtia ĩ alio territorio nõ accreſcerẽt filijs maſculis ⁊ filie femine pterite in teſtõ ꝓ earũ rata haberẽt ab inteſtato.
218 Dictio legitimus heres intelligitur ab inteſtato.
Rubrica eſt optima interpres nigri.
219 Jus accreſcendi quod ceſſat in penis.
220 Portio iam acquiſita ſi deficit nõ facit locũ iuri accreſcend.
221 Jus accreſcendi qđ nõ habeat locũ poſt emolumẽtũ acqſitũ.
Jus accreſcendi ꝙ non habeat locũ in domino directo vel vti‑li ex acquiſitorum reſolutione.
Jus accreſcendi quod non ſit poſt aditam hereditateȝ ⁊ euane‑ſcit adita hereditate.
222 Jus accreſcẽdi quare habeat locum in vſufructu etiam poſt emolumentum acquiſitum.
223 Jus accreſcendi etiã poſt emolumẽtũ acqſitũ hȝ locũ in dona‑tione imperiali, ⁊ late diſputat qñ in feudis. ⁊ vide ẽt in n. 233.
224 Jus accreſcendi quod habeat locũ in feudo vel marchiona‑tu conceſſo duobus altero eorum deficiente ſine filijs.
225 Jus accreſcendi quod non habeat locum in feudo cõceſſo ab inferiore imperatoris.
226 In feudis quando non reperitur aliquid ſpecialiter deciſum ſtatur diſpoſitioni iuris communis.
227 Feudũ põt appellari grã attẽto principali ꝓpoſito ↄcedẽtis.
Feudum dicitur beneficium afferens gaudium capienti.
228 Lex vnica. C. ſi libera. imperia. ſocius li. x. quod habeat locũ in liberalitate imperiali nemine petente.
229 Lex vnica. C. ſi libera. imperia. lib. x. ꝙ procedat quãdo alter ſocius eſſet excluſus ipſo iure.
230 In feudo conceſſo per principem Petro ⁊ Joanni, ⁊ cuilibet eorum portio vnius deficientis accreſcit alteri.
231 Jus accreſcendi in feudo quod habeat locũ in inueſtitura du‑citur de vno in alterum.
Idem ſi fuerit vtriuſqȝ nomine acquiſitum.
Dictio vtriuſqȝ attribuit actum cuilibet inſolidum.
232 Jus accreſcendi an habeat locum in feudo indiuiduo.
Feudum indiuiduum quod dicatur.
234 Jus accreſcendi ꝙ habeat locũ etiam quando portio deficit ex poſt facto queſita p reſtitutionẽ in integrũ itellige volenti,
236 Jꝰ accreſcẽdi ꝙ hȝ locũ poſt locũ acqſitionẽ pfecte factã ex le‑gis diſpoſitiõe hȝ ẽt locũ ex diſpõne teſt. poſt agnitũ legatuȝ.
237 Si heres eſt cõpulſus adire hereditatẽ ad inſtãtiam fideicom‑miſſarij cui ob aliquã cauſam hereditatẽ reſtituere non poſſit. an hȝ illam portionem per ius accreſcendi cum ſuis oneribꝰ.
238 Jus accreſcendi qđ habeat locuȝ in querela inofficioſi ſi poſt agnitionem renuncietur. ⁊. 246.
239 Hereditas pro non ſcripta qđ tranſeat cũ onere ⁊ ſic accreſ‑cit coheredi ſecus in legato, ⁊ ibi tenet cum Jmo. contrarium.
240 In iure non decreſcendi in cõiunctis re ⁊ verbis ſimul onus vni adiectum videtur in perſonam alterius repetitum.
241 Jus accreſcendi an habeat locũ legitima filiorum quod ſic ⁊ eſt magis communis opinio.
242 Legitima que debetur patrono in bonis liberti an dicatur quota bonorum vel hereditatis.
243 Conditio heres noluerit.
Poſſeſſor de iure pretorio.
244 Legitima q̃ debet filijs dr q̃ta bonorũ nõ quota hr̃ditatis.
245 Petitio hereditatis an detur filio pro legitima.
Filius in legitima an habeat nomen heredis.
246 Jus accreſcẽdi ꝙ hẽat locũ in actiõe ad ſupplemẽtũ legitĩe.
247 Rõ quare legitima filiorũ augeẽ qñ ſunt plures q̃ȝ quatuor.
248 Inter filios natos ex diuerſis matribus ſi vnus eorum repu‑diat quod omnes per ius accreſcendi pariter admittantur nec frater vtrinque coniunctus prefertur remiſſiue.

R**E coniuncti.** In commento hu‑iꝰ difficillime legis que materiam hȝ latã ꝓfundã ⁊ inuolutam nõ audeo illud Apulei mandarẽſis in commune iactare. Lector intende letaberis. Nõ venit a muſa paupere diues opꝰ. Audeo tñ fidele ſtu‑diũ ⁊ curã puigilẽ pro cõi ſcholaſticorȝ vtilitate citra oſtẽtatio‑nẽ ⁊ ambitũ polliceri: q2 qualiq; diſciplina diutiꝰ laborarunt aſtringunẽ ex ꝓfeſſionis debito q̃ vſui futura mẽte competunt inſtar ſeminis in lucem proferre ſm Bal. in prelu. feu. Iſtam l. pauci admodũ ſcriptores cõmentarũt vt merito illud Vergi‑lianũ occurrat. Appa ẽt rarinãtes in gurgite vaſto. Eã Bar. iuris illuminator pleno ⁊ acutiſſimo ſtylo repetũt. Ego com‑mentarijs Bar. vt par eſt in heres eius veſtigia ⁊ ordinem q̃‑tum fieri poterit obſeruabo. Quam plures nodoſos huius iu‑ris articulos late ⁊ ſubtiliter vt ſpero infra diſputaturus.

Ad euidentiam. Duo premitte, vnum gñale ad totam materiã, aliud ſpe‑ciale ad itellectũ tex. Primo pmitte ad euidẽtiã totiꝰ materie qui dicanẽ cõiũcti, ⁊ q diſiũcti, quã differentiã magis q̃ȝ iuriſcõ‑ſulti ↄſiderauit impator in tota illa ↄſtitutiõe. C. d cad. tol. ⁊ p‑ſertim. in. §. his ita. cũ ſeq. ⁊ in. §. vbi aũt. ⁊ ſeq. ⁊ declarat in ſpe‑cie Bar. ĩ. iiij. op. ſed eo longe plenꝰ proſequar.† Et aduerte
1 ꝙ diſiũcti apud imperatorẽ in locis preal p iuriſcõſultos ap‑pellanẽ ſeparati, vt hac. l. in prin. in vbo, ſeparatim. ⁊. l. ſi pluri‑bus. ſ. de le. j. ⁊. l. ſi ſeparatim. ĩ. de cõdi. ⁊ demõ. ⁊. l. j. in pri. §. idẽ ait. ⁊. §. interdũ. ⁊. l. pe. ſ. de vſuf. accre. ⁊. l. meuio. ĩ pri. ſ. de leg. Et de diſiunctis vel ſeparatis facit mentionẽ gl. magi. ĩ d. l. §. pe. de vſufr. accre. ⁊ tu capias ꝓ ſinonymis idẽ importan

2 tibus diſiunctos vel ſeparatos.† Cōiuncti pꝛopꝛie dicũt illi qui ſunt cōiuncti verbis teſtatoꝛis quibus eadē res equis poꝛtionibꝰ ⁊ nō inſolidũ relinquit, ⁊ ſic quilibet habet iꝰ in parte tantum, vt in exemplo huius tex. in. ij. dicto, ⁊ ſic qui coniungũtur verbis pꝛopꝛie appellant coniuncti. ⁊ in iſtis habet ꝓpꝛie locũ ius accreſcēdi. Nā vno repudiāte alius nō admittitur ad illā partē repudiatā iure ſuo. .i. iure nō diminuēdi ex quo ſunt diſiuncti re, ⁊ ſic nō hꝫ ius niſi in parte ſibi relicta: ergo aliam partē hꝫ iure alieno. ⁊ ſic iure accreſcēdi. ⁊ ſic hꝫ cum onere impoſito repudianti, vt dicit tex. in. l. vni. §. ſin autē ad deficiētis.
3 C. de cad. tu. to. ⁊ ſi aliquibꝰ † eſt relicta certa res, ⁊ cuilibet eſt ꝓhibitũ partē ſuā alienare ēt videt ꝓhibitũ alienare partē alicui obueniente ꝑ ius accreſcēdi. l. ſi in teſtō. ſ. de vul. ⁊ pu. ⁊ ibi Ly. Bal. Ang. ⁊ Jmo. ⁊ Alex. dicũt per illũ tex. ita fuiſſe determinatũ Floꝛētie. Bal. ⁊ Alex. in. l. ſi mihi ⁊ tibi. in pꝛin. de le.
4 j.† Diſiuncti vero ſeu ſeparati dicũtur illi quos verba teſtatoꝛis in diuerſis oꝛationibus diſiũgũt vel ſeparant, ſꝫ tamen eadem res cuilibet inſolidum relinquit. Nā ſi eadē res legatur Titio in vna oꝛatione, ⁊ poſtea legat Sempꝛonio in alia. Jſti ſunt diſiuncti ac ſeparati verbis teſtatoꝛis. ⁊ ſi vnꝰ eoꝛũ repudiet legatum alius hꝫ ſolidum ⁊ ſic totam rem iure ſuo. ſcꝫ nō diminuēdi. ⁊ ſic per ius nō decreſcēdi. d. l. ſi mihi ⁊ tibi. in pꝛi. in verbo vel ex meo legato. ⁊ ibi glo. ⁊. l. ſi titio ⁊ mihi. in pꝛi. in ver. vel ex mea pꝛopꝛia cauſa. ſ. de lega. ij. qꝛ ſi aliꝰ repudians non vult ſecum ꝯcurrere, partē nō facit. d. l. vni. §. vbi autem.
5 cũ ſeq.† Et ſi aliquod onus illi repudianti erat impoſitum non tranſit ad aliũ qꝛ nullum lucrum hꝫ ex eius perſona, ſed ex ꝓpꝛio legato, pꝛout expꝛeſſe dt tex. i. d. §. ſi autem ad deficiētis. Et ſic habes duas differentias inter ꝯiũctos ⁊ diſiũctos ſeu ſe
6 paratos.† Nam in ꝯiunctis hꝫ ꝓpꝛie locum ius accreſcēdi. ⁊ ſic cũ onere impoſito repudianti: ſed in diſiũctis ſeu ſeparatis habet ꝓpꝛie locũ ius non diminuendi ſeu non decreſcēdi, ⁊ ſic onus impoſitũ repudiāti nō trāſit ad eũ, vt in iuribus pꝛealle. de hoc tñ an ius accreſcendi vel ius nō decreſcendi habet locũ cũ onere, vel ſine onere dic vt late per Bart. in vl. char. in. ij. q.
7 quarte queſtionis in pꝛin. ¶ † Adde tertiā differentiā: qꝛ ius nō decreſcēdi, ⁊ ſic obtinēdi totũ ꝙ cōpetit diſiũctis indiſtincte hꝫ locũ lꝫ qs veniat de iure ſpeciali. l. iij. §. ſꝫ ⁊ ſi ꝯiunctim. cũ glo. ⁊. l. filiũ. §. fi. j. de leg. ꝓſtan. Secus eſt in iure accreſcēdi cōpetēte ꝯiũctis. illud nō hꝫ locũ in veniēte de iure ſpāli. l. mulieri, ⁊ titio. j. de ꝯdi. ⁊ demō. cũ diſt. tñ quā late ponit Bar. j. in pe. char. in. iij. q. pꝛin. vbi Bar. ponit in ſpecie iſtā differentiā iter cōiunctos ⁊ diſiunctos. ⁊ huius differentie rō clare colligit ex
8 ꝑdictis. ¶ † Quarta differētia eſt: qꝛ ius nō decreſcēdi ſeu nō diminuendi cōpetens diſiunctis cōpetit eis inuitis. rō qꝛ nō pōt ſcindi vnũ legatũ. l. neminē. ſ. de le. ij. Sꝫ ius accreſcēdi cōpetēs ꝯiunctis in legatis cōpetit volētibus. ſecꝰ eſt in hꝛ̄ditatibus. d. l. vni. §. vbi aũt. C. de ca. tol. ⁊ ibi Bar. ⁊ alij ponũt rōnē diuerſitatis: qꝛ in hereditatibꝰ non pōt teſtatoꝛ decedere ꝓ pte teſtatus ⁊ ꝓ parte inteſtatꝰ. l. iꝰ noſtrum. j. de re. iu. que rō ceſſat in legatis. Cũ nemine volēte ps legati repudiata remaneat apud heredes inſtitutos. Jſtā differentiā inter ꝯiunctos ⁊ diſiũctos ponit Bar. in pe. char. in. j. q. quarte queſtiōis. ꝑn. Sꝫ an dicta rō diuerſitatis iter legata, ⁊ hereditates ſit vera: quia Bart. bis eā reaſſumit, ſcꝫ. i. ij. char. in. ij. q. quarte q̄ōnis pꝛin. ⁊ in vlt. char. in. v. pꝛin. in pꝛin. dicam. j. late in loco ſuo, ⁊ aliā rōnē diuerſitatis aſſignabo. ¶ Scdo ꝑmitte ꝙ ꝑma pars ꝑn. huiꝰ. l. nō hꝫ varietatē aliquā lecturaꝝ. ſcda vero pars ꝑn. in ver. pꝛefertur. legitur varijs modis, ſꝫ duobꝰ pꝛincipaliter Pꝛimo modo ſm Jo. ⁊ Azo. ⁊ iſte intellectus eſt magis cōis ⁊ eũ ſequunt cōiter Citramō. Bar. Ray. ꝙ ibi iuriſcō. ponit vnũ dictum ⁊ illud compꝛobet in. ver. qd ſi re tantũ. vſqꝫ in fi. a ſufficienti partium enumeratione. Et iſto modo duo caſus qui ſequunt in litera ſunt ſolũ declaratio cōcedentis dicti. Pꝛimo enim dicit ꝙ cōiunctus re ⁊ verbis pꝛefertur omnino ceteris. Jſtud ꝓbat in ver. ꝙ ſi re. exponēdo qd, pꝛo qꝛ. ſi re tñ coniunctus ⁊ cōſtat non eſſe potioꝛem. l. coniuncto re ⁊ verbis. deinde ver. ſi vero verbis cōpꝛobat: qꝛ ſi eſt ꝯiunctus verbis tñ etiam iſte nō eſt potioꝛ ꝯiũcto vtroqꝫ modo, licet in eo videat maioꝛ dubitatio ex quo in vna oꝛatione eſſet copulatus cũ ꝯiuncto re ⁊ verbis. ideo erat queſtio an ꝯiunctus re ⁊ verbis ſimul. ſit ēt tunc potioꝛ cōiũcto verbis tñ, ⁊ hoc deciditur in tex. ibi ⁊ magis eſt vt ⁊ ſpe pꝛeferat, ſcꝫ ꝯiũcto verbis tñ. ⁊ ita trāſeũt Bar. ⁊ magis cōiter doct. Jſta lectura cōis eſt vera in ſe tñ nō eſt de mente litere nec verbis tex. cōgruit. ⁊ ꝓ certo tex. redderetur ſuperfluus: qꝛ illud ꝙ eſt dictum in ver. pꝛefertur repeteretur in ver. qd ſi re. ⁊ in ver. ſi vero verbis. Jtē iſta ratio ſi bene cōſideres eſſet eadē cũ dicto. Jtē dictio qd ſi re, que ꝟe eſt aduerſatiua impꝛopꝛiaret exponendo pꝛo quia. ⁊ multa alia obſtāt de quibus infra in loco ſuo dicet. Alius eſt intellectus qd in verſ.

pꝛefert igitur vſqꝫ in fi. ponant tres deciſiones. Pꝛima ꝙ coniunctꝰ re ⁊ verbis ſimul ꝑferat oīno ceteris. Scda ꝙ coniũctus re tñ nō ꝑferat cōiũcto verbis tñ. Tertia ꝙ ꝯiunctus verbis ꝑferat ꝯiũcto re. iſte intellectꝰ videt eſſe planioꝛ ⁊ magis ꝯgruere verbis litere ⁊ nihil eſt ſuperfluum in tex. cōtra iſtum ſm intellectũ obſtāt multa, ꝑſertim ille difficilimꝰ tex. in. l. meuio. i pꝛin. ſ. de le. ij. Jtē duo vltima aſſumpta ſunt valde dubia ⁊ diſputabilia. ⁊ eā examinat Bar. in. ij. q. ꝑn. ⁊ vtrunqꝫ. j. late diſputabo ⁊ tex. iſte in neutro caſu clare decidit, vt. j. dicet. illos intellectꝰ examinant Bart. in duobꝰ locis, ſcꝫ in ſex oppo. ⁊ latius in. iij. char. in. ij. q. pꝛi. quis aũt ſit verioꝛ intellectꝰ ad hoc tex. diſcutiō. j. multum late. ¶ Jſtis ſic ad euidentiā ꝑmiſſis diuide iſtā l. in duas partes pꝛin. Jn pꝛima loquit de ꝯiunctis declarādo duas ſpecies ꝯiunctoꝝ. Jn ſcda ponit de effectu cōiunctionis ⁊ ſic de iure ꝑlationis in iure accreſcendi, ſcda ibi, pꝛefert igit. Pꝛimā pꝛīcipalē ſubdiuide magiſtraliter i tres. Jn ꝑma ponit q dicant re ꝯiuncti tñ declarādo illud ꝑ viā regule ⁊ nō ponēdo aliter exēplũ ꝙ ꝯiũcti re tñ dicant cũ duobus ſeparatim .i. in diuerſis oꝛationibꝰ eadē res. ſ. i ſpecie ⁊ ſimpliciter legat. Nos eñ re tantum cōplexus cōiunxit vt titio lego talem fundũ eundē fundũ Sempꝛonio lego. in ſcda ibi, item verbis ponit qui dicant coniuncti verbis tñ, ponendo ſolum exemplum ⁊ nō declarando ꝑ viam regule vt fecit in parte ꝑcedēti. in tertia aſſignat rōnem ſcdi dicti qm̄ ſem ꝑ partes habent: qꝛ vocātur ad ptes tā ab initio q̄ ex poſt facto, ⁊ nō iſolidũ: ergo apparet ꝙ non ſunt coniuncti re: qꝛ tunc vocarentur inſolidum ſaltē a pꝛincipio lꝫ poſtea faciāt ſibi partes per ꝯcurſum. l. ſi pluribꝰ. ſ. de leg. j. ⁊. l. cōiũctionē. ſ. e. ⁊ hoc. in. gl. j. Aduerte ꝙ iuriſcō. in tota iſta pꝛima parte pꝛincipali ſolū declarat duas ſpecies coniunctoꝛum ⁊ ſic q dicantur coniuncti re. idē qui dicātur. cōiuncti verbis non autem declaratur q dicātur ꝯiuncti mixtim re ⁊ verbis ſimul. ⁊ ſic omittit tertiā ſpeciē. De qbus cōiũctis vtroqꝫ modo poſtea loquit verſi. ꝑfertur igit. qui ſint illi declarat tex. in. l, triplici. j. de verb. ſig. ⁊ gl. magi. i. l. j. §. pen. ſ. de vſufru. accre. ſed iuriſcon. hic pꝛeſupponit ꝙ cognitio ſimplicē inducat cognitionē mihi. l. ij. in pꝛin. ⁊ ibi gl. ⁊ ſcribe. j. de ver. obl. Erant ergo coniuncti re ⁊ verbis ſimul. cum duobus eadem res ſimpliciter in eadē oꝛatione legat ſine ptium aſſignatiōe. Rō qꝛ iſtos res ⁊ verboꝝ cōplexus ꝯiũgit. ita dicit tex. in. d. l. triplici. Sic dicunt vtroqꝫ modo ꝯiuncti. An tñ iſtud ſit veruꝫ j. late diſputabo in. iij. q. pꝛin. Bar. ¶ Scda pars pꝛincipalis ſubdiuitur in duas tenendo communem intellectum in pꝛima ponit dictum. ſecunda illud pꝛobat per argu. a ſufficienti diuiſione. ſcda ibi, qd ſi ſe tantu. Uel ſm alium intellectũ ſubdiuidit in tres partes pꝛout tres ponũt deciſiones. Nam in pꝛima ponit effectũ cōiunctoꝛũ duplici cōiũctione. in ſcda ponit effectũ coniũctoꝛũ re tñ, in tertia ponit effectum cōiunctoꝛum verbis tñ. ſcda ibi, qd ſi re tñ. tertia ibi, ſi vero verbis. iſta lex cōmuniter nō ſummat: qꝛ ꝓpter multiplicationē ver. congrue ſummari nō poteſt, caſum in terminis figurat Bart. vt hic per eũ, vt in pꝛima parte pꝛincipa. clarius patet caſus ex diuiſione quam feci q̄ explicat Bar. in ſecunda parte pꝛin. ibi pꝛefertur ¶ Jgit pone ſic caſum vidimus qui ſunt coniuncti re tñ, ⁊ qui verbis tantũ. ex quibus etiā ſatis percipit qui dicantur ꝯiũcti mixtim vtroqꝫ modo. ſ. re ⁊ verbis. Modo queritqs erit effe
9 ctus harũ ꝯiunctionum.† Pone: vnus legatarius cuiꝰ poꝛtio defecit hꝫ alios collegatarios coniunctos in re legata. vnum cōiunctũ re ⁊ verbis ſimul, aliũ coniunctũ re tantũ. ⁊ aliũ ꝯiũ cōiunctũ verbis tñ. Querit cui accreſcit poꝛtio defecta, ⁊ ſic qs illoꝛũ triũ pꝛeferat in iure accreſcēdi. exēplũ. Titio ⁊ Seio ꝑ equis poꝛtionibꝰ talē fundũ ⁊ eundem Caio lego. Jtē ſempꝛonio eundē fundũ lego. duo pꝛimi ſunt cōiuncti verbis tñ vt pꝫ ibi, eqs poꝛtionibus. Tertiꝰ vtroqꝫ modo Quartꝰ re tantum. Pone ꝙ titiꝰ poꝛtionē ſuā repudiet, aut viuo teſtatoꝛe pꝛedeceſſerit. Querit cui ex tribꝰ iſtis accreſcit an ꝑmo. ſ. ſeio verbis tñ ꝯiuncto, aut ſcdo, ⁊ ſic Caio qui eſt vtroqꝫ modo coniunctus an vero tertio ⁊ ſic ſempꝛonio re tñ ꝯiũcto. ⁊ ſi qs eoꝛũ in iure accreſcēdi ꝑferet. Rñdet iuriſcō. ꝙ ꝯiũctꝰ re ⁊ verbis oīno ceteris ꝑfert. Jſto modo dictio igitur. in iſta ſcda parte ponitur inceptiue ⁊ nō illatiue. ꝙ aũt iſta deciſio ſit vera ꝓbat a ſufficiēti diuiſione in ver. ꝙ ſi re, vt hic ꝑ Bar. ⁊ declaraui. ſ. in ſcdo euidētiali. iſto modo dictio ꝙ, exponit ꝓ qꝛ: cũ ibi aſſignet rō precedētiũ. ⁊ hoc modo oīa erũt plana ſm Bar. tu aduerte qꝛ iſta rō ſic declarat vt ꝑ Bar. nihil. neceſſario ꝯcluderet ⁊ in effectu eſſet eadē cũ dicto. itē iſto modo iuriſcōſ. ꝯcideret caſum minꝰ dubitabilē, ſcꝫ ꝙ cōiũctus re ⁊ verbis ſimul pꝛeferat ceteris ⁊ omitteret alios duos caſus q ſunt magis dubitabiles vcꝫ an cōiunctus re tñ pꝛeferat ꝯiũcto verbis tñ vel ecōtra, an ꝯiunctus verbis pꝛeferat ꝯiũcto re, ideo alius intellectꝰ magis applaudet verbis lrē ꝙ hic ponant tres deciſiōes, vt dixi. ſ. in tex.

⁊ de veritate j. latius dicet. ¶ No. j. ex prima parte tex. ꝑ viam
10 regule † qs dicat coniunctus re tm̃. Nã vbi duob⁹ eadẽ res i
ſpecie ſeparatim. ⁊ ſic in diuerſis orationib⁹ legat inducit con
iũctio realis tm̃: qꝛ ſolũ rei cõplexus hoc ꝯiũgit. ꝯcordat tex. in
§. ſi eadẽ res. inſti. ð le. ⁊ in. d. l. triplici. ⁊ dicet lati⁹. ſ. i j. q. ꝑn.
Bar. iſta reg. non ꝓcedit in quantitatibus: qꝛ ſi legentur titio
decez ⁊ ſeio legent decẽ: iſti nõ ſũt cõiuncti re, ſed qlibet hꝫ ſua
decẽ. Nec ob. ꝙ imo vna decẽ tm̃ vident eſſe relicta. l. ſtipula
tio iſta. §. eũ qui. ⁊ l. euz q ita. in pꝛin. vbi gl. ⁊ l. ſi mihi ⁊ titio. ĩ
pꝛin. ſ. de ver. obl. qꝛ illud ꝓcedit qñ plurib⁹ legentur decẽ ſub
eadẽ ꝯceptiõe verboꝝ. l. ſi qs teſtõ. in pꝛin. ſ. de le. j. ſec⁹ ſi i di
uerſis conceptionib⁹ verboꝝ vt in caſu ꝓpoſito. ⁊ ita intelligit
Bar. poſt Pe. de bellaper. in. j. q. j. pꝛin. vt dicit Bar iſtud vi
deri ſibi de mente iuris: ibidem dicitur de hoc. ¶ Scdo no. in
11 ver. item ꝟbis. ꝑ viam exẽpli. † qs dicatur ꝯiũct⁹ ꝟbis tm̃: nã
diſtributio partium in eadem re, ⁊ in eadem oratione cõiũctio
nem verbalem inducit. concorda tex. in. d. l. triplici. ĩ pꝛin. ⁊ in
l. ſi quis ita heredes. ſ. de here. inſti. ſimilit cõiunctio verbalis
ſit per nomẽ collectiuũ. vt lego filijs fratris mei vl libertis vel
cognatis meis. oẽs em̃ qui cõtinẽtur ſub nomine collectiuo di
cuntur ꝟbis cõiũcti. l. interdũ. in pꝛn. ſ. de here. inſti. ſꝫ Bar.
12 j. in. ij. q. j. q. pꝛin. ¶ Tertio ex hoc tex. pone tacite colligi † q
dicant eſſe cõiũcti mixtim, ſcꝫ re ⁊ verbis ſimul. qñ in eadẽ ora
tione plures copulant partibus non aſſignatis: nam ex cogni
tiõe ſimpliciũ iducitur cognitio mixti, vt dixi, ſ. i diuiſiõe tex.
13 ¶ Quarto no. in ver. ꝓfertur. † ꝙ coniũctus re ⁊ verbis ſimul
ꝓfertur ceteris i portõe deficiẽtis collegatarij, ⁊ ſic ꝓfertur cõ
iuncto re tm̃, ⁊ cõiuncto verbis tm̃. Ex hoc no. plura correlarie
inferũtur. Primo ꝙ ius accreſcendi ſeu nõ decreſcẽdi cauſat
ex cõiunctione ptꝫ: ex quo in hoc tex. tractatur qs cõiũctus, in
portione deficientis ꝓferatur: ergo ptꝫ ꝓ indubitato ꝙ iſta por
tio deficientis non debet remanere penes heredem ſcriptũ, ſꝫ
cõiũctis accreſcere: ergo cũ ſtat ꝙ ex cõiũctione cauſatur i⁹ ac
14 creſcẽdi. † Et ex hoc infertur ꝙ etiã i habẽte legatũ ð iure ſpe
ciali precedit ius accreſcendi cum ſit inductum ex cõiũctiõe, ⁊
ſic in eo ẽt militat ratio cõiũctionis. ð quo late per Bar. in. iij.
q. pꝛin. circa pꝛin. dũ ponit intellectũ mulieri ⁊ titio. j. de cõd.
⁊ demon. ſuper quo dixit ſe ſemper dubitaſſe. ibidẽ reſeruo ple
15 nius dicendũ. Tertio infertur ex iſto no. † qð ſi inter plures cõ
iũctos verbis tm̃, vel re tm̃: qui aliqui coniuncti noĩe collectiuo
ꝙ talis cõiunct⁹ ꝑ nomẽ collectiuũ debet ꝓferri aliter ſimplr
cõiunctio in portione deficiẽtie: ex quo cõiunct⁹ per nomẽ col
lectiuũ habet duplicẽ ꝯiunctionẽ, vnã ex vnitate orationis: aliã
ex vnitate verbi collectiui, ⁊ ſic eſt fortius ꝯiunct⁹ ergo dꝫ pꝛe
ferri. vt in hoc exẽplo. Titius in dimidia ⁊ fratres mei filij i a
lia dimidia heredes ſunto. ⁊ ſi cõtingat vnũ ex filijs fratris re
pudiare: debet accreſcere alijs fratrib⁹ ⁊ nõ titio. de quo pleni
us per Bar. j. in. ij. q. pꝛin. ſcẽe queſtiõis pꝛinc. vbi late dicet.
¶ Quinto ſubtiliter no. ex eodẽ ver. preferꝛ tenẽdo cõem itel
16 lectu † ꝙ ſi vnus erat ꝯiũctus re tm̃, alter verbis tantum: qð in
portione deficientis neuter eoꝝ alteri venit pꝛeferẽd⁹, lꝫ ãbo
ſimul cõcurrere debẽt. iſtud no. ꝓbat ex hoc tex. dupliciter in
ducendo. Primo cũ in hoc tex. iuriſcõ. ſolũ decidat ꝙ coniun
ctus re ⁊ ꝟbis ſimul ceteris pꝛeferat. de hoc ſolo in text. erat
dubitatio ſm cõem ſẽſum: ergo ſequit ꝙ inter alios ſimplices
coniunctos iſta dubitatio circa pꝛelationẽ nõ cadebat. Secũ
do qꝛ cõiunctus vtroqꝫ modo pꝛefertur. ex eo qꝛ duo vincula
vicũt vnũ: igitur ex q̊ inter cõiunctũ re tm̃, ⁊ coniunctũ verbis
tm̃ vnũ ſolum vinculũ reperitur in vtroqꝫ, nullus alteri dꝫ ꝓ
ferri. ſed ambo ſimul admitti: qꝛ qñ tex. ſm aliũ intellectũ ma
gis amicũ litere quẽ. ſ. retuli videt pꝛobare contrarium ex q̊
ponit tres deciſiones reſeruo de hoc late diſputãdum. j. poſt
Bar. in. ij. q. pꝛin. ij. q. pꝛin. ¶ Sexto ⁊ vltimo not. ex eodẽ ꝟ.
17 pꝛefertur ſm Rap. cũ duas tritas regulas. † Prima eſt quod
duo vincula vincunt vnũ data paritate. Secundo illud vulga
re Ouidianũ. Et que nõ ꝓſunt ſingula multa iuuãt, vt eſt glo.
in. l. j. C. qui mune. tute. Ad pꝛimã regulã ꝙ duo vincula vin
cunt vnũ, adde qð ad hoc ẽt allegat iſtum tex. Pau. ð ca. ſepe
ꝓſertim in. l. j. C. ð le. her. Addð tex. in aut. de conſã. ⁊ vte. fra.
in pꝛin. ⁊ in aut. itaqꝫ. C. cõmu. de ſucce. ⁊ in auth. poſt fratres.
C. de legit. her. ⁊ in. l. cum in adoptionis. in pꝛin. ⁊ ibi Bal. ad
18 hoc no. C. de adopt. ⁊ i. c. j. c ibi gl. ⁊ cano. de treu. ⁊ pa. ¶ † Se
cundo adde quod due rationes vincunt vnam. Ita not. Bar.
⁊ alij in. d. aut. itaqꝫ. per illũ tex. ꝙ dicit Bar. ad hoc tota die
allegari. ⁊ eſt gl. in §. item vetuſtas. inſti. de here. q̃ ab inteſ. ⁊
tex. in. d. l. cũ in adoptiõis. in pꝛi. ⁊ ibi Bal. ad hoc no. ¶ Ter
tio adde quod ſimiliter duo iura vincũt vnum. l. ſed ⁊ milites
in pꝛin. ſ. de excu. tu. ⁊ ibi ad hoc no. Bald. Et ꝑ hoc infert qð
ſi aliqs ſit marchio ⁊ comes ſimul qð pꝛefert illi qui eſt mar
chio tãtum vel comes tantum. facit qð qui eſt theolog⁹ ⁊ ca
noniſta ſimul ꝓferendus eſt ſimplici theologo ⁊ ſimplici cano
19 niſte. ita tenet Abb. in. c. de conſan. ⁊ affi. † Item qui eſt doctor
vtriuſqꝫ iuris debet ꝓcedere eũ qui eſt doctor in altero gradu
tantum. ita tenet Abb. in. c. clerici. de iud. ¶ Quarto adde ꝙ
ſi ſunt due vel plures gl. vincunt authoritatez vnius. ita tenet
Bal. in. l. pꝛecibus. C. de impub. ⁊ alijs ſub. per. l. emilius. lar
gianus. ſ. de mino. ¶ Quinto adde ꝙ ius ſubſtitutionis iũ
ctum cum iure accreſcendi eſt potentius quã ius ſimplex ſub
ſtitutionis ⁊ illi pꝛefertur. tex. eſt in. l. cohere. §. qui diſcretas.
⁊ ibi Bal. Imo. ⁊ Mod. ad hoc no. de vulga. ⁊ pupil. ⁊ ibi dixi.
20 Lapio glo. j. in verbo, ſeparatim. † habes ex glo. exemplũ ad
pꝛimum dictum text. de cõiuncto re tantum. ſcꝫ titio fundum
talem Sempꝛonio eũdem fundum lego. iſtud exemplum gl. re
pꝛehendit ſolus Raph. cu. hic ⁊ bene: eo quia iſtud exemplum
conuenit coniunctis mixtim ⁊ ſic re ⁊ verbis: ex quo fit ſub vna
cõceptione vnius verbi. ⁊ ſic ſemel poſuit verbum lego vñ iſti
ſunt coniuncti re ⁊ verbis: re qꝛ ambobus eadem res eſt lega
ta inſolidum. ſunt etiã coniuncti re ⁊ verbis: qꝛ vnum verbum
poſitũ in oratione. ſ. lego, deſeruit ambobus legatarijs. vñ re
linquitur ꝙ iſti ſunt cõiuncti re ⁊ verbis, cũ ſint poſiti ſub vno
⁊ eodẽ verbo. iſtud expꝛeſſe vult Bar. j. in. iij. q. j. qõnis pꝛinc.
in ver. fin. Tertio loco pꝛincipaliter queritur q dicãtur ꝯiũcti
re ⁊ verbis, vbi Bar. apꝓbat exemplũ Pe. de bellaper. ð cõiũ
ctis re ⁊ verbis ſimul. ꝙ exẽplũ eſt tale, titio lego talẽ domuz ⁊
ſimlr Sempꝛonio eo qꝛ ſm. Bar. vn⁹ eſt ſermo: cũ verbũ lego
ſit poſitum ſemel tm̃ in oratione. vnde dicit Rap. cu. ⁊ bene ſi
vis ſaluare exẽplũ gl. debes addere aliud verbũ lego. ⁊ ſic po
nere exemplũ hoc modo: titio fundũ talẽ lego: Sempꝛo. eundẽ
fundũ lego. iſti bñ ſunt cõiũcti ⁊ diſiunctiverbis: qꝛ ſunt diuer
ſe orationes. ⁊ ita eſt tex. formalis. §. ſi eadẽ. in. verſi. cõiũctim.
inſt. de le. ſubtilis Pe. de bexu. in ſua ſubtili re. huius. l. in. ij.
char. defendit exẽplũ gl. duabus rationib⁹. Prima qꝛ in exẽ
plo gl. due ſunt orationes. Nã cũ teſtator dt titio fundũ talem
ſtati itelligitur verbũ lego aut do aut relinquo aut ſimile. l. j. §.
j. ⁊ fi. ſ. de here. inſt. ⁊ eſt bon⁹ tex. in. l. ſi in teſtõ. ſ. ð le. j. ergo
ſunt due orationes diſiuncte vel ſeparate. ⁊ per cõſequẽs ſunt
21 diſiũcti verbis: † ſcdo monet qꝛ verbũ lego nõ põt regere duos
diuerſos accuſatiuos: qꝛ hoc eſt ſpãle in quibuſdã alijs verbis
que bñ pñt regere duos accuſatiuos. l. ſucceſſores. ⁊ ibi ꝑ glo,
enumerantem. C. ad. l. fal. facit. l. eã quã. C. de fidei. ergo cũ di
xit titio fundũ, talem ſempꝛo. eundẽ lego. neceſſe eſt pꝛime ora
tioni ad eius ꝑfectionẽ ſubaudire ꝟbũ lego. ⁊ ſic erũt due ora
tiones. Ja. de bu. dicit ꝙ ratio Pet. de bexu. non bene conclu
dit: qꝛ imo iſtud verbũ lego, ꝓt regere plures accuſatiuos que
ex ea natura reguntur: vñ poſſum dicere lego titio fundũ talez
⁊ vinũ ⁊ vineam talem. illud verbum lego, ſolum regit omnes
iſtos accuſatiuos. ſed errat. Ja. quia in exemplo per eum tra
dito omnes illi accuſatiui referuntur ad eandem perſonã, ſed
nos loquimur qñ ad diuerſas perſonas. Tu autem dic ꝙ pꝛe
dicte rationes Pet. de bexu. nihil valent: quia vt in pꝛopoſito
noſtro dicit egregie Bar. in. l. ſi fortidianum. C. de leg. quando
dico titio fundũ talem lꝫ tacite ſub intelligatur verbum relin
22 quo. l. cũ pr. §. cũ interfecta. ſ. de le. † tamẽ tacit⁹ cõſenſus nõ
attẽditur in verbali coniunctione vel diſiunctione. alias lega
tarij ſemper eſſent diſiũcti, cũ enumeratione perſonarum taci
te videat diuiſum inter eos. l. cum fundus. j. de cõdi. ⁊ demõ. ꝙ
eſt falſum cũ reperiantur plures cõiuncti re ⁊ verbis, vt hac. l.
¶ Circa partẽ huius legis Bar. format quatuor oppo. Pri
ma opp. eſt de. l. pen. ſ. de vſuf. accre. ⁊ tripliciter ſoluit vt hic
per eũ. Circa pꝛimam ſo. inquantuz Bar. dicit ꝙ ibi loquitur
23 quãdo a diuerſis teſtatoribus fit legatũ † pluribus legatarijs
tunc non dicuntur vllo modo coniuncti ſed omnino ſeparati.
Limita valde not. niſi duo teſtamenta haberentur ꝓ vno pr̃is ⁊
filij. ſ. de vul. ⁊ pup. vnde ſi vni relinquatur eadem res in tabu
lis paternis ab impubere inſtituto herede i teſtamẽto patris
deinde eadẽ res leget alijs in tabulis pupillaribus, ⁊ ſic a ſub
ſtituto pupillari, iſti tamen dicuntur re cõiuncti ⁊ faciunt ſibi
partes per cõcurſum ⁊ inter eos habet locũ ius nõ decreſcẽdi
tex. eſt no. in. l. plane. §. ſi coniunctim. ⁊ ibi Bar. i. ij. op. Pau.
de ca. ⁊ alij ſcribẽ. ſ. de leg. j. ⁊ tex. in. l. coheredi. i. §. coheres. ⁊
ibi Ang. ad hoc no. illum tex. ſ. de vul. ⁊ pu. qð bene no. ad am
24 pliationem pꝛeſentis materie. ¶ † Scdm cõtrariũ eſt ꝙ legã
do ſcdo videatur adimere a pꝛimo. l. ſicut. j. de adi. le. Commu
nis opi. vr̃ eſſe ꝙ legando ſcdo non videat adimi a pꝛimo totũ
ſed ambo per cõcurſuz admittant. ⁊ pꝛopterea ſunt cõiũcti re.
ita tenet gl. in. d. l. ſicut. in. glo. ij. in. l. j. j. de his q̃ pe. no. ſiue le
gatum fiat ſub commemoratione pꝛimi ſiue ſimpliciter: ⁊ ſic ꝯ
Dy. ſiue loquamur in hereditatibus ſiue in legatis. ⁊ ita tenet
Bar. hic ⁊ vbiqꝫ. ⁊ idem Bar. in. d. l. ſicut. ⁊ in. l. quod traditũ.
j. de condi. ⁊ demonſtr. ⁊ idem Barto. in. l. ſi fortidianum, ⁊ ibi

latius Alexã. ⁊ Moder. C. de leg. Joan. de imo. in. l. Julianus
quoq̃ꝫ. ff. de here. inſti. ⁊ in. d. l. nã ad ea. Rap. cu. in. d. l. qd tradi
tum. ⁊ ibidẽ Pau. de ca. idẽ Pau. de ca. in. l. ſi pluribus. ff. de
leg. j. ⁊ in. iij. C. de codicil. Alex. late in conſ. clxix. incip. viſo the
mate ⁊ ſcripturis mihi exhibitis, ⁊ ita vt dixi eſt cõis opinio.
¶ Pro iſta cõi opi. ſtringunt duo tex. hic all. per Bart. in. d.
l. iul. quoqꝫ. ⁊ in. d. l. triplici. ad fi. Nã in. l. iul. quoqꝫ. eſt caſus
qd ſi teſtator inſtituit ſm ex eadẽ parte ex qua inſtituit primũ
videt primũ ⁊ ſm coniugere ⁊ coniunctim inſtituer. Non au
tem videtur recedere a prima inſtitutione ſeu a primo adime
re partẽ hereditatis, ⁊ tñ ſecũdo relinquit hereditas ſub com
memoratione prime inſtitutionis. ⁊ iſta duo iura vident valde
ſtringere in ꝓpoſito idcirco ea bñ diſcutiam⁹. ¶ Ad iſta duo
iura reſpõdebãt qdã antiq relati p Bar. ꝙ loquunt in heredi
tate que facilius adimit qꝫ legatũ. l. ex parte. j. de adimẽ. leg.
Bar. reprobat iſtã ſol. ⁊ volens reſpõdere ad. l. ex pte. dicit qd
illa. l. loquit in volũtate imperfecta nec ſolẽni. vñ in voluntate
teſtatoris ſolẽni ꝓut loquimur non ita de facili adimit heredi
tas ſicut legatũ. ad hoc allegat tex. in. l. ij. ff. d inim. rup. ſꝫ certe
ille tex. non videt in aliquo facere: qꝛ loquitur in ademptione
que fit faciẽdo ſm teſtamẽtum qd ſecundũ nõ patit aliquo mo
do ſtare primũ. ſꝫ ipſo iure reuocat. § poſteriori. inſt. q. mo. teſt.
infir. l. ſancimus. C. de teſt. nos aũt loquimur in tacita ſeu pre
ſumpta ademptione, prout dicit tex. in. d. l. ſicut. in fi. in verbo
25 tacitã ademptionẽ cõtinet. †ſed ſic eſt qd p tacitã ⁊ preſump tã
adẽptionẽ facili⁹ reuocat hereditas quã legatũ, vt ꝓbat in. d.
l. ex parte. ⁊ ponit glo. in. l. iij. § fi. j. de adimẽ. leg. ¶ Confirmat
iſta ſolu. antiquoꝝ per tex. in. l. ſi te ſolũ. j. de hered. inſti. iuncta
d. l. nõ ad ea. ff. de cõdi. ⁊ demon. Nã in. d. l. nõ ad ea. cõmemora
tio facta in legatis in eadem perſona facit vt cenſeat receſſum
a prima diſpoſitione legati. ſecus eſt in hereditate. tex. eſt in. d.
l. ſi te ſolũ. Bar. in. l. qd traditũ. j. de cõd. ⁊ demon. vbi tꝫ idẽ qd
hic. ad ꝓbandũ aſſumptũ ſuũ qd idẽ fit in hereditate ⁊ legatis
allegat aliũ tex. equiparãtẽ in. l. titius ⁊ ſeius. cũ. l. ſeq. ⁊ ſeq. ff.
de here. inſti. ſꝫ aduerte: qꝛ illa iura etiã nõ faciunt in propoſi
to qꝛ loquũtur in admiſſiõe ⁊ ſic in tacita ſubſtitutiõe q̃ eſt fa
uorabilis. In illa materia q̃ eſt fauorabilis ad admittendũ bñ
fit eqparatio de hereditate ad legata, ſꝫ nos loquimur in adẽ
ptione ⁊ ſic in priuatione que eſt magis odioſa. l. cum quidã. ff.
de liber. ⁊ poſth. ergo ab alia materia fauorabili non bñ argu
it Bar. ad materiã noſtrã q̃ eſt odioſa. Tu ergo pro aſſumpto
Bar. alle. tex. loquentẽ in adẽptione ⁊ in hereditatib⁹, qui me
lius videt facere in. l. ſi ita ſcriptũ fuerit titius. in pn. ff. d here.
inſti. Tamen ſi quis diſputãdo vellet tenere opin. Dyn. cõtra
Bar. ⁊ omnes, iſta rñſio antiquoꝝ quã Bar. impugnat facili
me defenderet. qd iura Bar. loquũtur in hereditate, videam⁹
an alia reſpõſio poſſit dari ad illa iura Bar. Jac. but. aliter re
ſpõdet ad. d. l. iu. l. quoqꝫ. qd ibi ideo non videt facta ademptio.
primo, eo qꝛ ibi fuit facta cõmemoratio precedẽtis inſtitutio
nis repetitiue ⁊ nõ aduerſatiue. Dicit eñ teſtator ex qua par
te titiũ inſtitui, ex eadẽ inſtituo Caium. certe dicẽdo ex eadẽ
videtur repetere ⁊ nõ aduerſari. ideo nõ videt ex tali cõmemo
ratione receſſum a prima inſtitutione, lꝫ ſcdo inſtitut⁹ videtur
realiter ꝯiunctus cũ pcedẽti. iſtã ſo. etiã in effectu voluit ſubti
lis Pe. de bexu. hic qui dicit quod illa verba ex qua parte ſa
piunt magis incluſionẽ ꝙ trãſlationem. l. obligationũ fere. in
fi. j. de act. ⁊ ob. ꝓ iſta ſol. Jac. de pu. adducas tex. in. l. meuio. in
prin. ff. de le. ij. ⁊ in. § ſi eadẽ res. inſti. de leg. in qbus iuribus dr
ꝙ ſi lego fundũ titio ⁊ poſtea dico eundẽ fundũ lego ſeio, ⁊ ſic
per dictionẽ eũdẽ, facio ꝯmemorationẽ primi legati ꝙ nõ vr
adimi a primo, ſꝫ inducit cõiũctio, ⁊ illũ tex. põderauit Jo. fa.
excellẽs doc. inſti. de eadem lex. in fi. ⁊ in. d. § ſi eadẽ res. diſtin
guendo tamen vt ibi late per eum. Jſta ſo. Ja. bu. prima inſpe
ctione ſatis applaudet illi litere. d. l. iul. quoqꝫ. ſed non eſt bo
na ſo. eo quia tollitur in totũ per tex in. d. l. triplici. ad fin. vbi
nõ fuit appoſita illa dictio repetitiua eadẽ. Et tñ ibi idẽ deci
ditur, ⁊ qd plus eſt tex. ibi referens illam deciſionem iul. non
appoſuit illã deciſionẽ eadẽ ergo apparet quod deciſio illa ex
alio proceſſit. ⁊ ideo iungẽdo ſimul. d. l. iul. quoqꝫ. cũ. d. l. tripli
ci. in fi. ſtringunt fortiter ⁊ ſo. Jac. but. non valet nec eſt bona ⁊
ita habes defenſatã communẽ opi. gl. Bar. ⁊ doc. ſi tamẽ diſ
putatiue velles tenere opi. Dy. cõtra Bar. ⁊ doc. qd legatũ fa
ctum ſcdo ſub cõmemoratione primi legati videat ademptũ
inſolidũ a primo ⁊ nõ pro parte. ⁊ cõſequẽter qd nõ inducatur
cõiunctio realis potes pro opi. Dy. fortiter inducere tex. in. d.
l. ſicut. tripliciter eum inducẽdo ſecundũ quod ſubtiliter indu
cit ſubtilis Pe. de bexu. in ſua ſubtili repe. hui⁹. l. in. vj. chart.
vbi tenet iſtã opi. Dy. pro vera quã etiã tenet Cy. in. d. l. ſi for
tidianum. C. de leg. Primo qꝛ illa. l. ſicut venit continuatiue
ad precedentes. ll. ⁊ ideo per precedẽtes declaratur. l. ſi ſeruus
plurium. § fi. ⁊. l. qui filiabus. in prin. ff. de le. j. ſed in preceden
tibus. ll. loquit iuriſcõ. de totali ademptione: ergo etiã in. d. l.
ſicut. ſed huic inductioni tu reſpõde ꝙ etiã in precedẽtibus. ll.
loquitur de adẽptiõe partis. l. iij. § cũ titio. qui eſt. §. pe. j. de.
adimen. leg. ergo iſta prima inductio nõ concludit. ¶ Secũdo
põderat Pe. de bexu. in illo tex. relatiuũ ꝙ, ſcilicet ꝙ titio lega
ui id Seio do lego. nã illud relatiuũ qd refert totũ. l. ſtich⁹ qui
meus erit. ff. de le. j. Tu dic qd iſta inductio tollit per text. d. l.
iul. quoqꝫ. ⁊ in d. l. triplici. ibi etiã relatiuũ qui, ſcꝫ ex qua par
te titiũ inſtitui. ⁊c. Et tamẽ a primo nõ admittitur niſi pro par
te ſue partis: ergo nõ facit relationẽ in totũ. Tertio modo in
ducit Pe. de bexu. d. l. ſicut. iuncta. l. ſeq. que incipit, trãſlatio.
vbi declaratur in tex. quod trãſlatio legati fit quatuor modis
⁊ in tribus modis ibi poſitis fit trãſlatio in totũ, ⁊ in totũ adi
mit a primo: ergo idẽ debet eſſe in primo caſu quando fit trãſla
tio de perſona in perſonã. de qua loquitur. d. l. ſicut que prece
dit. ⁊ iſtã inductionem etiam facit Are. in. d. l. ſi pluribus. ff. de
leg. j. Sed certe in primo caſu quãdo fit trãſlatio a perſona in
perſonam ibi nihil deciditur: ergo de illo tex. non poteſt fieri
fundamentum ſtringens. Tu quarto modo vltra Pet. de be
xu. inducas realiter. d. l. ſicut. p Py. dicit ibi ſicut adimi lega
tum poteſt ita ad alium trãſferri. itẽ loquitur de adẽptione to
tali. ⁊ nõ de adẽptione partis legati. patet: qꝛ ſimpliciter dicit
26 ſicut adimi legatũ põt † indefinita equipollet vniuerſali. l. ſi plu
rib⁹. ff. de leg. ij. ⁊. l. ſi plures. de leg. iij. gl. magiſtra in. c. vt cir
ca. de ele. in. vj. ergo dicẽdo quod poteſt adimi legatũ intelligi
tur de toto, ſicut etiam in. l. ⁊ ſi transferatur. eo. tit. ⁊ in. § transf
ferri. inſtit. de ademp. leg. vbi etiã eſt bonus tex. pro opi. Dy.
cui non poteſt ſine violẽtia reſpõderi, poſtea ſubijcitur in. d. l.
ſicut. exẽplũ veluti ꝙ titio legaui idẽ Seio lego q̃ res in pſonã
titij tacitã adẽptionẽ inducit: ergo patet. ꝙ tex. ille loquit d to
tali adẽptiõe ⁊ intellige vt faciunt glo. Bar. ⁊ doc. qd loqua
tur ſolum de ademptione in parte eſt manifeſta violentia ⁊ de
ſtructio illius tex. Jſtã opi. Dy. cõtra Bar. etiã tenet Saly.
hic in. ij. opp. p. d. l. ſicut. cum. l. ſeq. ⁊ ad. d. l. iul. reſpõdet Sali.
prout. ff. retuli reſpondere Jac. bu. ⁊ Pe. de bexu. qd ibi teſta
tor non habuit animum adimẽdi: qꝛ ibi locutus eſt per verba
quotitatiua, ⁊ per relatiuũ verã ⁊ ꝓpriã relationẽ faciẽs ꝙ eſt
ibi ſcꝫ ex qua parte. p ꝙ apparet. ꝙ voluit ſolũ demõſtrare in
qua parte ſcdm faciebat heredẽ. ⁊ refert Sali. qd ita pridie di
cebamus i quodã priuato examine ſup d. l. ſi fortidiatũ. in q̃
vẽtilatũ fuit iſtud ꝯtrium de. d. l. iul. quoqꝫ. an aliqd obſtaret
Dy. Tu dic ꝙ iſta ſol. ſimiliter reprobat p. d. l. triplici. vbi nõ
fuit appoſita illa dictio repetitiua eadẽ ⁊ tamẽ idem decidit
ꝓut. ff. latius dixi. Rapha. cu. hic in repe. dubitat ⁊ tandem
dicit quod in veritate ſi res eſſet de facto ſatis eſſet locus gra
tificationi. ⁊ ſic diſputando poſſet optime teneri opi. Dyn. q̃
forte eſt verior, ⁊ magis amicatur legibus preall. Tamen iu
dicando ⁊ cõſulẽdo nõ eſſet tantum recedere a communi opi
nio. ſm quã etiam Alex. cõſuluit. vt. ff. retuli. ⁊ ita habes nũc
27 articulũ bene diſcuſſum. ¶ †Scdo inquantũ Bar. ⁊ ſcribẽtes
volunt in iſto ꝓpoſito non eſſe differẽtiã inter hereditatẽ ⁊ le
gatũ ꝙ imo ſit differẽtia oſtẽdit: qꝛ lꝫ in legatis cõmemoratio
primi inducat ademptionẽ. d. l. ſicut. ⁊. § trãſferri. tñ ſec⁹ fit i
hereditate. d. l. iul. quoqꝫ. ⁊. d. l. triplici. in fi. iunctis his q̃ cir
ca hos tex. ſuperius addidi. Et pro iſta opi. ꝯ Bar. ⁊ ſcriben
tes adde bonũ tex. in. l. j. § ſꝫ cõſulto. in ver. ⁊ cũ hereditatis.
de his que i teſta. delen. ff. vbi tex. dicit qñ hrditas ſemel da
ta ad mi facile nõ poteſt. ⁊ ibi. gl. fi. magnã dicit eſſe differen
tiã inter hrditatẽ que difficilius adimitur ⁊ legatum ꝙ facili⁹
ipſo iure adimitur ⁊ in aliũ trãſfert. Tamen pro iſta equipa
ratione Bar. vltra tex. quẽ. ff. alleg. adde nunc alium text. lo
quentẽ de adẽptione in diuerſis perſonis ⁊ equiparentẽ here
ditatẽ ⁊ legata in. l. cum queſtio. C. de le. ad idem tex. in. l. hac
28 ſcriptura. § j. de cõdi. ⁊ demon. ¶ †Vltimo inquantũ Bar. cõ
ſtituit differentiã an ſimus in eadẽ et perſona: ⁊ tũc cõmemo
ratio primi legati operat eius ademptionẽ. ita proprie loq
tur tex. in. le. nã ad ea. j. de cõdi. ⁊ demon. ſecus ſi in diuerſis p
ſonis per tex. in. l. j. § fi. cũ gl. j. de ſtipu. ſer. Tu confirma ⁊ de
clara qꝛ faciendo quis ſcdm ſtipulationẽ in eadẽ perſona ſub
cõmemoratione prime videtur in totũ recedere a pma. l. obli
gationum fere. § fin. j. de ac. ⁊ oblig. Sed ſi fiat ſcda ſtipulatio
i alia diuerſa perſona nõ in totũ receditur a pma ipſo iure, ſꝫ
ope exceptionis. nã ſi ſeru⁹ duoꝝ dñoꝝ ſtipuletur pmo dño,
⁊ ſi intra certũ tẽpus nõ det pmo ſtipulet ſcdo nõ tollit prima
ſtipulatio niſi ope exceptionis. d. l. j. § fi. cũ gl. ita dicam⁹ i le
gatis ꝙ commemoratio primi legati operet adẽptionẽ eadẽ p
ſona. d. l. nã ad ea, ſecus i diuerſis perſonis. d. l. j. § fi. cũ gl. cũ
29 bonũ † ſit argumentũ de ſtipulatione ad legata. l. ſeruũ filij. §.
ei. q chyrographũ. ⁊. l. que de legato. ff. de lega. j. ⁊. l. ſi chyro
graphum

graphū.ſ.e. Ita voluit arguere Bar.ſ; nō ita clare inducat.
30 †Et ſi diceret qꝫ ꝑ interuentū noue perſone facili⁹ deberet i
duci nouatio primi per.l.quoties.j.de nova.§.preter.inſtit.q
bus mo.tol.ob.ꝛ.l.fi.C.de noua. Rñdet no. Bar.i.d.l.qđ tra
ditum.in vi.op.ꝛ in.d.l.j.§.fi. Qđ interuētus noue perſone ex
parte eius q paſſiue obligatur bñ inducat nōuationem.ita lo
quitur.ll.preallegate. Sꝫ nos loquimur ex parte ei⁹ cui acq
rit obligatio:iđ non inducit nouatio.d.l.j.§.fi.d. Jacob.bu.re
ſpōdet ad.d.l.j.§.fi. ꝙ ideo ibi nō ſit nouatio,eo qꝛ ibi tracta
tur de ꝑiudicio primi creditoris.ꝛ ſic ꝑmi dñi cui i⁹ erat acq
ſituꝫ ex ꝑma ſtipulatione facta per ſeruū:ſꝫ caſu.d.l.ſicut.nō
agit de aliquo preiudicio primi legatarij cui nullū ius poteſt
dici q̄ſituꝫ viuo teſtatore. Iſta ſol.nō eſt vera qꝛ vt dicit Bar.
31 ꝛ bene in.d.l.j.§.fi.licet ſeruus †nō poſſit facere deteriorē ꝯdi
tione dñi ſui poſt acquiſitionē tam perfectā tñ donec eſt in fie
ri:ꝛ ſic in ipſo actu acquirēdi prout erat ibi,bene pōt ſeru⁹ fa
cere dteriorē ꝯditionem dñi ꝛ dño preiudicare.l.contra iuris
ciuilis regulas.§.fi.j.de pac.ꝛ.le.apud celſū.§.i hac.ſ.de exe.
do. Tu tñ potes dicere ſꝫm Bar.in.l.j.§.fi q ibi nō pōt ꝑiudi
care ipſo iure ſꝫ ope exceptionis:vt ibi dicit lr̄a. Sꝫ in legatis
teſtator pōt ipſo iure ꝑiudicare ꝑmo legatario ꝛ ſic i ꝑſona di
verſorū legatariorū.l.ſi legatū pure.§.fi.j.đ adi.le. ¶ Cōtra
iſtā differetiā bar.ꝛ cōem videt̄ fortiter facere te.i.l.trāſlatio.
j.đ adi.le.vbi iuriſ.eq parat trāſlationem legati que fit de vna
perſona ad aliā diuerſam perſonam ꝛ eā que fit in eademmet
perſona de legato primo pure.ſcđo ſub cōditiōe ſicut in.d.le.
nō ad ea. Ergo iſtam differentiā Bar.ꝛ cōem. Scđo quia ibi
ſumus in diuerſis ꝑſonis magis videt̄ ꝓbari animus teſtato-
ris i adimendo ꝙ vbi ſumus i eadeꝫ ꝑſona.iſtud aſſumptū ꝓ
bat̄ ꝑ tex.i.l.qđ ſi alij.j.de adimē.le.vbi ſi vni legat̄ pure poſt
ea legatur alteri ſub ꝯditione:ſcđm legatum ꝑualet ꝛ adimit
primum:ꝛ tñ i eadem perſona ſi vni primo legat̄ pure poſtea
eidem ſub conditione ſit illa diſtinctio an incōtinēti an ex iter
uallo.text.eſt in.d.l.non ad eū.ergo apparet qđ magis videt̄
facta ademptio vbi ſunt diuerſe ꝑſone qꝫ vbi eſt vna ꝛ eadē.ſi
ergo i eadē ꝑſona cōmemoratio primi legati īducit ei⁹ adem-
ptioneꝫ.d.l.nō ad ea.ergo idem ꝛ fortius in diuerſis ꝑſonis.
ꝛ ſic ꝯ differentiā Bar.ꝛ doc.ꝛ per iſta habes late ꝛ ſubtiliter
diſcuſſaꝫ.ij.opi.Bar.ꝛ ex dictis ſupra potes pertelicere tres
concluſiones diſputabiles contra Bar.ꝛ cōem opi. ¶ Tertia
op.Bar.eſt qꝫ tu clari⁹ iducas ꝙ ſi teſtator dicat lego titio ta
leꝫ fundū; eundeꝫ fundum lego ſempronio:iſti ſunt ꝯiūcti re
vt hoc tex.i ꝑn.cum gl.ꝛ clarior tex.in.§.ſi eadē res.i ver.ꝯiū
ctum.inſt.de le.contra iſte ſolute reſoluunt̄ i ꝯiūctaꝫ.l.triplici.
§.videam⁹.ꝛ.l.ſepe.j.đ ꝟ.ſig.ergo eſt ꝑinde ac ſi dixiſſet lego
titio ꝛ ſempronio eundeꝫ fundū.q̊ caſu eſſent ꝯiunct ꝟbis vt
hoc te.in ſcđo dicto ex quo ſunt i eadeꝫ oratiōe.rñdeꝫ ſꝫ Bar.
32 †ꝛ bene ꝙ ſoluta in coniunctā reſoluit̄,ꝛ ſic inducitur ꝯiunctio
verbalis qñ plures perſone ponunt̄ in eadem oratione,cum i
teſtamēto.§.hec verba.ſ.de he.inſt.ita loqtur ꝯrium,ſec⁹ ſi i
diuerſis orationibus ſolutis plures perſone ponerēt:tūc nō
ſit reſolutio in cōiūctam nec inducit ꝯiunctio verbalis vt hoc
tex.ꝛ eſt clarior tex.i.d.§.ſi eidē res.in verſ.coniunctim.etiā ſi
33 due †orationes ponerent̄ copulatiue,qꝛ inter eas adeſſet copu
la:ꝛ adhuc nō induceret̄ cōiūctio verbalis propter diuerſitatē
orationū:ꝙ forte videbit̄ tibi mirabile ſꝫm Bar.ꝛ copula ꝛ,re
ſoluit̄ in itē.qm̄ ꝯiūctio verbalis fit ꝑ vnitatē oratiōis.le.vni.
§.his ita.ver.hoc tā varie.C.de cad.tol.ꝛ.d.l.triplici.ꝛ ꝓbat̄
i l.luci⁹.§.q habebat.j.ad tre. Hic aūt nō eſt vnitas ſꝫ diuerſi
tas oratiōis.l.j.§.j,ſ.de vul.ꝛ pu. Et ita etiā tenet Ra.q̄uis
repe.huius.l.in.ij.col quāuis illa repetitio nō fuerit impreſſa.
¶ In quarta op.dum Bar.facit differentiā inter cōiunctos ꝛ
diſiūctos ſeu ſeparatos dixi late ꝛ magiſtraliter ſupra in prio
euident ali tres ſequentes op.Bar.vide per.ex. ¶ Capio gl.
magnā in ver.ꝙ ſi re.quā diuide in quatuor partes. In prima
timore ꝯrij qđ ſtati formabo,ponit primū itellectum ad tex.
Jo.ꝛ Azo.q eſt cōis. In ſcđa ponit ſꝫm intellectum Roge. In
tertia ponit tertiū itellectū q eſt Hugo. In quarta gl.duos vl
timos intellectus ꝑcedētes reprobat.ſcđa eſt ibi,ſꝫ Ro.dicit.
tertia eſt ibi,tertij vltimo hoc dicunt.quarta ꝛ vltima eſt ibi,ſꝫ
neutra plꝫ. ¶ Pro expeditione huius gl.opp.contra fi.hui⁹
34 tex.†qui vr̄ innuere ꝙ verbis ſi coniunctus ſit potior re coniū
cto. Contra imo videt̄ ambos pariter debere admitti.vt.le.ſi
ita quis heredes.ſ.đ her.inſt.ꝛ.l.meuia.in prin.de le.iij.que
iura allegat iſta gl.i fi. Timore huius ꝯtrarij intellectus iſti⁹
l.variat̄ in gl.tribus modis.in primis Joan.ꝛ Azo.negarunt
aſſumptū q in iſto tex.decidat̄ ꝙ verbis tm̄ cōiunct⁹ ꝑferatur
cōiuncto re tātū.iſtđ nō eſt verū.ꝛ ſic ceſſat contrarium nā iſte
tex.in ver.prefert̄.ſolū decidit ꝙ ꝯiūctus re ꝛ ꝟbis ſimul cete
ris duobus ꝑferat̄,poſtea in ver.ꝙ ſi re.ꝛ in ver.ſi verbo ꝟbis
illud probata ſufficienti diuiſiōe vt declaraui i tex. An aūt.cō
iunctus re tantū ſit potior ꝯiuncto ꝟbis tantuꝫ vel contra an
coniunctus verbis tantū preferat̄ coniuncto re tantū non fac.t
mentionē hec litera. Unde iſti duo caſus qui nō ſunt decisi in
hac.l.relinquūtur diſpoſitioni iuris cōis per regulā.l.ſi extra
neus.ſ.de condi.ob cauſaꝫ.ꝛ.c.ſuſceptū.de reſcrip.in.vj.ſꝫ đ
iure cōmuni neuter eorꝫ prefertur ſed ambo pariter admittūt̄
d.l.ſi ita qs heredes.ꝛ d.l.meuio.in prin. Nec ob.ſꝫm iſtū itelle
ctum quod iuriſc.videat̄ idē repetere.ver.qđ ſi re.ꝛ i verſ.ſi ve
ro verbis.qđ iam erat dictum in.ver.prefert̄ cū tamen in iure
noſtro nihil debeat eſſe ſuperfluū.§.quib⁹ in prima ꝯſtitutiōe
Codicis reſpondet Bar.in.vj.opp.ꝙ nihil eſt ſuperfluū intel
ligēdo ver.qđ ſi re.cū ſe:vt veniant per viā prohibitiōis expo-
nendo ꝙ pro quia,vt declaraui in tex. Iſtū ꝑmum itellectuꝫ ſe
quit̄ Bar.hic in tribus locis:primo in.j.col.in figuratione ca
ſus vbi dicit ꝙ eū ſequuntur omnes Citramon. Idem Bar.i
vj.opp.ꝛ latius in.iij.char.in.ij.d.queſtionis prin.eum etiam
ſequuntur Ray.de for.Ro.hic idē Ray.in repe.l.j.§.iterdū
ſ.de vſufr.accreſ.vbi Ray.repetijt totam materiam huius.l.ꝛ
35 iſtū itellectum ſequunt̄ oēs citramon.ſꝫm Bar.† iſtū cōem in-
tellectū habes ꝙ coniunctus re ꝛ verbis ſimul ꝑfertur ceteris
omnibus. Item ꝯiunctus re tantum verbis tātum pariter ad
mittunt̄ ꝛ neuter ꝑfert̄ alteri. Iſtū ꝑmū intellectū impugnant
ſubtiles Ultramon. Pe.de bel laper. Jac.de ra. Sal. Raph.
cu.in lec.ꝛ in rep.do. Pe.de bexu.ꝛ do. Jaco.de bu.ꝛ ſic licet
Bar.tpe ſuo potuiſſet dicere iſtū eſſe ꝯmunē itellectum ex au
thoritatibus.ſ.relatis apparet cōiter reꝓbari.in ꝑmis ergo
Raph.cu.in lec.huius.l.in.v.col.dicit ꝙ iſte itellect⁹ cōis nō
ꝯgruit litere. Primo q ꝙ exponat̄ ꝙ pro qꝛ:cū illa dictio ꝓ ſi ꝓ-
prie ſtet aduerſatiue. Secūdo qꝛ non bene ſequit̄ ex text.ꝯſtat
nō eſſe potiorē:ergo,nec eſſe parē,iſtđ nō ſequit̄. Tertio qꝛ eo-
dem modo nō cōgruit ad fi.huius text. Similiter Raph.cu.in
repe.huius.l.i pe col,reprehēdit iſtum ꝯmunē itellectū,qꝛ nō
videt̄ congruere litere. Scđo qꝛ ꝓbatio quā dicit Bar.fieri a
ſufficienti diuiſiōe in ver.qđ ſi re.ꝛ in ver.ſeq.nō eſſet ꝯueniēs
iuriſcōſulto,q nō fuiſſet ita inepte locut⁹ nec tā ineptā rōneꝫ
aſſignaſſet,iſtū ꝯmunē intellectū etiā plenius reꝓbat ſubtilis
do. Pe.de bexu.in ſua ſubtil.re.huius.l.in.iij.char.vbi dicit
ꝙ nulla lectura verior eſt iſta prima:q q̄uis multis ꝛ magnis
ſit authoritatibus ſuffulta leuib⁹ tamē eſt munita rationib⁹.
falſitatē cōis lecture dicit ſe primo deducere ex ordine tex.q
36 † ordo multū confert ad intelligētiā ꝛ ad interpretationē.l.ſi
ſeruus plurium.§.fi.cum materia.ſ.de leg.j. Nā iuriſcō.i pri-
ma parte huius.l.coniuncto principio ſcđe partis fecit mētio
nem de tribus ſpeciebus cōiunctorū. Poſtea in ſecunda par-
te cepit tractare de effectibus oīum illarū triuꝫ ſpērū.ſi ergo
poneret vnum caſum tm̄ de cōiūctis re ꝛ verbis ſimulqꝫ cete-
ris preferant cum aſſignat oneti ratiōis vt vult communis itel
lectus certe inſufficiēter ꝛ diminute legiſlator ꝓceſſiſſet ꝛ omi
ſiſſet decidere de alijs duabus ſpeciebus cōiunctorū. Secun-
do quia in iure noſtro nihil debet eſſe ſuperfluum.d.§.quiſque
in.j.conſti.C.ſed iuriſcon.i ver.prefertur,đcidit quod cōiūct⁹
mixtum ꝛ re verbis prefertur oībus alijs cōiūctis:ergo ſuper
flue iſtud idem repeteret in verſi.quod ſi re.ꝛ in.verſic.ſe.ꝛ eſ
ſet quedā nugatio ꝛ ſuperfluitas aliena a mēte iuriſcōſultorū.
Nec obſt.reſpōſio Bar.in.vj.op.qđ nihil ſit ſuperfluū.ex quo
primo ponit vnum dictū circa eſſe effectū coniunctorū. Secū-
do illud probat a ſufficienti diuiſione,exponendo qđ pro qua
37 nam iſta expoſitio ſꝫm eum deſtruit text. † quia dictio ꝙ ſi eſt
dictio aduerſatiua que poſita ſine copula ſignificat diuerſitatē
in facto ꝛ in iure.l.qđ ſi alij.j.de adi.le.l.quid ergo,verſi.qđ ſi
heres.ꝛ ver.fi.ſ.de leg.j.l.titia.§.qui iuita.ver.qđ ſi i ſumma
de leg.ij.ergo apparet q illa aduerſatiua qđ ſi non ſtāt in vir-
tute reddende rationis.eſt bene verum quod aliqñ dictio ꝙ ex
ponitur pro qꝛ qñ venit per modum redditionis cauſe.l.ſi an
cillā.§.ſi pater.in verbo quod inter eos.ꝛ ibi gl.ff.pro ſuo.ꝛ.l.
ſi communis ſeru⁹ ita ſtipuletur in fi.dñorum.j.de ſtip.ſer.nō
autem quando ſtat aduerſatiue vt hic. ¶ Tertio contra com-
munem lect.ponderat iſtum tex.in fi.ibi magis eſt vt ipſe pre
38 feratur.† Nam dictio ꝛ auget ꝛ includit.l.ea tamē adiectio.ſ.
eo quaſi dicat text.non ſolum prefertur coniunctus re ꝛ ꝟbis
ſimul de quo dictum fuerat.ſed etiā coniunctus verbis tm̄ pre
fertur coniuncto re tantum.ꝛ iſtam tertiam ponderacionē an
te eum facit etiam Sali.hic in.iij.char.poterat ad idem pon-
derare illud pronomen demonſtratuum ꝛ relatiuū ipſe qđ de
bet referri ad cōiūctū verbis ſꝫm de quo ſtatim dixit.ꝛ erit ſen
ſus nō tm̄ cōiūct⁹ re verbis prefertur ſed etiā coniūctus ver-
bis tm̄.mihi quoqꝫ iſta cōmunis lect.nullatenus placet:qꝛ nul
latenus congruit verbis litere.ꝛ tex.reddere ſuperfluum. Itē
inepta eſſet ratio quā aſſignaret tex.i.ver.qđ ſi re.ꝛ in ver.ſeq.

declarādo eā put facit Bar. ⁊ talis ratio nihil coucluderet. Itē
39 talis ratio eſſet eadē cū dicto ꝙ eſt ineptū. Ratio eñ non aſſi-
gnaf p id ꝙ eſt idem cū dicto vt eſt gl. in. l. fi. ⁊ ibi Bar. ſ. d of-
fic. pcu. ceſa ⁊ glo. in. l. labeo. ⁊. l. neratius. j. de vſu. Bar. in. l.
q interrogat. ſ. de peti. here. Itē iuriſcō. decideret caſuʒ minꝰ
dubitabile. ſcʒ qđ coniunctus mixtim re ⁊ verbis preferaf ſim
plicibus, ⁊ ſic coiuncto re tātum ⁊ cōiuncto verbis tm̄, ⁊ omit
teret duos caſus magis dubitabiles, vcʒ an cōiunctus re tm̄ p
feraf coiuncto ꝟbis tantū vel cū eo equalr̄ admittaf, ita econ
tra an cōiunctꝰ ꝟbis preferaf cōiuncto re. Preterea ex quo ſu
pra erat deciſum ꝙ re ⁊ verbis coniunctꝰ preferaf oīo ceteris
fruſtratoria ⁊ vana fuiſſet dubitatio iuriſcon. ī ver. quod ſi re.
dubitare an cōiunctus re tm̄ ſit potior ꝯiūcto re ⁊ ꝟbis ſimul.
Scđs fuit intellectus Roge. relatus in. gl. qđ verſ. qđ in ſi re.
primo queraf an re tātū coniunctus preferatur re ⁊ verbis con
iuncto. ⁊ rñdetur ꝙ nō poſtea in verſ. vero verbis querat. ſcđo
an cōiunctus re tantū preferaf cōiuncto verbis tantū. ⁊ rñde
tur. ꝙ ſic. ¶ Tertius fuit intellectus Ugo. relatꝰ in gl. in quo
dr̄ totū cōtra ad lecturas Rog. vcʒ qđ in vltimo reſpōſo q̄raf
an verbis tantū cōiunctus pferaf re tantū cōiuncto. ⁊ rñdetur
qđ ſic. ⁊ hoc magis ſonat litera, vt dicit gl. tñ gl. ambas iſtas
vltimas lec. repbat p. d. l. ſi ita qs heredes. ⁊. d. l. meuio. ī pri.
quibus videtur dcidit ꝙ ambo ſimul admittāf. ¶ Quarto mo
do extra gl. intelligit Iac. de ra. dictū verſ. fin. Si vero verb. s
vt refert Bar. in. vj. opp. vt ibi queraf an coniunctꝰ verbis tā
tū ſit potior eo a q̄ legatū eſt relictū, ⁊ deciditur quod ſic qua-
ſi dicat qđ portio cōiuncti deficiēs potius vadit ad cōiūctū ꝟ-
bis quā remaneat apud heredem. Bar. ⁊ Rap. cu. in repe. in
vl. col. reprobant ⁊ bene iſtum quartū intellectu: quia iſte text.
loqtur de prelatione inter ipſos legatarios cōiunctos, ⁊ d he
rede nihil dictū erat in tex. ⁊ ſic iſte quartus intellectus nō con
uenit litere. ¶ Quid tenendū in tāta varietate: Tene tertium
40 intellectū Ugo. relatum in. gl. qđ tex. in ver. fin. velit. † ꝙ cōiū
ctꝰ verbis tātu preferaf cōiuncto re tm̄. ⁊ ſic tene qđ in ver. p-
fert. vſqȝ ad. fi. legis ponatur tres deciſiones. Prima qđ cōiū-
ctꝰ mixtim re ⁊ verbis preferaf oīo ceteris. Scđa qđ cōiunctꝰ
re tantum nō pferatur cōiūcto verbis tantuʒ, ſed q2 poſſet du-
bitari an eſſet ei par ⁊ ſic equalr̄ ſuccederēt, ideo. ſubijcit. Ter
tia deciſio ꝙ cōiunctꝰ verbis tm̄ preferaf cōiuncto re tm̄, ⁊ ſic
cōiunctio verbalis prouenies ex verbis teſtatoris eſt potior ꝯ
iunctione reali tātū que videtur eſſe incidēs ⁊ preter mentem
teſtatoris ⁊ eiꝰ verba. Iſte intellectus qđ hic ponātur tres de-
ciſiones eſt planior ceteris ⁊ multū applaudet litere ſm̄ quē
41 nulla ſit improprieto ⁊ nihil eſt ſuperfluum in text. ⁊ ego p-
more meo ⁊ veteri inſtituto ſemp amplector reales intellectꝰ
cōgruentēs verbis litere ⁊ qui nullā impprietatem inducunt
Iſtuʒ intellectū tenent Pet. de bellaper. ⁊ ſubtiles. Ultramō.
Sali. Rap. cu. in lect. ⁊ in repet. d. Petr. de bexu. ⁊ do. Iac. de
but. due prime deciſiones plane pcedunt. Tertia qđ coniūctꝰ
verbis tantū preferaf coniuncto re tātū eſt magis dubia ⁊ diſ
putabilis quā examinat Bar. j. l. ij. q. j. queſtio. prin. ibi reſer-
uo late diſputandū vt ſequar ordinē Bar. ⁊ vere p opi. Ugo.
eſt tex. hic in ver. fi. iſte intellectus planiſſime pcedit ad verba
litere huiꝰ. l. niſi fortiſſime refragatur. text. in. d. l. ſi ita qs he-
redes. ſ. de here. inſti. ⁊ dicit Bar. j. loco proxime allegato. ꝙ
ille tex. deſtruit iſtam opi. ⁊ iſtum intellectuʒ Ugo. ⁊ Pe. per
quem tex. etiam gl. hic in ſi. reprobat iſtū intellectum. Nam in
d. l. ſi ita quis heredes, titius fuit inſtitutus ſimplicit d p ſe in
vna oratione. vnde alijs poſtea inſtitutis eſt re cōiunctus caiꝰ
⁊ meuius ex equis partibꝰ inſtituti ſunt inuicē cōiūcti verbis
tantū: q2 poſiti in vna oratione nō aūt ſunt cōiūcti re propter
diuiſionē portionū, vt hoc text. quantum ergo ad illum cuius
portio deficit ſunt duo quoꝝ vnus cōiunctus re tātū alter ver
bis tantū ibi decidif ꝙ pariter admittunf: ergo ibi videf eſſe
caſꝰ expreſſus ꝯ iſtū intellectū. ⁊ intelligitur ille tex. ꝙ deceſſit
vnꝰ ex illis duobus inſtitutis ex equis partibus vel caius vel
meuius, als ſic intelligeremus ꝙ dceſſit titius nulla eēt dubita
tio in illo tex. ꝙ caius ⁊ meuiꝰ pari modo inſtituti eidem parit
ſuccederēt. Pet. d bellaper. vt refert. Bar. in loco. ſ. proxime al
leg. vt effugeret illū tex. dicit ꝙ ibi oēs ſunt ꝯiuncti verbis. ꝙ
int pmā inſtitutionē, ⁊ ſcđam dʒ eſſe pūctus qm̄ ponit p copu-
la, ⁊ copula facit cōiūctionē verbalē. l. triplici. j. de verb. ſign.
¶ Iſta ſol. eſt falſa ſm̄ Ar. per duo fundamēta. Primo q2 ibi
ſunt due orationes ſolute, ergo nō ſunt cōiuncti verbis vt hic,
42 † Adde tu q2 copula cadēs iter diuerſas oratiōes nō facit con
iunctionē verbalē, vt tʒ Bart. ſ. in. iij. opp. ⁊ latiꝰ Bart. j. l. ij.
q. prin. j. q. pri. ergo minus faciet pūctus qui habet p copula
¶ Scđo q2 ſi ibi primus eſſet cōiunctus verbis vt vult Pe. d
bellaper. eſſet etiā coniūctus re, cū pmo aſſignauerit totū, ſecū
do totū pparteſ. ⁊ ſic primus tanqȝ re ⁊ verbis coiunctus pre

ferret qđ eſt ꝯ illā. l. caio ⁊ ſcđo modo rñdet Sali. hic qꝛ in. d. l.
ſi ita quis heres. ratio quā ibi aſſigna. tex. in fi. facit vt ibi vi
deatur tex. pro Pet. de bellaperti. vnde eſt aduertēdū ſecun
duʒ eum ꝙ aliquādo teſtator permittit coniunctuʒ re ⁊ poſtea
ſequuntur hi qui verbis tātū ſunt cōiuncti, vt titio lego talē fū
dum. Caio ⁊ meuio lego eundē funduʒ pro equis portionibus
⁊ tunc pariter veniunt ratio: q2 lex pſupponit qđ nō tā coniun
xerit quod celeriter dixerit. vt dicit ibi tex. Et ꝙ iſta ſit pſum-
ptio legis probat verbuʒ videatur ꝙ improprietatē notat po
ſitum in ratione ibi aſſignata, vt ſic ſit ibi perinde ac ſi omnes
re coniunxiſſet. aliquādo econtra teſtator premittit verbo cōi
ctos, vt Caiū ⁊ Meuiū inſtituo p equis portionibus ttium
heredem inſtituo tunc q2 non poteſt cadere preſumptio huius
accelerationis prefertur coniunctus verbis arguendo a ratio
ne ceſſante. ⁊ q2 ratio ibi poſita que eſt remotiua obiecti hoc
implicat. ⁊ ita ſm̄ eum habes declaratum ſine filius. l. qñ teſta
tor videat voluiſſe cōiūgere ⁊ qñ celeriter dicere, ſed certe il-
le tex. no ſe fundat in ordine ſed ī celeritate dicēdi, vt. j. late de
clarabif. ¶ Tertio loco ſubtilis do. Pe. de bexu. ī ſua ſubtili
repetitione poſuit duos alios intellectus. ad. d. l. ſi itaqs here
des. In primis dicit qđ lʒ Bar. que. ſ. retuli dicat qꝛ ille text.
dſtruit iſtā opi. Ugo. ⁊ Pe. de bellaperti. tñ ſm̄ eū magis ꝯfū
dit opi. Bar. ⁊ coem. ⁊ ſic retorquet illum tex. ad opi. ⁊ lʒ Pe.
de bellaper. nō bene intellexerit illā legē ſm̄ euʒ. ⁊ nō ſciuerit
bene rñdere, vt. ſ. proxime retuli nā illa. l. eſt caſus a contrario
ſenſu ꝯ Bar. ⁊ cōem opi. qđ ſi teſtator voluiſſet eos coiungere
nō accreſceret portio deficiēs omnibus ſʒ cōiūcto verbis tātū
⁊ ſic coniunctus verbis pfert pmo ſcʒ titio q erat tm̄ re ꝯiūctꝰ
ſed q2 teſtator noluit eos ibi cōiungere ideo non pfert unū ſʒ fa
cit vt celerius diceret. nā teſtator ibi volebat facere tres ora-
tiōes ſeparatas ⁊ diceret. titius heres eſto, caiꝰ heres eſto me-
uius heres eſto, ſʒ vt celerius ſe expediret de duabus orationi
bus vltimis fecit vnā copulato extremo. vñ lʒ ibi ſint in figura
verborum caius. ⁊ meuius ꝯiuncti: tñ illa cōiūcta accipif d diſ
iuncta ex volūtate teſtōris q voluit celerius dicere, vt ibi. ⁊. l. ſe
pe. j. de ver. ſig. ⁊ lʒ ibi eſſet copula ⁊ inter caium ⁊ meuiū ex e
quis partibus inſtitutos: ergo videref verbis cōiuncti vt hec
l. ſecundo reſpōſo. l. ⁊ triplici. j. de verb. ſign. tñ copula ⁊ q̄ als
cōiūctiones facit in caſu illo no facit. q2 nō eſt ibi de mēte teſta
toris velle coniungere ſed celerius dicere. ita bñ reſpondet iu
riſcōſul. ⁊ ſi dicis qđ ille te. in verbo non tā ſtet comparatiōe.
⁊ ſic duo importet ſcʒ qđ voluerit ꝯiūgere ⁊ celeriter dicere
ſʒ tamen magis fecit vt celerit diceret. Reſpōdet Bexu. qđ
imo illa dictio ſtat electiue, vt etiā ibi dicit gl. ⁊ doc. q2 als iu
riſcō. non reſpōdiſſet ad oppoſitionē ſibi factā: fuit eñ ſibi op
poſituʒ qđ copula ⁊ faciebat coniunctionē, ⁊ qđ Caius ⁊ meui
us erāt coniuncti ⁊ p conſequēs debebāt preferri. Ad hoc iu
riſcōſul. voluit negatiue reſpōdere, vcʒ quod in caſu illo nō fa
cit cōiūctionē: q2 nō tā ꝯiunxiſſe ꝙ celeriter dixiſſe videf. ſi eñ
iuriſcon. pſupponeret ibi fieri coniūctionē ad huc remaneret
argu. ſibi factū i ſolutū ꝙ nō eſt credēdū in iuriſcō. Et ſi iteꝝ
dicas qs reuelauit Pōpo. authori illiꝰ legis q nō fuit pſēs il
li teſto ꝙ ibi teſtator voluerit facere tres oratiōes ſeparatas
⁊ qñ voluerit celeriꝰ dicere. rñdet Bexu. iſtđ ppēdit ex duo
bꝰ. Primo ex initio verboꝝ teſtamēti que dant intelligere ſe
quētia, vt. l. ſi ſeruꝰ pluriū. §. fi. de leg. j. teſtator: ibi incepit ab
oratiōe ſoluta dicēdo, titius heres eſto, d inde clauſula ſequēs
ibi equis portionibꝰ dat intelligere ꝙ teſtator nō curabat cō
iungere Caiū ⁊ meuiū in eadē portione ſʒ diſiungere: eo q2 p
cedēs oratio diſiūcta facit ꝯiunctā accipi pro diſiuncta. ſi ſub
ijcitur verba etiam diſiunctionē verbalē ſignificātia. Et iteꝝ
⁊ tertio dicas, ⁊ iſtđ ſtringit plus ꝙ illa verba equis portioni
bus bene importāt diſiunctionē realē non autēʒ verbalem vt
hac. l. ſecundo reſpōſo. reſpondet Bexu. quod ibi duo cōcur
rebāt ad pbandā ꝙ ibi teſtator noluerat ipſos et verbis ꝯiū
gere q2 pmiſerat diſiunctā verbis ⁊ ſubiecit diſiunctāre, vcʒ
eqs portionibus, vt ergo meuiꝰ participet d extremis erunt
diſiuncti re ⁊ verbis. iſte fuit primus peregrinus ⁊ actꝰ intel
lectus Bexu. ad. d. ſi ita q s heres ſm̄ quē ille tex. retorquet
ꝯtra gl. Bar. ⁊ magis communē opi. ⁊ ſubdit Bexu. ꝙ nō pt
aliter intelligi ille tex. ſine violatione litere ⁊ ſine interptatiōe
iuriſcōſulti ibi. ¶ Alio ⁊ ſcđo modo intelligit quod in. d. l. ſi
ita quis heredes titius primo loco ſeparatiʒ de per ſe iſtitutꝰ
non videf re coiunctus: q2 lʒ als videret ſibi hereditas inſo-
lidū aſſignata. l. vni. §. ſi vero non oēs. C. de cadu. tol. tñ clau-
ſula ſubiecta ex equis portionibꝰ etiā ad eū referf poſtqȝ pōt
cōgrue ad oēs referri, vt. l. interdū. in prin. ſ. d hered. inſtituē
vbi ſm̄ eū expreſſe probaf ad omnes referri, ⁊ ſic cum omnes
tres eſſent ex equis partibus inſtituti: ergo apparet qđ primꝰ
non erat coniunctus re ⁊ ſic qđ ibi no erat aliqua coniunctio
realis

realis contra omnes,nō quoqꝫ ibi inter eos erat aliqua coniū
ctio verbalis:qꝛ teſtatoꝛ nō tā coniungere,quam celeriter dice
re voluit,vt.ſ.dixi.ꝛ ſic ſm eū in illo tex.nulla penitus erat cō
iunctio nec realis nec verbalis cōtra oēs doct.ꝛ ſubdit qḋ iſte
ſcḋs ſuus nouus intellectus datꝰ vltra oēs ſibi magis placet
ꝙ̄ pcedēs,ꝛ ꝙ de eo fuit alloquutꝰ dñʒ ſuū Chriſtoph.de caſt.
quia qui ſibi dixit tenere iſtum vltimū intellectū in rep.ſua in
l.lʒ imperatoꝛ.ſ.d.le.j.vbi ſuccincte tāgit ſm eū. ¶ Cu aduer
te ꝙ tex.in.d.l.ſi ita qs hr̄des.ad fi.dū dicit nō tā videt ꝯiūxiſ
ſe intelligit.ſ.realiter.verbaliter aūt bñ ſunt cōiuncti vt ēt ibi
itelligūt gl.Dy.ꝛ cōiter ſcribētes ꝙ patet:qꝛ ēt ſi illi duo ſcḋo
inſtituti nō eſſent cōiuncti mediāte copula ꝛ,tamē ex quo i vna
ꝛ eadē oratiōe fuerunt vocati dicunt ꝯiūcti vbis etiā detrecta
copula.d.l.triplici.ꝛ cū tex.dicat nō tā cōiūxiſſe:apparet qꝛ vo
luit vtrūqꝫ facere,tūc ſic ſi caiꝰ ꝛ meuiꝰ nō ſunt cōiūcti vbis vt
vult Bexu.ergo nec etiā re poſſunt vllo modo dici cōiuncti ex
quo ſunt ex equalibus partibꝰ inſtituti.ergo titius ſolus debe
ret habere totā portionē repudiātis pꝰ nō diminuēdi ex quo
ſolus erat cōiunctꝰ re,aut ſolus inſolidū ſubſtitutus,cuius con
trariū ibi decidit tex.ergo apparet intellectū Bexu.non poſſe
pcedere ꝛ ſi diceres ꝓut dicit Bexu.i ſcḋo intellectu quē dicit
ſibi plus placere ꝙ̄ primꝰ.ſ.titiꝰ nō erat etiā ipſe re cōiunctꝰ ꝓ
pter dictionē ex eqs portionibus q̄ dʒ etiā ad eū referri,dic ꝙ
43 iſtud nullo mō pōt ꝓcedere ex duobus fundamētis.† Primo
quia ex quo illa verba equis portiōibus,ſunt poſita in diuerſa
oratione nō poſſunt referri ad primū poſitū in oratione ſepara
ta.l.cū vulgari.de do.preal.l.cohered.§.q patrē.ꝛ ibi Jmo.ꝛ
Alex.ſ.de vul.ꝛ pup.c.cum dilecti.ꝛ ibi Car.ꝛ Jmo.no.ſ do
na.ꝛ per hoc apparet nō obſtare.d.l.inter dū in prin.qꝛ ibi di
ctio eq.eſt poſita in vna ꝛ eadem oratiōe,iō ad oēs pſonas re
fertur,ſed in.d.l.ſi ita qs heredes.ſunt diuerſe oratiōes,ſic ille
tex.nihil facit quāuis Bexu.dicat ibi eſſe tex.expreſſū de hoc ꝛ
male. ¶ Secūdo ſi verū eſſet ꝙ oēs illi tres fuiſſent inſtituti ex
eqs portionibꝰ vt vult Bexu.certe tex.i.d.l.ſi ita qs hr̄des,q
dicit oibus ꝓ portionibꝰ hereditarijs accreſcere,dicēs ꝓ por
tionibꝰ hereditarijs,oſtendit ꝙ non erāt equales portiones:qꝛ
primꝰ erat inſtitutꝰ heres ſimplr,ꝛ ſic inſolidū.ꝛ alij duo ꝓ e
qs portionibꝰ:ergo primꝰ dʒ habere duplū magis ꝙ̄ ſecūdꝰ.
¶ Ego quarto ꝛ vltimo loco rñdeo valde no.ꝛ plane ad.d.l.ſi
ita quis heredes.ꝙ ibi titius pmo loco ſimpliciter inſtitutꝰ non
erat cōiunctꝰ re Caio ꝛ meuio quātū ad ius accreſcēdi. Jſtud
44 aſſumptū ꝓbo dupliciter. Primo qꝛ inſtituti ſine partibꝰ nō
dicunt cōiūcti equaliter:eo qꝛ nō ſunt vocati ad eādē rē ex ex
preſſa volūtate defuncti.tex.eſt ad literā in.l.itē.§.ſabinꝰ ſ.de
here.inſti.vbi formaliter ſic dt tex.nā quātū ad ius accreſcēdi nō
ſunt cōiuncti ſiue pte inſtituūt.ꝛ ibi Bar.ad hoc multū no.illū
tex.Jſtud idē p illū tex.tʒ.Bar.hic.i.ij.q.j.q.pn. ¶ Scḋo ꝓbo.
qꝛ ex quo primꝰ.ſ.titiꝰ erat inſtitutꝰ hr̄s ſimplr videat inſti
tutus inſolidū in tota hr̄ditate tacite:tñ.l.vnic.§.ſi vo.nō oēs.
C.de cad.to.gl.in.d.l.ſi ita qs hr̄des.i.gl.j.ꝛ ꝓbat i.l.ſi ita fue
rit.§.j.ſ.de here.inſti.Ex quo ergo pmo inſtituto erat relicta
tota hr̄ditas,ꝛ ſic totus attributus.Jgit inſtituēdo poſtea da
iū meuiū vr trāſire ad diſpōdiū ꝛ ſic eos inſtituere in alio aſſe.
tex.eſt in.d.l.itē ꝙ ſabinus.in.§.ſed ſi aſſe.ergo non poteſt dici
ꝙ titiꝰ dicāt re ꝯiunctus cū illis duobꝰ cū ſint i diuerſis aſſibꝰ
inſtituti:ſtat ergo aſſumptū ꝙ ibi titiꝰ primo loco ſimplr inſti
tutꝰ nō erat ꝯiūctꝰ re caio ꝛ meuio ſcḋo inſtitutis quātū ad iꝰ
accreſcendi. Similiter ēt ſcḋi lʒ propter celeritatem dicēdi te
ſtatoris fuerint poſiti in vna oratione,tñ qꝛ teſtatoꝛ etiā de eis
volebat facere duas orationes ꝛ ſic eos ſeparare:nimirū ſi etiā
ipſi nō cēſeātur coniuncti vt ibi dicit litera,ꝛ ſic nimirū ſi por
tio deficiēs vtriqꝫ accreſcit ꝓ portionibꝰ hereditarijs ne teſta
toꝛ decedat ꝓ parte bonoꝛū teſtatus ꝛ pro parte inteſtatꝰ.ꝯ.l.
ius noſtrū.ſ.de re.iu.ex quo ibi nullus eſt ꝓprie cōiūctꝰ cui ſo
li accreſcat,vt eſt tex.no.i.l.hr̄des ſine partibꝰ.ſ.de here.inſt.
vbi eſt tex.ꝙ ſi teſtatoꝛ inſtituit plures heredes ſine ptibꝰ,ꝛ ex
ꝯiūctis decedat aliqs eiꝰ portio ad reliquos cōiūctos ptinet ſi
aūt ſeparatim ad oēs q eodē teſtō ſcripti ſunt hr̄des eius por
tio ptinet.ita ibi dt tex.vñ ſi i.d.l.ſi ita qs illi duo ſcḋi fuiſſent
ꝯiūcti vbis portio huiꝰ coꝛū dficiēs alij ſoli accreuiſſet.d.l.he
redes ſine partibꝰ.ſ.d.ꝯꝛiū ibi dcidit tex.ergo apparet ꝙ nec
ipſi erāt cōiūcti.ꝛ ſic relinquit ꝙ oēs erāt diſiūcti,ꝛ ꝓpterea
iuriſcon.ibi nō diſtinguit nec cōſiderat quis coꝛū primo mo
riat,ſed ſimplr dicit ſi quis ex cōiunctis decedat,ꝛ ſic ptʒ ꝙ ille
tex.quamuis fortiſſimus,nō tñ obſt.ꝯ intellectum verū quem
ſ.tenui ad iſtū.nec pōt dici ꝙ tex.ibi ad fi.in verbo nō tā ꝯiun
xiſſe intelligatur.ſ.realiter ſed bene verbaliter:prout gl.ꝛ do.
ibi cōiter intelligūt:quia iſtud ſtare non poteſt duplici ratione.
Prima qꝛ cum tex.dicat ꝙ erant inſtituti ex eqs partibus
erat proꝛſus indubitatum ꝙ realiter nō poterant dici coniun

cti,vt hac.l.in primo ꝛ ſcḋo.reſpōſo.ergo ſolū dubiū erat ꝯ v
45 bali cōiūctiōe. Secūdo qꝛ tex.† dicit quāuis ꝛ ſyllaba iudicat
cōiūctionē,ſed ſyllaba ꝛ inducit cōiūctionē verbalē ꝛ nō realē.
ergo pʒ ꝙ ille tex.ſolū dubitat de verbali cōiunctione,ꝛ intel
ligere de reali eſſet ineptū ꝛ nugatoꝛiū.ꝛ ita habes bñ diſcuſſū
ꝛ enucleatū ſenſum.d.l.ſi ita quis heredes.ꝛ credo dixiſſe ve
rū ꝛ ꝓpriū intellectū illiꝰ legis ꝙuis fortiſſime. ¶ Scḋo prin
cipaliter ꝯ iſtum intellectū multū fortiter vrgere videt contra
tex.in.l.meuio.in prin.ſ.de le.ij.quē tex.in ꝯꝛium allegat iſta
46 gl.in fi.lʒ alleget in ar.† ibi teſtatoꝛ dixit meuio fundi partem
dimidiā:Seio partē dimidiā lego eundē fundū titio lego:Se
io dcedēte eius portio vtriqꝫ ꝓ portione legati accreſcit tūc ſi
meuiꝰ ꝛ ſeius vocati fuerūt ad partes fundi dimidias,ꝛ ſic in
viriles:ergo ſunt re iuncti ſeu ſeparati:ſʒ qꝛ in eadem oratio
ne ſunt poſiti ꝛ ſub vno verbo lego,ideo ſunt verbis cōiūcti vt
hac.l.in primo ꝛ ſcḋo rñſo.titius vero ex quo fuit vocatus ad
eūdē fundū ſeparatim a primis dr eſſe re cōiūctus,ſed nō ver
bis:qꝛ in diuerſa oratiōe eſt poſitus:ergo ibi eſt caſus ꝙ re tā
tū cōiunctus admittitur ſimul cū cōiūcto verbis tātū ꝛ neuter
eoꝛū eſt potioꝛ alio nec aliū excludit:ergo ibi videt eſſe fortiſſi
mus tex.cōtra intellectū quē tenui,ꝛ ita illū tex.itelligit ibi gl.
in primo intellectu quē ibi ſequit Barto.poſt Old.ille text.eſt
valdē difficicilis ꝛ patit varios itellectꝰ i tm ꝙ Cy.Bal.ꝛ Pau.
de ca.in.d.l.meuio.in prin.referūt ſubtilē Pe.de bella per.di
cere qḋ legerat octo vicibus illā.l.anteqꝫ poſſet illud princ.in
telligere,legitur ibi p gl.primā altero d tribꝰ modis.Tene ter
tiā lec.gl.ibi quā approbat Dyn.ꝛ dt Bar.hic.ij.q.prin.ſcḋe
partis princ.qḋ illa.iij.lec.cōiter tenetur.eām et finaliter poſt
multa tenet Bexu.hic in ſua repeti.in.ij.char.ꝛ ſeq.ꝛ iſto ter
tio mō intelligēdo illa lex nihil ob.ſ.ꝙ loquitur i pluribꝰ re tm̄
cōiūctis.Nā dū tex.dicit meuio fundi partē dimidiā.ſeio di
midiā lego.intelligit d eadē dimidia.ꝛ ſic iſti illa dimidia me
uius ꝛ ſeius ſunt re cōiūcti ꝛ ſimiliter titius eſt re cōiūctus:qꝛ
ſibi totꝰ ille fundꝰ fuit relictꝰ.ibi ergo eſt ſola coniūctio realis
inter eos,ergo nihil facit ꝯ intellectū quē tenuit ad iſtū tex.Et
lʒ teſtatoꝛ ibi videatur velle trāſire ad diſpōdiū legādo duobꝰ
pmis dimidiā fūdi ꝛ poſtea legādo titio totū fundū.d.l.itē qḋ
ſabinꝰ.§.ſʒ ſi ex pleto.ſ.de here.iſti.ꝛ ita in ſpecie ad illā.l.me
uio.ꝙ ibi teſtatoꝛ trāſiuit ad diſpōdiū tʒ Bex.in ſua rep.i ſuo
nouo intellectu quē ad illā.l.tradit.Et ſic lʒ alias tranſitus ad
diſpōdiū impediat ꝯiūctionē realē ꝓpter diuerſitatē aſſiū,vt
dixi in intellectu quē poſui ad ꝯꝛiū pcedēs:tñ in.l.meuio.non
impedit cōiūctionē realē ꝓpter dictionē eūdem qꝛ vbi dici eū
dē fundū titio lego.ar.l.iul.quoqꝫ.ſ.de her.inſt. ¶ Cōtra iſtū
tertiū intellectū quē Bar.dt cōiter approbari ꝛ quem tenui:
duo videntur obſtare.Primo ille tex.dū dt cū ſeparatim ptes
fundi ꝛ totus legatꝰ ſit pōdera partes fundi:ergo diuerſe p
tes nō eadē dimidia ibi fuerūt legate,cū dicatur i plurali par
tes ergo nō fuerūt re cōiūcti vt ibi deponit Barto.reprobans
iſtū tertiū itellectū,ꝛ opponere.i.partes.i.partem prout ibi ex
ponit gl.ex violentia litere. ¶ Scḋo in contrariū fortiter facit
vt etiā ibi dt Bar.qꝛ ibi vt ſi ſeius ꝛ meuiꝰ,eſſent re ꝯiuncti,ꝓut
vult iſte tertius intellectꝰ:certe pferretur meuiꝰ in portiōe ſeij
decedētis:qꝛ ille etiā erat cōiūctus vbo.ex quo in eadē ratiōe
ꝛ ſub eadē verbo lego erat poſitꝰ vnde eſſet re ꝛ vbis ſimul con
iunctus.ꝛ ſic excluderet titiū:vt hac.l.in ver.pfertur.cuiꝰ ꝯꝛiū
ibi decidit tex.qui ambos admittit,ergo iſte tertius intellectꝰ
ad illum text.nō videtur poſſe ꝓcedere dfendēdo iſtū tertiū in
47 intellectū,dic ꝙ tex.ibi loqtur de fundo lega.ꝛ ſic d ſpē:ꝛ ſpe
cies aūt non eſt multiplicabilis ſicut ꝙ̄titas.l.plane.§.ſi duo
bus.ſ.de leg.j.ergo dʒ intelligi de eadē dimidia.imo fortiꝰ ēt
in quātitatibus.ſi dico pmittis mihi ꝛ titio.x.itelligitur facta
pmiſſio de eiſdē.x.l.ſtipulatio iſta.§.eū qui.ꝛ.l.eum qui ita.in
pn.vbi gl.ꝛ.l.ſi mihi ꝛ titio.j.de ver.ob.firmat Bar.hic.i.j.q.
prime partis prin.ſi ergo in quātitate que eſt multiplicabilis
intelligitur d eadē quātitate:ergo fortiꝰ i.d.l.meuio.i prin.in
fundo:ꝛ ſi in ſpecie que non eſt multiplicabilis itelligitur lega
tū ſpeciei de eadem dimidia. ¶ Non obſt.ꝙ ibi ſeius ꝛ meuiꝰ
erāt poſiti in eadē oratione ergo etiā erāt verbis cōiūcti.rñde
ꝙ tex.ibi in duobus locis preſupponit ꝓ cōſtāti ꝙ eſſent vbis
ſeparati.Primo dū dt ꝙ ſeparati ꝛ partes fundi ꝛ totus fun
dus legatus:ſi partes ergo fundi erāt inter meuiū ꝛ ſeiū ſepa
ratim legate.idē dt ille tex.in.fi.in quibus fundus ſeparatiʒ le
gatus eſt:ergo pſupponit tex.pro cōſtāti ſeiū ꝛ meuiū fuiſſe ſe
paratos,ꝛ ſic diſiūctos,ꝛ ſic poſitos in diuerſis orationibus.
¶ Quartū intellectū ad.d.l.meuio.ponit Pe.de bella p quē
refert ꝛ reprobat Bexu.hic in rep.in.ij.ꝛ.iij.char.ꝛ ibidē hex.
p plura verba tradit aliū quintū nouum intellectū:poſtea ipſe
met in fi.ingenue fatetur ꝙ iſte ſuus,lʒ ſit ſubtilis,tamen non
eſt magna authoꝛitate ſufultꝰ,ideo dicit ꝙ ipſū tʒ ſola diſpu

tando. Decidendo autē non recedit a ſupraſcripta.iij.lec.q̄ eſt
vltima in.d.l.meuio.ideo de iſtis duobus intellectibus non fa
cio aliter in ſpecie mētionē:quia non ſunt reales nec veri. Per
iſta remanet expeditus intellectus huius difficilline.l. Tamen
vt nihil intactū pretermittatur, non omitto ꝙ qdā ex nobis
egregius ſcholaris Placentinus cui intellectus quē tenui vi
ſus eſt continere aliquid ſuperfluitatis ad hūc tex. Cū velit cō
iunctū verbis tantū preferri ꝯiuncto re tantū, ⁊ iſtud decidaᷓ
in verſ.ſi.ergo ſuperfluus erit ver.qḋ ſi re. Itē ſm intellectum
quē tenuerūt ſolū due deciſiones in tex.⁊ non tres,⁊ tñ eo di-
xi tres eſſe deciſiones. Ideo miſit ad me in ſcriptis aliū ſuū in-
tellectū ad ver.ꝙ ſi re.ꝙ ibi decidiᷓ ꝙ inter ipſos ꝯiunctos re
tantū nō ſit locus prelationi, ⁊ dū tex.dicit retū coniunctū nō
eſſe potiorē,intelligit ipſe alij ſimiliter re coniuncto ꝙ etiā pre
ſupponit Bar.eſſe verꝫ in.ij.q.prin.ſecunde partis princip.cir-
ca pri.ibi ſimpliciter dicit Bar.ꝙ ſi ſunt ꝯiuncti eadē ꝯiūctio
ne reali tantū,ꝙ neuter alteri preferᷓ. Ratio dubitandi ſm eū
poterat eſſe duplex. Primo qꝛ legando ſcḋo eandē videbatur
adimere a primo.l.ſicut.⁊.l.ſe.ȷ̄.de adimē.leg.vidimus late.ſ.
in.ij.op.Bar. Scḋo.poterat eſſe dubitatio:qꝛ ille cui primo e-
rat factū legatū videbaᷓ preferēdus tanq̄ primo nominatus
in teſtamēto a teſtatoꝛe.ar.l.quoties.ſ.de vſufr. ⁊ q̄ no.Bar.i
l.qui duos.ſ.de lega.j. Iſtis tñ nō ob.iuriſcō.in ver.qḋ ſi re.de
cidit ꝯtrariū.ſ.ꝙ inter ꝯiūctos re tm̄ non ſit locus prelationi.
⁊ hoc modo ſm eū poſt.a in verſi.ſi bene decidiᷓ ꝙ cōiunctus
verbis tātū ꝓferatur cōiuncto re tantū,⁊ hoc modo nihil erit
ſuperfluum in illo tex. Iſte intellectus ꝙuis acutus,⁊ qui ꝯue
niret etiā doctori,iudicio meo nullatenus pōt ꝓcedere ad iſtū
tex.qꝛ qua ratione in ver.qḋ ſi diceretur qḋ ꝯiunctis re tantū
nō preferaᷓ alteri ſimiliter cōiuncto re tm̄ eadē ratione in ver.
ſi vero verbis deberet decidi qḋ coniunctus verbis tātum nō
preferaᷓ alij ſimiliter ꝯiuncto verbis ⁊ probaᷓ iſtud aſſumptū
48 † qꝛ per aduerſatiuā ſi vero ꝟbis poſitaꝫ in ver.ſi reperiᷓ qua
litas precedētis ver.prout valde no.tenet Bald.in d.l.oēs po
puli.ſ.de iuſti.⁊ iure.vbi per hoc decidit pulchram ⁊ not.que-
ſtionem de qua ibi per eum allegādo gl.in.§.itē lapilli.inſti.de
re.diui. Cū aduerſatiua etiā copulā in ſe contineat,vt ibi ꝑ eū.
⁊ iſtā doc.Bal.refert ⁊ ſequiᷓ Alex.⁊ dicit non reperiri alibi in
l.filiꝰ a patre.in prin.in.fi.ſ.de liberis ⁊ poſt.ſicut ergo in ver.
ſi qḋ decideretur,qḋ coniunctus re tm̄ nō ꝓferatur alteri ſimi
ter coniuncto re tm̄. Idē deberet decidi in ver.ſi. Si vero ver-
bis ꝙ cōiunctus verbis tm̄ nō preferaᷓ alteri cōiuncto verbis
tm̄,ad hoc vt illa aduerſatiua ſi vero,que etiam habet in ſe co-
pulam repetat qualitatē eiuſdem verbi.⁊ tū iſtud ſtare nō pōt
ad illū ver.ſi.n.vt clare ptꝫ ex verbis illius litere:ergo ſimiliter
iſte ſenſus ad ver.ꝙ ſi re.procedere nō pōt. Unde tene intelle
ctū quē tenui ꝙ ponantur tres deciſiōes i text.ſicut ſunt tres
ſpēs cōiūctoꝝ.⁊ ſm oꝛdinē tex.nō eſt aliqua ſuperfluitas. Pri
mo eñ decidit ꝙ ꝯiūctꝰ re ⁊ ꝟbis ſimul ceteris oīo ꝓferᷓ. Scḋo
qḋ ꝯiunctꝰ re tm̄ nō preferᷓ cōiūcto re ⁊ ꝟbis ſimul,nec coiun
cto verbis tm̄.ita ḋcidiᷓ in ver.qḋ ſi re:ſꝫ qꝛ poſſet dubitari an
ſaltem coniunctus re tm̄ ſi talia coniunctio ꝟbis tantū,⁊ ſimul
cū eo admitaᷓ,iuxta.l.ſi ita qs heredes.ſ.de hered.inſtit.⁊ me
cū eo admittaᷓ,iuxta.l.ſi ita qs heredes.ſ.de here.inſti.⁊.l.me
uio.in prin.ſ.de leg.ij.ideo ſubijciᷓ ꝟ.ſi. Si vero verbis,vbi de
cidiᷓ ꝙ cōiūctus ꝟbis tm̄ ꝓferaᷓ coiuncto re tm̄. ⁊ ſic nihil eſt
ſupfluū tex. ¶ Et ꝑ iſta cum laude Dei habes expeditas oēs
gl.huiꝰ.l.⁊ ꝯſequēter intellectū tex.in quo ꝯſiſtit magna pars
huiꝰ apparatus. Extra gl. Bar.duo principalia principaliter
examinat. Primo materiā cōiūctoꝝ. Scḋo de effectu coiūctio
nis.ſ.iuris.accreſcē. Et ſic pōdera ꝙ Bar.ſequiᷓ oꝛdinē iuriſ-
cōſul.in.hac.l.q iuriſcōſultꝰ. Primo poſuit de cōiūctis. Scḋo
de effectu cōiūctionis,⁊ ſic de iure accreſcēdi,ꝑut dictū fuit in
diuiſiōe huiꝰ tex.idē dicit Bar.ex ꝑdictis patere ꝙ cōiunctio
eſt duplex.alia eſt hōis,alia eſt legis. Itē ꝯiūcti cōiūctiōe ho
minis, alij ſunt cōiūcti re tm̄.alij coniūcti verbis tm̄ alij re ⁊
ꝟbis ſimul cōiūcti.⁊ ideo de ſingulis eſt videndum ſm Bart.
49 Adde tu † ꝙ triplex eſt cōiunctio,quedā eſt cōiunctio dictio
nū,quedā oꝛationū,⁊ quedā locutionū,vt eſt gl.in.l.quidā.ȷ̄.de
pecu.leg.⁊ lꝫ illa gl.aliter nō declaret. Dic,cōiunctio dictionū
eſt qñ vnus actus verbi regit duas diuerſas dictiones,vt lego
Titio ⁊ Seio talē fūdū:ꝯiūctio oꝛationū eſt qñ ſunt due oꝛa
tiōes cū copula vt lego titio fundū coꝛnelianū. Itē lego Seio
eundū fundū:coniunctio locutionū eſt de diuerſis rebꝰ vel per
ſonis,vt lego titio fundū,item ſeio domū. In tali ſpē declarat
iſtas tres ſpecies cōiunctionū. Bal.in cōſ.cccl xij.prime partis
inci. Queriᷓ a me vtrū copula,ꝙ ꝯſil.ū eſt erroꝛe duplicatū in
50 cōſ.ccxj.ſcḋe partis. ¶ Itē dū Bar.† dt ꝙ duplex eſt ꝯiūctio
alia eſt hōis,alia eſt legis.⁊ de vtraq̄ ponit glo.in.l.j.§.idē ait.
in ꝟ.ſociū.ſ.de vſufr.accreſ.quā gl.alle. Bar.ſ.in.vij.oppo.ita
etiam dicit Bal.in.l.vni.§.his ita in prin.C.de ca.tol. Iſta vi-

detur eſſe bona diuiſio,qꝛ q̄libet diuiſio debet eſſe bimēbꝛis
aut reducibilis ad bimēbꝛē ſm boetium. Eū dic plenius ꝙ cō
iunctio eſt quadruplex legalis,teſtamentaria,cōuētiōalis,⁊ mix
ta:⁊ lꝫ teſtamentaria ⁊ couentionalis ambe dicāt hōis:vt vult
Bar.tñ diuiſdoi quatuoꝛ ſpecies gratia cōmodioꝛis doctrine
51 ⁊ intelligētie. ¶ † Coniūctio legalis diciᷓ,qñ plures coiūctim
ad acqſitionē alicuiꝰ rei a lege vocanᷓ:puta ſi teſtatoꝛ legat ſer-
uo plurium dñoꝝ:illi plures dñi vocant ad acqſitionē legati fa
cti ſeruo.l.cōis.ſ.de acquir.here.l.vero.§.ſi duo.ſ.pro ſo.⁊.l.
j.§.idem ait.de vſufr.accreſ.⁊ inter iſtos nō videtur quod ha-
beat locū ius accreſcēdi in ꝓprietate,vt eſt tex.no.in.l.⁊ procu
lo.de leg.ij.⁊ illa.l.eſt ad hoc melioꝛ queſitū iure ſm Ān.in.l.
itēꝙ ſabinꝰ,in prin.ſ.de here.inſti. Secus eſt in vſufr.d.l.j.§.
idē ait.de vſufr.accreſ. Similr ſi moꝛiaᷓ legatariꝰ relictis plu
ribꝰ hꝛdibꝰ.l.legatariꝰ.de le.iij. Itē qñ plures ab inteſtato be
neficio iuris ciuilis vel pretoꝛij vel ſtatuti vl̄ cōſuetudinis ad
aliquā hꝛditatē vel ſucceſſionē cōiunctim admittunᷓ.l.vni.ibi
late Bal.⁊ Sali.C.qñ nō peten.par.l.ſi pluribꝰ.ȷ̄.de ſuis ⁊ le-
gi.l.j.§.ſi nemo.ff.ad tertul.⁊ iſta declarat latius Bar.ȷ̄.nu.
iiij.q.pri.duiꝰ prime partis. Et ḋ iſta cōiūctione legali foꝛmat
Bar.aliq̄s no.q̄ſtiōes.ȷ.in.v.ꝓ.prin.ſcḋe partis prin.vbi dice
52 tur. ¶ † Iſta coiūctio legalis cōtigit duobꝰ modis. Uno mo
ex verbis legis vt qñ duo nepotes in poteſtate coniunguntur in
uicē reſpectu nepotis emācipati. Alio modo quando ꝑ vnā ꝑ
ſonā legis diſpoſitione deſcendit ius in plures.d.l.⁊ procu-
lo.ſicut quādo ex vno ſtipite deſcendit feudu in plures filios
Iſti poſſunt dici cōiūcti cōiūctiōe cōſuetudinis:qꝛ ex vno fon
te oꝛiunᷓ,vt in.c.j.§.cū vero cōꝛadus q feu.da.poſ.in vſi.feu.
53 ſm Bald.in.l.vni.§.j.his ita circa prin.C.de cad.tol. ¶ † Cō
iūctio teſtamētaria,vt dixi eſt triplex:quedā eſt realis tm̄,q̄dā
verbalis tm̄,quedā mixta,⁊ ſic realis ⁊ verbalis ſimul.l.tripli
ci.ȷ̄.de verb.ſig.⁊ iſta eſt pꝛopꝛie materia noſtra de qua loquiᷓ
54 iſta tex.⁊ de iſta plene dicetur. ¶ † Coniunctio cōuentionalis
eſt q̄ cauſaᷓ in diſpoſitionibus inter viuos:puta in cōtractibꝰ
qñ duobus vel pluribꝰ cōceditur fundꝫ vel emphyteuſis. Et
de iſta coiūctione cōuētionali tractat Bar.in.vj.q.princi.que
eſt vltima ſcḋe partis prin.tradiᷓ oꝛdinarie per Bar.⁊ omnes
55 in.l.ſi mihi ⁊ titio ȷ̄.de verb.ob. ¶ † Cōiunctio mixta pōt eſſe
vel ex legali ⁊ teſtamentaria ſimul.vel ex legali ⁊ couentiona-
li ſimul,vel ex teſtamentaria ⁊ cōuētionali quādo conuentione
rei in teſtamēto.l.hec ſententia.ſ.de teſt.tute.glo.in.l.hꝛdes
palā.§.fi.⁊ ibi Bar.⁊ alij.ſ.de teſt.Ly.⁊ alij.in.l.cū antiq̄tas.
C.co.ite relictū pōt trāſire in cōtractū qñ nō ſubeſt fraus.l.in
56 tacitis.⁊ ibi Bald.in.ij.not.ſ.de leg.j. ¶ † Aſſumo nūc cōiū
ctionē teſtamētariā triplicēꝫ q̄ vt dixi eſt pꝛopꝛie materia no-
ſtra. Primo ergo videdū eſt q dicātur cōiuncti re tātuꝫ. Dicit
Bart.ꝙ ſunt illi qbus eadē res ſeparatim legaᷓ.vt hic,⁊ §.fi.
eadē inſtit.ḋ le.⁊.d.l.triplici. Iſta diffinitio ſeu ḋſcriptio Bar.
eſt diminuta,vt ſtatim.ȷ̄.dicā.circa iſtos cōiūctos re tm̄ Bart.
foꝛmat quatuoꝛ q̄ſtiōes. Tu tñ oꝛdinate ꝓcedēdo ex duabus
pmis q̄ſtiōibus Bar.collige tria requiſita neceſſaria q̄ reqruᷓ
57 ad hoc vt dicantur re cōiuncti. † Primo reqriᷓ ꝙ res que plu
ribus relinquiᷓ cōſiſtat in ſpecie.ſecus ſi conſiſteret in quātita
te vel in genere,tunc non dicunᷓ re cōiūcti:puta ſi teſtatoꝛ di-
cat lego titio.x.ſeio lego.x. Iſti nō ſunt cōiūcti re,ſed quilibet
de ꝑ ſe debet habere ſua.x.ſm Bar.hic.ī.j.q. Mouenᷓ ſubtiliᷓ
Bar.qꝛ ſi diuerſis volūtatibus ꝓſumitur multiplicatio legati
conſiſtentis in quātitate eidē ꝑſone facti.l.quingēta.ſ.de pro
ba.ergo multo magis hic facit diuerſitas perſonarū quibus
in eodē teſtamēto quantitas relinquitur:qꝛ diuerſitas perſona
rū facilius inducit multiplicationē quā ſi eſſet vna perſona.l.
oēs.⁊.l.ſi is qui.ȷ̄.de actio.⁊ oblig.l.qd ergo.§.j.de le j.no.in
l.huiuſmodi.§.j.eo ti.vt idem operetur diuerſitas perſonarū
in eadē voluntate ꝙ operatur diuerſitas ſcripturarū in eadē
ꝑſona ita voluit arguere Bar.hic.⁊ cū Bar.⁊ eius rōne tran-
ſit ſimpliciter Sali.hic ibid.⁊ꝫ.Pet.de bexu.in ſua repet.in.
vj.char.vbi dicit iſtā determinationē Bart.nō deducit in diſ-
putationem,quia non eſt dubitabilis queſtio. Sed tu aduerte
qḋ ratio aſſignata per.Bar.videtur eſſe fragilis.pro vt etiam
perpendit Raph.cu.hic in repeti. Nam in eadem perſona nō
inducitur multiplicatio quādo ſit in eadē diſpoſitione. l.pla-
ne.§.j.ſ.de lega.j.ſed bene quando ſit in diuerſis diſpoſitioni
bus puta in teſtamēto ⁊ codicillis vel ī diuerſis codicillis,tunc
loquitur.d.l.quinquaginta.⁊ ſic Bar.non videtur cōcludeᷓ ar
guere diuerſis volūtatibus,ꝑut loqtur.d.l. quinquaginta.ad
vnā vltimam voluntatem licet in ea relinquatur diuerſis per
ſonis. Ipſe tamē Raph.ſeqtur ꝯcluſionē Bar.quā putat eſſe
clarā.⁊ pro ea adducit tex.inſti.de duo re,in prin.⁊ in.l.meuio
in prin.C.⁊.l.qui duo.ſ.de lega.ij.probat etiam ratione. Nam
ſi teſtatoꝛ diuerſis heredibus legat eandem quātitatem de x.
intelligitur.

intelligatur duplicare, vt x. habere debeat. l. ſi ex pluribus. §.
j. ſ. de leg. ij. forti⁹ ſi legat̃ diuerſis legatarijs non eidẽ licet ab
eodẽ ab vno herede. ¶ Itẽ inquãtũ Bar. limitat iſtã cõcluſio
58 nẽ vt ꝓcedat † qñ eadẽ quãtitas relinquit̃ ſub diuerſis ꝯceptio
nib⁹, ſec⁹ ſi ſub eadẽ ꝯceptiõe, puta Titio, ⁊ Seio lego. x. tũc
dicunt̃ re cõiũcti in illis. x. l. ſi qs teſtõ. ſ. de leg. j. adde qđ idẽ te
nẽt Bal. Raph. cu. Pau. de caſt. ⁊ Alex. in l. ſi plurib⁹. ſ. de le-
ga. j. Raph. cu. Lud. ⁊ Alex. in d. l. ſtipulatio iſta. §. cũ qui, quã-
uis aliter videat̃ ſentire Bart. ponẽdo tertiũ caſum qui hic
vr̃ omitti in d. l. ſi qs teſtõ. in prin. de quo perpẽdunt Moder.
preſertim Alex. in d. §. cũ qui. Adde etiã qđ cũ Bart. hic tenet
59 Sali. in l. vnica. §. ſui aũt diſiunctim. C. de cad. tol. † Adde etiã
queſtionẽ quã ponit Alex. poſt Jo. de imo. in d. l. qui filiab⁹. §.
j. qñ plurib⁹ ſub noĩe collectiuo relinquitur quãtitas an intel-
ligatur cõiunctim oĩbus de vna quãtitate, an ſinguli ſingulas
quãtitates hr̃e debeant, puta ſi teſtator legat filiab⁹ ſuis mille
florenos an intelligat̃ cõiunctim ⁊ cõplexiue de ſolis mille tñ:
60 an pro ſingula filia ſingula mille debeãtur, ibi videas. ¶ † Se
cũdo requirit̃ vt dicant̃ re cõiuncti ꝙ eadẽ res relinquat̃ plu-
rib⁹ ſeparatim ſimpl'r quo caſu per cõcurſum faciunt ſibi par
tes, ⁊ vnus habebit rem, alius eſtimationeʒ, q² impoſſibile eſt
qđ vterqʒ habebat rem inſolidũ, iuxta. l. ſi plurib⁹. de leg. j. ſec⁹
eſſet qñ eadẽ res plurib⁹ ſeparatim legatur hoc expreſſe acto
per teſtatorẽ quilibet eã inſolidũ habeat: tũc non dicãtur con-
iuncti adeo ꝙ vno repudiãte alter habeat rem ⁊ eſtimationẽ:
q² tũc non faciũt ſibi partes ꝑ cõcurſum. ⁊ illi dicunt̃ re cõiun
cti quibus eadẽ res ſeparatim legatur, ⁊ faciunt ſibi partes ꝑ
concurſum. l. coniunctim. ſ. eo. ⁊ l. inde neratius. in princ. ſ. de
vſufru. accreſ. ⁊ ſic duo requirũtur ſm Bar. hic in. ij. q. ⁊ ſequi-
tur ſimpliciter Sali. hic idẽ tenet Rapha. cu. in repe. ad fi. vbi
61 cõfirmat opi. Bart. ſubtili rõne: † coniunctio realis operatur
vt ſi deficiat in perſona vnius, alius habeat rem totã iure ſuo
non diminuẽdi. l. vnũ. §. ſui aũt diſiunctim. C. de cad. tol. decla-
raui. ſ. in primo euidẽtiali: ſʒ hic iſtud eſſe non põt. cũ totũ ha
beat iure ſuo ſiue alius cõcurrat cũ eo ſiue nõ: ideo cõiũctio ni
hil operabit̃, al's oporteret ꝙ his deberet̃ ipſa eadẽ res ex eo-
dẽ legato eidẽ ꝑſone ⁊ inſolidũ, qđ eſſe non põt. l. plane. §. ſi cõ-
iunctim. ſ. de leg. j. ⁊ l. qui his idẽ. j. de ver. ob. ſed ſubtilis Pet.
de bexu. in ſua repe. iſtud reprehẽdit: q² ꝙ legatarij faciãt ſibi
partes per cõcurſum: hic non requiritur ad coniunctionẽ rea
lem producẽdam in eſſe, ſed eſt effectus reſultãs ex ipſa coniũ-
ctione reali, ideo ſm eum Barto. errat q² vult qđ id qđ eſt effe
ctus cauſe ſit eius cauſa ꝙ eſt impoſſibile ſm eũ. ¶ Adde qđ
iſtud prima facie ſatis videtur poſſe tollerari: q² pro eſſentia
cõiunctionis realis requirit̃ qđ eadem res pluribus inſoliduʒ
legetur ſeparatim. i. in diuerſis orationibus vt hac. l. in prin.
¶ Effectus aũt reſultãtes ex iſta cõiunctione reali ſunt duo.
62 Primo ꝙ † iſti legatarij faciunt ſibi ptes ꝑ cõcurſus. d. l. cõiũ-
cti. ſ. e. ⁊ l. vnica. §. ſi vero non omnes. C. de ca. tol. Scđs effect⁹
eſt, q² ſi alij legatarij nõ veniant ad legatum. ille ſolus q venit
habet per ius nõ diminuendi: ex quo nullus ſecuʒ concurrit, ⁊
non per ius accreſcẽdi, vt declaraui. ſ. in prin. in primo euidẽ.
tñ determinatio Barto. videtur eſſe verior: q² perinde eſt ac ſi
63 duob⁹ diuerſe res legate eſſent. † Tertio requiritur vt dicant̃
re cõiuncti ꝙ ad eandeʒ rẽ vel partem ſint plures vocati, ⁊ ex
preſſa voluntate teſtatoris, ſecus ſi ſolũ ex tacita. l. iij. cũ glo. ſ.
64 de vſuf. accre. † Hinc eſt, ꝙ inſtituti ſimpl'r, ⁊ ſic ſine partibus
non dicunt̃ re cõiuncti alijs quãtum ad ius accreſcendi, lʒ fa-
ciant ſibi partes per concurſum. tex. eſt no. l. item qđ ſabinus.
l. ij. vnde idem tractat. ſ. de her. inſt. vbi formal'r dicit text. Naʒ
quantũ ad ius accreſcendi nõ ſunt coniuncti q ſine parte inſti
tuuntur ſm Bar. hic in. ij. q. ⁊ in d. l. itẽ qđ ſabinus. in pn. ꝑ illũ
tex. ⁊ hoc tenet gl. in l. vnica. §. his ita. verſi. ſi vero quidã. ⁊ ibi
65 Pet. ⁊ Cy. C. de cad. tol. ¶ † Et propterea Bar. alibi plenius
ſcribẽs ꝙ hic qui dicãtur re cõiũcti dicit ꝙ illi ſunt qb⁹ ex ex-
preſſa diſpõne teſtatoris tota res cuilibet aſſignatur, ita not.
Bar. in l. vnica. §. vbi autem. C. de cad. to. vbi dicit Bart. ſe ad
hoc ſingulariter no. illũ tex. huic dicto Bar. vr̃ eſſe tex. de dire-
cto contrarius. in l. triplici. j. de verbo. ſigni. Raph. cu. in repe.
dupliciter reſpondet ad illum tex. Primo qđ ille tex. dʒ intel-
ligi portionem ibi fuiſſe expreſſam a teſtatore, ſed iſta eſt diui-
natio, vnde ſecũdo reſpondet ꝙ licet vbi duo ſeparatim inſti-
tuũtur ſine expreſſione portionis ⁊ dicunt̃ cõiuncti re, vt dixi
ſcđm Bar. tamẽ vbi inſtituuntur coniunctim verbis ſine ad-
iectione ptis expreſſa, tunc dicuntur coniuncti etiam re, vt d. l.
triplici. ⁊ hoc modo datur nota. limitatio ad doc. Barto. hic
Subtilis Pe. de bexu. in re. huius. l. reprehendit iſtam deciſi.
66 Bart. † eo q² in vltimis voluntatibus tantum debet operari
tacitũ quantum expreſſum imo interdum plus. l. ſi cui legetur.
in fin. ⁊ l. ſe. ſ. de lega. j. ⁊ l. nutu. ſ. eodem Iſtud eſt fragile fun-
damẽtũ ꝑ ea que late dixi in l. cũ quid. ſ. ſi cer. pet. vbi late po-
ſui, an, ⁊ quando tacitũ idẽ operet̃ ꝙ expreſſuʒ. ¶ Scđo ⁊ for-
tius dicit idẽ Bexu. qđ iſta deciſio Bar. videt̃ eſſe cõtra caſuʒ
in l. ſi dño ſtichus. ſ. de leg. j. vbi ſaltẽ tacite vni eãdem rẽ lega-
uit ⁊ tamen faciunt partes per cõcurſuʒ ergo ſunt re cõiuncti.
§. ſin autẽ diſiunctim. C. de cadu. tol. eo q² effect⁹ preſupponit
cauſam ſuam de neceſſitate. Tu dic qđ ille tex. paruʒ facit. Nã
ibi non erãt partes vni aſſignate, ⁊ ali⁹ ſine ptibus inſtitutus
prout loquitur. d. l. item quod ſabinus. in prin. ⁊ Bar. hic. Sed
ibi erat vni legat⁹ ſtichus in ſpecie alij legata optio ſerui quo
caſu eligẽdo ſtichũ dicunt̃ in illo ſticho cõiuncti re, prout de-
clarat Bar. j. proxi. in iiij. q. ad fi. ⁊ idẽ Bar. in d. l. ſi domino ſti
chus, ⁊ ſic in illo tex. vni erat relicta ſpecies iam declarata. alij
declarãda per electionẽ ſm Bal. in c. j. de reſcrip. ⁊ ſic quilibet
vocatur ſeparatim vt ad eandẽ reʒ: ideo faciũt ſibi partes per
concurſum, ⁊ ſic dicuntur re coniuncti. ¶ Tene cõcluſionem
Bar. que nõ eſt vera ⁊ cõmunis. ⁊ quã etiaʒ tenẽt Bal. in d. l.
item qđ ſabinus. in prin. in ij. no. per illũ tex. vbi dicit qđ iſte eſt
ſubtilior paſſus illius legis. Idem etiam tenet ibi Ang. repu-
tãs illũ tex. eſſe ad hoc mirabileʒ: ⁊ quod eſt melior lex ad hoc
67 que ſit in iure ſm eũ. ¶ † Subdit Bar. in iij. q. quod ſi teſtator
inſtituit Titium in dimidia ⁊ Sempronium in eadẽ dimidia
inſtituit in qua Titium inſtituerat ꝙ iſti ſunt cõiuncti re. Et
intellige de eadẽ dimidia in ſpecie per. l. iuli. quoque. ſ. de her.
inſti. ⁊ d. l. triplici. in fi. Secus ergo videt̃ ſi ſimpliciter dixiſſet
dimidiã nõ addẽdo eãdẽ, vt l. meuio. in prin. ſ. de leg. ij. De cu-
ius tamen intellectu dixi ſupra ſuper gl. magna. Pe. de bex. hic
in repe. ſequitur ſimpliciter Bart. ⁊ dicit ꝙ iſta queſtio nõ me-
ruit formari: q² caſus eſt clarus in dictis duobus iurib⁹ alleg.
per Bar. alij nihil tangunt. Tu aduerte qđ in d. l. iulia. quoqʒ.
bene eſt dictio eadem cum relatiuo qua, vt dicit Bar. Tamen
in d. l. triplici. ad fi. vbi iuriſcõ. refert deciſionem Iuliani nõ eſt
dictio eadẽ, nec aliquod relatiuum q² ibi ſimpliciter dicit ſem
pronius ex parte dimidia heres eſto prout etiam dixi. ſ. in. ij.
opp. Bart. Item adde qđ Bal. in d. l. iulia. quoque. tenẽt quod
iſto caſu eſt etiam coniunctio verbalis non tantum realis ⁊ nõ
bene, vt patet ex predictis, ex his que ſtatim dicam declaran
do qui dicantur coniuncti verbis tantum. ¶ Quarto querit
68 Barto. † quando teſtator vni legauit totum alij legauit par-
tem: an in illa parte erunt re coniuncti. Et diſtinguit totum ⁊
ptes tripliciter, vt hic per eũ. Aduerte in ſecundo caſu Bart.
quãdo vni legatur fundus alij vſufruc. illius fundi qđ in vſu-
fru. dicunt̃ re coniuncti ⁊ ambo admittunt̃ ad vſumfructum, ⁊
faciant ſibi partes per concurſum. l. ſi alij. j. de vſufr. leg. l. idem
neratius. §. fin. ⁊ l. ſi proprietas. de vſufr. accreſcen. eo quia, re-
mota parte integrali ſcilicet vſufru. nõ dicitur fundus, ſed nu-
da proprietas cum fundus conſiſtat ex proprietate ⁊ vſufruc.
⁊ ideo in vſufructu ambo ſunt re cõiũcti, vt hic ꝑ Bar. ¶ Cõ-
tra iſtam concluſioneʒ Bart. arguitur fortiter qđ iſti duo nul-
lo modo ſunt re coniuncti, nam vnus habet vſumfruc. forma-
lem: alius habet vſumfruc. cauſaleʒ. ⁊ ſic quaſi ſint diuerſarum
rerũ legatarij non poſſunt dici re coniuncti. cum oporteat ꝙ
eadem res ſit eis inſolidum legata, vt hoc tex, huic difficultati
reſpondet ſolus Salice. hic, alij non tangunt qđ non eſt vis in
hoc: quia licet leges appellent vnum vſumfr. cauſalem: q² cau-
ſatur ipſi domino a proprietate ſua, alium formalem: tamẽ re-
uera ⁊ in effectu idẽ eſt vſufr. licet leges eis adijciãt diuerſas
quantitates. vnde cũ primo vni ſit legatus totus fundus poſt
ea alij legatur vſufr. iã qui concurrit cũ primo. ⁊ ſibi facit ptes
per cõcurſum, certe dicunt̃ re coniũcti licet diuerſam qualita-
tem habeat vſufructus primi, quia vocatur cauſalis. alium ſe-
cundi: quia vocatur formalis: ſed quia non põt habere cauſa-
lem quia cõcurrat cum formali, ⁊ ideo perinde, eſt ac ſi ſibi for
69 malis fuiſſet legatus. ¶ † Limita iſtam concluſionẽ Bart. ex
ſingulari deciſione Bal. in qua dicit ſe cõſuluiſſe in. l. quoties.
in fin. C. fami. ercis. vt. d. l. ſi alij. cum alijs. ll. ſ. allegatis proce-
dat quando fundus fuit relictus vni deinde vſufr. illius fun-
di fuit ali. in ſpecie relictus: tunc bene ambo cõcurrunt in vſu-
fruc. ⁊ in eo ſunt re cõiuncti. ⁊ ita loquitur doc. Bar. hic ſecus
quando fundus eſſet in ſpecie relictus vni, alij autem eſſet re-
lictus vſufru. non ſpecialis illius fundi, ſed vniuerſalis oĩm
70 bonorũ, ꝑut dicit Bal. eueniſſe ſibi de facto in teſtatore † qui re
linquit vxorẽ vſumfructuariã omniũ bonorũ ſuorũ ⁊ ſi filius
moriatur in pupillari etate legauerat fundum titio. certe in
vſufructu illius fundi vxor non concurret cum legatario fun-
di, cũ vxori non ſit relictus vſufr. particularis illius fundi ſed
vniuerſalis: vnde illi vniuerſalitati per ſpeciẽ intelligitur dero
gatũ. l. queſitum. §. vlti. j. de fun. inſtr. ⁊ ſic vxor nõ debet habe-
re vſumfr. in re alteri ſpecial'r aſſignata. Et ad hoc dicit Bal.
ſe ſpãliter allegare. l. ſi fideicõmiſſo x. j. vt i poſ. le. vt ibi latius ꝑ

eũ.Facit ꝙ dicit Bar.hic in primo mẽbro,ꝙ generi per ſpeciẽ
derogat̃ per reg.l.vxorẽ.§.feliciſſimo.ſ.e.ꝛ l.ſeruis vrbanis.§.
fi.ſ.eo.¶Tene indubitãter cõtra Bal.cõtra quẽ alleg.tex.in
terminis in l.ſempronio.in prin.ff.de vſuf.leg.vbi eſt tex.ꝙ le
gato generali vſuf.nõ derogat̃ ꝑ legatum ſpeciale domus vel
fundi.ꝛ Bar.ibi in fi.prin.dicit ꝙ ille tex.eſt tenẽdus menti:qꝛ
quotidie relinquunt̃ ꝑdia pluribus ꝑſonis,ꝛ poſtea teſtatoꝛ
dixit vxori lego vſumfr.bonoꝝ ꝙ in vſuf.oẽs concurrũt,ꝙ eſt
tenendũ mẽti ſm eum Et illũ tex.Pau.de ca.in cõſi.ciiij.inci.
viſo pũcto obſcuro,tenet cõtra Bal.ꝛ bñ.ꝛ dicit qđ Bal.non
meminit de illo tex.nec de Bar.ibi illa deciſio Bar.in d.l.ſem
pro.no.in prin.ſequitur etiam Alexã.in conſi.lvj.iij.volu.inci.
perlectis verbis teſtamẽti.vide etiam aliquid per Bart.in l.ſi
quis ſeruum,§.fi.ſ.de leg.ij.ꝛ Bar.in l.queſitum.§.fi.j.de fun.
inſtr.Nota diligenter predicta ad doctr.Barto.hic,ꝛ multi in
his facile errarent in predicta.Et ſm hoc habes magnã am
71 pliationem ad iſtum ſm̃ caſum Bar.¶†In tertio caſu Bar.
quãndo vni primo legat̃ fundus deinde alij legatur tertia vel
quarta pars illius fundi qđ non dicantur coniuncti re:quia ꝙ
legatur ſecundo,videtur ademptum primo.Secus eſſet con
tra:qꝛ ſi primo relinqueretur vni pars fundi puta.iij.vel.iiij.
poſtea alij relinqueretur totus fundus,impoſſibile eſt qđ to
tum adimatur de parte.l.cum queſtio.cũ gl.C.de lega.vbi dixi.
¶Not.ad ea que tꝫ Barto.ſ.in ij.opp.per.l.ſicut.j.de adi.leg.
iuncto intellectu gl.ibi qđ legando ſecundo ſub commemora
tione primi eandẽ rem videtur a primo adimere partem illius
rei,De quo tangit hic Raph.cu.in repe.¶Item circa cõtra
riũ.l.ſi domino ſtichus.ſ.de le.de qua.l.dixi.ſ.proxime in ij.q.
72 Bar.†Tu aduerte Bar.hic velle ꝙ legatũ optionis dicatur
legatum ſpeciei facta electione.Et idẽ tenet Bar.in l.ſi domi
no ſtichus.Adde Bald.idẽ tenentem in l.fi.§.j.C.cõia de leg.ꝛ
ad.d.l.ſi domino ſtichus.vide per Imo.ꝛ Moder.in l.plane.
§.ſi coniunctim.ſ.de leg.j.Ultimo circa iſtud primum mẽbruꝫ
73 qui dicant̃ re cõiuncti tantũ:adde † ꝙ etiam ſit cõiunctio rea
lis mediãtibus qualitatibus diuerſis vtriꝗ legatario ſepara
tim aſſignatis in quibus cõicantur res legate,vt l.titie texto
res.in prin.in ver.cões eſſe.ſ.de leg.j.Nã in primo ꝛ ſecũdo ca
ſu illius.l.titia ꝛ plotia ſunt re cõiuncti,ꝛ faciunt ſibi ꝑtes per
concurſum in ſeruis textoribus ꝛ vernis ſimul ſm Pe.de bex.
hic in repeti.in vj.charta qui dicit ꝙ nõ inueniat ab alio ani
maduerſum.Adde ꝙ iſtud idem not.ibi ſolus Bar,Alij nihil
tangunt vbi dicit vltra doc.ſe notare ex illo tex.mirabilẽ modũ
cõiũgẽdi re propter cõcurſum duarum qualitatũ quevnicuiꝗ
legatario in ſuo legato cõueniũt.Et ꝑ illa ita remanet expedi
tũ primũ mẽbrũ cõiũctionis teſtamẽtarie.ſcꝫ de cõiũctis re tm̃.
74 ¶†Scđo principal'r videndũ eſt de ſcđo mẽbro coniunctionis
teſtamentarie que dicitur coniunctio verbalis tm̃.Bar.ponit
duo exempla ꝛ quatuor qõnes,ꝛ ſic Bar.ſecutus eſt more iu
riſcõ.hic.Nã nõ ponit diffinitionẽ ſeu deſcriptionem verbalis
cõiũctionis,ſed ſolũ ponit exẽpla,aliter aũt facit in mẽbro pre
cedẽti,ſicut etiã tex.hic facit.Et ſm Bar.ſiue ſit copula ꝛ,ſiue
copula cũ,ſiue ſit ſoluta,ſiue ſit nomẽ collectiuũ eſt cõiũctio ꝟ
balis.Tu potes dicere ꝙ dicunt̃ cõiuncti verbis quãdo pluri
bus in eadẽ oratiõe partes diſtributiue relinquuntur,vt hic.ꝛ
§.his ita C.de cadu.tol.ꝛ ibi Bar.in fi.multũ no.illũ tex.ꝛ dicit
ꝙ nõ habes alibi ita clare in iure qui dicant̃ cõiuncti verbis q
in vna ꝛ eadẽ oratione ponũtur.Illi vero dicũtur diſiũcti ver
bis qui ponunt̃ in diuerſis orationibꝰ,vel ſic.cõiũcti verbis di
cunt̃ qui ſub vnitate verboꝝ eadẽ oratiõe cõficientiũ ad lega
tũ vel ad hereditateꝫ admittunt̃ diuerſis a teſtatore portioni
bus,vel qñ teſtãor inſtituit plures in eadẽ re ꝛ in eadẽ oratione
75 diſtributis tñ partibus.l.ſi duobꝰ.§.fi.in fi.ſ.de leg.j.†nam vni
tas oratiõis plures legatarios cõplectẽs eoſdẽ loco vnius fa
cit haberi.l.vnica.§.hoc ita tã varis.C.de cad.toll.ꝛ.l.plane.in
prin.ſ.de leg.j.vt habes exẽplũ in text.titio ꝛ ſeio lego fundum
equis portiõibꝰ.Et iſtud ꝓcedit etiã ſi due ꝑſone vel plures po
nant in eadẽ oratione ſoluta ꝛ ſic ſine copula,vt titio ſeio lego
talẽ fundũ equis portiõibꝰ.vt.l.triplici.§.videamus.j.de verb.
ſigni.ꝛ.l.cũ in teſtamẽto.§.hec verba.ſ.de here.inſt.lꝫ Petr.de
bella per.voluerit hoc vltimo caſu eſſe omnino diſiũctos,vt re
fert Cy.in.d.§.vbi antẽ.ꝛ male dicit per iura pre alle.ſm Bart.
76 alios hic.¶†Subdit Bar.nõ eſſe drĩam an ponat̃ copula ꝛ,
vel dictio cũ d.l.triplici.nã inter ꝛ,ꝛ cũ,nulla eſt differentia in
modo cõiũgẽdi ꝟbaliter.l.titie textores.§.j.ſ.de leg.j.ꝛ.l.ſi
77 qs titio.ſ.de vlui.accre.¶†Itẽ ſubdit Bar.j.in.iiij.q.q̃ erit
per hoc expedita,idem eſſe in alternatiua poſita inter ꝑſonas
vt teſtator dicat,titio aut ſeio talẽ fundũ eqs portiõibꝰ lego.
Iſti ſunt ꝟbis cõiuncti cum alternatiua vel poſita inter perſo
nas reſoluatur in coniunctã,vt.l.cum quidam.C.de verb.ſig.
78 ¶†Scđm exemplũ Bar.eſt qñ teſtator opponit nomẽ colle
ctiuũ plures perſonas cõprehendens abſqꝫ alia expreſſiõe ꝓ
prioꝝ nominũ,vt lego fratribus meis vel filijs fratris mei vel
liberis vel cognatis talẽ fundũ equis portionibus.nã oẽs qui
vocant̃ ſub eodẽ nomine collectiuo videnť eſſe verbis coniun
cti.vt l.interdũ.in prin.ſ.de here.inſt.ꝛ l.ſi pr̃.de vul.ꝛ papil.ꝛ
l.qui quartã.§.fi.de le.j.Niſi prohibitio alienationis inducat
qđ nomẽ collectiuũ nõ operet̃ pluſquã ſpecialis enumeratio,
vt l.lucius.§.lucius.de le.ij.ſm Bar.j.i ij.q.pn.ſcđe patris pn.
vbi dicet̃.Amplia iſtud exemplũ Bar.multũ ſignãter vt pro
cedat nõ ſolũ qñ opponitur nomẽ collectiuũ de per ſe,ꝓut loq
tur Bar.hic,ſed etiã ſi in eadẽ oratione adijciũtur nomen ꝓ
priũ vnius ꝛ etiam nomen collectiuũ,puta qꝛ teſtator dicat,ti
tius in dimidia ꝛ fratris mei filij in alia dimidia hr̃des ſunto.
nã inter oẽs iſtos inducit̃ cõiunctio ꝟbalis tãtũ ſm Bar.j.in
j.q.prin.ſcđe ꝑtis prin.circa prin.Sed aduerte in hoc vltimo
videret̃ dicendũ ꝙ titius nõ ſit verbis cõiũctus ſingulis filijs
fratris ſꝫ bñ omnibus collectiue ſumptis.Itẽ filij fratris non
ſunt inter ſe cõiuncti verbis tantũ:vt vult ibi Bar.ſꝫ re ꝛ ver
bis ſimul cũ in eadẽ re ſcꝫ dimidia nõ diſtributis partibus ſint
inſtituti ꝛ ſic nominũ ꝛ rei cõplexus eos contingit.d.l.triplici.
Ideo pone clarius exẽplũ,titius ꝛ filij fratris mei ex eqs par
tibus heredes ſunto.d.l.interdũ.in prin.de hered.inſt.hic oẽs
ſimul erunt cõiuncti verbis tm̃ ex quo in eadẽ oratione diſtri
butis partibus ſunt inſtituti ibidem.j.latius dicetur de hoc.
79 ¶†Ultra Bar.aduerte quo ad hoc vt dicantur cõiũcti ver
bis tm̃ requirit̃ ꝙ expreſſe partes ſint facte a teſtatore,vt hic:
al's dicerent̃ etiã cõiuncti re.d.l.triplici.Intellige ꝛ hic aduer
te ꝙ nõ tãtũ ita ꝑtes expreſſe facte ſint a teſtatore vt ad oculũ
demonſtrari poſſunt:imo eſt opus ꝙ habeãt partes pro indi
uiſo,iuxta.l.meuius.§.duobus.ſ.de le.ij.nã ſi partes ita diuiſe
eſſent a teſtatore vt ad oculũ demõſtrari poſſunt:tũc alteraret̃
cõiũctio ꝟbalis ꝛ portio deficiens nõ accreſceret alteri.tex.eſt
in l.huiuſmodi.§.qbus.ꝛ ibi Bart.ꝛ alij.ſ.de le.j.qꝛ factis por
tionibus fundi ꝓ indiuiſo:tũc quelibet pars diuiſa eſt ſepara
tus fundꝰ de per ſe.l.recte dicimus.§.fi.j.de ver.ſig.ꝛ tũc teſtãor
videt̃ legaſſe duos fundos.Similiter ſi teſtator in eadẽ oratio
ne diceret Titio ꝛ meuio lego ſingulis ſingulos ſeruos:nõ eſ
ſent cõiuncti verbis quãtũ ad ius accreſcendi ſm Bar.ponen
tẽ vtrũꝗ exemplũ.j.in ij.q.ſcđe ꝑtis prin.vbi reſeruo vtrunꝗ
80 plenius examinandũ.¶†Querit Bart.an copula cadens in
ter diuerſas orationes inducat cõiũctionẽ ꝟbalẽ.ꝛ cõcludit ꝙ
nõ per quinꝗ fundamẽta de quibus hic ꝑ eũ.Et Bar.dicit ꝙ
ita caſus eſt tenere.qꝛ eſt opi.ſua noua ꝓut ipſemet Bar.dicit
in d.l.ſicut in annos.§.j.ſ.qui.mo.vſuf.amit.cũ iſta opi.Bar.te
net ſimpliciter Sali.Raph.cu.hic in repe.ꝛ latius Petrus.de
bexu.hic in repe.Idem tenet Barto.in l.lucius fundi.ꝛ l.liber
homo.§.titius.ꝑ illũ tex.cũ gl.ſ.de here.inſti.ꝛ in l.vnica.§.his
ita.in fi.C.de cad.tol.idem tenet Bal.in l.ſi fortidianum.C.de
leg.ꝛ in d.§.his ita.ꝛ in conſi.ccclxij.j.vol.qđ incip.queritur a
me vtrum copula.qđ conſilium vt iam dixi eſt duplicatum er
rore.in conſi.ccxj.ſecunde partis.Idẽ tenet Ange.in l.in l.quo
que.in prin.ſ.de here.inſti.ꝛ in l.coheredi.§.coheres.vbi per il
lum tex.limitat.ſ.de vulg.ꝛ pup.Et iſta eſt communis opi.Si
quis vellet diſputando tenere opi.contrariam ſubtilis Ultra
mon.Pe.de bella per.quem etiam ſequitur Rayn.de forli.in l.j.
§.interdum.ſ.de vſufru.accreſ.ꝛ ſi vellet tenere contra cõmu
nem opi.poſſet optime reſpondere ad omnia fundamẽta Bar.
primum ꝛ precipuuꝫ fundamentũ Bar.eſt de caſu.l.ſicut in an
nos.§.j.ſ.quibus mo.vſuſf.amit.vbi copula ꝛ,fuit poſita inter
duas orationes,ꝛ tamẽ tex.in fi.dicit qđ nõ videnť verbis con
iuncti ſed re.Ad illum tex.in quo Bar.facit magnum capitale
reſpondet tripliciter.Primo ſm quod Bal.ibi reſpõdet,ꝛ qui
dem notabiliter ꝙ ideo ibi copula ꝛ,non inducit cõiunctioneꝫ
verbalem:qꝛ fuit poſita inter legatariũ ꝛ ſubſtitutum.naꝫ tex.
ibi equiparat illuꝫ qui ex repetitione habuit vſumfru.a ſubſti
tuto,ſed in caſu noſtro copula fuit poſita inter duos legata
rios eque principaliter honoratos.quo caſu habet virtutẽ in
ducende,coniũctionis verbalis.l.ſi ita quis heredẽ.in ver.quã
uis ꝛ ſyllaba.ſ.de hered.inſt.Scđo potes reſpõdere ꝙ in illo
tex.verba ibi poſita cũ copula ꝛ fuerũt verba iuriſcõſul.ponen
tis exemplum nõ autẽ verba teſtatoris.Uoluit enim iuriſcon.
ibi oſtẽdere ꝙ ſi legatario in caſu admiſſionis vſufr.legaretur
quod ius accreſcendi locum habet.Et ita reſpondet Odofre.
ibi,ꝛ eum refert Alexã.in l.plane.§.ſi coniunctim.ſ.de lega.j.
Precedens tñ ſolutio eſt melior ꝛ magis realis.Tertio ꝛ ad
huc notabilius reſponde qđ ideo ibi poſiti in diuerſis orationi
bus copulatis nõ ſunt coniuncti verbis,eo quia non ſunt pa
riter vocati ſed diuerſimode:qꝛ primus erat vocatus pure.ſe
cũdus in ſcđa oratione copulata erat vocatus ſub conditione
ſi vſufru.capi.dimi.amittatur,vnde nimirũ ſi ibi non dicuntur
coniuncti

cõiuncti verbaliter vocati in diuerſis orationib⁹ ⁊ diuerſimo-
de ⁊ eſt: ⁊ iſte eſt caſus illius text. ¶ Quarto aduerte ꝙ Bart.
met. in. d. l. ſicut. §. j no. ex illo text. de directo cõtrariũ eius qđ
hic tenet. Nã notat ꝙ qñ copula cadit inter diuerſas oratiões
facit cõiũctione verbalẽ. Credo ꝙ ſit corrupte lectura Bart.
⁊ ꝙ debeat dicere negatiue qđ non faciat cõiunctionẽ verbalẽ
per illũ tex. qui proprie ſic in fine dicit ⁊ per ea que ibi ſequũt
81 per Bar. ¶ Secundũ fundamẽtũ Bar. eſt: q᷑ † due oratiões
ſolute nõ inducunt cõiunctionẽ verbalẽ, ſed inter eas ponitur
punctus qui eſt loco copule, vt eſt gl. in. l. ꝑtia rerũ. in princ. in
ver. ad eam. j. ad leg. fal. gl. in. l. iij. §. due aũt ſunt cauſe. in ver.
moliri. j. de carb. edic. gl. in. l. cũ duob⁹. §. in coẽũda. in. gl. fi. ꝓ
ſoc. ſicut ergo tacita copula inter orationes non inducit cõiũ
ctionẽ verbalẽ ergo nec expſſa: q᷑ expſſio eorũ que tacite in-
ſunt nihil operat̃ quãdo inſunt de neceſſitate, vt habetur in. l.
iij. ff. de l. j. ſicut de neceſſitate ineſt copula aut pũctus loco co
pule alias nõ eſſet bona grammatica quod facere nõ debem⁹.
l. plaut⁹. ff. de an. ⁊ arg. leg. c. ad audiẽtiã. de reſ. Iſtud funda
mentũ Bar. prima fronte videtur coloratum. ſed ad illud tri
pliciter reſpõde. Primo poteſt negari aſſumptũ. Bart. ꝙ pũ
ctus loco copule inſit de neceſſitate grãmatice inter oratiões
ſolutas, nec iſtud aſſumptũ probat Bar. ⁊ bona videt̃ eſſe grã
matica lʒ nõ adſit copula nec pũctus loco copule. Secđo rñdet̃
dato etiã pro vero ꝙ punct⁹ loco copule ineſſet de neceſſitate
82 grãmatice: † dico ꝙ exprimit̃ aliter ⁊ ad aliud quam tacite in
eſſe: ergo expreſſio dʒ operari. l. ſi ita legatũ. §. illi ſi volet. ff. de
leg. j. Bar. ⁊ doc. in. d. l. iij. de l. j. Hinc dicimus ꝙ expreſſa no
cent quẽ nõ expreſſa nõ nocet. l. nunq̃. de cõdi. ⁊ demõ. ⁊. l. j. de
leg. ij. Ineſt enim punct⁹ loco copule ꝓpter bonã grãmaticã,
vt dicit Bar. ſed exprimitur copula vt fiat cõiũctio verbalis.
nã teſtator exprimẽdo copulã vult verbaliter coniungere ꝙ ut
eſt de natura copule. l. ſi ita qs heredes. ff. de here. inſti. Ter-
tio reſpõdetur negãdo quod inſit de neceſſitate quo ad cõiun-
gendũ iſtos ꝟbis. q᷑ poterat teſtator eos inſtituere ĩ diuerſis
partibus teſtamẽti: ⁊ ſic facere quod non eſſent coniuncti ver-
bis prout dicebat Iac. de are. quẽ refert Bar. ff. in. iij. opp. vñ
ſi exprimatur ex quo non erat de neceſſitate quo ad cõiungẽ-
dũ iſtos verbis: ergo nõ eſt verũ quod debeat operari coniun
ctionẽ verbalem. ¶ Non obſtat tertium fundamentum Bar.
83 † quod vnitas ſermonis teſtatoris ſit illa q̃ inducat coniũctio
nem verbalẽ. per tex. in. l. viij. §. hoc ita tam varie. C. de ca. tol.
geſt melior ⁊ fauorabilior tex. de hoc qui ſit in iure ſm Bald.
in. §. his ita. C. de cad. tol. Sed qñ ſunt due orationes lʒ copu
late ibi eſt ſermonis duplicitas ⁊ non vnitas. l. j. §. j. ff. de vul.
84 ⁊ pup. ergo nõ eſt cõiunctio verbalis. Reſpõdetur † qđ queãd
modũ copula poſita inter duas perſonas operat̃ vt habeatur
pro vna perſona, vt inquit tex. in. l. plane. poſt prin. ff. de leg. j.
ibi coniuncti vnius poteſtate funguntur. Ita copula poſita in-
ter duas orationes dʒ operari: vt habeat̃ pro vna ⁊ ſic erit vni
tas ſermonis. facit text. in. d. l. ſi ita quis heredes. ibi quamuis
⁊ coniunctionem faciat: ⁊ ſic probatur qđ etiam copula indu-
cit coniunctionẽ ⁊ nõ ſola vnitas orationis: ⁊ ſic contra Bart.
quãuis etiã copula ponat̃ in vna oratione. ¶ Quarto Bart.
inducit glo. in. l. meuio. in prin. in primo exemplo. ff. de le. ij.
quis eam bene intueat̃ ⁊ nõ trãſcurſorie: ⁊ aliter in ſpecie non
inducit illam gl. Bar. ibidẽ nam gl. illa ponit ex[illegible]lum hoc
modo meuio ⁊ ſeio lego fundũ equis portionib[illegible]titio eun-
dẽ fundũ ſubaudi ſecundum Barto. ſcʒ lego in mõ vltimo, vñ
ibi fuit poſita copula inter diuerſas orationes, videlicet inter
duos primos legatarios ⁊ titiũ: ⁊ tamen duo primi tãtũ ſunt
verbis coniuncti titius re tãtum: idẽ ibi pariter admittunt̃ ti-
tius ⁊ meui⁹. nã ſi copula poſita inter illas orationes induce-
ret cõiũctionẽ verbalẽ: certe titius tanquã cõiunctus re ⁊ ver
bis ꝑferret̃ meuio cui⁹ ↄ̃trium ibi decidit tex. dic qđ iſta indu-
ctio Bar. eſt ecõtra illũ tex. in quo tex. non eſt aliqua copula ⁊
ſic ſcđʒ Dy. ibi copula fuit cõiunctio gl. ⁊ nõ teſtatoris, licet
Bar. hic dicat qđ fuit de mẽte illius gl. Sed illa gl. ſtare non
põt per illũ tex. vbi nulla eſt copula poteſt aliter inducere illã
gl. que ponẽdo exẽplũ: ita quod inducatur cõiunctio verbalis
ponit vnitatẽ oratiõis: licet text. videbat̃ poſuiſſe duas oratio
nes: ergo ſentit qđ ſi copula eſſet poſita in illo tex. ⁊ poneretur
85 ĩter diuerſas oratiões: nõ ĩduceret cõiũctio ꝟbalis. ¶ † Vlti-
mo nõ ob. doc. Iaco. but. in qõne per eum diſputata de legato
facto mercatoribus ⁊ artificibus lane: q᷑ reſpõdet̃ qđ illa do-
cto. nihil facit ad propoſitũ noſtrũ: q᷑ aliud eſt dicere quod co
pula poſita inter duas orationes pariter principales non re-
quirat cõſenſum copulatorũ: q᷑ ad hoc vt quis ſit infamis nõ
requirunt̃ copulatiue oĩa que ponũtur in. l. j. ff. de infa. prout
latius declarat Bar. in. l. ſi is qui ducenta. §. vtrũ. j. de re. dub.
⁊ in. l. j. in pri. vbi dixi. ff. de iuſt. ⁊ iur. Aliud eſt querere an co
pula poſita inter duas orationes eque pricipales inducat cõ
iunctionẽ verbalem. ⁊ ad hoc nihil obſt. doct. Iac. bu. ⁊ ita ha
bes optime defẽſatã opi. Pe. de bellaper. ⁊ Ray. cõtra Bar.
86 ⁊ cõem: tenendo tñ † cõem opi. pro ea aduertẽdũ eſt quod qñ te
ſtator vtitur vnico verbo lego. q᷑ dicit titio ⁊ ſeio lego fundũ
tũc cõiungit perſonas ad vnicũ actũ legandi: ergo tũc ⁊ ꝓpter
vnitatẽ ſermonis inducit̃ cõiunctio verbalis. d. §. hoc ita tam
variare: tunc cõiuncti vnius perſone poteſtate funguntur. ſic in
quit te. in. d. l. plane. in prin. Sec⁹ qñ ſunt due orationes ⁊ ſic
duo verba: tũc copula interpoſita nõ copulat perſonas ſʒ ora
tiones ⁊ ſic actus: ⁊ per cõſequẽs non inducit cõiunctionẽ ver
balẽ perſonatã ⁊ ſic nõ reddas cõſulendo aut iudicãdo a com
87 muni ſnĩa. ¶ † Subdit Bart. ꝙ etiam per dictiones diſtribu
tiuas ⁊ ꝑ aduerſatiuã ⁊ alternatiuã inducit̃ cõiunctio ꝟbalis
data vnitate actus ⁊ ſermonis. vt hic per eũ. Et de dictiõe di
ſtributiua: adde no. exẽplũ Bar. qđ dicit pluries vidiſſe de fa
cto. in. l. hominĩ. §. qb⁹. ff. de le. j. cũ teſtator inſtituit filia ſuas
in centũ ꝓ qualibet. Nã dicitur cõiunte verbaliter, licet inter
eas nõ habeat locũ ius decreſcendi ꝓpter ſeparatã quãtitatẽ
cuilibet aſſignatã, de quo vltimo ponit Bar. j. in. ij. qõ. ij. par-
88 tis princ. vbi opportune dicet̃. ¶ † Tertius articulus princi
palis eſt q dicantur cõiuncti re ⁊ verbis ſimul: ſuper quo aſſu
mo dubiũ plene ad vtranq; partẽ diſputandũ ſi teſtator dicat
titio ⁊ meuio fundũ lego, an iſti ſint re ⁊ verbis ſimul coniun-
cti gl. magiſtra ĩ. l. j. §. fi. ⁊ ibidẽ Bal. ff. de vſuf. accr. tenuit ꝙ
ſic. Nã ꝟbis dicunt̃ cõiuncti ꝓpter vnitatẽ ſermonis re, q᷑ nõ
dicitur pro equis partibus: ideo cuilibet in ſolidũ ⁊ ſi per cõ-
curſum faciunt ſibi partes. idẽ tenet Bar. hic referens Ray.
de for. ⁊ Citramon. idem tenere. ⁊ ſimpliciter ſequunt̃ Salic. ⁊
Raph. cu. hic. in repe. ⁊ latius Petr. de Bexu. in repe. huius
legis. idem tenet Barto. in. §. vbi autẽ. per illũ text. ⁊ ibi Bal.
C. de cadu. tol. ⁊ gl. in. l. ſi duobus. §. fi. in gl. j. ⁊ ibi Bald. ff. de
lega. j. ⁊ gl. in. d. l. triplici. Bald. in conſi. ccclxij. prime partis
quod incipit queritur a me verũ copula. Ang. in cõſi. ccxciij.
inci. punctus teſtator ſolum titium heredem inſtituit in pen.
coll. Sali. in. §. ſin autẽ diſiunctim. C. de cadu. tol. Io. fab. ĩ. §.
ſi eodem. inſti. de leg. Alex. in conſi. cix. ij. vol. incipi. videt̃ pri
ma fronte reſpondẽdum. vbi dicit iſtam eſſe communem opi.
Eam tenet Alex. in. l. ſtipulatio iſta. §. eum qui. j. de ver. obli.
quãuis alibi Bal. in. l. ſi plures. C. de condi. indi. inſer. recitet
opi. ⁊ nihil firmet. ¶ Pro iſta communi opi. dicit Bart. eſſe
caſũ. in. §. ſi eadẽ. in verſi. coniũcti. inſti. de leg. vbi ſcđm Bar.
eſt text. ꝙ ſi lego titio ⁊ ſeio ſtichum qđ ſunt coniuncti re ⁊ ver
bis faciunt ſibi partes per concurſum, ſed certe ſcđm Salice.
hic ille tex. nõ neceſſitate: quia licet dicat ꝙ ſint coniuncti nõ
tamen dicit qua coniunctione, nec te. ille dicit vt refert Bart.
qđ ſint coniuncti re, ⁊ verbis, ⁊ cum text. ibi ſimpliciter dicat
coniunctim legatur intelligitur ſcilicet verbis ꝓpter vnitatẽ
ſermonis. Et ita etiam reſpõdet Alex. in. l. plane. §. ſi coniun-
ctim. ff. de leg. j. Eſt verũ quod gl. ibi in. ver. coniuncti. dicit
ſcʒ re ⁊ verbis, ⁊ forte ad illũ tex. iuncta gl. Barto. habuit re
ſpectũ tamẽ pro certo text. de neceſſitate nõ videtur. Tu ergo
reſtringe illum tex. fortius ꝓ cõmuni opi. iungẽdo principiũ
illius. §. ſi eadẽ. vbi dicitur ſiue cõiunctim ſiue diſiunctim duo
bus ⁊ leget̃ ambo veniãt ad legatum ſcinditur inter eos lega
tũ ergo vel coniunctim qui ſequit̃ nõ põt intelligi de coniun-
ctis ꝟbis tantũ, q᷑ tunc nõ ſcinderetur legatum ꝑ concurſum
imo haberẽt ꝑtes a pricipio: vt hac. l. ij. rñſo. ergo neceſſario
verſi. cõiunctim. q̃ venit cõtinuatiue ad precedentia intelligi
tur de cõiunctis ⁊ verbis ſimul. ¶ Secđo ꝓ iſta opi. Bar. ad-
ducit tex. in. l. triplici. j. de verb. ſig. q dicit ꝙ cõiuncti re ⁊ ver
bis dicunt̃ quos ⁊ nominũ ⁊ rei cõplex⁹ iungit. ſʒ ita eſt in exẽ
plo. ff. dato. igiť ⁊c. Et dicit Alex. in. d. l. ſtipulatio iſta. §. eũ q
circa fi. qđ ille tex. fortiter ſtringit ꝓ Bar. idẽ qđ ille tex. ſtrin
gat ꝓ Bar. nõ cauilſãdo eũ. dicit etiã Alex. in. d. le. plane. §. ſi
cõiunctim. de le. j. Sed ad illũ te. rñde qđ in terminis noſtris
titius ⁊ ſeius nõ cõiungunt̃ re: ⁊ ſic illos rei cõplex⁹ nõ iungit
q᷑ teſtator ĩtelligit̃ cuilibet viriles aſſignare: ⁊ ſic diuidere rẽ
inter illos. l. j. C. ſi plu. vna ſen. l. legata inutiliter. §. fi. ff. de le.
j. j. lati⁹ dicet̃ ⁊ dicit Alex. in. d. §. ſi cõiunctim. qđ tex. in. d. le.
triplici. clare nõ decidit ſi bene inſpiciatur, lʒ gl. ibi iſtud velit
⁊ ſic põdera qđ Alex. ibi eſt aliqualiter cõtrarius ſu ꝑ illo tex.
q᷑ in vno loco dicit qđ fortiter ſtringit ꝓ Bar. non cauillãdo.
In alio dicit ꝙ clare nõ decidit ſi bene inſpiciat̃. ¶ Tertio ꝓ
iſta cõi opi. Bexu. põdera eẽ tex. ĩ hac. l. noſtra. in. ij. rñſo. vbi
dt te. qđ illi dicunt̃ cõiuncti ꝟbis ⁊ nõ re. ſi teſtator dicit titio
⁊ ſeio lego fundũ equis portiõibus: ergo ſi nõ eſſent appoſita
illa ꝟba eqs portionib⁹ dicerent̃ cõiũcti ꝟbis ⁊ re, als tex. fru
ſtra adijceret eqs portiõib⁹. Tu ſtringe forti⁹ iſtũ tex. nã ve[illegible]
eẽt ꝙ legãdo ſimplr titio ⁊ ſeio fundũ dicerẽt ꝟbis tm̃ ꝯiũcti.

cui dubiũ eſſet ꝙ qñ expreſſe adijcit ꝑ eqs portionibꝰ qđ multo magis dicerentur verbis tm̃ coniuncti: ergo vna fuiſſet dubitatio huiꝰ tex. ⁊ illa verba fruſtratorie adijcerentur. Sʒ rñde qđ iuriſcon. in iſta ſcđa parte nõ ponit regulã. prout in ꝓin. fecit ſʒ ſolũ ponit exẽplũ ⁊ exempla nõ reſtringũt regulã. d. l. ſi ſecti ſtipulatio. §. fi. ff. de dam. infe. ⁊ l. j. §. labeo. ff. de vi. ⁊ vi. ar. Et dubiũ erat qñ exprimit equis portionibꝰ qđ tũc intelligat diuidẽdo velle eos diſiũgere ⁊ nõ cõiungere: cuiꝰ in ꝯͣriũ decidit in hoc tex. ¶ Quarto addit Bexu. rõnẽ. Nam qñ teſtator ſimplr legat titio ⁊ ſeio fundũ iſti duo funguntur vice vnius ꝑſone ⁊ ſic cẽſent vnũ corpus, vt inquit iuriſc. in. d. l. plane. poſt pn. de leg. j. Sed qñ vni ſolus fundus eſſet legatꝰ intelligeret legatꝰ integre ⁊ indiuiſus ⁊ ſic ſine portionibꝰ: ergo qñ legat duobꝰ ſic cõiunctim qui vnũ corpus reputant dʒ intelligi vnicuiqʒ inſolidũ aſſignatus ⁊ nõ diuiſim per partes. Iſta rõ prima inſpectione vr̃ colorata ſed non ꝓcedit, nã ſi duo legatarij reputant vt vnũ corpus: ergo nõ põt dici ꝙ vnicuiqʒ aſſignet fundꝰ inſolidũ ſicut regritur in cõiunctis re ⁊ ꝟbis, hic em̃ eſt
89 cõſiderare illos vt duo corpora. Nec ob. d. l. plane. in pri. † qꝛ cõiũcti vocati a teſtatore cũ alio diſiũcto reputant vt vnus qꝛ tm̃ cõſequunt illi cõiũcti quãtũ ille ſolꝰ diſiũctus. l. interdũ. in prin. ff. de here. inſti. ⁊ l. ſi quis titio. de vſuf. accr. ⁊ ꝑpter hoc dicunt vnius pſone vicẽ ſuſtinere, vt ibi. Itẽ non eſt bona conſequẽtia Bexu. ibi reputant vnũ corpus: ergo ꝑ hoc dʒ intelligi vnicuiqʒ ſolidũ eſſe legatũ ꝓbat: qꝛ etiã verbis tm̃ coniuncti reputant vt vnũ corpꝰ. tex. eſt in. l. vnica. §. his ita in verſi. hoc ita tã varie. C. de ca. tol. tñ habẽt ptes vſqʒ a pncipio. vt hac. l.
90 in. ij. rñſo. ¶ † Quinto ꝓ iſta parte adducit text. in. §. vbi aũt. in ver. ſi vero nõ oẽs. C. de cad. to. vbi tex. vult illos videri eſſe cõiunctos re qbus ſermo teſtatoris inſolidũ rem aſſignauit. ⁊ ibi Bar. dicit ſe ad hoc ſin. not. illum tex. Igit in terminis noſtris iſti erunt re coniuncti ⁊ ſimiliter verbis. nam de hoc vltimo nõ dubitatur. ad illũ text. reſpondet Alex. in. d. §. ſi coniunctim. qđ etiam ille tex. non probat iſtã cõem opi. qꝛ teſtator legãdo modo quo. ff. nõ videtur talibꝰ inſolidũ imo partes aſſignare. d. §. ſi cõiunctim. ⁊ l. cui fundꝰ. ff. de cõdi. ⁊ demõ. ¶ Sexto ⁊ vltiõ ꝓ iſta parte. facit tex. in. l. ſicut in annos. §. j. qb mo. vſufr. amit. vbi dicit tex. qđ ſi titio ⁊ meuio vſufr. legatꝰ eſt. ꝙ iſti ⁊ ſi nõ verbis: re tñ coniuncti eſſe videtur: ⁊ ſic apparet per illũ ꝙ in exẽplo gl. ſuperius relato inducitur cõiunctio realis: ergo ⁊ verbalis de qua nõ dubiũ, ⁊ ꝑ illũ tex. Sali. in. §. ſi nautem diſiunctim. C. de cad. tol. tenet iſtã opi. ad iſtũ tex. reſpondet Alex. in. d. §. ſi coniunctim. ſequẽdo Odof. ibi qđ verba illius exẽpli nõ ſint verba teſtatoris ſed iuriſcõ pater qꝛ ſi fuiſſent verba teſtatoris ibi fuiſſent ſine dubio cõiuncti verbis ex quo ſunt in vna oratione vocati vt hac. l. ij. rñſo. ⁊. d. l. triplici. Cuius cõtrariũ decidit ibi tex. ⁊ ꝓ certo nõ põt dici qđ ibi ponatur exẽplũ de coniuncto re ⁊ verbis ſimul, prout eſt queſtio noſtra ex quo tex. ibi dicit qđ nõ ſunt verbis cõiuncti: ergo ſuper illo tex. nõ põt fieri fundamẽtũ. Tu reſpõde aliter ⁊ notabilius ad illũ tex. qđ ibi querit de cõiunctione inducẽda inter titiũ cui ſcđo loco vſufru. legatꝰ eſt in diuerſa oratione ex repetitione ⁊ meuiũ primo coniunctũ verbis cũ titio in prima oratiõe: qꝛ dixi Titio ⁊ Meuio vſumfr. legato poſtea dixit ⁊ ſi Titius capite minutus fuerit vſumfr. eidẽ lego. Itẽ ſcđo loco in repetitione vocat: ⁊ ſic in diuerſa orone nõ vr̃ coniunctus verbis: ſed re vt ibi clare dicit litera. alias duas ſol. ad illũ tex. po
91 ſui. ff. in. j. q. ij. mẽbri primi precedentis. † ¶ Cõtrariã opi. qđ ſi teſtator dicat Titio ⁊ Seio lego fundũ ꝙ iſti nõ dicãtur cõiũcti re, ſed tm̃ verbis. tenuerunt ſubtilit Pe. de bel. ⁊ vltramõ. ſeqtur Cy. in. d. §. vbi autẽ. tʒ Chriſto. de caſtel. put eũ refert Bexu. hic in repe. in. viij. char. Idẽ videt tenere Io. de imo. in l. plane. §. ſi cõiunctim. ꝑ illũ tex. in. d. l. ſi cui fundꝰ. ꝑ tex. ff. de cõdi. ⁊ demõ. cã ſequitur Alex. ſibi cõtrarius in. d. l. ſi coniũctim vbi dicit qđ in puncto iuris putat iſtã opi. Pe. eſſe veriorem l; ſubijciat ꝙ ꝑpter authoritatẽ gl. Bar. ⁊ ſequaciũ difficile ⁊ vtrũ eſſet obtinere ꝯtrariũ. Pro iſta parte fortiter ſtringit fundamẽtũ ſubtilis Pe. de bel. illi dicũtur re cõiuncti qbꝰ inſolidũ res aſſignat dicit text. in. d. §. vbi autẽ. in ver. ſi vero. nõ oẽs patet econtrario: qꝛ illi ſunt re diſiũcti quibꝰ ab initio portiones diuiſe collate ſunt, vt hac. l. ij. rñſo. Sʒ ſi teſtator dicat Titio ⁊ Seio lego fundũ certe cuilibet videntur partes ab
90 initio aſſignate: † qꝛ natura copule eſt diſtribuere actuʒ verbi cuilibet i viriles. l. reos. §. cũ in talibꝰ. ff. de duo. re. l. j. C. ſi plu. vna ſen. ⁊ in ſpẽ eſt tex. in. l. legata inutiliter. §. fi. ff. de le. j. vbi ſi teſtator legat Titio ⁊ Seio fundũ ſimplr intelligit eqs portiõibꝰ ad iſtũ fũdamẽtũ rñdet Bar. qđ ꝓcedit legatarijs ꝯcurrẽtibꝰ lʒ ꝟba teſtatoris cuilibet rẽ inſolidũ aſſignẽt. ꝓ iſta ſol. Bar. nihil ego allego. tibi tex. in. l. qdã relegatꝰ. §. fi. iũcta. l. vtrũ. in pñ. ff. de reb. du. nã i illo. §. fi. fideicõmiſſum vniuerſale ei relictũ ibi ⁊ poſthumo dicit. i. d. l. vtruʒ. in pñ. quaſi ab initio tibi ſolido relicto: ergo ibi eſt tex. qđ qñ relinqt titio ⁊ ſeio fundus ꝙ intelligitur ab initio iſolidũ reliqui ergo ibi videt tex. ¶ Pro iſta ſol. Barto. Mod. ſenen. in. d. l. verũ. i prin. in. ij. not. ex illo tex. totũ ꝯͣriũ. ⁊ ſic no. qđ ibi eſt tex. ꝓ opi. Pe. ꝯtra
93 Bar. hic † põderãdo dictionẽ quaſi, q eſt nota im ꝓprietatis l. ij. §. fi. ff. de vi, ⁊ vi ar. ergo vere nõ dʒ ſolidum in pncipio relictũ ⁊ cõſequẽter nõ dicunt re ꝯiuncti. Tu dic ꝙ dictio quaſi etiã proprietatẽ ⁊ veritatẽ ſignificat. l. j. ff. de trãſa. ⁊ l. ſi ante nup. ff. ſol. ma. ⁊ ibi Bart. alle. alios tex. cõcor. ad hoc ⁊ ego tibi plures alios addidi. ⁊ ꝙ iſtud ſit verũ i propoſito nr̃o ꝓbo ineuitabiliter per no. doctri. nãqʒ dictio quaſi, ponit per modũ cauſe, put formaliter ſit i. d. l. vtrũ. in prin. tũc exprimit veritatem, ſʒ quãdo ponitur per modum ſimilitudinis tunc exprimit fictionẽ. ita egregie declarat Bald. i. l. q rome. §. duo fratres. ff. de ver. ob. iſta ſol. Bar. ſm Bexu. nõ euacuat, vires arg. ſubtilis Pe. de bellapet. qꝛ inſtaret Pe. Quare magis teſtator i dubio copulatiue loquẽdo aſſignat cuilibet inſolidum quã iudex: in. d. l. j. C. ſi plu. vna ſent. vel contrahentes. in. d. l.
94 reos. §. cũ in tabulis. maxime † qꝛ qñ diſputamꝰ de ſignificatione terminorũ vniformit ſumit interpretatio in vltimis voluntatibꝰ ſicut in ꝯtibꝰ. l. ſeruũ filij. §. eum q chyrographum. ⁊ l. q delegato. ff. de le. j. ⁊ ad hoc conat Bexu. tripl r rñdere vt hic latiꝰ p eũ. Cõtra iſtã ſol. Bar. fortiꝰ vrget tex. i. d. l. plane. §. ſi cõiũcti. ibi cõſtat ptes ab initio fieri ergo ante contarium legatariorũ. ⁊ tex. ibi ſubdit exẽplũ ſi titio ⁊ ſeruo proprio ſine liberalitate legetur: ergo peride eſt ac ſi teſtor dixiſſet eqs portionibꝰ ⁊ ſic ſunt ꝟbis tãtũ cõiũcti. ⁊ ſtringe fortiꝰ illũ tex. qꝛ ibi vnꝰ tm̃ ex legatarijs erat capax ⁊ alius in capax. ⁊ tñ ibi decidit text. ꝙ ille q eſt capax hʒ ſolum partem ab initio: ergo ſeqtur ꝙ nõ erat re cõiunct: qꝛ tunc habuiſſet totũ ꝑ ius non decreſcendi. ⁊ ſic non fiet ptes ab initio cuiꝰ ꝯͣrium ibi decidit tex. Pet. de Bexu. hic in rep. ⁊ in. d. §. ſi coniuncti. exponit illum tex. ab initio ſcʒ quod incipiũt ꝯcurrere tũc ꝓprie dicũt fieri partes ⁊ non ante: non autem intelligitur ab initio ſcʒ teſtamenti ꝯ iſtã ſol. Bexu. ⁊ ſic etiã cõtra ſol. Bart. ⁊ fortiꝰ tex. in. l. cui fundꝰ. ff. de ꝯdi. ⁊ demõ. ibi ſtatim a teſtamẽto diuiſa in ſingulas perſonas videri poteſt ſi ſtatim a teſtamento fit diuiſio ⁊ ibi dicit tex. ergo fundus tollit fo. Bar. ⁊ Bexu. ibi em̃ dr ꝙ ſi pluribus eiuſdem rei fiat legatũ ſub eadẽ cõditione ꝙ propter enumerationẽ pſonarũ ſtatim a teſtõre vr̃ facta diuiſio ꝓ virilibꝰ partibꝰ ⁊ rei ⁊ cõditionis. ⁊ ille tex. ꝓ certo ſtringit ꝯ Bar. ⁊ ſic cõtra cõmunẽ opi. Bar. ⁊ in. d. l. j. cui fundꝰ. volens iſta iura euitare, rñdet ꝙ ab initio ſiũt partes, verum ex mẽte tacita teſtatoris ſʒ non ex ꝟbis. ꝑ tex. in. l. nois ⁊ rei. verbũ illud ex legibꝰ. ff. de ver. ſig. vbi etiã ex verbis dr ꝓuenire illud ꝙ venit ex lña. vt in ꝓpoſito noſtro iſtã ſol. Bar. reprehẽ
95 dunt Imo. ⁊ Alex. in. d. §. ſi coniunctũ. † qꝛ illud dr eſſe ex verbis qđ venit ex vi verborũ vel ꝓpria ſignificatiõe. l. non aliter de leg. iij. ⁊ dicit Pau. de ca. in. d. l. cui fundꝰ. ꝙ Bar. in ſolu. iſtiꝰ legis mutauit. tu potes rñdere ad. d. l. cui fundꝰ. † qđ ibi
96 inducitur diuiſio circa grauamẽ ⁊ implementũ ꝯdictionũ in pſonis grauatorũ vbi faciliꝰ inducitur pſumptio diuiſionis. arg. l. ſi qs in fundi vocabulo. §. fi. ff. de leg. j. ⁊ in. l. titia. §. q inuita. de leg. ij. nos loqmur in perſonis eorũ q ſunt honorati tãtũ mõ ad tex. i. d. §. ſi cõiũctim. rñdet ibi tertio loco Imo. Racu. Pau. de ca. ⁊ Alex. qđ ille tex. intelligit in coniunctis verbis tm̃ nõ aũt re: qꝛ teſtator ibi dicit lego titio ⁊ ſeio fundum eqs portionibꝰ. ⁊ ita appoſitã illã ⁊ ſummãt illũ tex. iſta ſolo. videt poſſe ſtare. Primo qꝛ euidẽter diuinat nec tex. ibi dicit equis portionibus, ſi ita diceret ille text. eſſet ſine vlla dubitatione. Si enim ibi fuiſſet res legata duobus ꝓ equalibus portiõibus vana ⁊ ridicula fuiſſet deciſio illius tex. ꝙ ptes eſſent ab initio facte cũ neutri eorũ eſſet legata niſi ps fundi. ¶ Secũdo pncipaliter ꝓ opi. ſubtilis Pet. cõtra cõmunẽ. Alex. in d. cõſi. cõiunctũ. adducit text. in. l. ſi mihi ⁊ titio. in pñ. ff. de ver. ob. vbi ſi ſtipulor decẽ mihi ⁊ titio ſola quinqʒ mihi debentur nec ꝑtio titij mihi accreſcit ſʒ ſi inter me ⁊ titiũ eſſet coniũctio
97 realis ⁊ ꝟbalis tota decem mihi debetur ꝑ † ius non decreſcẽdi ꝙ hʒ locũ etiã in contractibꝰ. l. propriũ. ff. cõmu. ꝑdio. cuiꝰ contrarium ibi decidit in tex. ⁊ iſtã inductionẽ de illo text. añ eum Cy. ibi. C. de cad. tol. ⁊ Io. fab. in. §. ſi eadem inſti. de leg. quem ſtatiʒ. ff. referã. ſed ad illũ tex. reſpõdet Alex. in. d. §. ſi coniunctim. qđ in cõtractibus inter cõiunctos re, ⁊ verbis non eſt locꝰ iuri non decreſcendi put in legatis ⁊ vltimis voluntatibꝰ nec obſt. tex. in. d. l. proprium. qꝛ loquitur i indiuiduis. ⁊ ita et reſpondet idem Alex. in. d. l. ſtipulatio iſta. §. eum qui in vi. que. ꝟ. legit ſub. §. i ſtipulatio. iſta ſol. non eſt. ꝟa: qꝛ ꝯͣrium tʒ Bar. ⁊ doc. i. d. l. ſi mihi ⁊ titio. qđ imo et ã i ꝯtibꝰ inter cõiunctos re ⁊ verbis ſimul hʒ locũ ius accreſcendi ꝓui etiã facit Alex.

cit Alex.cõiter teneri. ¶ Alio modo rñdet Jo.fab.in.d.§.ſi
eadẽ.in vlt.col.ꝙ aliud eſt in cõtractibus,in quib⁹ ſit ſtricta
interpretatio:⁊ verba ſtricte interpretanť.l.q̄cq̄d adſtringē-
de.in prin.ff.de verb.ob.⁊ imputať ſtipulãtibus quare legē aper-
tius nõ dixerũt.l.vlterioꝛib⁹.ff.de pac.⁊ aliud in vltimis volũ-
tatib⁹ in quib⁹ ſit latioꝛ ⁊ benignioꝛ interpretatio.l.in teſtamē-
tis.ff.de reg.iur.⁊.c.cũ dilecti.in fi.de don.iſta ſol.Jo.fab.effe-
ctualiť reincidit in illã Alex.vnde eã ſimiliter impugnat. Poſ-
ſet tertio dici quod idē in.d.l.ſi mihi ⁊ titio.⁊ tota decē ſtipu-
latoꝛi nõ debeť.ex quo ſtipulatio fuit inutilis ĩ illa parte quã
titio fuit ſtipulatus:facit bene tex.i.l.hmõi.§.ſi titio.ff.de le.
j.ſz in contrarium facit tex.in.l.plane.§.ſi duob⁹.e.ti. ¶ Ter-
tio principaliter pꝛo iſta opi.Pe.contra cõem videť eē tex.i.
l.ſi duobus.§.fi.de leg.j.ibi,ſed ⁊ ſi teſtatoꝛ titio ⁊ poſthumo
viriles partes dari voluerit vel ēt id expreſſerit ſic vult text.ꝙ
teſtatoꝛ velit dari viriles abſq; expreſſione vel etiã id exprimē-
do ergo vult quod ibi nõ expreſſit.ſed dixit,titio,⁊ poſthumo
lego fundũ quod dicantur habere partes viriles:⁊ ſic qd tũc
ſint coniuncti verbis tantũ:⁊ nõ re:ergo ꝑ opi.Pe.cõtra cõez
Sed reſpõde ad illũ tex.qd teſtatoꝛ videt dare partes,vel vel-
le ꝙ viriles debentur etiã nõ exprimēdo legatarijs demũ con-
currentib⁹ ⁊ non ab initio:qꝛ ab initio ſermo teſtatoꝛis ſolidũ
aſſignare videť:⁊ ſic dĩ tex.ibi dũ dicit dari voluerit intellige
mediante concurſu. Uel ſecundo poteſt reſponderi ſm Bertr.
hic.in repe.qd tex.in.d.ver.ſed ⁊ ſi loquať de coniunctis verbis
tantum:⁊ de participatione cõiecturata,⁊ de expſſa. ¶ Quar-
to ꝑ opi.Pe.facit tex.in.l.fi.§.Seio.de leg.ij.vbi ſeio ⁊ ei⁹ vxo-
ri legate ſunt.xv.libꝛe argenti excluſo marito ꝑ defectũ cõdi-
tiõis vxoꝛi dimidia poꝛtio debeť,ita decidit ibi tex.⁊ tñ,ſi eſ-
ſent re ⁊ verbis coniuncti vxoꝛ ad totũ admitteretur pu⁹ non
decreſcendi:ſz gl.Bar.Jmo.⁊ Raph.cu.ibi velint ꝙ aliã ptez
⁊ ſic aliã dimidiã debeant per ius accreſcēdi iuxta.d.l.plane.
§.ſi duob⁹.ꝙ videtur eſſe cõtra illũ tex.qui decidit ſolũ de di-
midia ſcz qd dimidia poꝛtio vxoꝛi legatarie debeať ⁊ intellige
ſcz iure ſuo:ſz alia dimidia per ius accreſcendi nõ videtur eſſe
de mente illius tex.tu reſponde no.ad illũ tex.qd ibi tale lega-
tum.xv.libꝛarũ argenti fuit factũ marito ſub cõditione,vxoꝛi
pure:⁊ ſic diuerſimode,⁊ ſub diuerſa qualitate:igiť deficiente
conditione pꝛimi nõ poſſunt dici re cõiuncti:ſed potius diſiũ-
cti:ita ꝙ inter eos nõ habet locũ ius nõ decreſcendi,facit text.
in.l.hec ſcriptura.§.fi.⁊ in.l.ſi ſeparatim.ff.de cõdi.⁊ demõ.ſe-
cus qñ cõditio nõ defeciſſet.l.ſicut in annos.§.j.ff.q.mo.vſuſf.
amit.de quo tex.dixi.ff.in.j.q.ij.mēbꝛi.ĩ prin.vel ſecũdo,poſſet
attētari qd in illo tex.deciditur de dimidia mariti deficiente ꝓ-
pter defectũ conditionis naz de dimidia legata pure vxoꝛi qd
ſibi debeatur;nõ erat vllatenus dubitandum:ſed dubium cã-
batur de dimidia mariti collegatarij,in cuius perſona defecit
cõditio an debeať vxoꝛi per ius nõ decreſcēdi,an vero debeat
remanere penes heredē,⁊ ibi decidiť quod etiã illa poꝛtio de-
beatur vxoꝛi ĩtellige iure nõ accreſcēdi.d.l.hec ſcriptura.§.fi.
⁊.d.l.ſi ſeparatim.⁊ hoc mõ nouiter intelligendo illũ tex.nihil
obſtabit. ¶ Ultimo pꝛo iſta opi.Pe.cõtra cõmunē facit tex.
in.l.cũ qui ita.in pꝛin.ff.de verb.ob.vbi ſi teſtatoꝛ legat titio,⁊
Sempꝛonio decē intelligitur vna decē cõmuniter duob⁹ lega-
re põdera illud cõiter ergo per partes,non antē inſolidũ niſi-
ſi reſpondens pꝛout Bar.ff.reſpõdet fundamēto Pe.ſcz lega-
tarijs cõcurrētib⁹ de qua ſolutiõe an ſit vera ⁊ poſſit ꝓcedere
dixi late.ff.pꝛime. ¶ Ex pꝛedictis apparet quod exemplũ gl.
⁊ cõiter doc.de cõiunctis re ⁊ verbis ſimul qñ teſtatoꝛ dĩ titio
⁊ Seio lego fundum non procedit ſine maxima dubitatione.
98 ¶ † Unde Pe.de Bel.ponit aliud exemplũ clarũ ⁊ expeditũ.
ꝙ Bar.⁊ oẽs ſequuntur titio fundũ coꝛnelianũ ⁊ Seio eũdem
fundũ coꝛnelianũ lego tunc expꝛeſſe aſſigñatur vnicuiq; res in
ſolidũ:ergo dicuntur re cõiuncti.Jtē eſt vnitas oꝛationis ergo
dicũtur vt verbis re ſimul.cõiuncti:⁊ iſtud exemplũ etiã ſequi-
tur Jmo.⁊ dicit eſſe clarum exemplum.in.d.l.plane.§.ſi coniũ-
99 ctim. ¶ † Aliud tertium exemplũ ponit Bar.ſi dicatur filijs
titij lego fundum:vel ſeruis meis,vel libertis vel cognatis le-
go fundũ iſti ſunt cõiuncti re,⁊ verbis ſimul qꝛ nominis ⁊ rei
100 cõplexus eos iungit.d.l.triplici. ¶ † Sz tu aduerte:qꝛ Bar.
ff.eſt in hoc ſibimet cõtrarius:qꝛ Bart.ff.in.ij.q.pꝛin.ſz ꝙ iſta
nomina collectiua ſcz filijs,libertis,cognatis:īducãt cõiũctio-
nē verbalē tãtũ ⁊ non mixtam,pꝛout hic tenet ⁊ ſic eſt ſibi cõ-
trarius ⁊ que ſit vtilitas ĩ pꝛactica huius cõtrarietatis an vo-
cati per nomina collectiua dicantur cõiuncti verbis tantũ:an
vero mixtim re ⁊ verbis.dicã.ff.in pulchꝛa.ij.q.ſecunde ptis
pꝛin.⁊ ſi tu diceres ſaluando Bar.a cõtrarietate.ꝙ.Bar.ff.in
illa.ij.q.pꝛin.bene tenet quod iſta nomina collectiua inducant
coniunctionem verbalē nõ tamen negat quin etiam inducant
realem ⁊ ſic mixtaz,dico quod iſta ſaluatio ⁊ cõcoꝛdia nullate-
nus põt pꝛocedere:qꝛ Bar.declarat tres ſpecies diuerſas cõ-
iunctionũ quedã ſunt coniuncti re tãtũ:⁊ de iſtis loquiť in pꝛi-
ma queſt.quedã ſunt cõiuncti verbis tãtũ:⁊ de iſtis loqť in.ij.q.
prin,⁊ ibi dicit qd nomina collectiua inducũt talē cõiũctionē
verbalē ergo verbale tãtũ.Nũc aũt hic tractat mixtã de cõiũctis re
⁊ verbis ſimul ⁊ ponit exēplũ in nominib⁹ collectiuis que in-
ducant mixtam cõiũctionē ergo iſta ſaluatio ⁊ iſta concoꝛdia
ſtare nõ põt,credo ꝙ illud qd hic ſz ſit veri⁹ ꝙ noĩa collectiua
inducãt cõiunctionē mixtã per rõnē Bar.qꝛ nominis ⁊ rei cõ-
plexus eos iũgit.d.l.triplici.Nõ quo que placet alia cõcoꝛdia
ſi diceretur qd Bar.ff.in.ij.q.ꝑn.pꝛime ptis loquiť qñ nomini
collectiuo adijceretur equis poꝛtionibus:puta qꝛ teſtatoꝛ di-
cat lego filijs fratris mei fundũ eq̄s poꝛtionib⁹ tũc nomē col-
lectiuũ cũ illis verbis eq̄s poꝛtionib⁹ inducit cõiũctionē verbalez
tãtũ ita loqť Bar.ibi ſec⁹ qñ nomē collectiuũ poneret ſimpli-
citer abſq; illis verbis tũc induceret cõiũctionē mixtã re,⁊ verbis
ita loquit Bar.hic iſta cõcoꝛdia nõ placet eo qꝛ Bart.ff.in.d.
ij.q.pꝛin.ponit qñ nomē collectiuũ ponitur ſimpliciter ⁊ de ꝑ
ſe ⁊ ponit exemplum qñ dicit lego filijs fratris mei fundũ:non
dicit Bar.eq̄s poꝛtionib⁹ ſz ſimpliciter.Jtē ſi ibi diceret eq̄s
poꝛtionib⁹ nõ eſſet nomē collectiuũ de per ſe quod induceret
coniunctionē verbalem vt ibi vult Bar.ſed eſſet propter illa
verba equis poꝛtionibus bene credo verũ eē qd ſi nomē col-
lectiuũ poneť cũ illis verbis equis poꝛtionib⁹ que diiungũt
re vt hoc tex.in.ij.parte quod tũc induceretur cõiunctio ver-
balis tantũ.Si aũt nomē collectiuũ ponatur ſimpliciter tunc
credo qd inducat coniunctionē mixtam ⁊ re ⁊ verbis per rõnē
Bar.hic. ¶ Aliud quartũ exēplũ de cõiunctis re ⁊ verbis ſi-
mul ponit tex.i.d.l.triplici.in.§.videam⁹,ſz ibi nõ eēt copula.
¶ Expeditis ſpeciebus coniunctionũ venio ad eaꝝ effectus ⁊
101 ſic ad ſecundã partē pꝛincipalē.Sciēdum eſt † qd coniuncti
habentur loco vnius perſone,vt.l.plane.ij.reſpõ.ff.de leg.j.⁊ ſic
ad vnã poꝛtione vocatur.l.titius fundi,⁊.l.interdũ.in pꝛinc.ff.
de here.inſti.⁊.l.ſi quis titio.de vſuf.accre.dixi late.in.l.fi.C.de
impub.⁊ alijs ſub.Jtē ſubſtitutio recipꝛoca videtur inuicem
facta ſcdm oꝛdinē coniunctionis.l.coheredi.§.qui diſcretas.ff.
de vul.⁊ pupil.Jtem ⁊ tertio coniunctio habet effectum iuris
accreſcendi vel nõ decreſcendi ⁊ circa iſtũ tertiũ effectũ Barto.
foꝛmat ſex pꝛincipales q̄ones ⁊ ſuas acceſſoꝛias.Pꝛima q̄ſtio
102 eſt qui habeant iſtud ius accreſcendi vel nõ decreſcēdi.† ⁊ in-
ter cõiunctos re tantũ in pꝛopꝛietate habet pꝛopꝛie locũ ius
nõ decreſcēdi,⁊ ſic habet totum iure ſuo ideo legata ab alio re-
licta nõ pꝛeſtať.l.vnica.§.ſin aũt diſiunctim.⁊.§.ſin aũt ad defi-
ciēdũ.C.de ca.tollē.declarauit late.ff.in.j.euidentiali huius legis.
licet.l.hec ſcriptura.§.fi.⁊.l.ſi ſeparatim.ff.de condi.⁊ demon.
appellet ius accreſcēdi tamē eſt large ⁊ impꝛopꝛie dictũ ſcdm
Bar.hic in coniunctis re tantũ in vſuf.ſi poſt eius acquiſitio-
ne deficiat hz locũ ius accreſcēdi.l.j.§.interdũ.ff.de vſufr.acc.
⁊ ſic tenet ad on⁹ ei impoſitũ,ſecus ſi ante acquiſitionem vſuſ-
fru.alteri accreſcat,tũc habet locũ ius nõ decreſcēdi:rõ autē
quare in vſufr.poſt ꝙ fuit acquiſitus adhuc habeat locuz ius
accreſcēdi eſt quia vſuf.nunq̄ in totũ fuit acquiſitus.Naz re-
putat quotidie nouus vſufr.cum quotidie conſtituatur per
patientiã,⁊ ſic habetur,perinde ac ſi multi eſſent vſufruc.d.§.
interdũ,⁊ ibi gl.declarant ideo ſemper videtur perinde cē ac ſi
accreſceret acquiſitionē,tamē in effectu eſt differētia,vt dixi.
¶ Circa coniunctos verbis tñ,dic quod pꝛopꝛie hz locum
103 † ius accreſcēdi.§.his ita.C.de cad.tol.fallit valde no.ſz Bar.
quando in cõiunctis verbis eſſet omnimodo diſiunctio rerũ.
tunc coniunctio verbalis non operať ius accreſcendi puta ſi
titio ⁊ meuio lego,ſingulis ſingulos ſeruos.l.huiuſmodi.§.qui-
bu⁹ ita.ff.de leg.j.vel qñ eſſent aſſignate ptes taliter diuiſe,⁊ ſe-
parate qd poſſent viſibiliter ⁊ ad oculum demõſtrari puta ti-
tio ⁊ meuio lego talem fundũ:titio a pte ſuperioꝛi vſq; ad talē
locũ vel vſq; ad talem arboꝛē ab inde infra Meuio.Nam que-
libet pars diuiſa eſt ſeparat⁹ fund⁹.l.recte dicim⁹.§.Quint⁹.
de verb.ſig.Jdeo nõ eſt locus iuri accreſcendi.l.pe.ij.reſpon.de
vſuf.accre.Secus ſi partes ſolũ intellectualiter demonſtrarē-
tur puta titio ⁊ Meuio lego fundum equis poꝛtionib⁹ iuxta
l.Meuius.§.duobus.de leg.ij.tunc iſta cõiunctio verbalis bñ hz
effectũ iuris accreſcēdi,ita no.determinat Bar.hic no.perpe-
tuo ⁊ valde ſigna iſtam doctri.Bar.qꝛ eſt valde vtilis ad pꝛa-
cticam:vt ſtatim dicam,⁊ Cum Bar.tranſit Sal.hic Jdē cuz
Bar.ſimpliciter tenet Rap.cu.⁊ Pau.de ca.in.d.l.huiuſmo-
di.§.quibus.Ex iſta fallentia ſingulariter infertur ſecundum
104 Sal.ad pꝛacticã ꝑ doctoꝛibus,que relinquũtur filiab⁹ † Nã
ſi teſtatoꝛ dicat titie Caie ⁊ Catharine relinquo pꝛo dotib⁹ ⁊
cuilibet eoꝝ mille,tunc pꝛopter rerũ diuiſionē que pt ad ocu-
lum demõſtrari nõ erit inter eas locus iuri accreſcēdi ſi vnã
earum pꝛemoꝛi cõtingeret viuo teſtatoꝛe vel antequã maritaret

eius portio nõ accreſceret alijs filiab⁹. No. q2 caſ⁹ iſte frequẽ-
ter ↄtingit ⁊ anno pterito erat de facto iſta ciuitate Papie.
105 ¶ Adde qđ ſi teſtator inſtituat filias ſuas in mille ꝑ quali
bet earũ: lȝ videant eſſe coniuncte verbaliter ꝑpter nomẽ col-
lectiuũ ⁊ ꝑpter vnitatẽ ſermonis ⁊ oratiõis. l. vnica. §. hoc ita
tã varie. C. đ cad. tol. tñ inter eas nõ hȝ locũ ius accreſcẽdi: q2
ſeparata quantitas cuilibet aſſignatur: ita determinãt Bart.
Bal. Nic. de neapo. Raph. cu. ⁊ Pau. de ca. i. d. l. hmoi. §. qb⁹
per illum tex. ⁊ idẽ tȝ ibi Ang. ſ lo. ⁊ Bal. in. l. ſi duob⁹. §. ſi. ſ.
de leg. j. Io. de Imo. ⁊ Alex. i. l. q filiab⁹. §. j eo. ti. Ang. i cõſ. xl.
inci. ſer Bitius notarius. d. Alex. in cõſ. lv. ij. vol. inci. viſo ti-
tulo queſtionis. d. Matth. in no. clv. vbi iſtud no. ex iſta doct.
Bar. hic ⁊ ab iſta deciſione nemo diſcrepat, ⁊ nemo vnquam
diſcrepauit. ¶ Cõtra iſtã cõem deciſione quotidianã i practi-
ca ego arguo multo fortius ⁊ eſt meum nouum fundamẽtum.
Nã illud nomẽ collectiuũ, filias, inducit cõiunctionẽ verbalẽ
⁊ realẽ ſimul ſm Bar. ſ. in. iij. q. prin. prime partis vbi tenet ꝙ
ſunt coniũcti re, ⁊ verbis q2 nois ⁊ rei complexus eos iungit
106 d. l. triplici. ergo inter eos hȝ locũ i⁹ non decreſcẽdi. † q2 inter
cõiunctos re ⁊ ꝟbis ſimul hȝ loci. (vt dixi) ius nõ decreſcẽdi.
ita tȝ Bar. in ſeq. q. ꝑxima, ⁊ eſt ſimilis ratiois ſm Raph. cu. ibi
lȝ idẽ Bar. ſibi ↄtrius. ſ. in. ij. q. prime partis prin. teneat, ꝙ il-
lud nomẽ collectiuũ filias inducat ſolũ coniunctionẽ verbalẽ
tm̃ ⁊ iſto mõ ceſſaret iſtud obiectum ſed primum videtur eſſe
verius qđ ſint coniuncte ⁊ re ⁊ verbis ſimul. per. d. l. triplici. ⁊
ſic habes magnã vtilitatẽ in practica. an ſit coniunctio ꝟbalis
tm̃ an mixta. Defendendo predictam communem deciſionẽ, a
qua (vt dixi) nemo diſcrepat reſpõde ad iſtud fundamẽtũ qđ
nomen collectiuum, filias inducit coniunctionẽ verbalẽ ⁊ rea
lẽ ſimul, eſt verũ, qñ teſtator ſimpliciter inſtitueret filias ſuas i
mille vel relinqueret fundum filiabus ſimpliciter: illud nomẽ
collectiuũ filiab⁹ faceret cõiunctionem tunc mixtam, ſed in ca
ſu preſenti additur pro qualibet earũ que facit omnimodã diſ
iunctionẽ rerũ. ⁊ iſtud eſt ꝙ proprie voluit Bart. ⁊ doc. tã hic
quã in locis ꝑalle. ⁊ iſta eſt pura veritas. ¶ Itẽ diligẽter attẽ-
107 de inquãtũ Bar. hic tȝ. † ꝙ ſi teſtator dicat titio ⁊ meuio le-
go ſingulis ſingulos ſeruos vel ſi teſtator legat titio, ⁊ meuio
talem fundũ titio a parte ſuperiori vſqȝ ad talẽ locũ vel talem
arborẽ abinde infra Meuio. ꝙ iſti dicuntur verbis cõiuncti. lȝ
iſta verbalis cõiũctio nõ habeat effectũ iuris accreſcẽdi. Idẽ
(vt dixi) tȝ ſimpliciter Saly. hic idẽ tenet Rap. Cu. ⁊ Pau. đ
ca. in. d. l. hõmi. §. quib⁹. ſed idẽ Rap. cu. hic. in repeti. tenet cõ
trarium ꝙ iſta non eſt ꝑprie coniunctio etiam verbalis ſed qđ
ſunt diſiuncti omnino quo ad mẽtem teſtatoris ⁊ ꝙ ita videtur
dixiſſe teſtator vt celeri⁹ loqueret. l. ſi ita qs heredes. ſ. de here.
inſti. ⁊ plus non dicit. Ego etiam puto Barto. ⁊ docto. in hoc
male dicere ⁊ teneo cõtra eos qđ inſtituti nõ dicãtur etiã ver
bis coniuncti Moueor rõne fũdamẽtali. Nam illi dicũt ꝟbis
ↄiuncti quib⁹ eadẽ res i eadẽ oratione diſtributis partibus
relinquitur vt dixi. ſ. in. ij. q. princi. prime partis principalis.
Sed hic relinquuntur diuerſe res: ergo non poſſunt dici ver-
bis cõiuncti, facit tex. in. l. vnica. §. vbi aũt. C. de ca. col. vbi cõ-
iuũc. n dicit legari verbis qñ plurib⁹ aliqd legatur, vt id qſqȝ
habeat ꝑ ſua portione. Sed iſto caſu nõ habet legatarij eãdẽ
rem ꝑ partibus ſed diuerſas res ergo nõ poſſunt dici coniun
cti verbis ad idẽ tex. in hac lege nr̃. in. ij. reſpõ. vbi verbis cõ-
iuncti dicũtur eſſe qñ teſtator dixit titio ⁊ Seio fundũ equis
portionib⁹ lgo, ⁊ ſic eadẽ res relin quit faciẽdo partes ꝑ indi-
uiſo. Secundo principaliter pondere tex. quem Bar allegat
ꝑ ſe ⁊ retorqueo in oppoſitũ ſcȝ. l. huiuſmodi. §. qb⁹. de lega. j.
vbi đt tex. q ſi lego titio ⁊ meuio ſingulos ſeruos, cõſtat eos
nõ cõcurſuros i eundẽ ſeruũ, ſicuti nõ cõcurrũt cũ ita legatur
titio ſeruũ do lego Meuio alterum ſeruũ do lego, põdera qđ
Iuriſco nſul. ibi eqparat iſta duo: ergo ſicut ſi dico titio ſeruũ
do lego Meuio alterum ſeruũ do lego ꝑculdubio nõ inducit
cõiunctio ꝟbalis ex quo ſunt diuerſe orationes ⁊ diuerſe res.
Ita ẽt ⁊ i primo caſu potes dicere ſaluãdo Bar. ꝙ ibi equipa
ratio fit quo ad cõcurſum ⁊ ſic quo ad ius accreſcendi ⁊ iſtud
eſt in quo ꝑprie põderauit Bar. illum tex. nõ aũt ibi fit eqpa-
ratio quo ad ↄiunctionẽ verbalẽ patet q2 in primo caſu ẽ vna
oratio tm̃ ⁊ vnũ verbum lego, ſed in ſcđo caſu ſunt due oratio
108 nes. ¶ † Tertio ꝑ iſta parte cõtra Bart. ⁊ ſcribẽ. facit: q2 cã
nõ põt eſſe ſine effectu, ne fruſtratorie iducat. l. hec ſtipulatio.
§. diuus. j. vt leg. no. cauea. l. non cogendũ. ſ. de ꝑcu. Itẽ illud
qđ quare effectu caret ẽt noie. l. vni. ⁊ ibi Bal. C. de nudo iu-
re qri. tollem. gl. ꝟb. dixi. c. admonere. xxx. iij. q. ij. tunc effectus
ↄiũctiõis verbalis eſt circa ius accreſcẽdi, vt hac. l. ſcđo rñſo.
Bar. ſ. in. iij. opi. lȝ qñ legant plurib⁹ ſinguli ſerui nõ hȝ inter
109 eos locũ i⁹ accreſcẽdi ergo ñ debẽt dici ꝟbalit ↄiũcti. † Non
ob. ſi diceret qđ vnitas ſermonis eſt illa q iducit cõiunctionẽ

verbalẽ. d. §. hoc ita tam varie. C. đ cadu. to. Bar. ſ. in. j. q. ij. ꝑ-
tis principalis. in prima pte vbi dixi. Hinc eſt ꝙ licet plures
ſint ſolute poſiti in eadem oratiõe, tñ ꝑpter vnitatẽ ſermonis
dicunt verbis ↄiuncti. tex. eſt in. d. l. triplici. §. videam⁹. Bar.
ſ. in. d. ij. q. prin. ij. partis. prin. Sed in caſu noſtro plures ſunt
facti legatarij in eadẽ oratione: ergo dicuntur verbis cõiũcti.
Rñdetur quod iſta ratio ꝑcedit vbi vna ⁊ eadeȝ res plurib⁹ ꝑ
portionibus ꝑ indiuiſo relinquit: vt dixi. ſ. in. j. fundamẽto, ſe-
cus ſi plures res ita quod ſinguli ſingulas habeãt vel vnã reȝ
factis partib⁹ ꝑ diuiſo demõſtrabilib⁹ ad oculũ: q2 tũc dicũt
due res. l. recte dicimus. §. ſi. j. de ver. ſig. Non obſt. etiã ſi dicere
tur ꝙ tpe facti legati res erat vn⁹ fũd⁹ ⁊ ſic legatarij tpe facti
legati ſunt vocati ad vnã rem: ergo debẽt dici verbis coniũcti
lȝ propter verba teſtatoris ſiãt due: rñdet ꝙ licet ante factũ le
110 gatũ vnus eſſet fũdus tñ ex quo ꝑ ptes verifĩt diuiſas ſepa-
rat a teſtatore quelibet pars fũdi dicit eſſe vn⁹ fund⁹ deſtina-
tione patriſfa. l. qđ in rerũ. §. ſi qs poſt. ⁊. l. plane. §. ſi. ſ. de leg. j.
Ideo teſtator đr legare plures res: ergo nõ dic unt verbis ↄiũ
cti facit. l. j in prin. in ver. ceterũ. ſ. de viſuf. accr. ⁊ ita habes bñ
defenſatã iſtã concluſionẽ cõtra Bar. ⁊ doc. quã etiã puto ve-
111 rã. ¶ † Circa cõiũctos re ⁊ verbis ſimul: an habeat locũ i⁹ ac-
creſcẽdi ꝙ cõpetit cũ onere iniuncto deficiẽti: put hȝ locũ i cõ
iũctis verbis tm̃: an vero habeat locũ ius nõ decreſcendi: ſicut
in ↄiunctis re tm̃: quia veniũt iure ſuo: ⁊ ſic nõ tenetur ad on⁹
iniunctũ deficienti: ex quo hic ambe qualitates cõcurrũt quod
ſunt coniuncti ⁊ re ⁊ verbis ſimul. Dubiũ maximũ facit, q2 cõ
iuncti re ⁊ ꝟbis tenent ſubire on⁹ ptis deficietis. l. vnica. §. ſin-
aũt ad deficientis. ⁊ ibi gl. hoc expreſſe tȝ. C. de cad. tol. ergo vr̃
ꝙ veniãt per ius accreſcẽdi. Nã qui veniat per ius non decre-
ſcẽdi vt ſunt cõiuncti re tantum non tenent tale onus ſubire,
vt ibidẽ eſt tex. iſtud eſt fortiſſimũ arg. ſecũduȝ Raph. cu. hic
in rep. non obſtante Bar. determinat qđ veniant per ius non
decreſcendi: nam faciunt ſub partes per concurſum. §. ſi eadẽ
res inſti. de leg. ⁊. l. cõiunctum. ſ. eo. ergo habet locum ius nõ
decreſcẽdi. Nec ob. ↄtrariũ. ſ. formatũ: q2 rñdet Bar. j. in. iiij.
q. prin. qđ iſtud operatur cõiunctio verbalis. Nam ꝑpter cõ-
iunctionem verbalem videtur onus adiectum vni repetere in
ꝑſonam alterius ſi ad eum totum legatum perueniat, arg. i. l.
Seio. §. caio. j. de fun. inſtru. cũ Bar. ſimpliciter trãſeunt Sa.
⁊ Bex. in repe. ⁊ iſta eſt communis ſententia ſm Ray. cu. hic
in repe. ſed ipſe Raph. reprehẽdit predictã ſolut. Bart. quia
cum iſte coniunctus re verbis veniat ex perſona ſua, ⁊ ſic iure
ſuo ⁊ non ex perſona deficientis: ideo non dȝ induci repetitio
oneris. Alioquin ſequeretur qđ etiam grauato veniẽte: cõ-
iunctus re ⁊ verbis teneret ad on⁹ ſicut illo nõ veniẽte: ꝙ cõ
ſtat eſſe falſum: vnde ipſe cõſiderat diuerſis reſpectibus poſſe
dici ius accreſcẽdi: ⁊ ius nõ decreſcendi ꝑpter diuerſas quali
tates, q ↄcurrũt, vt hic lati⁹ per eũ, ſed certe hoc nõ diſcrepat
in effectu ab opi. Bar. ſi predicta bene ↄſideras. Adde pro ↄ-
claſione Bar. qđ in ↄiũctis ⁊ ꝟbis habeat locũ ius nõ decre-
cẽdi gl. ordi. in ꝟb. ſeparatim q ante Bar. idẽ tenet. in. l. j. §. ſi.
ſ. de viſu. accre. Bal. in. §. his ita. C. de ca. to. Imol. l. ſi ſtipulatio
112 iſta. §. cũ q. j. de verb. ob. ¶ † Circa oino diſiũctos q ſunt ſepa
ti verbis ⁊ portiõibus ⁊ ſic ſunt oino diſiũcti ↄſtat in legatis
nõ eſſe locũ iuri accreſcẽdi. l. j. ij. rñſi. ſ. de viſufru. accr. ⁊. l. Pro
culo. de le. ij. in hr̃ditatibus ſecus niſi ſit miles q põt decedere
pro parte teſtat⁹ ⁊ pro parte inteſtatus, ita ↄcludit Bar. ⁊ cũ
eo ſimpliciter trãſit Sal. lȝ in legatis Bex. in. repe. i vii col.
dicat diſputatiue poſſe teneri cõtrariũ, ⁊ mĩn⁹ bene. Cu nõ di
ligẽter rõnẽ Bart. quare i hr̃ditatib⁹ etiã iter oino diſiũctos
habeat locum ius accreſcẽdi. Ratio eſt ne teſtator decedat pro
parte bonorum teſtatus ⁊ pro parte inteſtatus cõtra. l. ius no
ſtrum. de reg. iur. Adde Bar. qui eandem ratione⁹ aſſignat. j.
i. v. q. prin. circa. prin. eã tȝ Bar. i d. §. his ita. C. đ ca. tol. Bal.
in. l. mihi. ⁊ ibi in prin. de leg. j. Odo. late. in. l. vni. ⁊ ibidẽ Lud.
ro. C. qñ non pe. par. ⁊ eſt gl. que iſtam rõnem prout in. l. ſeru⁹
communis ab extero. in gl. fina. ad fi. ſ. de acquir. her. ⁊ in. l. cel
ſus. §. fi. de leg. ij. ⁊ pro iſta ratiõe eſt bon⁹ tex. ⁊ in. l. ſi duob⁹.
ſ. de teſta. mil. qui. in tex. ad hoc alleg. Rapha. Ful. in. d. §. his
ita. iſta rõ communiter tenet: ergo puto qđ non ſit vera ⁊ ſemp
113 eam reprobaui ꝑ quatuor fundamẽta. Primo quia in heredi
tatibus habet locũ ius accreſcẽdi: nõ ſolũ in ſucceſſionib⁹ ex
teſtamento quo caſu dicta ratio poſſet eſſe colorata ſȝ etiaȝ hȝ
locũ in ſucceſſiõib⁹ ab inteſtato ſm Bar. j. in. ij. q. quinte ptis
prin. vbi late dicã: ſed, inter ſuccedẽtes ab inteſtato ceſſat dicta
114 ratio q2 omni caſu ſemper eſt inteſtat⁹. ¶ † Scđo cõfunditur
iſta cõis rõ: q2 lȝ teſtator a principio nõ poſſit decedere ꝑ parte
teſtatus, ⁊ ꝑ parte inteſtat⁹: d. l. ius noſtrũ. tamẽ ex poſtfacto
bene põt. vt pȝ in l. c. rea. ſ. de inoffi. teſt. ⁊ ita per iſtud fũda-
mentum iſtam rationẽ impugnat Cyn. in. d. §. his ita. in. j. notab.
Tertio

¶ Tertio confundit iſta cõis rõ per te. mirabilē.in.l.ſi ſolus.
in pri.ſ.de acqui.he.vbi ſi aliqs ſit inſtitutus in diuerſis por
tionibus hereditatis ⁊ in aliquibus habeat ſubſtitutū ſi vnā
ex iſtis partibus hr̄ditatis acceptat alie accreſcūt ſibi inuito,
ecce qd ibi in oi pte ſibi erat prouiſum per donationē ſubſtitu
ti,vt nō poſſet teſtator decedere ꝓ parte teſtatus ⁊ ꝓ pte inte.
ſtatus,⁊ tñ hꝫ locū ius accreſcēdi,tex.eſt ibi multū ſolennis de
hoc.Niſi rñdeas ſm Bar.ibi,qd illud fit ne ſtet in pēdēti ſuc
115 ceſſio. ¶ †Quarto ⁊ vltimo ſi dicta rõ eſſet vera ſequeret q ius
accreſcendi nõ habere locū in cõtractib⁹:qꝛ in eis ceſſat dicta
ratio:⁊ tñ iſtud eſt falſum:qꝛ etiā in cõtractibus hꝫ locum ius
accreſcēdi.l.fund⁹ ille.ſ.de ꝯtrahē.emp. Bar.⁊ aliȷ̃.in.l.ſi mi
hi ⁊ titio.cū cõcor.ibi traditis.ȷ̃.de vero. b Albe.Bal.⁊ Sal.
in.l.vnica.C.qñ nõ pe.par. ¶ Scdam rationē aſſignat text.in
116 ſ.his ita ad fin.C.de cad.tol.†qꝛ abſurdū eſt eiuſdē heredita.
tis partē agnoſcere ⁊ partē reſpuere,⁊ ſic ne ſit in ptāte hr̄dis
vnā ptē accipere ⁊ ⁊ aliā omittere, ⁊ ſic ſcindere hereditatē qd
eſt abſurdū.l.j.⁊.ij.ſ.de acqui.here.⁊ iſtā rationē tenet Bar.
117 in.d.l.j.de acqui.her. ¶ †Tertia rõ eſt:qꝛ heres repreſētat ꝑ
ſonā defuncti,⁊ fingitur eadem perſona cū defuncto,vt in aut.
de iureiu.a mo.preſti.in pri.col.ſ.gl.in.l.cū a matre.C.de rei
ven.Ideo.nõ põt repreſentare in parte,⁊ in parte nõ,vt eſt gl.
no.in.l.ij.ad fi.ȷ̃.de preto.ſtip.qd ſi eſſet ſi nõ haberet locū ius
accreſcendi.Hinc eſt qd in legatis inter oino diſiunctos ceſſat
ius accreſcēdi:qꝛ in eis ceſſat ratio predicta:iſtā rationē tenet
Bar.in.l.mulieri ⁊ titio.ȷ̃.de cõdi.⁊ demõ.⁊ no.Bal.in.l.j C.d
indi.vidui.to. ¶ Huic rationi etiā duo obſtāt ex his que alle.
gaui cõtra primam rationē.Primo qꝛ ex poſt facto põt teſtōr
decedere pro pte teſtatus ⁊ ꝓ parte inteſtatus.Secundo quia
ſequeret qd in cõtractibus nõ haberet locū ius accreſcēdi:qꝛ
ceſſaret ratio predicta qd tñ eſt falſum.Quartam rationē aſſi.
gnat Bal.in.l.j.§.j.C.de cad.tol.ratione vnionis:qꝛ ſicut na.
turaliter euenit q ſi vnius oculi pupilla claudit alterius ocu.
li pupilla dilatatur.Ita qñ defecit vn⁹ cõiunctorū alter locu.
118 pletatur,⁊ hoc ꝓpter colligantiā:†qꝛ cortina cortinam trahit,
ita ibi Bal.Adde facere tex.in.§.hoc ita tam varie.C.de cad.
tol.ibi ꝓpter vanitatē ſermonis quaſi in vnū corp⁹ redacti,i.
ſta ratio nõ eſt ad ꝓpoſitum noſtrū qd ſolū procedit in legata.
riȷ̃s cõiunctis,ſed nos loquimur inter omnino diſiunctos pre.
ſertim in hereditatib⁹. ¶ Quintam rationē aſſignat breuiter
Are.in.d.l.j.ſ.de acqui.her.qꝛ eadē res nõ dꝫ diuerſo iure cē
ſeri.l.eū qui edes.ȷ̃.de vſuc.⁊ c.qꝛ circa.de priuile.Tene ſcdā
119 ⁊ tertiā ſimul iunctas ꝓ miu⁹ periculoſis. ¶ †Limita cõclu.
ſionem Bar.⁊ predictam regulā nõ habere locū in fiſco here
de in quo nõ habet locū ius accreſcēdi ſm Lud.ro.in.l.vnica.
C.qñ nõ pe.par.in.d.l.j.de acqui.here.allegat ad hoc gl.pro
ſing.in.l.ea ſola.ȷ̃.de regu.iu.iſta eſſet concluſio diſputabilis.
nunquid ius accreſcēdi habeat locū in fiſco herede Alexan.in
d.l.j.de acqui.her.reprobat iſtā fallen.eo qꝛ rationes precalle.
gate quare inductū eſt ius accreſcēdi,habēt locum etiam in fi.
ſco herede,⁊ dicit quod gl.in.d.l.ea ſola.non loquitur quando
fiſcus veniebat tanqꝫ heres ſed aliter.Eſt bene verum q glo.
120 in.d.l.ea ſola.eſt ſing.ad aliud.vꝫ ad reg.†q̃ habet qd depor
tatus non poteſt habere heredē,eſt verum quando fiſcus vult
habere bona deportati:alias ſi fiſcus nolit habere,bñ depor.
tatus hꝫ heredē.⁊ ad hoc illā reputat ſing.Bal.in.l.eā.quā.
C.de fideicõ.⁊ Ludo.ro.in.d.l.j.in fi.de acq.here.⁊ eſt tex.de
121 hoc in.l.ſi ſeruus plurīū.§.ſi quis ante.ſ.de leg.j. ¶ †Ego te
neo iſtā opi.Alex.contra Lud.⁊ moueor:qꝛ in fiſco nunqꝫ eſt
aliquid ſpeciale magis quā in priuato:niſi in lege iſtud exp̄ſſe
dicatur.tex.eſt.in.l.itē videndū.§.in priuatorū.⁊ ibi gloſ.ſ.de
pe.he.⁊ tex.in.l.j.ibi gl.C eo.ideo in cauſis fiſcalibus ita ſer
uādus eſt ordo iuris.ſicut in cauſis priuatorū.text.eſt in.l.j.⁊
ibi Bar.⁊ aliȷ̃ ad hoc no.C.de condu.⁊ procu.predio fi.lib xj.
122 ¶ †Secundo moueor:qꝛ etiam in hereditatibus ⁊ in legatis
ad pias cauſas hꝫ locū ius accreſcendi ſm Bal.in repe.l.pe.
C.de ſacroſan.ecc.in ver.ſuper quinta videtur ergo etiam hꝫ
locum in fiſco. ¶ Quinta ⁊ vltima.q.Bar.huius prime que.
123 ſtionis prin.eſt,†an ius accreſcendi tranſeat ad ſucceſſorē vt
vt per Bar.Adde inquantū Bar.primo loco tenet q in vſuf.
ius accreſcēdi nõ trāſit ad ſucceſſorē eo qꝛ vſuſf.accreſcit per.
ſone ⁊ nõ portioni.l.interdū.in fi.ſ.de vſufru.accre.⁊.l.an ea.
dem.§.qui cū partē.ȷ̃.de excep.rei iu.Mirādū eſt de Bar.cū
nõ poſſit quis habere in eodē vſuf.nec vniuerſalem nec ſingu.
larē ſucceſſorē,dato,etiā qd quis acquiſiuerit vſumfr.expreſſe
ꝓ ſe heredibus.cū diuerſi ſint vſufr.l.ſtipulatio iſta.§.ſi quis
ita ſtipulatus.ȷ̃.de ver.ob.⁊ ſic heres aget tunc noua cõſtitu.
tione vſufru.ſm Bar.ibi,⁊ in pſona heredis requiritur noua
cautio de vtēdo ⁊ fruendo arbitrio boni viri ſm Bal.in.l.vni
ca.§.exceptio.C.de cad.tol.vñ cū ſit diuerſus ⁊ ſeparat⁹ vſuf.
ab eo cum quo teſtatoris vſufr.erat coniunctus:ideirco de eo
queri nõ põt.reſpectu iuris accreſcēdi de ſingulari,neqꝫ ſuc
ceſſore qri nõ põt:qꝛ vſuſf.non poteſt alteri preſtari nec ceā
titulo ſingulari quin ſtatim reuertat ad ꝓprietatē.tex.eſt no.
124 in l.ſi vſufruct⁹ fundi.de iur.do.†Duo tñ videntur eſſe caſ⁹
in qb⁹ quis põt habere ſucceſſorē ſingularē in vſufru.⁊ in ei⁹
perſona haberet locū ius accreſcendi q ponunt in tex.l.ſicut
i annos.§.j.quib.mo.vſuſf amit.Ibi perinde ac ſi ali⁹ eſſet in
vſufr.ſubſtitutus ⁊ ſic qñ ꝑ teſtatorem eſſet datus ſubſtitutus
vſufructuario.iſto caſu haberet locū ius accreſcēdi cū eo cū
quo cõiūctus erat ille cui fuit ſubſtitutio facta:dato qd cēſea.
tur alter vſufr.Et hoc eſt:qꝛ teſtator ſubſtituit te.videt ibi eſ
ſe de hoc quē tu vide ⁊ bene conſidera.Scds caſus eſt in vſu.
ex repetitione poſtea q̄ſito eidē vſufructuario cū ali⁹ eſſet ex
tinctus capitis diminutione hꝫ locū ius accreſcēdi.lꝫ videat
eſſe alius vſuſf.ita eſt ibidē tex.Cõſidera ſi alia fuerit intentio
Bar.⁊ aliter ſaluari poſſit.Vel aliter poſſit dici defendendo
Bar.q lꝫ ali⁹ ⁊ ſeparat⁹ ſit vſuſf.apud heredē vel ſucceſſorē
quā eſſet vſuf.primus tñ iſtud nõ hꝫ impedire ius accreſcen.
di,ſicut alius eſt vſuſf.formalis ⁊ alius vſuſfru.cauſalis.⁊ tñ
iſta diuerſitas in qualitate vſuſf.nõ impedit ꝯcurſum nec ius
accreſcēdi.l.ſi aliȷ̃.ȷ̃ de vſuſf.lega.⁊.l.idē nerati⁹.§.fi.de vſu.
accre.⁊ declaraui.ſ.j.pte.in.iiȷ̃.q.j.q.prin.ſcdm.Salice.ibi
125 ¶ †Scdo inquantum Bar.tenet q in hereditate ⁊ legato re
ſpectu ꝓprietatis ius accreſcēdi trāſit nõ ſolū ad vniuerſale
ſed etiā ad ſingularē ſucceſſorē.Pro clariori intelligētia reaſ
ſumo in dubiū an ius accreſcēdi tranſeat ad emptorē.⁊ ſic ad
ſingularē ſucceſſorē q ab vno ex heredibus emit partē ſuā he
reditatis,an vero debeat ꝑtinere vēditori q adhuc remanet
heres.Iſtā qōnē qꝛ valde vtilis eſt intendo late diſputare ad
vtranqꝫ partē arguendo ⁊ reſpondendo.Partē negatiuā qd
ius accreſcēdi nõ trāſeat in emptorē partis hr̄ditatis,tenuit
ſubtilis Pet.de bellaper.hic,quē ſequit Ray.de for.⁊ Flo.i
l.j.§.interdū.ſ.de vſufr.accr..Salī.in.l.vni.in.vȷ̃.q.C.qñ nõ
pe.par.Raph.cu.i.l.papi.ȷ̃.ad tre.⁊ iſtam partem ego aliās
126 tenui in.d.l.vnica.qñ nõ pet.par. ¶ †Pro iſta parte nega.
tiua facit optime:qꝛ vēditor hereditatis remanet adhuc he.
res ⁊ cõuenitur actionibus hereditatis ſicut prius qbus em
ptor cõueniri nõ põt.l.ij.C.de her.vel act.ven.⁊.l.ij.C.de pac.
ergo ad eū hꝫ ſpectare ius accreſcēdi.ſicut etiā ſpectat ſubſti
tutio.le.ex facto.§.Julius lõginus.ſ.de vul.⁊ pu.⁊ iſtud fuit
127 fundamētū ſubtilis Pe.de belleper. ¶ †Cõfirmo iſtud fun.
damentū:qꝛ ius accreſcēdi dicitur eſſe tacita ſubſtitutio.le.ſi
titio ⁊ meuio.§.iulia.ſ.de lega.ij.ſicut ergo ſubſtitutio exp̄ſſa
nõ trāſit in emptorē hr̄ditatis vel in eū cui reſtituit hr̄ditas,
ſed remanet apud eū qui ſolo modo noie remanet heres.d.§.
iulius lõginus.ergo idē dicimus in iure accreſcendi quod di
cit eſſe ſubſtitutio tacita cū taciti ⁊ expreſſi idē ſit iudiciū.l.cū
128 qui.ſ.ſi cer pet. ¶ †Cõfirmatur ⁊ ſecūdo qꝛ cū vēditor here
ditatis ſemel fuerit effect⁹ heres per aditionē hereditatis er.
go amplius nõ poteſt deſinere eſſe heres.l.⁊ ſi ſine.§.lꝫ qd pa
pi.ſ.de min.gl.⁊ doc.in.l.in ſubſtitutione.de vul.⁊ pup.Huic
fundamēto rñde qd aliud eſt in ſubſtitutione que concernit ꝑ
ſonā ſubſtitutā.l.qd liberis.§.hec verba.ſ.de vul.⁊ pup.ideo
illa vadit ad perſonā heredis inſtituti,lꝫ indignū hereditate,
aliud eſt in iure accreſcēdi quod cõcernit rē ſeu portionē.le.ſi
ex plurib⁹.vbi eſt tex.de vtroqꝫ.ȷ̃.de ſuis ⁊ legi.⁊ dicā lati⁹.ȷ̃.
in primo fundamēto partis ꝯrie. ¶ Scdo ꝑ parte heredis,fa
cit ſcdm Sal.in.l.loco preallegata.Nam licet venditor hr̄ditatis
nõ habeat res hereditatis,habet tamē pretiū portionis here
129 ditatis vēdite ⁊ ſic cēſet habere ipſa portionē hr̄ditatis:†qꝛ
in vniuerſalib⁹ pretiū ſuccedit loco rei.l.ſi rē ⁊ ꝑtiū.ſ.de pe.
her.l.ij.§ perueniſſe.ſ.de her.vel act.ven.l.imperator.§.fi.cū.l.
ſeq.de le.ij.l.labeo ⁊ ſabinus.§.i.⁊ ibi gl.no.ȷ̃.de ver.ſig.ergo
cū videat habere rē,ergo etiā ſibi dꝫ accreſcere,ꝑ l.ſi.tota in fi.
ff.de acq.her.Cõfirmo ꝑ tex.in.le.qꝛ q̄ſtio de vſufr.⁊ quēadm.
qs vta.vbi dicit text.q pretio fruit nõ minus habere intelligi
tur quā q ꝑncipali vtit:ad idē adde te.i.l.ſi qs pecuniā.§.ſi.ſ.
ſi qs omiſ.cau.teſt.vbi dicit te.ſi heres vēdit hereditatē vtiqꝫ
poſſidere vr̄ niſi dolo feciſſet quomin⁹ poſſideat.Ratio eſt ſm
gl.⁊ doc.ibi:qꝛ pretiū hꝫ qd ſuccedit loco hereditatis vēdite
Huic fundamento rñde qd licet habeat pretiū nõ tñ verū ha.
bet res hereditatis nec portionē hereditatis vēdite ergo nec
dꝫ habere,ius accreſcēdi qꝫ portioni accreſcit.d.l.ſi tota.i fi.
Et pro iſta ſol.pondero te.in.d.l.ſi rem ⁊ pretium.circa fi.in
verbo quodāmodo.que eſt nota improprietatis,vt eſt gl.i le.
ſi me in vacuā.⁊ ibi Bar.no.ȷ̃.de acq.poſ.gl.in.l.j.in pri.de re.
diui. ¶ Tertio facit quia rõ quare eſt inductū ius accreſcēdi
militat pro herede ⁊ nõ ꝑ emptore hereditatis,quācunqꝫ ra.
tionem teneas ex quinqꝫ quas recitaui.ſ.in parte precedēti.

130 ¶ † Quarto facit: qꝛ in emptorē hereditatis nõ tranſeunt niſi
actiões que tũc tẽporis cõpetebãt qñ fuit hrẽditas vẽdita non
que in futurũ cõpetãt. l. heredē. cũ gl. ⁊ ibi Bar. ſ. mã. que lex
eſt ad hoc ſiñ. ſm Bal. in l. ſi ſolutum. C. de act. ⁊ ob. facit bene
tex. in. l. j. de here. vel act. ven. vbi dicit tex. in hereditate ven-
dita ad tempus quo vẽditor ſic videtur veniſſe: ergo cũ ius ac
creſcendi ſit cauſatũ poſt vẽditionem factã: ergo nõ dꝫ tranſi-
re ad emptorē hereditatis. Rñde qꝺ ius accreſcendi tpe vẽdi
tionis erat in habitu ⁊ in potentia coherede repudiãte, lꝫ non
in actu: nõ tale ius in habitu ⁊ potẽtia exiſtẽtis dicitur trãſfer
131 ri in emptorē hereditatis. ¶ † Quinto ⁊ vltimo facit trita re-
gula in ſuccedẽtes diuerſo iure nõ hꝫ locum ius accreſcendi,
etiã in hereditate. l. cũ patrono. in pñ. ĩ. de bo. poſ. ti. gē. ſꝫ em-
ptor hereditatis ſuccedit titulo ſingulari inter viuos ergo nõ
debere ius accreſcẽdi, cohrẽde venditoris deficiẽte q veniebat
tit. vniuerſali, ad hoc not. rñde ſm And. in. d. l. ſi totã. lꝫ ad a-
liud ꝓpoſitũ ꝙ illud ꝙ dꝛ qꝺ inter ſuccedẽtes iure diuerſo nõ
eſt locus iuri accreſcẽdi: eſt verũ niſi ille q ſuccedit diuerſo iu-
re ſubrogeť in locũ eius q ſuccedit in eodē iure, vt in caſu pñſē
ti: qꝛ tũc ꝑꝑ virtutē ſubrogatiõis admittiť ad ius accreſcendi
vbi alias nõ admitteret, ⁊ dicit Are. ꝙ eſt ſuũ nouum dictũ, ⁊
no. limitationē ad re. d. l. ſed cũ patrono. ⁊ iſta opi. Pe. vr̃ eſſe
multũ ſuſtentabilis. ¶ Cõtrariã opi. tꝫ Bar. hic ꝑ text. fortē.
in. l. ſi totã. ff. de acq. he. vbi aliquis rogatus eſt reſtituere totã
hereditatē aut ptem in qua fuit inſtitutus tacite ⁊ ſic in frau-
dē ⁊ ſic nõ capaci, put etiã ibi declarat gl. ⁊ doc. quo caſu vt ab
indigno auferť ſibi hereditas ⁊ applicať fiſco. l. q t tũ. in. fi. ⁊.
l. cũ tabulis. in fi. ĩ. de his qb. vt ind. ⁊. l. iij. ff. de iu. fiſ. licet re-
maneat heres noĩe ⁊ admittať ex ſubſtõne. d. l. ex facto. §. iuli⁹
lõginus tamē ius accreſcẽdi ei nõ cõpetit: qꝛ nõ vr̃ habere. ita
dicit ibi tex. ⁊ ſic ius accreſcẽdi reſpicit rē ⁊ nõ pſonã, vt ſtati.
ĩ. dicet. Aduerte ille text. ſeruit ꝑ Bart. in duob⁹. Primo eñi
ꝓbat qꝺ ius accreſcendi tranſit in ſucceſſorē ſcꝫ in fiſcũ. p ro͡e
ibi oēs tenet: ergo etiã in qõne nr̃a dꝫ trãſire in emptorē here
ditatis. Scđo ille tex. tollit fundamẽtum Pe. ꝙ lꝫ ſubſtitutio
remaneat penes eũ q durat heres noĩe, lꝫ ab eo auferaꝰ here-
ditas vt ab indigno, vt eſt tex. in. d. §. iulius lõginus. eo qꝛ ſub
ſtitutio reſpicit pſonã ſubſtitutã. l. q liberis. §. hec verba. ſ. de
vul. ⁊ pa. Secus eſt in iure accreſcendi qꝺ nõ cõpetit ei qui re-
manet hr̃s: ſed ab eo aufertur hereditas vt ab indigno, ⁊ ap-
plicaꝰ fiſco, eo qꝛ rē nõ hꝫ, vt dicit ibi tex. ⁊ ius accreſcẽdi con-
cernit rem ſeu portionem. ⁊ iõ Bar. hic dicit ꝙ dictũ Pe. tol-
lit p. d. l. ſi totã. ¶ Scđo diligẽter aduerte circa ĩtellectũ illius
tex. ſi totã. qꝺ inquãtum loquiť in grauato reſtituere totã here
ditatem non vr̃ ꝙ vllo modo poſſit ꝓcedere qꝺ tũc poſſit tra-
ctari de iure accreſcẽdi, cũ non poſſit habere coheredē, ex quo
ſolus fuit inſtitutus in tota hereditate ⁊ ſic inſolidũ. ⁊ ꝓpter-
ea ille text. inquãtũ dicit totã hereditatē intelligiť ſm doct. ibi
id eſt totã portionē hereditariã in qua fuit inſtitutus: ⁊ ſic eſt
ſenſus ꝙ aliqs fuit inſtitutus in pte hereditatis, ⁊ totã ſuam
partē grauat⁹ eſt reſtituere tacite ⁊ ſic incapaci. nã nõ põt in-
telligi ille tex. in mille annis in inſtituto in tota hereditate ⁊
ſic inſolidũ: qꝛ tũc nõ poſſet habere locũ ius accreſcẽdi. de quo
ſolo loquiť ille text. Et dũ dicit aut partē, intelligiť qñ aliquis
fuit inſtitutus in parte ⁊ nõ fuit rogat⁹ reſtituere totam illam
ptē ſꝫ partē ſue partis, vt ſic differat a primo. Sꝫ iſta ſcđa ex-
poſitio videť ꝯ illũ text. dũ dicit qꝺ nihil ei poterit accreſcere.
Nam iſtud quod dꝛ tex. non videtur poſſe ſtare. ex quo eñi non
priuatur totaliter parte ſua ſꝫ parte patris: certe pro rata que
rem apud eum haberet locũ ius accreſcendi, ⁊ ſic nõ verifica
ret illa vniuerſalis negatiua nihil accreſcit. ¶ Põt dici ꝙ il-
la verba intelliguntᷣ reſpectu patris albate, acſi diceret ꝑ por
tione ſibi adempta nihil ei accreſcit, ⁊ ſic vides qꝺ ille text. nõ
trãſit ſine violẽtia ⁊ diuinatione, ſꝫ aliud dici nõ põt. ¶ Ad il
132 lum tex. rñde tripliciter. † Primo ille tex. loquitur in fiſco aufe
rẽte hereditatē ab herede indigno q habeť tãꝗ̃ ſucceſſor vni-
uerſalis, ⁊ in eũ trãſeũt oĩa iura actiue ⁊ paſſiue ſm Bart. ⁊ a-
lios. in. l. ſi cõſtãte. §. fi. ſ. ſo. ma. ꝙ ſec⁹ eſt in caſu noſtro in em-
ptore q eſt ſingularis ſucceſſor. ¶ Scđo rñdeť ſm Sa. in. d. l.
vnica. vij. q. C. qñ nõ pe. par. qꝺ nos loqmur in herede q vẽdi-
dit hereditatē ſeu partē hereditatis, qui lꝫ nõ habeat res hr̃-
133 ditarias. hꝫ tñ earũ pretiũ † ꝙ in vniuerſalibus ſuccedit loco
rei. l. ⁊ ſi rē ⁊ pretiũ. ſ. de pe. he. ⁊ dixi. ſ. qꝺ ſec⁹ eſt in. d. l. ſi to
tã vbi non hꝫ aliqꝺ pretium loco rerum hereditariarũ ideo dꝛ
ibi tex. quod nihil ei accreſcit: qꝛ rem nõ vr̃ habere. ¶ Tertio
reſponde ſm Raph. cu. in. d. l. pap. ad treb. qꝺ tex. in. d. l. ſi to-
tã, loquiť in accõmodante fidem de reſtituendo incapaci, ⁊ ſic
in caſu prohibito vt ibi per glo. ⁊ do. nimirum ſi priuatur etiã
iure accreſcẽdi, qꝺ nõ eſt in emptore hereditatis, qui caſus eſt
licitus ⁊ permiſſus a iure vt toto titulo. ff. ⁊ C. de here. vel ac.

134 ven. ¶ † Scđo principaliter ꝑ Bar. facit tex. in. l. ij. §. pen. de
here. vel ac. ven. ibi emptorē hereditatis vicē heredis obtine
re: ergo ſicut heredi accreſceret: ita etiã deberet accreſcere ē-
ptori hereditatis cũ vicē heredis obtineat vt ibi dicit tex. Cõ
firmo qꝛ omnia iura vtilia trãſferuntur ex vẽditione in empto-
rem hereditatis l. emptor hereditatis. C. de here. vel act. ven.
Ad primũ rñde ꝙ ille tex. in. d. §. pe. vr̃ poti⁹ facere in oppoſi
tũ: nã cũ dicat emptorē hereditatis vicē heredis obtinere: er-
go nõ eſt heres: qꝛ aliud eſt eſſe talē, aliud vice talis haberi. l.
mercis appellatione. ĩ. de ver. ſig. Bar. in. l. ſi marit⁹. §. legis.
§. ꝺ adul. Ad ſcđm reſpõde qꝺ iura vtilia particularis actiua ⁊
paſſiua trãſeũt in emptorē hereditatis. ita loquiť. d. l. emptor
hereditatis. ſed iura vtilia in vniuerſalia non poſſint trãſferri
ex ꝯtu vel ex diſpõne inter viuos, vt eſt tex. ſolēnis. in l. ſi mu
135 lier. §. ex aſſe. de iur. do. ¶ † Eſt eñi differẽtia inter iura vtilia
vniuerſalia ⁊ iura vtilia particularia, vt magiſtraliť declarat
136 Bar. in. l. ex aſſe. ĩ. ad Trebel. ¶ Tertio facit text. in. d. l. ij. in
prin. de here. vel ac. vē. vbi dicit tex. neqꝫ amplius neqꝫ minus
iuris emptor habeat quã apud heredē futurũ eſſet: ergo cum
ius accreſcẽdi fuiſſet penes heredē dꝫ trãſire in ēptorē: qꝛ mi-
nus iuris eo nõ dꝫ hr̃e. Cõfirmo ꝑ tex. in. d. l. ij. §. nõ ſolũ. i ver.
ſicuti. vbi tex. dicit qꝺ omne lucrũ ⁊ omne damnũ reſpicit em-
ptorē hereditatis, ſed i⁹ accreſcendi eſt lucrũ: ergo dꝫ reſpice
re emptorē hereditatis. Reſponde qꝺ ꝑdicta ꝓcedũt quo ad
portionē hereditatis vẽditam: qꝛ omnia pericula ⁊ cõmoda il
lius portionis trãſeunt in emptorē hereditatis: ſec⁹ eſt in por
tione accreſcendi: qꝛ lucrũ eius partis debet heredi ſpectare.
¶ Quarto facit tex. in. d. l. ij. §. illud poteſt queri. preſertim in
ratione ſui vbi queriť ſi vẽditor hereditatis fuit impuberi pu
pillariter ſubſtitutus: an illud qꝺ ex ſubſtõne pupillari cõſeq
tur teneať reſtituere emptori determinat qꝺ nõ: qꝛ alia eſt he
reditas pupilli: ⁊ alia eſt hereditas qᷓ̃ vẽdidit: ergo ſi eadē
eſſet hereditas emptori acqreret: ſed ius accreſcẽdi eſt portio
eiuſdē hereditatis vẽdite: accreſcit portioni hereditatis er-
go ec. Reſponde qꝺ ratio illius tex. facit in oppoſitũ, qꝛ alia
eſt portio hr̃ditatis quã heres vendidit certo pretio: ⁊ alia eſt
portio hereditatis deficiēſque accreſcere dꝫ heredi. ⁊ ſic in ea
137 adhuc militat rõ illi⁹ tex. ¶ † Quinto facit qꝛ in iure accreſcē
di portio accreſcit portioni. ⁊ nõ pſone. l. ſi Titio fruct⁹. ĩ fin.
de vſufr. ⁊ quē. quis vta. l. interdũ. de vſufru. accre. l. ſi totã. de
acq. her. ⁊. l. hec ſcriptura. § fi. de ꝯdi. ⁊ demõ. ergo dꝫ accreſ
cere emptori hr̃ditatis: qꝛ aliã portionē hereditatis hꝫ. Stri
ge fortius: qꝛ tex. in. d. l. ſi titio. in. fi. dicit ꝙ portio fũdi, velut
138 alluuio portioni accreſcit. † Sꝫ ſic eſt qꝺ in emptorē trãſit au
gmentũ alluuionis. l. id ꝙ. in princ, ſ. de peri. ⁊ cõmo. rei. ven.
⁊ §. ſꝫ ⁊ ſi poſt emptionē. inſt. de emp. ⁊ vẽd. ergo etiã in eũ dꝫ
trãſire ius accreſcẽdi qꝺ alluuioni equiparať. Reſpõde qꝺ. d.
l. ſi titio. in fi. loquiť in portione fundi legata q̄ pleno iure trã
ſit in ſingularē ſucceſſorē: iõ altera portio deficiēs ſibi acqui-
riť iure accreſcendi, velut alluuio q̄ accreſcit ei cuius res eſt, ⁊
139 ita etiã loqť. d. l. id ꝙ. in pñc. ⁊. d. §. ſꝫ ⁊ ſi poſt emptionē. † Sꝫ
i emptorē hereditatis nõ trãſit pleno iure hereditatis. ſꝫ oĩa
iura actiua ⁊ paſſiua remanēt penes vẽditorē. le ij. C. de her.
vel ac. vẽdi. ⁊. l. e. ij. C. de pa. ⁊ cũ ſemel fuerit heres ꝑ aditionē
nõ poteſt amplius deſinere eſſe heres. d. l. ⁊ l. ſi ſine. §. ſꝫ qꝺ pa.
de mi. Itē cũ habeat pretiũ dicitur res hereditarias habere.
d. l. ⁊ ſi rem ⁊ pretium. de pe. here. ideo ſibi debet accreſcere.
140 ¶ † Sexto ⁊ vltimo ꝓ iſta parte facere videtur tex. in. l. pap.
ĩ. ad treb. vbi videtur eſſe tex. facta reſtitutione partis here-
ditatis ius accreſcẽdi qꝺ poſtea cõpetit ex repudiatione co-
heredis ſpectat fideicõmiſſario in quē trãſeunt iura vtilia. §.
reſtituta. inſti. de fideicõ. here ⁊ nõ ſpectat heredi ſcripto: er
go idē dicendũ in emptore hereditatis: in quē etiã iura vtilia
trãſeũt. d. l. e. emptor hereditatis. C. de her. vel ac. vẽd. Rñde
ille tex. põt fortiter retorqueri in oppoſitũ. Nã decidit portio
nē hereditatis accreuiſſe ſcripto heredi, ergo in fideicõmiſſa
rio: lꝫ poſtea text. in fi. dubitet an ſit opus noua reſtitutione il
lius portiõis q̄ accreuit ⁊ nihil decidit tex. ⁊ lꝫ gl. fi. ⁊ Bar. ibi
teneãt qꝺ nõ: qꝛ ipſo iure accreſcit alteri parti ⁊ ſic fideicõmiſ
ſario ſine alia reſtitutiõe: certe nõ videť qꝺ iſte ſenſus poſſit ꝓ
cedere ad illũ tex. cũ ibi dubiteť, an ex quo portio hereditatis
deficiēs accreuerat hr̃di ſcripto q pri⁹ ex cõpulſiõe adiuerat.
an ſit opus noua actione, ⁊ ſic compulſione propter illam por
tionem que reſtitutione accreuit ⁊ decidit tex. qꝺ nõ eſt opus
noua cõpulſione ⁊ ꝙ heres ſcriptus ſecurus eſt. Deide dubi
tat an fideicõmiſſario ſit opus noua reſtitutione portiõis que
accreuit. certe ſi ex iure accreſcẽdi eſſet facta acqſitio ipſo iu-
re fideicõmiſſario nõ dubitaret ibi tex. an eſſet op⁹ noua reſtitu
tione. Sꝫ dubitat eo qꝛ in parte precedẽti dixerat heredi ſcri
pto accreuiſſe. ⁊ ſic ille tex. poti⁹ vrget ad oppoſitũ. Preterea

etiā tenēdo ꝙ ibi ius accreſcēdi trāſeat ipſo iure in fideicōmiſ
ſariū:ꝑnt intelligūt gl. Bar. ꝛ doc. ꝛ adhuc ille tex. nō obſt. qꝛ
loquit̃ in fideicōmiſſario qui eſt ſucceſſoꝛ vniuerſalis, ꝛ nos lo
q̄mur in ſucceſſoꝛe ſingulari ꝛ ſic in ēptoꝛe hr̄ditatis. ¶ Ter
tio poteſt reſpōderi ex mēte Bal. in. l. fi. in. j. opp. C. de pac. ꝑ
142 †aliud eſt in fideicōmiſſario vniuerſali: qꝛ in eū trāſeunt iura
vtilia actiue ꝛ paſſiue ex diſpōne teſtatoꝛis ꝛ ſena tuſcō. treb. ꝛ
repꝛeſentat perſonā teſtatoꝛis que oīa ceſſant in emptoꝛe here
ditatis. ¶ Quarto pōt rūderi ſm̄ Rap. cu. in. d. l. papi. qꝺ iō
ibi accreſcit fideicōmiſſario: qꝛ heres ibi coactꝰ adiuit heredi
tatem. ꝛ in illo tex. ponderat̃ coacta aditio ergo ꝓbat qꝺ ſi he
res ſpōte adiuiſſet ꝙ ſibi cōpeteret ius accreſcēdi ꝛ nō teneret̃
illud reſtituere fideicōmiſſario. Per iſta habes pſentē articu
lū ad vtrāq; partē bn̄ diſcuſſam. ꝛ ſi caſus contingeret in facto
eēt qꝺ ꝓ amico: ex quo ſolꝰ Bar. tenet ꝓ emptoꝛe hereditatis
alij oēs tenēt ꝯtrariū. Et a cōi opi. in cōſulēdo ꝛ iudicādo non
eſt recedendū ſm̄ Bar. ꝛ alios in l. fi. C. de pena iud. q̄ ma. iud.
143 Cano. in. c. ne innitaris. de conſtitu. † Et illa dicit̃ eſſe cōis opi.
que pluriū doct. authoꝛitate iuuat̃ ſeu q̄ habet plures doct. ꝑ
ſe. l. j. in ver. ꝛ ſane crebꝛioꝛ, ꝛ ibi Bar. ad hoc no. ſ. de offi. que
ſto. ꝛ. l. diui fratres. circa mediū. in ꝟ. pluriū etiā iuris autho
rū. j. de iure pa. ꝛ c. nouimꝰ. in ver. opinio a pluribꝰ appꝛoba
ta ꝛ ibi Ant. de bu. ꝛ Abb. ad hoc not. de ver. ſig. ꝛ. c. de indu
cijs in ꝟbo. in quo plurimi concoꝛdant. iij. q. iij. ꝛ ita habes ex
peditā totā primā q̄ōnē pꝛinc. huius ſcde partis. ¶ Tertio
inquātū Bar. ꝛ oēs tenēt qꝺ ius accreſcēdi pꝛoculdubio ꝯtran
ſit ad vniuerſalē ſucceſſoꝛē. l. vnica. §. his ita. C. de cad. to. ꝛ. l.
ſi ex pluribꝰ. j. de ſuis ꝛ legi. Adde qꝺ ius cōiūctionis qꝺ erat i
pſona inſtituti: ꝛ ꝯñr ius accreſcēdi, trāſit ad vulgarē eiꝰ ſub
ſtitutū. tex. eſt. in. l. cū ex filio. §. fi. ff. de vulg. ꝛ pu. ꝛ ibi Bal. re
putat not. dignū. ꝛ in hoc ille text. eſt ſingu. ſm̄ Rapha. cu. ibi
Rō qꝛ eo ipſo qꝺ quis ſubſtituit̃ alicui videt̃ ſubſtitutus et in
oibꝰ. ꝛ q̄ oīa. l. coheredi. in pꝛinc. ſ. de vul. ꝛ pup. ꝛ. l. iulianus
de here. inſti. qꝛ ſubſtitutꝰ cēſet̃ eſſe q̄dā ſubꝛogatus loco pꝛi
mi inſtituti: ergo in omnibus dꝫ ſapere eius naturā. l. ſi eum.
§. qui iniuriarū. ſ. ſi quis cau. Iſtud pꝛocederet indubitanter
tenēdo illud qꝺ tenet Bar. qꝺ ius accreſcēdi trāſeat ad ſingu
larem ſucceſſoꝛē qꝺ late examinaui. ſ. in pꝛeced. concluſione.
144 ¶ †Secūdo pꝛincipaliter videndum eſt quis pꝛeferat̃ in iu
re accreſcēdi per ſingulas ſpecies triū cōiunctionū. Et ſi q̄dē
ſunt re tantū coniuncti nemo alteri pfertur: qꝛ nulla ſubeſt ꝑ
lationis ratio, vt hac. l. ver. qꝺ ſi re tantū. ꝛ. l. meuio in pꝛin. ſe
cundū tertiā lect. cōmuniter appꝛobatā. C. de lega. ij. ꝛ. l. ſi tibi
de vſuſ. acr. Similiter in cōiunctis verbis tantum nulla inter
ſe ſubeſt ratio platiōis, niſi ſm̄ Bar. vnus eſſet minꝰ cōiūctus
altero vnde coniuncti ꝑ nomen collectiuū pferuntur coniun
145 ctis inter copulā. vt in hoc †exemplo titius in dimidia fratris
mei filij in alia dimidia heredes ſumpto, ſi vnꝰ ex illis filijs re
pudiat accreſcit eius poꝛtio fratribꝰ ſuis ꝛ nō titio: quia titiꝰ
eſt minus cōiunctus verbis ꝛ quodāmodo ſeparatus quo ad
illam poꝛtionem. Ad hoc ſpecialiter adducit. l. ſi quis titio. ſ.
de vſuf. acc. inducendo, vt hic per eum. ꝛ cū Bar. trāſit Bald.
in. l. vnica. in. vij. q. C. q̄n nō pe. par. adde inquantū Bart. vult
titiū dici coniūctim verbis filijs fratris: eo qꝛ in eadē oꝛatiōe
eſt poſitus cū filijs fratris. Pet. de beru. hic in repe. dic. qꝺ ti
tius poteſt dici verbis coniunctus filijs collectiue ſumptis: ſꝫ
ſingulis de per ſe nullo modo eſt cōiunctus qꝛ ſinguli nō ſunt
vocati a teſtatoꝛe, ſed ſub termino collectiuo. ꝛ ideō nō accre
146 ſceret titio niſi omnibus filijs repudiantibus† qꝛ ex collecti
uis non pōt fieri illatio particulariter ad ſingularē. l. ex toto.
§. ſi ita legatū. ſ. de leg. j. ꝛ. l. ij. cū ſeq̄. de leg. ij, licet contra hoc
ſm̄ eū foꝛtiter faciat tex. in. l. ſi choꝛꝰ. in pꝛin. ſ. eo. vbi ſi cho
rus aut familia legeret. dicit tex. perinde eē ac ſi ſinguli homi
nes legati eſſent. ꝛ reſpōdet ſcōm glo. fi. ibi qꝺ eſt verū quoad
quid tantū ꝛ nō ſimpliciter. Tu aūt diligenter aduerte inquā
tū Bar. vult ꝙ ſi teſtatoꝛ dicat titiꝰ in dimidia ꝛ fratris mei fi
lij in alia dimidia heredes ſunto, qꝺ iſti oēs inter ſe ſunt tantū
verbis cōiūcti, credo Bart. maledicere. Nam imo filij inter ſe
ſunt coniuncti re ꝛ verbis, cum in eadem oꝛatione ꝛ in eadē re
ſcilicet dimidia no. diſtinctio partibꝰ per nōmē collectiuū ſint
vocati, ꝛ ſic eos nominū ꝛ rei cōplexus iungit: ergo dicūtur re
ꝛ verbis cōiūcti. l. triplici. in pꝛin. ſ. de verb. ſig. facit qꝺ tenet
Bar. ſ. in. j. parte pꝛin. in. iij. q. pꝛin. ad fi. Ad idē facit quod te
nēt Bart. ꝛ omnes in. l. meuio in pꝛin. de leg. ij. quod q̄n eadꝫ
dimidia pluribus relinquit iſti ſunt in illa dimidia re cōiūcti
ergo ꝯtra Bar. hic facit tex. in. l. iul. quoq; in pꝛin. ſ. de here.
inſt. Adde ꝛ benefacit tex. in. d. l. triplici. in pꝛī. vbi dicit tex.
quod cōiuncti ſunt ſcilicet re ꝛ verbis quos ꝛ nominū ꝛ rei cō
plexus iungit. Et ponit duo exēpla. veluti titius ꝛ meuius ex
parte dimidia heredes ſunto, vel titius cum meuio ex pte di
midia heredes ſunt quemad. in eadē dimidia ſunt re cōiuncti
ꝛ in eadē oꝛatione verbis: ꝛ ſic ſunt ſimul re ꝛ verbis coniūcti
ꝛ ita eſt in caſu noſtro: ergo cotra Bart. ¶ Scdo ꝛ foꝛtius fa
cit ille text. in ver. videamus. vbi dicit̃ qꝺ ſi teſtatoꝛ dixit ita
titius publius meuiꝰ heredes ſunto ex parte dimidia. vel ita
publius meuius lucius titius hr̄des ſunto: ſempꝛonius ex ꝑ
te dimidia heres eſto: ꝛ titius ꝛ meuius veniāt in partē dimi
diā ꝛ re ꝛ verbis coniūcti vident̃. Ita ibi dicit tex. vnde ibi eſt
caſus de directo ꝯ Bart. qui multū foꝛtiter viget. Nec obſt. ſi
diceretur quod ibi teſtatoꝛ inſtituit plures in eadem re diſtri
butis partibus a teſtatoꝛe ꝙ dicuntur verbis tm̄ coniuncti ꝛ
nō re: vt hac. l. ſcdo reſponſo. ꝛ. l. ſi duobus. §. fi. in fi. ſ. de le. j.
Sꝫ ita eſt in caſu iſto: qꝛ teſtatoꝛ inſtituit plures in eadē here
ditate diuiſis partibus. vcꝫ titiꝰ in dimidia ꝛ filios fratris ſui
in alia dimidia: ergo nō poſſunt dici coniuncti re. Iſtud eſt qꝺ
credo decepiſſe Bar. Sed reſpondeo qꝺ cōiūctio verbalis tm̄
bn̄ inducit̃ inter tertium ꝛ filios fratris collectiue ſumptos. qꝛ
inter eos ſint diſtribute partes. ſed nō ſint diſtribute partes il
lius dimidie inter filios ipſiꝰ fratris: ergo ipſi inter ſe bn̄ ſunt
cōiuncti re ꝛ verbis, iuribus pꝛealleg. Et iſta concluſio eſt ꝟa
ꝛ pōt optime defendi contra Bar. ꝛ ſequaces: ꝛ ideo cū in exē
plo Bar. filij fratres ſint inter ſe cōiuncti re ꝛ verbis, ꝛ ſic ma
xime nimirū ſi pferunt̃ titio qui ſolū eſt coniunctus verbis illi
filio repudianti. ꝛ iſto modo bene dicūtur cōiuncti maioꝛi cō
iūctione. pꝛout dicit Bar. ſed neſciuit pꝛobare ꝛ cōſtat qꝺ con
iunctus re ꝛ verbis ſimul pfertur coniuncto verbis tātum, vt
hoc text. in ver. pfertur. cū duo vincula foꝛtiꝰ operent̃ quā vnū
vt dixi in text. ¶ Potes ponere aliud exēplū in quo verifica
bitur dictū Bar. hoc modo, vcꝫ titius in parte dimidia ꝛ fra
tris mei filij in alia dimidia ex equis ptibꝰ heredes ſunto: tunc
oēs videntur verbis tm̄ cōiuncti licet adhuc in iſto exēplo ti
tius videat̃ eē cōiunctus cū alijs collectiue ꝛ non ſingulariter
cū quolibet eoꝛū, vt ſuperius dixi. Ideo pone aliud tertiū exē
plū clarū, titius ꝛ fratris mei filij ex equis partibus heredes
ſuncto: tunc omnes erunt ſimul cōiuncti verbis tantū ex quo
in eadē oꝛatione diſtributis partibꝰ ſunt inſtituti vt hoc text.
in. §. rñſo. Item ex eo ꝙ dixi ex equis partibus videt̃ quilibet
ſingulariter noīatus: ꝛ ſic titius cuiuſlibet ſingulariter erit ꝟ
bis cōiunctus l. interdū. in pꝛin. vbi tex. ſ. de here. inſti. ¶ Vl
timo inquātū Bar. inducit ꝓ ſe tex. in. l. ſi quis titio. ſ. de vſuf.
accre hoc modo inducēdo: nā ex quo illa lex ponitur in tit. ff.
de vſuf. accre. in quo tractat̃ de iure accreſcendi nō ponitur
ad aliū effectum niſi vt oſtendatur coniunctos per nomē col
lectiuū vocari in vnā poꝛtionē ꝛ pꝛeferri alijs in iure accreſcen
di iſta inductio Bar. nihil valet: qꝛ ille tex. ſolū decidit qꝺ ti
tius de per ſe in vna dimidia ꝛ vocati ꝑ nomē collectiuū here
des in alia dimidia admittuntur: ꝛ ille tex. ponit̃ in tit. de iure
accre. ad hoc. vt oſtendatur pꝛo qua parte inter eos ſit locꝰ iu
ri accreſcendi in poꝛtiōe deficiēte. nam ex quo titius habet di
midiam: ꝛ alia in dimidiam heredes: vno ex heredibus repu
diante vſumfr. legatū eius poꝛtio accreſcit titio ꝓ dimidia ꝛ
alijs fratribus ꝓ alia dimidia. Iſto modo oſtendit̃ in illa lege
eſſe locum iuri accreſcendi: ſed quod vocati per nomē collecti
uū pꝛeferant̃ in totum titio, vt dicit Bar. de hoc de pꝛelatiōe
tali in tex. in illo verbū nullū apparet. ꝛ ſic ille tex. potiꝰ ſtrin
147 git ꝯ Bar. ꝙ ꝓ eo faciat. ¶ †Circa cōiunctos re ꝛ verbis tꝫ
Bar. ꝙ ſi teſtatoꝛ dicat titiꝰ ꝛ fratris mei filij heredes ſunto
ꝙ iſti ſunt cōiuncti re ꝛ verbis, ꝛ poꝛtio vnius ex filijs deficiēs
accreſcit alijs filijs antequā titio, vt hic ꝑ eum. No. iſtam doc.
Bar. ad id qꝺ tenui. ſ. in. j. parte in. iij. q. pꝛin. vbi poſui q̄ con
iunctio inducat̃ ꝑ nomē collectiuū, ꝛ dixi qꝺ ſi nomen collecti
uum ponit̃ de ꝑ ſe, puta filijs titij lego fundum vel libertis aut
cognatis lego domū: tūc inducit̃ cōiunctio re ꝛ verbis ſecun
dū Bar. ibi. Si autē nomine collectiuo adijciat̃ eoꝝ poꝛtio
nibus: tunc inducitur coniunctiō verbalis tantū ſm̄ qꝺ poteſt
pcedere dictū Bart. in. j. parte. in. ij. q. pꝛin. circa pꝛi. ¶ Iſta
doc. quā dedi optime confirmatur ex doc. Bar. hic. nā Bart.
vult ꝙ ſi teſtatoꝛ dicat titius in dimidia. ꝛ fratris mei filij in
alia dimidia heredes ſunto, ꝙ oēs iſti ſunt verbis tantū cōiū
cti ꝓpter adiectionē dimidia. ſꝫ ſi teſtatoꝛ ſimpliciter diceret
titius ꝛ fratris mei filij heredes ſunto, tunc iſti ſunt coniuncti
148 re ꝛ ꝟbis. ¶ †Scdo q̄rit Bart. pone ꝙ ille cuiꝰ poꝛtio deficit
hꝫ vnū cōiunctū re tantū. aliū cōiunctū verbis tantū queꝛ eoꝛū
pꝛeferatur, ꝛ an ambo equaliter admittent̃. Exemplū, titio le
go fundum caio ꝛ ſeio lego eundem fundū equis poꝛtionibus
caius repudiat vel moꝛit̃, an eius poꝛtio vtriq; accreſcat: an
titio re coniuncto. an vero Seio verbis cōiūcto. In iſto artic
lo fuerunt tres varie antiquoꝛū gloſſatoꝛū opiniōes circa itel
lectū. l. noſtra. in. §. pte relate ſ. ꝛ gl. magna vbi late poſui. ſub
titius Pet. de bellapert. tenuit ſcdam opi. Hug. q coniunctus

verbis tm̄ preferatur cõiuncto re tm̄, ⁊ ita intelligebat iſtã le-
gẽ, in verſ. ⁊ ita tenui. ſ. i. d. glo. mag. ¶ Mouebat ꝑ quatuor
fundamenta quibus reſpõdet Bartho. Rapha. ⁊ Salice. hic.
Primo quia coniunctio verbalis procedit ex voluntate teſtan
tis coniunctio realis eſt incidens, ⁊ inducit̃ re ex vnitate rei le
gate: ergo cõiũctio verbalis dꝫ eſſe potior ꝓpter voluntatẽ te-
ſtatoris. l. in cõditionibꝰ primũ locũ in prin. j. de cõdi. ⁊ demõ.
Huic rationi reſpondẽt Bar. ⁊ alij. ſ. relati. ꝙ ſicut cõiũctio
verbalis ꝓcedit ex volũtate teſtatoris: ita etiã realis, ex quo te-
ſtator vtriqꝫ rẽ inſolidũ legat lꝫ ſeparatim. ¶ Secũdo arguit
Pe. coniuncti verbis reputantur vt vnum corpus. l. vnica. §.
ſinautem. ex his. verſ. hec ita tam varie. C. de cadu. toll. ⁊ l. pla
ne. in prin. de leg. j. ergo debent reputari magis cõiuncti quã
ſint re ꝯiũcti: q2 illi nõ pñt dici vnũ corpus, cũ ſeparatim. ⁊ in
diuerſis orationibus ſint vocati. rñdet Bar. ⁊ ſequaces ſe nõ
videre rõnẽ differentie: quare vnitas ex parte perſone opere-
tur plus quã vnitas ex parte rei, vñ in cõiunctis vbis eſt vni-
tas ſermonis perſonis coniungens: in coniunctis re eſt vnitas
rei: vnde idem dꝫ operari vnitas rei, ſicut vnitas ſermonis ꝑ
ſonas cõiũgẽtis. ¶ Iſtas rationes Barto. impugnat Petr.
de bexu. in repe. ⁊ imo videtur qꝺ vnitas ſermonis. ⁊ ſic coniũ
ctio verbalis plus operet̃ ⁊ ſtrictior videatur quã coniunctio
realis. Nam verbis cõiuncti appellantur proprie coniuncti ⁊
vnum corpus reputantur, ſed re coniuncti appellãtur ꝓprie
diſiuncti ⁊ ſeparati. l. vnica. §. ſinautem diſiũcti. C. de cad. tol.
⁊ l. j. §. interdum. ⁊ §. fi. ſ. de vſufr. accre. ⁊ dixi late. ſ. in. j. cui-
den. Ergo apparet qꝺ inter ipſos nõ eſt tãta vnitas, nec tanta
cõiunctio ſicut inter cõiunctos verbis, imo in cõiunctis re tm̄
videt̃ teſtãr vnicuiqꝫ re inſolidũ aſſignari. d. §. ſinaũt diſiũcti
⁊ §. ſi vero nõ oẽs. ⁊ ꝑ concurſum ſibi partes faciũt: ergo ſunt
incidẽter cõiuncti ⁊ non ex immediata voluntate defuncti. Et
hoc eſt quod voluit dicere ſubtilis Petr. ꝙ incidenter ſunt re
cõiuncti. Sed tu caue: q2 ex quo cõiunctis re tm̄ aſſignatur a
teſtatore res inſolidum ⁊ non dicuntur coniungi niſi ꝑ concur
ſum: igit̃ de mente teſtãris eſt qꝺ alio nõ cõcurrẽt res apud eũ
inſolidum remaneat, ⁊ ſic debeat preferri cõiũctio verbis tm̄,
niſi dicas ꝙ lꝫ ex verbis teſtatoris coniuncto re tm̄ ſit aſſigna-
ta res inſolidũ: tñ ex quo verbis inter ſe tm̄ cõiuncti, cũ cõiun-
cto re ſunt etiam re coniuncti: ergo ſunt etiã ad eũdem rem in
ſolidum vocati. ¶ Tertio arguit Pet. qui in vno grauat̃ in
alio debet alienari. l. cũ qui in prin. ſ. de iureiu. ſed cõiunctio
verbalis accreſcit cũ onere preſtandi legata ab alio cõiuncto
relicta ⁊ in hoc grauat̃: ergo in alio debet releuari: vt p̄feratur
coniuncto re tantũ, cui ſine onere accreſcit. l. vnica. §. ſinaũt ad
deficientis. C. de cad. tol. Reſpondent Bart. ⁊ ſequaces quod
volũtas teſtãtis tollit contrariũ: lꝫ Bexu. dicat qꝺ imo nõ tol
lit nec aliter declarat. Tu dic ꝙ imo tollit: q2 ſi teſtator voluiſ
ſet deficiẽte portione coniunctum re ſubire onus poterat hoc
diſponere vel illum etiã verbaliter coniungere: ⁊ q2 non fecit
videt̃ voluiſſe contrariũ, vt dicit tex. in. d. §. ſinautẽ ad deficiẽ
tis. ¶ Quarto arguit Petr. voluntas defuncti dꝫ interꝑtari
vt valeat ⁊ non pereat. l. ꝓxime. §. ſꝫ in re dubia. ſ. de his q̃ in
teſta. delẽ. l. quoties. j. de reb. dub. ſꝫ ſi coniunctus verbis pre
fertur onus adiectũ portioni deficiẽti vꝫ: q2 accreſcit ei cũ one
re, ſꝫ ſi preferat̃ cõiunctus re vitiat̃: ergo ⁊c. reſpõdent Bar. ⁊
ſequaces qꝺ iſtud procedit ex tacita volũtate defuncti qui rẽ
vnicuiqꝫ inſolidũ aſſignauit. §. ſꝫ ⁊ varietatis eſt in ver. ſub. §.
ſinautẽ ad deficientis. iſta ſol. Bar. nõ tollit rationem Pe. ꝓut
etiã perpendit Bexu. q2 bene verũ eſt qꝺ talis aſſignatio facta
per teſtatorẽ de re inſolidũ, bene excludit onus, ⁊ ſic grauamẽ
legatorũ, ⁊ hoc cauſatur a volũtate defuncti. ſꝫ non concludit
prelationem nec cõcurſum ſcꝫ qꝺ volũtas teſtatoris vel re cõ
iunctum re preferri vel nõ preferri: vnde adhuc militat ratio
Pet. qꝺ potius debeat interpretari, vt coniuncus verbis pre
feratur: q2 per iſtam interpretationem onus impoſitũ vꝫ ⁊ p̄-
ſtari debet per aliã ſecus. teneas iſtam opin. Pet. qꝺ cõiunctꝰ
verbis preferant̃ cõiuncto re per text. in hac l. in ver. fi. vbi eſt
caſus ineuitabilis niſi fiat maxima violẽtia litere, prout latiꝰ
explicaui. ⁊. in. gl. mag. ⁊ ibidẽ pluribꝰ modis reſpondi ad. l. ſi
ita quis hr̃des. ſ. de here. inſti. que lex, ſm Bart. hic deſtruit
opi. Pe. ibi etiam reſpondi ad. l. meuio. in prin. de leg. ij. que
videt̃ in oppoſitũ fortiter vigere, ⁊ iſtã opi. cõtra Bart. Ray.
⁊ Flo. tenent ſubtiles vltramon. ⁊ Sali. ⁊ Rapha. cu. in lect. ⁊
re. Pet. de Bexu. ⁊ Jaco. prout. hic. ⁊ Rapha. cu. in. d. l. me-
uio. in princ. ¶ Non omitto quod pro opin. prima Roge. que
140 dãnatur ab omnibus imo deſpicit̃ ſcꝫ † qꝺ imo cõiunctus re
preferat coniuncto verbis tantũ, ⁊ ſic directo ꝯtrũ eius qꝺ te-
nui tria ſubtilia fundamenta videtur vigere, vt articulũ red-
dã diſputabiliorẽ. Primo arguit̃ ſi ius nõ decreſcẽdi in reali
cõiunctione nõ impedit̃ per ius retẽtionis: ⁊ tamẽ ius accre-
ſcendi in verbali bene impeditur ꝑ ius retẽtionis: iſta ꝓbant
in. l. plane. §. ſi cõiũctim. iũcto. §. ſi duobꝰ. ⁊ ibi declarat Bar.
de leg. i. ergo coniunctio realis vr̃ eſſe fortior verbali. Reſpõ
de qꝺ imo etiã in reali ius retentionis impedit ius non decre
ſcendi, vt eſt tex. in. l. hmõi. §. ſi Titio. de leg. j. ⁊ ad. l. plane. §. ſi
coniunctim. Reſponde qꝺ ideo ius accreſcendi impeditur per
retentionẽ: q2 ibi alius collegatarius admittebatur ad partẽ
aliquo iure, vcꝫ de equitate: ⁊ ideo ius pars non accreſcit alte-
ri collegatario, ſed in d. §. ſi duobus. collegatarius nullo iure
admittebatur neqꝫ admitti ſperabatur: ideo ibi totum perti-
150 net ad legatariũ ſibi coniunctũ. ¶ † Secõo arguitur: ſic ius ac
creſcẽdi qꝺ inducitur ex cõiunctione verbali inter cõiunctos
verbis tantũ nõ hꝫ locum in cõtractibus. l. ſi mihi ⁊ Titio. in
prin. j. de verb. ob. ⁊ tñ ius nõ decreſcẽdi, qꝺ cauſatur a coniun
ctione reali hꝫ locũ in ꝯctibꝰ. l. ꝓpriũ. ſ. cõmu. predi. ⁊ ita cõclu
dunt Bar. ⁊ doc. in. d. l. ſi mihi ⁊ Titio. ergo videtur qꝺ fortius
ius cauſet̃ ex reali cõiunctione quã ex verbali: ergo dꝫ facere
vt coniunctus re tantum preferatur verbis tantũ coniuncto.
Huic fundamento rñdet Alex. in l. ſtipulatio iſta. §. eum qui. j.
de verb. obli. ⁊ in. l. ſi plane. §. ſi cõiũctim, ſ. de le. j. qꝺ imo etiã
in cõtractibus non hꝫ locũ ius non decreſcẽdi, ⁊ hoc modo ceſ
ſaret ar. iſtud ꝓbat ſm eũ tex. in. d. l. mihi ⁊ Titio. qui loquitur
in coniunctis re ⁊ verbis: ⁊ tñ habet locũ ius non decreſcendi.
Nec ob. ſm eũ. d. l. ꝓpriũ. q2 loquit̃. indiuiduis: igit̃ tũc habet
locum ius non deſcreſcẽdi. iſta ſol. Alex. eſt cõtra cõem opin.
Bar. ⁊ doc. in. d. l. ſi mihi ⁊ titio. prout etiam fatetur ipſemet.
Alexã. Idcirco tu not. reſponde huic fundamẽto qꝺ non valet
ꝯñia. In cõtractibus hꝫ locũ ius non decreſcẽdi, non autẽ ius
accreſcẽdi: ergo cõiunctio realis que cauſat, ius non decreſcẽ
151 di dꝫ eſſe fortior. Iſta cõſequentia non tenet, † eo q2 in ꝯctibus
attenditur proprietas verborũ neqꝫ per p̄ſumptiones recedi
tur a verbis. l. quicquid aſtringẽde. in pri. j. de ver. obli. vnde
ideo in ꝯctibꝰ nõ hꝫ locũ ius accreſcẽdi: q2 q ſtipulat̃ ſibi ⁊ Ti
tio fundũ pro virilibꝰ portionibꝰ proprie ſumẽdo non ſtipula
tur ſibi niſi partẽ: ergo pars Titij ſibi nõ accreſcit: ſed vbi ſti-
pulatur ſibi totũ fundum ⁊ ſimiliter totũ titio ſibi queritur to-
tum per ius nõ decreſcẽdi: q2 ſtipulationis verba hoc impor
tant, licet ſint ſtricti iuris, ſed in vltimis voluntatibus quibus
ſit latior ⁊ benignior interpretatio. l. in teſtamẽtis. j. de re. iu.
⁊. c. cũ dilectus. de do. ex preſumpta mẽte defuncti inducitur
ius accreſcẽdi in coniunctis verbis tantum. ⁊ ſic nõ ob. arg.
152 ¶ † Tertio arguit̃ ſic. nam iꝰ accreſcẽdi nõ hꝫ locũ vbi lega-
tũ debet̃ de iure ſpãli. le. mulieri ⁊ titio. j. de cõdi ⁊ demõſtr. ⁊
tñ ius nõ decreſcendi bene hꝫ locum qñ legatũ debet̃ de iure
ſpeciali. l. iij. §. ſi cõiũctim. cũ gl. ⁊ l. filiũ. §. fi. j. de leg. preſtã.
⁊ iſtã differentiã firmat Barto. j. in iij. q. princi. ergo apparet
ꝙ ius nõ decreſcẽdi competens re coniuncto eſt fortius ⁊ va
lidius quã ius accreſcendi cõpetens cõiuncto verbis ergo ſe
quit̃ qꝺ coniunctus ſit preferẽdus coniuncto verbis. ¶ Re-
ſpõde ad tex. in. l. iij. §. hoc aũt ſolũ. j. de leg. preſta. ꝙ iõ hꝫ lo
cũ ius nõ decreſcendi: eo q2 totũ hꝫ iure ſuo cum totũ ſit ſibi
relictum ⁊ illud edictum de leg. preſtan. conſeruat id qꝺ eſt
relictũ ſꝫ cõiuncto verbis tantũ ſola pars pro indiuiſo fuit re
licta. ⁊ alia ſola iure ſpeciali ſibi cõſeruat̃: iõ alia deficiẽs ſibi
non accreſcit. d. leg. mulieri ⁊ titio. de cuius tñ intellectu du-
bitat multũ Bar. j. in. iij. q. prin. vbi pleniꝰ dicit̃. vñ in illo edi
cto de le. preſtã. agit̃ ſolũ de cõſeruãdo illud ꝙ eſt relictũ ⁊ nõ
de prelatione. ⁊ q2 coniunctis re totũ eſt cuilibet inſolidũ re-
lictũ iõ ibi ius non decreſcendi eſt validius ꝓ verba illiꝰ edi
153 cti, alias ſecus eſſet. ¶ † Teneas opi. q̃ tenui q̃ eſt vera ⁊ ma-
gis cõis, ꝙ verbis tm̄ cõiunctus preferat̃ re tantũ coniuncto
Articulus tñ eſt ad oẽs tres partes diſputabiles ſm, qꝺ ſunt
in eo tres principales opiniones quarũ duas hic examinaui
154 ⁊ tertiã late diſcuſſi. ſ. in. gl. magna. ¶ † Tertio querit Bart.
an coniunctus veniens per ius accreſcendi vel nõ decreſcen-
di, preferat̃ ſubſtituto vel ecõtra Bar. facit regulã q̃ intendo
multũ vtiliter examinare ſcꝫ ſubſtitutus preferat̃ cõiũcto, vt
eſt tex. in. l. ij. §. ſi duo. j. de bo. poſ. ſm tab. in aut. hoc ampliꝰ.
⁊ in corpore vnde ſumitur. C. de fideicom. ⁊. l. vnica. §. in primo
⁊. §. pro ſcõo. C. de cad. tol. ⁊ in. l. fi. i pri. ⁊ ibi gl. fi. ſ. de vulg.
⁊ pup. ⁊ ita tenet gl. in. l. q patris. ⁊ fi. l. ſi ſeruus cõis ab exte
ro. in gl. fi. ſ. de acqui. here. Bal. in. le. vnica. in. x. qõ. C. quãdo
nõ pe. par. ⁊ in. l. quidam eulogio. C. de iure de libe. Ratio hu
ius re. eſt duplex. Prima q2 eſt ſubſtitutus venit expreſſa di
ſpoſitione teſtatoris. ſꝫ coniunctus venit tacite per ius accre
155 ſcendi ex diſpõne legis. † vñ ꝓuiſio hominis expſſa facit ceſ
ſare prouiſionẽ legis. l. fi. cũ vulga. C. de pact. cõue. l. ⁊ hꝫ. §. j.
cũ qs de preca. Secõa rõ eſt q2 ius accreſcendi dicit̃ eſſe tacita
ſubſtitutio. l. ſi titio ⁊ meuio. §. iulianꝰ. de l. ij. ergo dꝫ excludi
ꝑ expreſſam ſubſtitutionẽ: q2 expreſſum facit ceſſare tacitũ. l.

cũ ex filio. §. filio. ſ. de vulg. ⁊ pup. Ratio rationis eſt qꝛ oẽ
tacitũ venit ſupplerine, ſed expꝛeſſam ſupplectionẽ nõ recipit
qꝛ eſt determinatio modo expꝛeſſũ, ſcḋʒ Bal. in. l. fi. C. de do.
aũ nop. ⁊ õfirmo qꝛ ius accreſcẽdi quaſi expſſuʒ pfert tacito
q eſt merũ ius accreſcẽdi. Unde ſi ego pꝛimo ſum inſtitutus
in quatuoꝛ vncijs hereditatis ſecũdo in alijs quatuoꝛ deinde
eius in alijs quatuoꝛ. ⁊ ego adeo hereditatẽ ex pꝛimis quatuoꝛ
⁊ repudiatio ex alijs quatuoꝛ nõ accreſcit Seio ⁊ mihi ſimul
ſʒ mihi tm̃: qꝛ iſtud ius accreſcẽdi eſt inſtitutio de me facta, ⁊
ego q ſemel fui heres volũtariꝰ ſum deinceps hr̃s neceſſariꝰ
ex tacito iure accreſcẽdi: qḋ eſt ex teſtõ, ⁊ ex lege. Ergo iſtud p
fertur. ita ſubtiliter tʒ Bal. in. l. quidã eulogio. per illuʒ. tex.
156 C. de iure delib. ¶ † Amplia iſtã regulã no. qḋ nõ ſolũ expꝛeſ
ſa, ſed etiã tacita ſubſtõ impedit ius accreſcẽdi. tex. eſt melioꝛ
de iure, in. l. ſi in verbo patẽ. vt. C. de here. inſti ⁊ ibi Bal. in
xxiiij. q. ad hoc no. valde illuʒ tex. ꝙ vulgaris interpꝛetatiua
Itẽ vulgaris oĩno tacita excludit ius accreſcẽdi, qḋ Bal. ibi
reputat valde not. ⁊ ibi dixi. Idem etiam tenet Bal. in. l. fi. p
157 gl. ibi. C. de inſti. ⁊ ſubſti. ⁊ vt ibi dicit Alex. Bal. tunc non fuit
recoꝛdatꝰ de tex. d. l. fi. C. de here. inſt. Et tñ pꝛima facie vidẽ
tur obſtare rationes. ſ. adducte. † Limita qñ perſona veniẽs
per ius accreſcendi eſſet magis dilecta teſtatoꝛi, tunc ſubſtitu
tus in caſu tacito vel ex tacita ſubſtitutione nõ admittiť. text.
158 eſt ſingu. in. l. fi. C. de inſti. ⁊ ſubſti. ¶ † Secũdo no. amplia iſtã
regulam, vt pꝛocedat etiam ſi ſubſtitutio ſit inualida ex cauſa
pꝛeteritiõis filij adhuc impedit ius accreſcẽdi. tex. eſt in. l. pe.
⁊ ibi Bar. ſ. de iniuſto ruptoqʒ teſta. Are. poſt Bald. in. l. fin.
C. de inſti. ⁊ ſubſti, de quo ponit latius Bal. j. ſe. q. q. vbi latius
159 dicet. ¶ † Tertio ad iſtã regulã adde qḋ ſubſtitutus a teſtato-
re pꝛeferri vocatis a lege. l. fi. C. de neceſ. ſer. here. iſti. ⁊ faciũt
160 due rõnes. ſ. pꝛime aſſignate. ¶ † Limita nunc iſtã regulam.
Pꝛimo ſm Bar. hic ex cõiecturata vel pꝛeſumpta volũtate
defuncti que facit pꝛeferri cõiũctũ ſubſtituto, per tex. no. in. l.
quidã teſtamẽto. vbi etiã Bar. ⁊ alij. j. de vulg. ⁊ pup. Bar. in
d. l. §. ſi duo. ſ. ḋ bo. poſ. Bal. in. l. fi. C. de impu. ⁊ alijs ſubſtitu.
Sic etiã ex pꝛeſumpta volũtate defuncti veniens ab inteſtato
pꝛeferť inſtituto in teſtamẽto. l. ſi quis ita heres inſtituiť ſi le
gitimus. ſ. de here. inſt. q lex eſt ad hoc ſing. ſm Bal. in. l. j. in
161 fi. C. de teſta. tute. ¶ † Sc̃do limita quãdo inſtitutio eſſet facta
pluribus copulatiue vel cõiunctiʒ, tũc ille qui adiuit habebit
partes alioꝛũ p ius accreſcẽdi, ⁊ excludetur ſubſtitutus p eiꝰ
aditionẽ, puta teſtatoꝛ inſtituit duos, Titiũ ⁊ Seiũ ⁊ dixit ſic,
ſi Titiꝰ ⁊ ſeiꝰ heredes nõ erũt, taleʒ ſubſtituo, vel dixit, ſi neqʒ
Titius neqʒ Seiꝰ ⁊c. vel dixit ſi pꝛedicti ⁊c. tũc vno adeũte de
ficit cõditio ſubſtitutionis que requirit neutruʒ heredẽ eſſe. ⁊
ſic ille qui adiuit per ius accreſcẽdi admittiť ad partes alioꝛũ
ita determinat no. Bar. in. l. j. in pꝛin. ſ. ḋ vulg. ⁊ pup. in. ij. q.
quinte q̃onis pꝛin. tñ caue qḋ iſta non eſt pꝛopꝛie limitatio ex
quo ſubſtitutio extinguiť per defectum cõditionis, ⁊ ſic nõ con
162 currit ſubſtitutus ⁊ coniũctus. ¶ † Tertio limita pꝛedictam
regulam vt pꝛocedat qñ tertius eſt ſubſtitutus coheredi inſti
tuto. Nã teſtatoꝛ ſubſtituẽdo extraneũ tollit inter coheredes
ius accreſcẽdi. l. pe. ſ. de iniuſto ruptoqʒ teſt. Secus qñ inſtitu
tos, ⁊ ſic cõiunctus inſtitutione teſtatoꝛ adinuicẽ ſubſtituit, ta
lis ſubſtõ non impedit ius accreſcendi: qꝛ teſtatoꝛ eos inuicẽ
ſubſtituẽdo noluit ius eoꝛũ diminuere ſʒ magis augere. ⁊ ſic
ius accreſcẽdi nõ ſubſtulit. tex. eſt in. l. teſtamento. ⁊ ibi Bar.
⁊ doc. C. de impub: ⁊ alijs ſubſt. iſtam limitationem etiam po
nit Bal. in. l. vnica. in. x. q. C. qñ non pe. par. Ad partem ergo
repudiatã cõpetit coheredibus duplex ius, vel ſubſtitutionis
vel iuris accreſcendi effectus eſt qꝛ ius accreſcẽdi cõpetit idi
ſtincte cũ oneribus legatoꝛũ iniũctis repudiãti, l. vnica. §. his
ita. ⁊. §. ſin autem ad deficientis. C. de cadu. tollen. Non ſic q̃
do obuenit iure ſubſtitutionis, qꝛ tũc legata relicta ab inſtitu
to nõ intelligunť idiſtincte relicta a ſubſtituto. l. licet impera
toꝛ. vbi plenius ponit. ſ. de leg. j. ⁊ iſtã veritatẽ etiam tradũt
Bald. ⁊ Mod. in. d. l. teſtamẽto. ⁊ ante eos eã cõſiderat tex.
163 no. in. l. recuſare. §. Titiꝰ. j. ad Treb. ¶ † Quarto aduerte qḋ
lʒ ſubſtitutio ſit potẽtioꝛ ꝙ ius accreſcẽdi, ⁊ illud exdludat, vt
pdixi: tñ ius accreſcẽdi eſt potẽtius ꝙ ſucceſſoꝛium edictũ ita
no. Bal. in. l. meminimꝰ. in. fi. C. de legi. here. per illũ tex. vbi
dicit eſſe expꝛeſſum. Nã habes iſtã regulã alibi ſic examinatã
¶ Iuxta ſupꝛadictam regulam querit Bal. de paſſu quẽ du-
164 biũ reputat. ¶ † Si ſubſtitutio nõ habeat effectũ pꝛopter re
pudiationẽ ſubſtituti vel aliam cãm, an reuertatur ad cõiũctũ
venientẽ per ius accreſcẽdi, vel ad heredẽ ſcriptũ a quo lega
tum eſt relictũ in teſtamẽto vel hereditas vadat ad venienteʒ
ab inteſtato arguit ad partes poſtea diſtinguit vt hic per eũ,
Et ſic in effectu querit Bar. an per ſubſtitutioneʒ inualidam
vel inefficacẽ tollatur ius accreſcẽdi ⁊ ita debuit Bar. foꝛma
re queſtionẽ. c. cũ Bar. ⁊ breuiter ſolus Raph. cu. hic in lect.
in vi. l. q. ⁊ dicit qḋ putat Bar. bene dicere qꝛ ſubſtitutio nõ eſt
trãſlatio ſed ſubrogatio in locum deficientis: vñ cõiũctio, que
eſt in inſtitutione vr̃ repetita in ſubſtitutiõe ſm Bal. in. l. qui
cũ plures. ſ. de vulg. ⁊ pup. ⁊ plus nõ dicit: alij nihil tangunt.
Tu aduerte inquãtũ Bar. arguit ꝙ ad tollẽdũ diſpoſitionem
165 quã teſtatoꝛ põt ſua volũtate tollere. eadẽ facultas eſt ĩ actu
inutili ſicut in eo q eſt vtilis. l. plane. in pn. ſ. de le. j. ⁊. l. ſi trãſ
ferã. j. de adi. leg. ⁊ ſic volũtas inutilis eſt eque potens ad tol-
lendũ actum qui põt ſua voluntate tolli ſicut actus vtilis. In
õtrariũ arguit tex. in. l. ſi iure. de leg. iij. nec aliter ſoluit iſta cõtra
ria que videntur adinuicem multũ cõtrariari. vnde idẽ Bart.
in. d. l. ſi iure. in. j. oppo. rñdet ꝙ iura cõtraria loquuntur quã
do legatũ expꝛeſſe admittiť in volũtate inuti. ſecus quãdo ta-
cite admittitur condẽdo aliã voluntatẽ: tunc ita demũ videť ta
cite reuocare ſi ſequẽs volũtas de iure valeat. Ita loquiť. d. l.
ſi iure. Iſtam ſolu ſequũtur Pau. de ca. ⁊ Alex. in. d. l. plane.
in pꝛin. ⁊ ibi limitant ſingulariter ſʒ Bar. in. l. fi. §. fi. per illũ
tex. de aur. ⁊ arg. leg. iſta ſol. Bar. nihil valet, ⁊ vr̃ eſſe cõtra. l.
plane. in pꝛin. ⁊. d. l. ⁊ ſi transferam. Que iura loquuntur quã
do teſtatoꝛ voluit transferre legatum de pꝛimo in ſecundũ, ſʒ
ſic eſt quo per talem tranſlationem dicitur adimi tacite ⁊ nõ
expꝛeſſe. l. ſicut ad fi. in verbo. tacitam ademptioneʒ. j. de adi
166 men. leg. ⁊ ita etiam repꝛehendit Rap. cu. in. d. l. ſi iure. † Itẽ
contra iſtã ſolu. videtur facere tex. in. l. legatũ ſub cõditiõe. §.
pater hoꝛtos. ſ. de adi. leg. vbi per donationẽ inutilẽ reuocať
legatũ, ⁊ tamẽ ibi eſt tacita ademptio: facit rõ. l. nec inutilẽ. in
fi. ſ. ex q̃ cau. maio. vbi dicit tex. ꝙ nõ intelligitur ablatũ, illud
qḋ alteri nõ eſt datũ, tamen ad. d. §. pater hoꝛtoꝛ. põt dici. ꝙ lo
quiť de tacita adẽptiõe q fit per actũ inter viuos, ſm Bar. d.
l. fi. §. fi. in fi. de aur. ⁊ argen. leg. ⁊ eũdem Bar. in. d. l. cuʒ dñs
167 §. fi. j. de pecu. leg. ⁊ ſequiť Alex. in. d. l. plane. in pꝛin. † Sed
caue qꝛ in contractibus per ſequẽtẽ cõtractum inutilẽ non re
ceditur a pꝛimo. l. certi conditio. §. qm̃. ſ. ſi cer. pe. l. ſi quis an
te. §. fi. de acq. poſ. Bar. in. d. l. ⁊ ſi transferã. Quis alleget alia
iura ad hoc que parũ faciũt. ⁊ ibi aſſignat rõnem diuerſitatis
inter õtctus ⁊ vltimas voluntates. idẽ tenet Imo. ⁊ Mod. in. l.
ſi cũ dote. in pꝛin. ⁊ ibi Alex. ſ. ſol. matri. Gemi. in. c. ſi duo. in
168 pꝛin. de pꝛocur. in. vj. ¶ † Secundo pꝛincipaliter inquantuʒ
Bar. tenet ꝙ qñ eadem perſona eſt coniuncta in inſtitutiõe, ⁊
etiam inſtituta, tunc ſi ſubſtitutio eſt nulla vel ſubſtitutus re-
pudiat ex ſubſtitutione. põt venire ex iure accreſcẽdi, p tex. in
l. pe. ij. rñſo. ſ. de iniuſto rup. ⁊ per alia de quibus hic per eum.
Item tʒ gl. in. d. l. nec is. §. heres. ⁊ ibidẽ Bal. de acquir. he-
re. ⁊ idẽ Bal. in. d. l. pe. de iniuſto rup. eſt gl ⁊ Alb. de Roſ. ĩ
l. teſtamento. C. de impu. ⁊ alijs ſubſti. idẽ tenet Alex. in cõſi.
cix. ſecundi volu. incip. videtur pꝛima fronte reſpondendum
vbi foꝛmaliter refert iſtam deciſionem Bar. dicit ꝙ in hoc ne
minẽ diſcrepantem reperit. Sed tu aduerte ꝙ Bar. pꝛinci-
paliter ſe fundat per caſum. d. l. pen. ſecundo reſponſo. ſ. de
iniuſto rup. teſt. Ubi duo erant inſtituti, ⁊ inuicẽ ſubſtituti, ⁊
poſthumꝰ a gradu inſtitutionis fuit exheredatus a gradu ſu-
bſtitutiõis pꝛeteritus. dicitur ibi ꝙ vno eoꝛũ moꝛtuo vel re-
pudiante põt alius adire ⁊ ex aſſe heres eſſe. Tunc ſi pꝛopter
pꝛeteritionẽ poſthumi factã a ſubſtitutiõe ſubſtitutio erat nul
la nec ex ſubſtitutione poterat ad poꝛtionẽ deficientis admit
ti: ergo ſuccedit per ius accreſcẽdi: ergo ibi eſt tex. p Bar. ꝙ
lʒ ſubſtõ reddat nulla, vel re alias nõ habeat effectũ tñ hʒ locũ
ius accreſcẽdi: ergo ſubſtitutio nulla nõ tollit ius accreſcẽdi.
Sʒ tu ſubtiliꝰ cõſidera ꝙ ibi tex. nõ aperit an coheres veniat
ex iure accreſcẽdi vel veniat ex ſubſtitutione. ſʒ ſolũ dicit me
poſſe adire ⁊ ex aſſe heredem eſſe: ergo poteſt intelligi etiã ex
ſubſtitutione, pꝛout etiam voluit gloſſ. ibi in verbo puto. Nec
poteſt dicere ꝙ ibi poſthumus pꝛeteritus rumpat illum ſecũ
dũ gradũ ſubſtitutionis, qꝛ ſubſtitutus in ſecundo gradu fue
rat etiã inſtitutus in pꝛimo: a quo poſthumus erat exhereda
tus: naʒ cum ibi ijdem eſſent inſtituti, certe etiã nulla facta ſu-
bſtitutione coheres omnino ſucceſſiſſet per ius accreſcẽdi ex
diſpoſitione legis: vnde teſtatoꝛ eundem ſubſtituendo voluit
poſthumũ cenſeri exheredatũ etiã ab illo ſecundo gradu ſu-
bſtitutionis. Pꝛobo aſſumptũ per pꝛimũ caſum illius legis,
vbi poſthumus pꝛeteritus ideo rumpit qꝛ ſubſtitutus nõ fue
rat vocatus in pꝛimo gradu a quo poſthumus erat exhereda
tus: ⁊ ſic tunc ſubſtitutus non poteſt vocari in locum iſtituti,
vt ibi dicit litera, ergo ibi idem reperiť ſubſtitutus qui ⁊ fue-
rat inſtitutus a quo erat facta exheredatio ſuccedit ex ſubſti-
tutione que tunc non rumpitur. ita poſſet ſubtiliter retoꝛque
ri ille textus contra Bar. Sed huic ſolu. obſt. qꝛ licet poſthu
mus fuerit exheredatus a coherede. nõ tamen fuit exhereda
tus tanquam a ſubſtituto ſed tanqʒ ab inſtituto. Repꝛeſentat

enim duplicem perſonā ꝓpter duplicē gradū ⁊ pp ꝓteritio-
nem poſthumi facta a ſcdo gradu rūpit me ſcds grad' ſubſtō
nis vt ꝓbat i illo tex.dū dicit q̄uis q̄ñ i pte ſubſtō nō exhe
redat⁹ nō ſit:ergo etiā t crequirebat exheredatio ab illo ſcdo
gradu ſubſtonis.¶ Scdo mouet Bar.p tex.i.l.necis §.hīs.
179 ⁊ ibi gl.⁊ Bar.in fi.no.ſ.de acq.here.†.vbi legitim⁹ hrs cui
a.l.defert hereditas,heres iſtitut⁹ pōt repudiare ex teſtame
to ⁊ ſuccedere ab inteſtato ex ꝓuiſione legis.Ergo ita in pro-
poſito repudiās ex ſubſtōne pōt venire iure accreſcendi a iure
inducto.Ad idez eſt huius tex.i.l.iij.e.ti.de acq.he.⁊ i.l.re
cuſare.§.Titi⁹.j.ad treb.ſʒ iſta iura parū faciūt:q2 in illis le
gitimis duplici iure venire poterat vnde repudiādo ex vno vi
det repudiare ex altero.facit.l.j.§.ſed videndū.cū gl.no.j.de
ſucceſ.edi.facit bn i arg.l.ſi dom⁹ de ſerui.vrb.p̄di.Sʒ in q̄ō-
ne noſtra vno tantū iure admitti poterat:q2 ſubſtitutio ceſſa-
bat vel ꝓpter nullitatē vel ꝓpter repudiationez.Preterea in
illis legib⁹ erāt duo iura ſe inuicez nō ꝯpatientia.ſ.cauſa teſta
ti,⁊ cauſa inteſtati.d.l.necis.§.j.⁊.d.l.illud.vel iure directo ⁊
iure fideicōmiſſi.d.l.recuſare.§.Titi⁹.Sʒ hic ambe cāe ſe inui
cē cōpatiunt.ſ.qd hrs veniat ex iure accreſcēdi cauſato ex ſub
ſtitutione,put etiā dicit Bar.in.l.ſi quis heres.de acq here.
Tertio mouet Bar.p tex.in.l.ſi qs heres inſtitut⁹.ſ.de ac-
170 qui.her.⁊ ibi eſt gl.ij.no.de hoc,† vbi coheres ſubſtitutus co
heredi pōt portionē coheredis deficiētē repudiare ex ſubſtōe
⁊ eā habere iure accreſcendi.ita vult ibi tex.dū dicit,erit quo
que heres ex ſubſtōne.illa dictio quoq;,implicat ꝙ ēt iure ac
creſ.caueſ q2 ille tex.vr̄ forti⁹ facere i oppoſitū,dū dicit erit
quoq; heres ex cā ſubſtōnis:q̄m inuito quoq; ei accreſcit por-
tio Si ergo inuit⁹ efficit hrs ex ſubſtōne:ergo ſeqt ꝙ nō pōt
repudiare ex ſubſtōne,vt habeat tanq̄ cōiūct⁹ iure accreſcē-
di:ergo ꝯ Bar.⁊ illa implicatiua quoq;,implicat ꝙ etiā igno
rāti nō ſolū inuito prout etiā ibi declarat gl.q2 ꝙ pōt fieri no-
bis inuitis multomagis ignorātib⁹.l.ꝙ pōt.j.de re iu.⁊.l.iiij.
§.illud.j.de fideicō.liber Sʒ rñde ex mēte gl.ibi dū ille te.di
cit erit quoq; heres ex cauſa ſubſtōnis,intelligit nō ſolum iu-
re accreſcēdi:cū ſit coheres ſʒ ēt ex cauſa ſubſtōnis.⁊ ſic vel
vno vel alio iure,⁊ ſic ex iura accreſcēdi habere poterit repu
diādo ex ſubſtōne,⁊ ꝙ ſit verum ſubdit tex.q̄m inuito quoque
ei accreſcit portio podera verbū accreſcit:ergo loqtur expſſe
de iure accreſcēdi,⁊ expſſe.ſ.ō ſubſtōne:ergo vel vno vel alio
iure venire pōt,⁊ ſic inuitus nedum ignorans effectum heres
ex iure accreſcēdi nō autem dicit text.qd efficiaſ inuitus he-
171 res ex ſubſtōne,⁊ ita habes bn diſcuſſum illum tex.† Quarto
mouet Bart.rōne,q2 teſtōr ſubſtituēdo coherede voluit ius
eius augere vel minuere.Ergo voluit qd habere vtrunq; re
mediū ⁊ iuris accreſcēdi ⁊ ſubſtōnis:ergo lʒ repudiet ex ſub
ſtitutione debet poſſe venire per ius accreſcēdi ꝙ ſibi compe
tebat abſq; ſubſtitutione.Ita ratio Bar.vr̄ prima frōte colo
rata ſʒ pōt facile euadi ⁊ retorqueri i oppoſitū qd imo ex quo
teſtator fecit expreſſam ſubſtitucionē voluit ꝙ ceſſaret ius ac
creſcēdi,ꝙ eſt tacita ſubſtitutio,cū expſſum faciat ceſſare ta-
citū,⁊ ꝓuiſio teſtōris expſſa facit ceſſare diſpoſitionē legis in
caſu tacito,vt dixi.ſ.Nec eſt verum aſſumptū Bar.ꝙ teſtōr
ſubſtituēdo coherede iſtud fecerit ad augēdū ius ipſi⁹ hr̄dis
q2 dico ꝙ imo teſtator hoc fecit ad prouidēdū ſibi de hr̄de ne
decederet ꝓ pte teſtat⁹ ⁊ ꝓ pte iteſtat⁹.ꝯ.l.ius noſtrū j.de re
gu.iur.¶ Ultra Bar.p eius ꝯcluſione,tu adde qnto bonum
tex.i.l.ſi ex plurib⁹.j.de luis ⁊ leg.vbi ſi cohr̄s ſubſtitut⁹ mo
riaſ anteq; ex ſubſtitutiōe adeat partē cohr̄dis repudiatā:ta
17 lis ſubſtō extinguit:q2 † cū ſubſtitutio ſit cōditionalis iſtitu-
tio.l.i rōne.§.ſi filio.⁊.§.ꝙ vulg.j.ad.l.fal.ergo nō trāſmittiſ
ad hr̄des.l.vnica.§.ſinaūt ſub conditione.C.de ca.tol.⁊ tū ei⁹
heres pōt venire ex iure accreſcēdi:ergo ibi eſt tex.ꝙ annulla
tio ſubſtōnis p mortē ſubſtituti nō tollit i⁹ accreſcēdi.¶ Se
xto adde tex.in.l.teſtō.C.de impu.⁊ aliis ſubſtitu.vbi inſtitu
tis plurib⁹ hr̄dib⁹,⁊ inuicē ſubſtitutis dr̄ ꝙ adeūtib⁹ ſuā por
tione accreſcit repudiātiū portio etiā iuitis,ergo p ius accre-
ſcēdi ⁊ nō iure ſubſtōnis.ergo ſubſtitutio facta ad augendum
17 ius coheredis nō tollit neq; impedit ius accreſcēdi.¶ † Ter-
tio pncipaliter Bar.qn habeat locū ius accreſcēdi.⁊ iſtā q̄ō
nem vt ordinate procedāt diuidit Bar.in duas materias pn
cipales In prima ponit in effectu tres caſus in qb⁹ ceſſat ius
accreſcēdi.In ſecunda ponit regulā quinq; fallen.in quibus
poſt acquiſitā portionē habet locū ius accreſcēdi. Aſſumo p
mam materiam,⁊ omnia hic dicta per Bar.in iſta prima ma-
teria reaſſumit formaliter idē Bar.in.l.mulieri ⁊ Titio.j.de
174 cōdi.⁊ dmō.Sal.in.l.vni.i.x.q.C.qn nō pe.par.¶ † Prim⁹
caſus Bar.in quo ceſſat ius accreſcēdi eſt quando plurib⁹ eſt
relictū in caſum alimentorū:tūc inter eos nō eſt locus iuri ac-
creſcēdi.d.l.dñs.§.j.⁊ ibi gl.ſ.de vſufr.Ratio eſt q2 Bal.l.qui

alimentorū nō eſt reiterabilis.l.alimēta.§.baſilice.j.de alimē
⁊ ci. leg. Aliā rationē aſſignat Bal.in.l.dñs.§.j.⁊ in.l.certe
is rationis.C.qñ ꝗ ue.nō eſt neceſ.q2 legatū alimentorū natu-
17 raliter eſt taxatū ⁊ limitatū.¶ † Dubitat Bal.in.l.dñs.§.j.qd
forte idem eſt in legato veſtimentorū in quo etiā ceſſat ius ac
17 creſcēdi.¶ † Ampliatur primū caſū vt procedat etiā ſi ali
menta eſſent relicta ad pias cās,adhuc ceſſat i⁹ accreſcēdi ſm
Bal.in repeti.l.C.de ſacroſan.eccle.in ver.ſuper quinta vid
17 tur.† Secundus caſ⁹ eſt ſm Bar.in habēte legatū de iure
ſpeciali ꝯ voluntatē teſtatoris cui nō cōpetit ius accreſcēdi in
portione coniuncti deficiēte p tex.in.l.mulieri ⁊ Titio ad fi.vbi
etiā gl.Bar.j.d condi.⁊ demō.⁊ illa lex eſt ad hoc ſin.⁊ nō eſt
alibi in iure ſm Pau.de caſt.ibi triplicē rationē illius.l.aſſi
1 gnat Bal.in.l.j.circa prin.C.de indi.vidui.tollend.† Prima
eſt q2 diſpenſatiōes ſunt ſtricti iuris ⁊ odioſe.c.j.⁊ fi.de filijs
presby.in.vj.Ergo diſpenſatiue venienti nihil accreſcit.Secū
da in ſingularibus relictis nō habet locū ius accreſcēdi.con-
tra voluntatē teſtatoris.l.quoties.§.ſi duo,ibi ſi modo.ſ.de
here.inſti.Tertia q2 vbi exiſtit cōtraria coditio legato pinde
eſt ac ſi nunq; fuiſſet legatū,ſed id ꝙ nō eſt in legato nō accre
ſcit.l.in teſto ita.j.de cōd.⁊ demō.Alibi dicit Bal.in l.ſeium
in fi.C.qui teſta.facere poſ.qd in.d.l.mulieri ⁊ Titio.diſpēſa
tio ius accreſcēdi non recipit ne multiplicetur inconueniens.
Alibi Bal.in.§.vbi autem.de cadu.tol.dicit ꝙ in.d.l.mulieri
⁊ Titio mulier admittit ex diſpoſitione contra ius commune
⁊ q2 diſpenſationes ſunt odioſe non habēnt locū ius accreſcē
di,vel ideo q2 ibi nō eſt coniunctio ſub q2 cōditio ſub qua ad
mittiſ mulier eſt aduerſatiua cōiūctionis alterius legatarij,
vel ibi,ideo q2 ꝯ voluntatē teſtatoris nō habet locū ius accre-
ſcendi.d.l.dñs.§.j.cū gl.ſ.de vſufr.¶ Et iuxta hoc querit ibi
17 opportune Bal.⁊ forte nō inuenies alibi† Pone diſpenſa-
tū eſt cū patre ꝙ poſſit legare duobus filijs ſpurijs,nunqd in
ter eos habeat locū ius accreſcēdi,videtur ꝙ nō:q2 diſpēſa
tio vt odioſa eſt reſtringēda.Contrariū determinat:q2 volun
tas teſtatoris fauorabilis eſt ⁊ ampliāda.Et de hoc ſm eū mi
nime eēt dubitandū ſi eſſent legitimati.nā de hoc ꝓuilegio ſeq
tur ius coe.ſcʒ habilitatio.Alibi idē Bal.in.l.vnica.in v.q.
C.qñ nō pe.par.dicit.ꝙ in.d.l.mulieri ⁊ Titio.q̄ admitti ex
mera diſpēſatione ꝯ ius generale:ideo non hʒ ius accreſcēdi:
q2 ibi diſcrepatiua modi ⁊ forme capiendi legatū alterat ibi
coiunctionē ꝯ teſtatoris.Alibi idē Bal.in.l.ſi plures C.de
cōdi.inſer.dicit ꝙ ideo in.d.l.mulieri ⁊ Titio.non hʒ locū i⁹
accreſcendi:q2 fieret contra voluntatem teſtatoris,⁊ q2 priui
legium non habet ius accreſcendi,qd eſt no.ſm eū.Alibi idē
Bal.in.l.hac editali.in ver.omni circūſcriptione.circa fin.C.
180 de ſecū.nup.per.d.l.mulieri ⁊ Titio.no.determinat,ꝙ ſi plu
res ſunt filij primi matrimonij qui pñt reuocare relictū factū
a patre ſecunde vxori,⁊ aliqui ex eis repudiant ꝙ ceteris nō
accreſcit:q2 cū veniāt ex quodā priuilegio nō debent habere
ius accreſcendi,vt.d.l.mulieri.⁊ Titio.limitādo vt ibi per eū
Pau.de ca.in.d.l.mulieri ⁊ Titio dt ꝙ ex quo mulier ibi ad
mittiſ ſpeciali beneficio legis nō dʒ admitti tunc iniuria here
dis apud quē alias remanet legatū.l.ij.§.merito.⁊.§.ſi quis
a principe.ne qd in loco.pu.⁊.c.ſuper eo.de offic.Stat ergo
cōis intellectus gloſſarū ⁊ doc.⁊ ad.d.l.mulieri ⁊ Titio.qd ibi
iſte q admittiſ ad legatū de iure ſpāli ꝯ mentē teſtatoris nō hʒ
ius accreſcēdi,⁊ ita et ad illū tex.tʒ Sal.in.l.vni.in.jx.q.C.qñ
non pe.par.¶ Sed p certo iſte cōmunis ſenſus vr̄ eē ꝯ men
tē ⁊ rōnem illius tex.qui potius videſ ꝓbare ꝯtrariū in oī ſua p-
te.nā primo ille tex.vult ꝙ q̄diu Titi⁹ viuit ⁊ in eodē ſtatu e-
rit mulier partē vſufruct⁹ habebit:ergo a ꝯtrario ſenſu vult ille
tex.ꝙ Titio mortuo vel capite diminuto mulier habebit totū
vſumfr.⁊ ſic partem Titij per ius accreſcendi.ergo cōtra cō
munem intellectum.⁊ ita iſto argumēto vtuntur Rap.cum.
Pau.de ca.⁊ latius Mod.ſenē ibi Ego ſtringo fortius illū
tex.q2 illa verba q̄diu Titius viuit.⁊ in eodē ſtatu erit alias
eſſent fruſtratoria ⁊ ſine effectu aliqd operandi ſcilicet qd mu
181 lier interim habeat partem vſufr.ſibi legati.Sed ſi ſic eſt † ꝙ
quādo verba legis vel ſtatuti in ſenſu directo nihil operātur
tunc de neceſſitate dbet ſumi arg.a contrario ſenſu etiā quod
eſt fortius ad correctionem iuris cōmunis.vt poti⁹ corrigaſ
ius cōmune q̄ ꝙ verba legis vel ſtatuti ſint fruſtratoria.
Iſtud proba optime per duos tex.ſimul iūctos,ſcilicet.l.nul
la nihi em.ratiun.ta auf.dia omiſſam.C.de epi.⁊ cle.⁊ ita iſta
duo iura ad hoc ponderat Lu.Ro.in.l.ſi cum dotez in prin.
vbi etiam Imo.⁊ Alex.and.idem tenent.ſ.ſoluto matr.idem
Ludo.in auth.ex teſtamento.in prin.C.de colla.⁊ eſt do-
no. Bal.in.l.obſeruare.§.proſ. ſi i.in.iij.queſtio.ad fin.de
162 offi.procon.⁊ leg.† Ideo i ſtatuto florentie diſponente
ꝙ nō exiſtētibus maſculis filie femine ab inteſtato patri ſuc-
cedant

cedāt, quia in ſenſu directo nihil operat̃, ſumit̃ argumentum a
ꝯrio ſenſu ꝙ exiſtentibus maſculis femine non ſuccedāt: ꝛ ita
corrigitur ius cōmune. ſ. l. maximum vitiū. C. de libe. ꝓte. ita
tenent L. y. Bald. Ang. Imol. ꝛ Alex. in. d. l. ſi cum dotem. in
prin. cū concor. quas dedi. in. l. j. in princi. ff. de offic. eius cui
mā eſt. iuriſ. Ergo in ꝓpoſito cū in. d. l. mulieri ꝛ Titio. illa ꝟ
ba quādiu Titi⁹ viuit. ꝛ in eodē ſtatu erit, in ſenſu directo ni
hil operent̃. ergo ꝺ neceſſitate dꝫ ibi ſumi arg. a ꝯrio ſenſu, qđ
Titio mortuo vel mutāte ſtatū, ꝛ ſic ī capite diminuto mulier
habeat totū vſumfr. ꝛ ſic partē Titĳ per ius accreſcēdi, preſer
tim cū ita ſumendo arg. a contrario ſenſu non inducat̃ aliqua
17 correctio iuris cōis. ¶ † Pōdera etiā dictionē quandiu, que
importat qđ adueniēte caſu mortis vel capitis diminutiōis
nō duret ampli⁹ diſpoſitio. l. j. §. fi. ff. de vent. in poſ. mittē. late
Bar. in. l. j. in. ff. q. prin. de condi. ꝛ demon. Ad idem facit bñ
tex. in. l. j. §. fi. ad ff. j. de aſſignā. libe. vbi fili⁹ excluſus a ſucceſ
ſiōe liberti ꝓpter aſſignationē de eo factā alteri filio, dixit ibi
tex. quādiu viuit ille fili⁹ excluſus, in eodē ſtatu manet exclu
dit̃ tertius a iure accreſcēdi. Sed ſi capite minuat̃: tunc cauſa
tur ius accreſcendi. ita etiā dicam⁹ in. d. l. mulieri ꝛ Titio. in.
j. rñſo. ¶ Sꝫ cōtra iſtā primā inductionē poſſet fortius iſtari
hoc mō: q2 ſi ibi in portione Titĳ deficiente haberet locū ius
accreſcendi, certe ſtatī accreſceret mulieri neqꝫ deberet expe
ctari mors Titĳ vel ſtat⁹ ſui mutatio: q2 ſtatim portio deficit
cū Titius ſit cōditiōe defunctus, vt ibi dicit tex. in fin. ergo vr̃
ꝙ nō habeat locū ius accreſcēdi. Poteſt dicere ꝙ ideo tex. ibi
vult ꝙ mulier non habeat portionē Titĳ. quāuis quo ad euꝫ
cōditio defecerit quādiu Titius viuit, vel in eodē ſtatu manet
eo q2 hoc caſu ſi impleta fuiſſet cōditio per mulierē ꝛ portio
acceptata per Titium mulier nō poſſet eā habere de iure cōi
niſi poſtꝙ Titius eſſet mortu⁹ vel capite minut⁹, ergo ēt eā
nō dꝫ habere de iure ſpeciali, niſi in illis duobus caſibus quā
do cōditio reĳcitur ex parte mulieris, vt probatur. in ver. ſeq.
¶ Sc̄do principaliter contra cōmunē ſenſum pōderatur ra
tio illius tex. dū dicit, tantū enim beneficio legis mulier ex le
gato cōſequit̃ quātū haberet ſi cōditioni paruiſſet, ſed ſi cōdi
tioni paruiſſet per ius accreſcendi partem Titĳ eo repudiāte
vel mortuo vel capite diminuto: ergo etiā iſto caſu eam dꝫ ha
bere. Et ſi dicis ſi mulier cōditiōi paruiſſet certe etiā Titius
habuiſſet partē ſuā vſufr. legati ergo nihil accreſceret mulie
ri, vnde verū eſſe Titio acceptāte, ꝛ eo viuo ꝛ in eodē ſtatu ma
nēte quibus caſibus nō poteſt tractari de iure accreſcēdi. Sed
Titio decedēte vel ſtatutū mutāte eius portio ſibi iā acq̄ſita
bene accreſceret mulieri, eo q2 in vſufr. de quo cum myſterio
loquitur ille tex. etiā poſt acq̄ſitā portionē ſi deficiat habet locū
ius accreſcēdi. l. j. §. interdū. ff. de vſufr. accr. ¶ Tertio ſu pōſt
verſi. ſi filius. l. vbi dr̄ nec ſi Titius q cōditione defect⁹ eſt le
gatū repudiet ea res mulieri ꝓderit, ꝛ ille ver. mouit gl. Bar.
ꝛ doc. ad tenendū concluſionē. ſ. relatā quaſi ille ver. ſi. velit
dicere ꝙ mulieri nō proderit. ſ. vt ei accreſcat, ſtringe fortius
illū verſi. ſi, nā ſi Titius repudiaſſet legatū ꝛ mulier paruiſſet
cōditioni ſibi accreſceret portio repudiata. ſed cū in. d. verſ. ſi.
dicat ꝙ talis repudiatio nō proderit mulieri qñ nō paruit cō
ditioni, ergo vult qđ nō habeat locū ius accreſcēdi. Sed certe
in illo ver. ſi. nullū verbū eſt ꝙ nō accreſcat ꝛ ſenſus illus ver.
ſi. eſt ꝙ ſi Titius repudiat legatū. ex quo cōditio legati ꝺfece
rat, ꝛ ſic nullū ius in eo hꝫ Titius qđ poſſit repudiare, vt etiaꝫ
ibi declarat gl. talis repudiatio nihil valet, l. is pōt. ff. ꝺ acquiri
here. ꝛ cōſequēter nō prodeſt mulieri, ꝛ ſic de iure accreſcendi
ꝙ mulier illud non habeat, ille ver. ſi nihil ꝓbat. imo ꝓbat ille
ver. ſi totū ꝯriū. ſ. ꝙ conditio nondum eſſet defecta, ꝛ Titius re
pudiaſſet: talis repudiatio tūc ꝓdeſſet mulieri. ꝛ ſic tūc mu
lier q̄uis veniat de iure ſpeciali haberet ius accreſcēdi, ꝛ ſic ꝯ
munē intellectū, ꝛ ſc̄dꝫ Rap. cu. ibi, Titi⁹ fecit talem repudia
tionē ſimulate ex quo admitti non poterat defecta conditiōe,
ꝛ ſi talē repudiationē fecit vt gratificaret̃ mulieri: nā de faci
li quilibet inducitur ad repudiandū id qđ nō poteſt querere,
ꝙ enim retinere nō poſſumus gratioſe relaxamus. Ex predi
ctis apparet de mēte illius. l. fuiſſe in omni ſui parte ꝙ veniēs
de iure ſpeciali habeat ius accreſcēdi dūmodo nō plus conſe
quat̃ ꝙ ſi fuiſſet de iure cōi admiſſus: ꝛ ſic cōtra gl. Bar. ꝛ oēs
doc. Predicta pro certo aures multū demulcēt. Tñ in cōtra
riū fortiter poteſt retorqueri ille tex. pro cōi opi. nāq̄ſcadmo
dū in verſi. ſi. per repudiationē Titĳ nō accreſcit eius portio
mulieri. eo q2 talis repudiatio dicit̃ eſſe nulla ex quo ꝺfecerat
conditio legati ꝛ cōſequenter ipſum legatū: ergo eodē modo
in primo caſu illi⁹. l. ſumēdo argumētū a cōtrario ſenſu vt ſu
peri⁹ induxi nō poterit mulier habere partē Titĳ, dato ꝙ Ti
tius moriat̃ vel mutet ſtatū ꝑ capitis diminutionē: eo q2 pari
formiter per iſtos modos nō pōt dici deficere portio Titĳ, ex
quo ei nō debebat̃ ex quo iam defecerat ꝑ defectū conditiōis
attēto ꝙ repudiās hr̃ ꝓ mortuo. l. ff. §. ſed ſi ſint ſi. j. ad Ter
tul. Perfectio ingeniorū veſtrorū ſuppleat verū ſeꝫ ꝗm illi⁹
tex. hinc ꝛ inde plurimū diſcuſſi. ¶ Tertius caſus Bar. eſt in
184 quo ceſſat ius accreſcēdi, † qñ petitur de iure ſpeciali legatū
a ſuccedēte ꝯ voluntatē teſtatoris, puta per ꝯ tabu. tunc etiam
ceſſat ius accreſcēdi. l. iĳ. §. ſed ꝛ ſi cōiunctim. ꝛ. l. filiū. §. ſi lega
ta. j. de leg. preſtā. Secus ſi ille a quo petit̃ ſuccedit ſc̄dꝫ volun
tatem defuncti: ſic eſt locus iuri accreſcēdi: licet legatari⁹ pe
185 tat de iure ſpeciali. d. l. filiū. §. fi. Et ꝑ hoc ſc̄dꝫ Bar. iſert † ꝙ
ſi legatari⁹ minor repudiauit partē ſuā legati poſtea reſtituit̃
ad eādē, licet veniat de iure ſpeciali: tñ ſibi accreſcet portio al
terius coniuncti deficientis, ex quo venit ſc̄dꝫ voluntatē defū
cti. ꝑ. d. l. filiū. §. fi. ad hoc Bar adducit tex. i. l. j. §. j. ff. ꝺ colla.
bono. vbi minori reſtituto accreſcit portio ſibi debita ex colla
tiōe ꝓut ante debebat̃. ꝛ ita etiā tenet Bar. ꝛ alĳ in. d. l. mulie
ri ꝛ Titio. Bal, i. l. vni. in. v. q. C. qñ no pe. par Tu cōfirma bo
nā rōnem: q2 a principio ante repudiationeꝫ minor veniens ꝺ
iure cōi habebat ius accreſcēdi: ergo ſimiliter dꝫ habere inſti
186 tutus in integrū q venit ꝺ iure ſpeciali, † cū reſtō reponat oīa
in primū ſtatū. l. quod ſi minor. §. reſtitutio. ff. de mino. ¶ Si
militer ſc̄dꝫ Bar. hi q veniūt vigore edicti ſi qs om. cau. teſt.
habēt ius accreſcendi, cū perinde teneant̃ ac ſi adĳſſent ex te
ſtamento. l. j. in pñ. ff. ſi qs omiſ. cau. teſta. facit bñ tex. in. l. duo
heredes. in prin. eo. ti. ſtat ergo ex predictis ꝙ ille qui admit
tit̃ de iure ſpeciali, ꝛ capit ab eo qui venit ſc̄dꝫ volūtatē teſtato
ris qđ hꝫ ius accreſcendi i. d. l. filiū. §. fi. ſec⁹ qñ quis admittit̃
de iure ſpeciali, ꝛ capit ab eo q venit ꝯ volūtatē teſtatoris per
ꝯtab. d. l. j. §. ſꝫ ꝛ ſi cōiūcti. ꝛ. d. l. filiū. §. ſi legata. ¶ Pulchrū
ꝛ videre q̄ ſit ratio diuerſitatis inter iſtos duos caſus. Bart.
in. d. l. mulieri ꝛ Titio. dicit ꝙ rōnes diuerſitatis ſunt faciles
videri ꝛ pl⁹ nō dicit, ipſe idē Bar. i. d. l. filiū. §. fi. aſſignat i ſpe
cie rōnē diuerſitatis, q2 q venit ꝑ ꝯtab. ꝛ ſic ꝯ volūtatēꝫ teſta
toris, dꝫ minus grauari q̄ꝫ ille q venit ſc̄dꝫ volūtatē teſtatoris
187 qui plus poteſt grauari ita ibi Bar. nihil tñ allegans. † Tu
ꝯfirma q2 minus tenet̃ ad legata q venit ꝯ volūtatē teſtatoris
q̄ꝫ q venit ſꝫ voluntateꝫ. Iſtud aſſumptū ptꝫ. i. l. filio ꝓterito. ff.
de iniu. rup. ad idē allego. no. tex. in. l. fi. §. fi. j. e. vbi eſt tex. ꝙ
ꝑ ea parte qua quis venit ꝗm volūtatē teſtatoris tenet̃ preſta
re legata oibus, ſed ꝓ alia parte quā comiſſo edicto habet cō
tra volūtatē teſtatoris tenet ſolū preſtare legata liberis ꝛ pa
rētibus, ſic ꝛ melioris cōditionis eſt ꝛ minus grauat̃ ille q ve
nit cōtra voluntatē teſtatoris q̄ꝫ ille q venit ꝗm volūtatē. ſu ꝑ
quo vide tñ latū text. in. l. is qui in poteſtate. §. ſed ſi vn⁹. ꝛ. §.
ſeq. ꝛ in. l. ſi duo. j. de le. preſtā. tñ primo aſpectu iſtud videtur
eſſe ꝯ cōem rōnem, ꝙ melioris ſit cōditiōis: ille q venit cōtra
volūtatē teſtatoris ꝙ ille ꝑ venit ꝗm volūtatē. Et in ꝯtrariū
vr̃ facere te. i. l. maximū vitiū. circa med. C. de libe. prete. vbi
tex. reputat abſurdū ꝙ filia exheredata que venit ꝯ volūtatē
teſtatoris ſit melioris ꝯditionis q̄ꝫ filia preterita vel inſtituta.
188 † Imo pl⁹ dicūt Mod. in. l. gallus. §. j. ff. de lib. ꝛ poſthu. ꝙ
melioris debet eſſe cōditionis q venit ꝓter volūtatē teſtatoris
q̄ꝫ q venit ꝯ. Sed aduerte circa iſtū tertiū caſum Bar. qđ tex.
ꝑ quē fundat Bar. facile pōt euadi. ſ. i. d. l. iĳ. §. ſꝫ ꝛ ſi cōiūctim.
nā tollitur per. §. precedentē. qui incipit, hoc ſolū autē. vbi di
citur ꝙ ſi legat̃ ſeruo aut filio alicuius ex liberis teſtatoris ꝙ
legatū nō cōſeruat̃ per illud edictū: q2 non querimus cui acq̄
rat̃, ſed cui honor habit⁹ ſic ita dicit ibi tex. poſtea ſequit̃ ille
18 ſed ꝛ ſi coniunctim. † Ubi ponitur aduerſatiua ſed cū copula
ꝛ, que denotat diuerſitatē in facto, ſed identitatē in iure: vt eſt
gl. in. l. ſed ꝛ lege. in princ. cum vulga. ff. de peti. here. ꝛ ibi de
ciditur ꝙ ſi cōiūctim legatur vni ex liberis extraneo, ꝙ por
tio tantum filĳ conſeruatur. Ratio: quia in alia portione q̄ ve
niret querēda ꝑ ius accreſcēdi nō eſt honor habitus filio: ꝛ ſic
militat ratio. §. precedentis cum quo cōtinuatur iſto modo il
le. §. nihil faceret pro Bar. ¶ Sed huic cōſideratiōi videtur
obſtare tex. in. d. l. filiuꝫ. §. fi. vbi dicit tex. hoc quod extraneis
non preſtat̃ liberis parentibuſqꝫ profuturū, nō dubitamus ī
telligendo liberis ꝛ parentibus, ſcilicet legatarĳs prout ibi
intelligūt gl. ꝛ Bar. ꝛ ita etiā intelligit Bar. hic, ꝛ ꝓbat̃ ex fi.
illius tex. ibi ſi non legatarĳs liberis parentibuſqꝫ dādum ſit
ꝛ ſic patet quod ibi liberi ꝛ parentes erāt legatarĳ, ꝛ ſic ibi eſt
text. quod legatis ſpecialiter conſeruatis per illud edictū ac
creſcit portio legatorum que deficit in perſona extraneorū: ꝛ
tamen quo ad illam non eſt habitus honor ex quo venit ꝑ ius
acreſcendi. Ergo reſpōſio quam dedi ad dictum. §. ſed ꝛ ſi cō
iunctim, non videtur poſſe ſtare. ¶ Tu dic quod text. dicte. l.
filium. §. fi. in illis verbis liberis parentibuſqꝫ profuturū non
intelligitur de liberis ꝛ parentibus legatarĳ, prout intelli
gūt gl. ꝛ Bar. ſed intelligitur de liberis vel parentib⁹ ſcilicet

inſtitutis quorū portio inſtituentis ↄſeruat̃ p illud edictū vt
dicit ꝓpꝛie ille.§.fi.i pn. Nā liberis ⁊ parētib⁹ legatarijs nō
ꝓdeſſet illud qḋ deficit in ꝑſona extraneorū, vt eſt tex.in.§.ſi
legata.in ca.l. Jſte intellect⁹ ꝓbat̃ p illū tex.i ver.fi.q ǝt igit̃
ꝙ extraneis nō pt pſtat̃.ſ.a ſcripto hr̃de cui hr̃ditatis portio
cōſ ruat̃ p illud edictū cōicat̃ cū eo q ↄta.pctit.⁊ ſic nō leq̃t̃
de legatarijs.⁊ iſte vr̃ eſſe ver⁹ intellect⁹ illi⁹.§.fi.ſm quē non
faceret p Bar.hic.⁊ Bar.eū male allegaret ⁊ iſto mō nō obſta
ret ei tex.in.d.§.ſi legata.circa qḋ ↄtrū gl.⁊ Bar.in illo.§.fin.
multū laborāt.⁊ ꝓbat̃ etiā iſte intellect⁹ per illū ver.fi.dū lo
qtur de liberis ⁊ parentib⁹ addit legatarijs ad demōſtrādū
qḋ.ſ.proxime nō fuerat locut⁹ ḋ liberis ⁊ parētib⁹ legatarijs
ſ; bñ de inſtitutis. Nō vr̃ tñ tutū diſcedere ab intellectu gl.⁊
Bar.cui magis videtur applaudere verba litere tenēdo doc.
Bar. ¶ Adde qḋ in pꝛactica decidit Bal.in rep.l.j.C.de ſa.
190 ſan.ec.in verſi.tertio quero incidēter vbi querit Bal.† pone
qḋ filiuſfa.de voluntate patris fecit teſtm̃ ad pias cauſas pꝛo
parte ⁊ ꝓ parte ad nō pias cauſas, an portio ad non pias cau
ſas que eſt ꝓ nō ſcripta accreſcat illis ad quos ſpectat pars
relicta ad pias cās.⁊ vr̃ ꝙ nō, qꝛ pauperes vel ſimiles ad pias
cauſas veniunt de iure ſpāli ergo nō habēt ius accreſcēdi.d.
l.mulieri ⁊ Titio. Cōtrariū determinat Bal.i.l.hac cōſultiſſi
ma.§.ex iperfecto.C.de teſt.⁊ i.l.fi.C.fa.erc.nec ob.d l.mulie
ri ⁊ Titio.qꝛ ibi legatari⁹ veniebat de iure ſpāli ↄ volūtatē te
ſtatoꝛis ideo nō hʒ ius accreſcēdi:hic aūt veniebat iure ſpā.i
ſm volūtatē teſtōꝛis:iō hʒ ius accreſcēdi.d.l.filiū.§.fi.vt ibi
lati⁹ per eū, ⁊ tantomagis cū hic loquamur in hereditate in
qua indiſtincte habet locum ius accreſcendi.vt ſtatī dicā in
limitatiōe ſeq. Et de hoc pūcto dixi lati⁹ in.d.§.ex iperfecto
¶ Supꝛaſcriptos duos vltimos caſus i qb⁹ ceſſat ius accre
ſcēdi, ſcʒ in habetē legatū de iure ſpeciali cōtra voluntatē te
ſtatoꝛis. Jtem quando petitur legatum de iure ſpeciali ⁊ con
191 tratabulante ⁊ ſic ſuccedente contra voluntatē teſtōꝛis.† Li
mitat idem Bar.duobus modis. Pꝛimo vt pꝛedicta ꝓcedāt
in legatis.ſecus autē eſt in hr̃ditate, in qua licet quis veniat
ad partem ſuam de iure ſpeciali ⁊ contra voluntatē defuncti,
nihilominus habet ius accreſcendi.l.ſi duob⁹.in pꝛin.j ḋ cō
trata.⁊.l.j.§.ſi quis ex nepotib⁹.de cōiūgē.cum eman.li.⁊ hic
ex neceſſitate ne quis habeat heredē pꝛo parte ⁊ ꝓ parte non
ita etiam tenet Bar. Pau.de ca.⁊ Raph.cu.in.d.l.mulieri ⁊
192 Titio.† Per hoc determinat̃ no.qḋ i pꝛactica, ꝓ ſtatuta Jta
lie cōiter diſponitur ꝙ exiſtentibus maſculis filie femine non
ſuccedāt. Pone ꝙ extāt duo filij maſculi qui habēt totū.⁊ ſic
auferūt filie femine tertiā quā erat habitura de iure cōi. Mo
do vnus ex maſculis repudiauit partē ſuā, vel alr̃ fuit exclu
ſ⁹ an accreſcat i totū alteri maſculo. Dy.⁊ Ray.de foꝛ.deter
minarunt ꝙ nō, ſʒ qḋ debeat accreſcere filie femine, eo qꝛ maſ
culus non venit de iure communi niſi ad tertiā, ⁊ quaten⁹ hʒ
vltra illā virilē partē ſuā illud hʒ ex foꝛma ſtatuti, ⁊ ſic de iu
re ſpeciali, ergo nō debet habere ius accreſcēdi.d.l.mulieri ⁊
Titio.⁊.d.l.iij.§.ſʒ ⁊ ſi ↄiunctim.⁊ ſic dʒ deuenire ad filiā. Sʒ
hoc nō ob.ↄtrū eſt verū, qꝛ iſtud fundamētū poſſet al's habere
locū i legatis, ſed nō nocet in hereditatib⁹ in quib⁹ ceſſat.d.l.
193 mulieri ⁊ Titio, vt ſtatim dixi.† Preterea in iure accreſcēdi
portio accreſcit portioni ⁊ nō pſone.l.ſi tota.ſ.de acq.her.⁊
l.ſi qs Titio.cū ſimi.de vſufr. Sʒ alia femina nullā hʒ portio
nem, ergo nō poteſt habere ius accreſcēdi.ita tenet Bar.i.d.
l.mulieri ⁊ Titio.⁊ ibidē Raph.cu.⁊ Pau.ḋ ca.⁊ dicit Ra.
ibi qḋ iſtud non hʒ dubiū. item tenet Pau.in.l.vni.in.iiij.q.
C.q̃ nō pe.par. ¶ Contra rōnem diuerſitatis quam aſſignat
Bar.in iſta pꝛima limitatione, foꝛtiter facit illud quod dici
mus in patrono: nam patronus veniens per cōtrata.venit ḋ
iure ſpeciali, patet qꝛ a.l.xij.ta.nō vocabatur cōdito teſtamē
to ꝓ libertū, ſed demum ab inteſtato nullis relictis liberis vt
194 inſt.de ſucceſ.liber.in pꝛin.† ⁊ bonoꝛū poſ.ↄtab. competens
patrono nō reſcindit teſtm̃ in totū ſicut illa que datur liberis
ſed patronus contratabulando conſequitur tantum tertiam
⁊ ſic ſuā legitimā in reliquis teſtamentum ſtat firmū.l.j.C.de
bon.poſ.contratab.lib.e. Jtem talis bo.poſ.cōtratab.copetēs
patrono pꝛeſupponit hereditatē aditā vel bo poſ. petitā ex
teſtamēto: alias pꝛi⁹ nō competeret.l.illud.in pn.j.de contra
ta.⁊.l.etiam.§.vt patronus.de bo.lib.glo cum patrono.in
pꝛin.de bo.poſ.⁊ ſic in ea ceſſat ratio Bar.ne quis habeat ꝓ
parte heredem ⁊ pꝛo parte non. Jſtud ibi nō poteſt continge
re cum iam pꝛeſupponatur hereditas adita, ⁊ tamen in ea ha
bet locum ius accreſcēdi.l.ex tribus.j.de bo.lib.⁊.l.ſiue.§.ex
duobus.de iure patrona.ergo rō Bar.non eſt vera. ¶ †Se
19 cūdo limitat duos ſupꝛaſcriptos caſus vt ꝓcedant in iure ac
creſcēdi, ſed ius nō decreſcēdi indiſtincte habet locū, licet qs
veniat de iure ſpeciali: pꝛout dicit collegi ex gl.i.d.l.iij.§.ſi

coniunctim.⁊ in.d.l.filiū.§.fi.vbi etiā Bar.i ↄ̃ tx. Jſta limita
tio videtur omnino confundi per text.in.d.l.mulieri ⁊ Titio.
vbi erāt re ⁊ verbis cōiuncti in vſufru.qꝛ ſi teſtatoꝛ dicat mu
lieri ⁊ Titio lego vſumfr., put ibi iſti dicunt̃ coniuncti re ⁊ ver
bis quia ibi totus vſufr.in eadē oꝛatione fuit relictus duo
b⁹ ſine diſtributiōe partiū. Jtē eos nominis ⁊ rei cōplex⁹ fū
git.l.triplici.in pꝛin.j.de ver.ſig.ſm gl.⁊ Bar.ſ.in.iij.q.pn.
196 pꝛime partis pꝛin.vbi late dixi.† Sʒ ſic eſt ꝙ inter cōiūctos
re ⁊ verbis habet locū ius nō decreſcēdi.ita tenet Bar.⁊ alij
ſ.in hac ſecunda parte.in.iij.q.pꝛime queſtionis pꝛin.⁊ i ſpe
cie in vſufru.de quo loquit̃.d.l.mulieri ⁊ Titio.⁊ in cōiūctis re
tantū, ſi portio vnius deficit ante acquiſitū vſumfr. habet lo
cum ius nō decreſcendi.l.j.§.interdum.⁊.§.fi.ſ.de vſufr.ac
cre.firmat Bar.ſ.in iſta ſecūda parte.in pꝛima.q.pꝛime que
ſtionis in pꝛin.⁊ tamē tex.in.l.mulier ⁊ Titio.vult ꝙ mulier
habeat ſolam partē vſufr.⁊ ſic nō eſt locus iuri non decreſcen
di, qꝛ venit iure ſpeciali.ſi enim ibi eſſet loc⁹ iuri nō decreſcē
di mulier haberet totum vſumfr.ergo ibi videtur eſſe tex.cō
tra iſtam limitationē Bar.⁊ hoc tenēdo intellectū glo.Bart.
⁊ cōmunē ad.l.mulieri. Si autē teneremus qḋ ibi habeat lo
cum ius accreſcēdi, ſeu nō decreſcēdi pꝛout late diſputaui, ille
tex.nihil obſtaret limitationi Bar.ſed ego induxi tenēdo in
tellectum gl.Bar.⁊ communē. Jtē ſi teneremus opi.ſubtilis
Pet.de belliaperti.quā multi ſequūtur ꝙ ſi teſtatoꝛ dicat mu
lieri ⁊ Titio lego vſumfr.ꝙ iſti dicātur diſiūcti pꝛopter copu
lam que a pꝛincipio diſtribuit cuilibet partes in viriles, vt la
te diſputaui.ſ.in.iij.q.pꝛin.pꝛime partis pꝛin.tūc ille tex.nō
obſtaret huic limitatiōi, eo qꝛ in cōiunctis verbis tantū nō ca
dit nec habet locū ius non decreſcēdi, vt declaraui.ſ.in pꝛmo
euidē.huius.l.⁊ iſta de facili poſſet teneri pꝛo vna cōcluſiōe.
267 ¶ Ultra tres caſus Bart.in quib⁹ ceſſat ius accreſcēdi.†ad
de quartū caſum ꝙ verba taxatiua impediunt ius accreſcēdi.
ſm Bal.in.l.ſi arrogatoꝛ.in.ij.q.ſ.de adopt.per tex.in.l.Lu
cius.§.que habebat.ad Treb.per quē text.idē dicit Bald.
in repe.l.j.C.de ſacroſan.eccl.in ver.ſuper quinta videt̃ Lu
do.Ro.in.l.vnica.in pꝛin.ſi quis ius dicen.nō obtē. ¶ Con
trariū ꝙ imo taxatiua nō impediat ius accreſcendi tenēt An
ge.⁊ Jmo.in.l.quoties.§.ſi duo.ſ.de here.inſti. Jmol.in rep.
l.j.§.ſi ex fundo.eodem tit. Signo.de homo.in conſi.clxxxiiij.
incip.quidam vocatus, habuit quendam filium. Bene facit ꝙ
298 filia fuit inſtituta in dotem tantum, † ⁊ iuſſa quod plus non
poſſit habere vel conſequi in bonis patris, filius autē maſcu
lus ſit inſtitutus in vniuerſo. Certe maſculo repudiante, vel
pꝛemoꝛtuo viuo teſtatoꝛe filia habebit totū per i⁹ accreſcēdi
excluſis fratribus teſtatoꝛis qui pꝛetendunt ab inteſtato ſuc
ceſſionē ad eos ſpectare, ſm Bal, Ang.qui dicūt ſe ita conſu
luiſſe in.d.l.quoties.§.ſi duo. Jtē tʒ Ang.in.l.pe.de iniuſto
rub.vbi etiam dicit ſe ita conſuluiſſe refert ⁊ ſequitur Joā.de
Jmo.in commento.c. Raynu.de teſta.facit quod latius dicā
29 j.in nouo caſu. ¶ †Quint⁹ caſus eſt diſpoſitionibus limita
tis in quibus non habet locum ius accreſcendi: ſcḋ; Baldum
in.l.j.C.de ſecundis nup.per tex.in.d.l.Lucius.§.qui habe
bat in.l.j.ad Treb. facit trita regula ꝙ limitata cauſa limita
tū pꝛoducit effectum.l.in agris.j.ḋ acquir.rer.do.l.age.C.de
200 tranſa.itē facit qḋ dixi in pꝛecedenti caſu. ¶ †Sextus caſus
eſt quando quis perfecte non excluditur a parte ſua: qꝛ ſaltē
ſibi ex aliqua equitate debetur tunc non habet locū ius acre
ſcendi, nec eius portio alteri accreſcit.l.plane.§.ſi cōiunctum
⁊ ibi gloſſ.⁊ ſcriben.ſ.de leg.j.⁊ ibidē Bal.⁊ Flo.no.ꝙ nō ha
bet locum ius accreſcēdi quādo portio nō eſt omnino ḋfecta,
ſed ſuſtinetur aliqua naturali ratiōe vel gentiū. Ad idē tex.in
l.huiuſmodi.§.ſi Titio.ſ.de lega.j. Bar.in.l.ſi duo patroni.
in pꝛincip.de iureiuran. Nec obſt.ſi diceretur ꝙ qui ſemel fuit
heres non pōt amplius deſinere eſſe heres.l.ſi ſine.§.ſed ꝙ
Papin.ſ.de mino.⁊ tñ ſi minoꝛ qui fuit heres poſtea reſtitua
tur in integrū, habet locū ius accreſcēdi.l.ſi minoꝛ.ff.de acq.
here.l.ex contractu.de re iud. Gloſſ.in.d.l.contractu.reſpon
det ꝙ reſtitutio in integrū facit haberi perinde ac ſi non eſſet
adita. Circa quod vide omnino Paulum de caſtro in.l pe.de
201 acqui.hered. Jtem adde que dicam in ſequenti caſu. ¶ †Se
ptimus caſus ⁊ quidē not.eſt qñ portio nō deficit ipſo iure, ſed
ope exceptionis, tunc nunquā habet locū ius accreſcēdi. Et
iſta eſt magna limitatio ad totam materiam iuris accreſcēdi.
tex.eſt in.dicta.l.ſi duo patroni.in pꝛinci.⁊ ibi glo.no.in ver.
iurauit.de iureiuran.⁊ ibi Bar.ad hoc not.⁊ reputat eſſe mi
rabile ⁊ ibidem Alberi. Bal.⁊ alij Moder.facit text.in.l.vnū
ex familia.§.ſed ſi vno.in verſicul.verum.ſ.de leg.ſecūdo. Et
ab iſta doctrina nemo diſcrepat. Ego in cōtrarium ſoleo pon
derare foꝛtem textū in.l.hac conſultiſſima.§.ex imperfecto.in
ver.non debet ius accreſcere.C.de teſtamētis.hoc modo indu
cendo

202 cendo. † Ita illud qđ relinquit in teſtamento imperfecto vni
extraneo debetur ei naturaliter ſm cõem ſniam gl. ⁊ doct. in l.
cum qđ. C. de iuris ⁊ facti igno. Cano. in c. ſi. de lo. u. ergo talis
portio nõ deficit ipſo iure, ⁊ in totum cũ naturaliter debeat:
⁊ ñ tex. ibi dĩ ꝙ filijs accreſcit, ⁊ ibi Bal. i pe. q. ⁊ Sal. ad hoc
no. Raph. ful. ibi reſpondet, ꝙ ibi proprie filij nõ habẽt per
ius accreſcendi: ſed qꝛ efficitur caducũ illud qđ extraneo relin
quitur, ideo remanet penes filios. l. vnica. §. in primo. ⁊. §. pro
203 ſecũdo. C. de ca. tol. † Iſta ſolu. nõ tollit obiectũ, quia etiam in
caducis, ⁊ ꝑ nõ ſcriptis hꝫ locũ ius accreſcendi. d. §. in pri
mo. ⁊. §. ꝓ ſecũdo. ⁊. l. ſi duob⁹. in prin. ⁊ ibi. gl. ⁊ docto. de leg. j.
Alias dicebam qđ in. d. §. ex imꝑfecto, ibi nõ erant coniuncti
204 id quibus caderet ius accreſcendi, ſꝫ iſtud nihil valet: † quia
in hereditate etiã inter omno diſiunctos habet locũ ius accreſ
di ne teſtator decedat pro parte teſtat⁹ ⁊ ꝑ parte inteſtat⁹, ſm
Bart. ſ. in hac ſcđa parte. in. iiij. qõ. prime qſtionis ꝑncipalis.
¶ Unde poſſet tertio meli⁹ dici ꝙ i. d. l. ſi duo patroni. i prin.
per iuramentũ liberti patronus nõ perfecte excludit, qꝛ ipſo
205 iure actio remanet patrono: vt vbi tenet Bar. ⁊ doc. pꝫ † qꝛ ꝑ
iuramẽtũ tollitur tãtũ naturalis obligatio, ⁊ remanet ciuilis,
ſed ciuilis ſola, que ſemel fuit iuncta cũ naturali eſt potens ad
ꝓducẽdã actione: vt declarat Bar. i. l. Julian⁹ vel ex debitorẽ. ſ.
de cõdi. inde. Ideo mirũ, ſi ibi nõ habet locũ ius accreſcẽdi.
ſed in d. §. ex imꝑfecto, erat tantũ naturalis obligatio, q̃ nunꝙ
fuit iuncta cũ ciuili: ⁊ ſic nunꝙ fuit potens ad producẽdũ actio
nẽ. l. iuriſgẽtiũ. §. ſꝫ cũ nulla. ſ. de pac. ideo nõ mirũ, ſi nõ impe
diat ius accreſcẽdi. Sꝫ nec in hac ſol. quieſcit bñ anim⁹, ꝑ tex.
in. d. l. plane. §. ſi coniunctim, cũ gl. ibi: vbi illud, ꝙ debetur ex
ſola eq̃tate, vel ex aliqua naturali obligatione vel gentiũ impe
dit accreſcẽdi, vt dixi in caſu precedenti. Unde etiã ita poſſet
teneri ꝑ vna cõcluſiõe ꝯ cõem. ¶ Octau⁹ not. caſus eſt, quem
206 valde ſigna qꝛ eſt vtilis ⁊ quotidianus † in ſubſtitutione fi
deicommiſſaria in qua nõ hꝫ locũ ius accreſcẽdi ſi vnus fidei
commiſſarijs repudiaret parte ſuã nõ accreſceret alijs. Ita te
net Jo. pe. de fera. in practica ſua. Papiẽ. in forma libelli. que
agitur ex ſubſtitutione in gl. ſua ſi per. l. primam. §. ſed ⁊ quo
ties. ⁊. l. cogi. §. ſi quis heres. ⁊. §. metianus. ⁊. §. idẽ metianus.
ad trebel. ⁊ dicit huius eſſe rationẽ manifeſtam, naꝫ in directa
ſubſtitutiõe, ideo inter ſubſtitutos eſt loc⁹ iuri accreſcendi. §.
his ita. C. de cad. tol. qꝛ al's reſultaret abſurdũ, qđ teſtator de
cederet ꝑ parte teſtatus ⁊ ꝑ parte inteſtat⁹: que ratio ceſſat in
fideicõmiſſario ſubſtitutione, qꝛ heres inſtitut⁹, q̃ remanet he
res partẽ fideicõmiſſi repudiatã in ſe retineret, iõ alteri nõ ac
creſcit: qꝛ teſtator in ea parte hꝫ heredẽ. l. j. §. ſi. ad treb. c. l. ſi.
C. e. facit. §. ſi quis ex vna. Inſt. de fideic. hered. ⁊ pl⁹ non dicit.
nec aliqua authoritatẽ allegat. Ego addo Paul. de ca. vbi per
eandẽ rõnem idẽ firmat: qꝛ in fideicõmiſſario vniuerſali nõ ha
bebat locũ ius accreſcẽdi. ⁊ i. d. l. lucius. §. q̃ habebat. ad ſi. ad
treb. ibi tñ videt ſẽqui Pau. de ca. i fideicõmiſſarijs diſiũctis
Sed certe in ſucceſſione vniuerſali quantũ ad ius accreſcendi
non eſt differentia inter coniunctos ⁊ diſiunctos ſm Bart. ſ.
i hac. ij. parte prin. in. iiij. q. prime qõnis ꝑn. Ibidẽ tñ reprobauit
predictã rationẽ, in qua ſe fundãt. Pau. đ ca. ⁊ Jo. Pe.
de ferr. ⁊ eã ẽt reprobat Cy. i. d. §. his ita. in primo no. C. đ cad.
tol. Adde qđ Bal. in. l. vni. in. ix. q. C. qñ non pe. par. dicit qꝛ in
d. l. luci⁹. §. que habebat in fideicõmiſſarijs vniuerſalib⁹ teſta
tor ꝓhibuit ius accreſcẽdi. Põdera iſta verba Bald. qꝛ ſentit
ꝙ ſi teſtator nõ ꝓhibuiſſet ꝙ inter eos haberet locũ ius accre
ſcẽdi. ꝯ Jo. pe. ⁊ Pau. de ca. ¶ Contrariũ in terminis ẽt tenet
ad literã Bar. in cõſi. liiij. inci. Picared⁹ decedẽs facit teſtamẽ
tũ. vo. j. vbi formaliter tenet ꝙ in fideicõmiſſis vniuerſalib⁹ eſt
locus iuri accreſcẽdi, etiã ſi ſint ſub cõditiõe relicta ꝑ caſuꝫ in
l. filiuſfa. §. diuus ſeuer⁹. el. j. in. ſi. ſ. de le. j. ⁊ expreſſe in. l. vni. §.
pe. C. de cad. tol. vbi dicitur ꝙ illa que dicta ſunt in illa conſti
tutione. ſ. de iure accreſcẽdi. habẽt locũ in omni vltima volun
tate ⁊ in omni relicto etiã in codicillis, ergo etiã in iure fideicõ
miſſi vniuerſalis. No. vt dixiſti iſtuꝫ caſum, qꝛ anno preterito
207 accidit đ facto in hac ciuitate Papie. ¶ † Nonus caſus eſt
qñ teſtõr ꝓhiberet i⁹ accreſcẽdi. In quo aduerte ꝙ ſi iſtitutio
trahat ad vniuerſũ ꝑ iuris fictionẽ vt in inſtituto in re certa,
nã quedã fictio eſt trahere ad vniuerſuꝫ detracta mẽtiõe illi⁹
rei recte. ar. nota. in. l. apud Julianũ. §. j. ſ. ad trebel. ⁊ tũc teſta
tor põt expꝛſſe ꝓhibere: vt. l. quoties. §. ſi duo. in. ſi. de here. inſti.
Ang. in. l. j. C. đ teſt. mili. Aut trahit ad vniuerſuꝫ de neceſſita
te ⁊ tũc ſec⁹, ne teſtator decedat ꝑ parte teſtatus ⁊ ꝑ parte in
teſtat⁹. L. ius noſtrũ. ſ. de reg. iur. Cũ actus teſtandi ſit indiui
du⁹. l. furioſuꝫ, C. q teſta. fac. poſ. ita no. ⁊ declarat Bal. in. l. vni. i.
208 ix. q. C. qñ no pe. par. Ange. in. l. pe. de inoff. teſt. rup. † Hinc ſe
quitur, quod teſtator tacite dando vulgarẽ ſubſtitutũ imp.e
dit ius accreſcẽdi. l. ij. §. ſi duo. ſ. de bo. poſ. ſm tab. Bart. ſ. in
hac ſcđa parte. in. iij. q. ſecũde qſtionis prin. vbi multis modis
iſtud ampliaui, ⁊ deinde limitaui. In legatis vero eſt planũ, ꝙ
teſtator põt ꝓhibere ius accreſcẽdi. l. domini⁹. §. j. ⁊ ibi glo. in
ꝟb. recurrit. ſ. de vſufr. Bart. i loco. ſ. ꝓxime allegato. Ad iſta
vide qđ no. ⁊ꝫ. Bar. in repe. l. pater filiũ. ſ. de inof. teſta. vbi te
209 net, † ꝙ per illa verba, que cõiter cõſueuerũt apponi in teſta
mẽtis, vꝫ, inſtituo talẽ in ſua legitima ⁊ qđ aliud petere non
poſſit. Nã ex his verbis videt teſtator ꝓhibere ius accreſcẽdi
quod poteſt ſm eũ. Facit ꝙ late tenet idẽ Bar. in. d. l. quoties,
§. ſi duo. vbi tenet ꝙ ſi teſtator inſtituit te heredẽ in fundo, ⁊
ſic i certa re, ⁊ adiecit ꝙ plus de bonis ſuis petere nõ poſſit, ꝑ
iſta verba intelligit ꝓhibuiſſe ius accreſcẽdi: ⁊ ſic res reducit
ad cauſam inteſtati. Idẽ tenet Bart. in. l. ſi quis priore. ꝑ illum
tex. ad treb. ⁊ in. l. ſed ſi plures. §. ſi ex aſſe. cum ſuis cõcor. ſ. de
vul. ⁊ pupil. ¶ Multi tñ in hoc tenuerũt contrariũ: vt habes
late per. d. l. ſi quis priore, ⁊ in l. quoties. C. de her. inſti. cũ mul
tis cõcor. ꝑ ⁊ ꝯ ibi ſolitis allegari. Pro nũc aliter nõ diſcutio:
210 qꝛ eẽt op⁹ lõgo examine. ¶ † Ad iſta adde, ꝙ nõ tenet Bar.
in. l. ij. ver. ſcđo pot apparere. de vulg. ⁊ pupil. vbi tenet ꝙ ſi te
ſtator matri pupilli reliq̃t aliq̃d in teſtamento, ⁊ iuſſit eam eſſe
tacitã, ⁊ contetã, ⁊ qđ plus de bonis ſuis petere non poſſit ꝑ
talia verba dicit voluiſſe matrẽ excludi per tacitã pupillarem.
Cum diſtinctione tñ de qua ibi ꝑ eũ, qđ an ſit verũ ibi dixi, ac
cedat ad iſta qđ in diſpoſitionib⁹ limitatis nõ habet locũ ius
211 accreſcẽdi: vt dixi. ſ. in. iiij ⁊. v. caſu. ¶ † Decimo inter ſuccedẽ
tes diuerſo iure nũ hꝫ locũ ius accreſcẽdi, iſta eſt trita regula
l. ſꝫ cũ patrono. in prin. ſ. de bo. poſ. Nõ eſt ſm Sal. in. l. vni. in
j. q. C. quãd. nõ pe. par. ne idẽ vel ei⁹ acq̃ſitio cẽſeat iure diuer
ſo ꝯ l. eũ qui edes. de vſuca. ⁊ ne diuerſa cenſeat eadẽ contra l.
papinianus exuli. de mino. ⁊. l. ſi. de calum. ⁊ ſm ꝙ ibi declarat
Bal. dicũt venire diuerſo iure, qñ q̃dã veniũt ꝑ cõtrata. vt ꝑ pa
tron⁹ ꝑteritus: ⁊ q̃dã ſm tab. vt inſtitut⁹. d. l. ſed cũ patrono, in
ꝑn. vel q̃dã veniũt de iure pretorio, quidã de iure ciuili. quidã
212 ex teſto quidã ab inteſtato, vt ibidẽ ꝑ eũ adde † quod ſimiliter
in diuerſis hꝛ̃ditatibus nõ hꝫ locũ ius accreſcẽdi. vt eſt tex. i. l.
ſi ſub cõditiõe i. ſi. ſ. q mo. vſufr. ami. Bar. ſ. v. q. iiij. qõnis. ꝑn.
vel qñ a diuerſis hꝛ̃dib⁹ diuerſis legatarijs relinquit. l. pe. cũ
gl. de vſuf. accre. Bar. ſ. in. j. opp. vbi limitaui, niſi teſtamenta
213 duorũ haberẽtur ꝑ vno: puta patris, ⁊ filij † Similiter interue
niẽtes ex diuerſis capitib⁹ edicti nõ hꝫ locũ ius accreſcẽdi. ſm
214 Bal. i. aut ꝑterea. ver. iſtẽ q̃ro, q̃d C. vñ vir. ⁊ vxor. ¶ † Limita
iſtũ caſum niſi ille, q ſuccedit diuerſo iure, ſubroget in locũ illi⁹
qui ſuccedit eodẽ iure, tũc ꝓpter virtutẽ ſubrogatiõis admit
tit ad ius accreſcẽdi qui alias nõ admitteret, ita limitat Are. i
l. ſi totã. ſ. de acqu. her. vbi đt, ꝙ eſt ſuũ nouũ dictũ, ⁊ nona li
mitatio ad iſtũ caſum: ⁊ retuli ẽt. ſ. i iſta ſcđa pte. in. iiij. qõ. ꝑme
215 qõnis ꝑn. ¶ † Undecim⁹ caſus eſt qñ eſſet ſtatutũ i ciuitate,
ꝙ exiſtẽtib⁹ filijs maſculis filie femine nõ ſuccedãt, ⁊ teſtõr, ha
beret bona in alijs territorijs, i q̃bus eſſet diuerſum ius. certe
bona exiſtẽtia in alio territorio nõ accreſcerẽt filijs maſculis:
imo filie femine ꝑterite i teſtõ pr̃is ꝑ earũ rata haberẽt ab in
teſtato: ſm Bar. in. l. cũctos populos. C. de ſum. tri. in. vj. q. ad
ſi. ⁊ i. vij. q. ⁊ ibidẽ Bal. in ver. ſꝫ hic q̃ro de effectu. Mouetur
Bal. qꝛ diſpoſitio legis exiſtẽs in alio territorio ꝯria illi ſtatu
to impedit ius accreſcẽdi. ꝑ. l. mulieri ⁊ Titio. de cõdi. ⁊ demo.
idẽ tenet Bal. in. l. ij. C. que ſit longa conſue. ⁊ in conſi. cxxj. ij.
vo. qđ inci. circa ꝑdicta videdũ eſt primo. Pau. de caſt. in conſ.
ccxxiiij. inci. circa primũ q̃ſitũ notãdũ eſt. d. Alex. i cõſi. xvj. pri
mo. volu. inci. viſo titulo qõnis. ⁊ in conſil. cxxviij. primo volu.
inci. cõſideratis verbis inſtrumẽti. Et iſto modo teſtator dece
deret ꝑ parte bonoꝝ teſtatus, ⁊ ꝑ parte inteſtat⁹, ⁊ iſtud fa
cit diuerſitas ſtatutoꝝ, ⁊ diuerſitas patrimonioꝝ i diuerſis
territorijs exiſtẽtiũ, ſicut ⁊ alias, in. l. ſi arrogator. de adoptio.
216 vbi alias dixi, ⁊ ibi ponit Bal. ꝑſertim i vlt. col. ¶ † Duodeci
mus ⁊ vltimus caſus, in fiſco, in quo non habet locũ ius accre
ſcẽdi: ſm Lud. roma. in. l. j. ſ. de acq. here. ⁊ i l. vni. C. quãdo nõ
pe. par. Iſtud reprobaui. ſ. in iſta ſecũda parte. in. iiij. q. prime
queſtionis prin. ⁊ qñ etiã eſſet verũ, nõ eſſet ad propoſitum: qꝛ
fiſcus nõ haberet ius accreſcẽdi, eſt verũ inuitus, ſꝫ bene vo
217 lẽs. ¶ † Nũquid aũt in hereditate delata ab inteſtato habet
locũ ius accreſcẽdi. Are. in. l. j. in. j. col. de acq. here. dicit, qđ nõ
reperitur hoc bene expꝛſſum. Tene ꝑ indubitato, ꝙ etiaꝫ inter
ſuccedentes ab inteſtato hꝫ locũ ius accreſcẽdi. Pro hoc al
lego tex. meliorẽ đ iure, i. l. j. §. ſi nemo. ſ. ad Tert. Ad idẽ bon⁹
tex. in. l. ſi ex plurib⁹. in prin. de ſuis ⁊ legiti. q loquitur ab inte
218 ſtato, cum dicat ſi ex plurib⁹ legitimis hꝛ̃dib⁹. † Dictio legi
timis ꝓprie importat ab inteſtato. l. iij. §. de illo. ſ. pro ſocio. ⁊
patet ex rub. que loquit ab inteſtato. que rub. eſt optimus in
terpres nigri. i. Imperatores de in d ẽ adiect. Ad idem facit
in. l. qui ex duabus. § fin. ⁊ in. l. cum hereditate. ſ. de acquirẽ.

here,ꝛ in.l.vni.C.qñ nõ pe.par.ꝛ i.l.vnica.§.his ita.pſertim i
rõn: ſal.C.de ca.tol.Bar.ĩ.l.iij.q.v.q pñ.p iſta habes plene ex
peditã pmã materiã Bar.ꝛ ſic habes enumeratos caſus ĩ q-
21 b9 ceſſat ius accreſcẽdi. ¶ †Decimꝰ tertiꝰ caſus eſt in penis
in qbus ceſſat ius accreſcẽdi.Et ideo ſi ſtatutũ diſponit quod
ſi aliquis commiſerit tale quid,puniatur in centum,quorũ di
midia applicet parti ꝛ alia dimidia fiſco: ſi fiſcus repudiat nõ
accreſcit eius portio parti:ita tenet Bal.i.l.arbiter.intra cer-
tum diem.per illum tex.ſ.de arbi.Sed ille tex.nihil facit,qꝛ vt
ibi declaraat glo.Bart.ꝛ alij per priuatum non potuit acqri
pars pene fiſco.quod bene potuit fieri ĩ caſu noſtro p ſtatutũ.
¶ Aſſumo ſecundam materiam in qua Bart.facit regulam ꝛ
220 ſex fallentias:vt hic per eum.† Regula eſt ꝙ portio iã acqui
ſita ſi deficit non facit locum iuri accreſcendi.l.aquam.§.fi.ſ.
221 quemad.ſer.amit.ꝛ.l.j.§.interdum.de vſufr.accre.† Adde qd
poſt emolumẽtũ iam alteri queſitũ non hꝫ locũ ius accreſcẽdi:
ſm Bar.in.l.ſi mihi,ꝛ Titio.in.pñ.in.j.co.ĩ.de ver.obli.Item
ex acqſitorũ reſolutiõe nũꝙ hꝫ locũ ius accreſcẽdi in dñio di-
recto,vel vtili.ſm Azo.in ſum.Inſtit.de aſſign.lib.§.effectus
aũt ꝙ refert,ꝛ ſeqt Bal.in aut.ſi quas ruinas.in vlt.col.C.de
ſac.ſan.eccle.Itẽ ius accreſcẽdi nõ eſt poſt aditã hrditatẽ,ſm
gl.in.l.mater decedens,in verb.ſemiſſem.ſ.de inoff.teſta.qñia
ius accreſcẽdi euaneſcit,adita hrditate,ſm gl.in verb.ad ſub
ſtitutũ in.l.ex Zctu.ĩ.de re iud.Iſta regula limitat ſex modis:
222 de qbꝰ hic p Bar.†In prima fallen.ĩ vſufru.dic rõnẽ eſſe qꝛ
vſuſfructꝰ.nõ poteſt dici in totũ fuiſſe acquiſitꝰ,qꝛ ſemp eſt in
fieri.ꝛ p futuro tẽpore nullũ ius eſt cauſatũ.qꝛ quotidie cõſti-
tuitur per patientiã:ideo nõ mirũ,ſi in eo non habet locũ ius
accreſcendi.d.l.j.§.interdum.ꝛ ibi gl.declarat,ꝛ Bal.in.c.j.§.
223 decedens.qui feu.da.poſſ.¶ †Tertia limitatio eſt in dona-
tione imperiali facta duobus.Nam poſt dñium vnicuiqꝫ acq
ſitũ.ꝛ ſic poſt emolumentum iam queſitũ ſi portio vnius defi-
ciat.puta qꝛ moriatur ſine filijs maſculis accreſcit cõſorti:vt
eſt text.fin.in.l.vni.C.ſi liberali.imperia.ſo.ſine here.dec.lib.x.
rõ illiꝰ legis eſt:qꝛ bñficia principũ ſunt latiſſime interpretã-
da.l.pen.cũ vul.ſ.de cõſt.pñ.Adde ꝙ p illã.l.vni.infert ſingu-
224 lariter Bar.l.vnica.§.j.C.de cad.tol.qd † ſi fundũ,vl emphy-
teuſis ꝯcederetur a pncipe duobꝰ in eadẽ inueſtitura,ꝛ ſic cõ
iunctim,qd inter eos haberet locũ ius accreſcẽdi.Et ideo,ſm
eum,ſi duo fratres ſimul eſſent facti marchiões,duces vl com
mites vnius puincie haberet locum ius accreſcẽdi inter eos:
qꝛ hic eſt feudũ imperiale vt dicit probari i.d.l.vni.iũcto.c.j.
quis dicatur dux,co.vel mar.Itẽ per illã legẽ vni.quod in cõ
ceſſione regis vel pncipis habeat locũ ius accreſcẽdi quo ad
integrã commoditatẽ:tenet Bald.in.c.j.de fra.de nouo bñfic.
inueſti.ꝛ ibidẽ Jo.Alua.ꝛ Car.Ale.idem ꝛ latius quod inter
feudatarios,quibꝰ feudum eſt collatũ ab imperatore vel rege
habeat locũ ius accreſcẽdi:tenuit idẽ Bald.i.c.j.de duo.fra.a
225 capita.inueſti.p.d.l.vni.ꝛ in his putat eẽ ius ſpãle.†Si autẽ
ab alio inferiore feudũ ſit collatũ,tunc contrarium tenet qd
non habet locũ ius accreſcendi duplici ratione.vna eſt qꝛ in p
te iam queſita non habent locũ ius accreſcẽdi:vt hac regula.
alia quia in cõtractibus habitis inter viuos non habet locũ
ius accreſcẽdi.d.l.ſi mihi,ꝛ Titio.idẽ tꝫ Bal.in.l.ſi qua mu-
lier.C.ad tertul.idẽ tenẽt Raph.cu.Pau.de ca.l.d.l.ſi mihi ꝛ
Titio.ꝛ idẽ Alex.in.iij.col.ꝛ ſeq.vbi dicit ſe ita illo anno cõſu
luiſſe:ꝛ qd nunquã exeat mentem tuam ſm eum,ꝛ ita cõſuluit
Alex.in conſil.xxx.j.vol.incip.quoniam omne datum optimũ.
qd eſt errore duplicatum.in conſi.ij quinto volu.Idem etiam
tenet.Alexã.in conſi.xxiiij.quinto vol.incip.ponderatis his q
226 in themate narrantur.Mouetur Alex.qꝛ in feudis quado
non reperitur aliquid ſpecialiter deciſum ꝯtra ius commune,
ſtamus iuri communi.c.j.de gra.ſucceden.in feu.ꝛ ibi no.gl.j.
quã ad hoc ibi põderat Bal.ꝛ reputat no.dignã.ꝛ eſt melior
tex.in.c.j.de feu.cognitio.idem no.Bal.in.l.j.C.de ſuis ꝛ leg.ꝛ
in.l.cũ oportet.in prin.C.de bo.que lib.Sed in vſi.feu.nõ repe
rit textus,qui prohibeat ius accreſcendi in cõceſſionibus fa-
ctis a ſupremo principe,ergo ſtabimus diſpoſitiõi.d.l.vni.Et
ſubdit idẽ ſentire Bar.i illã.l.vni.in.j.q.referendo queſtionem
ad tex.ꝛ idẽ ibi Jo.d pla.iſte eſt lucratiuus ꝛ põderoſus paſ-
ſus,ideo venit bene diſcutiẽdus:ꝛ poſſet diſputari ad vtrãque
partẽ.Addo quod iſtud ibi idem quod in feudo conceſſo duo
bus,vel pluribus ab imperatore,rege,vel principe tenente
locũ ſupremi principis habeat locũ ius accreſcendi tenet ad li
terã.Ange.in.l.vni.C.quãdo nõ pe.par.Areti.in cõſi.pe.inci.
Magnifici ꝛ excelſi domini.ꝛ latius.Franciſ.de cur.in conſi.
xx.incip.memorie recollende dux Mediolani tertius.Idem
eſt de mente Barto.ĩ.in vlti.co.¶ Contrariam partem.quod
etiam in feudo conceſſo duobꝰ ab imperatore vel ab eo ſupre
mo principe non habeat locum ius accreſcendi,ſed portio feu-
di deficiẽs reuertatur ad dominũ directũ:tenet Cy.in.l.vni.in
fi.C.qñ non pe.par.vbi dicit de hac queſtione eſſe caſum,in.d.
c.j.de fra.d no.bene.inueſt.Sꝫ poteſt reſpõderi quod ille tex.
intelligat in feu.ꝯceſſo ab inferiore a principe,ſecus ſit in feu.
imperiali.per d.l.vni.per quã ita limitatur,ꝛ declaratur tex.
dicti.c.j.ꝛ illa lex.cum miſterio loquit in liberalitate imperiali,
ꝛ nõ reperitur ſpecialiter correcta,ꝛ iſto modo iura iuribꝰ cõ-
cordant ꝙ fieri debet.l.vni.C.de inoffi.do.ꝛ.c.cũ expediat.de
elec.in vj.Eandem opi.tenet Sal.i.d.l.vni.i.ſi.qo.C.qñ nõ pe.
par.motus optime.qꝛ in feudis debent ſeruari iura feudalia
ꝛ ſic tex.d.c.primi.ꝛ aliud eſt in feudo,ꝙ reſpicit ſeruitiũ pre-
ſtandum per feudatariũ domino,ꝛ ſi non eſt omnino gratui-
227 tũ,ꝛ aliud eſt in caſu.d.l.vni.vbi eſt mera liberalitas.Sed † ꝛ
ad hoc poteſt dicere,ꝙ feudum poteſt appellari gratia atten-
to pncipali pposito cõcedẽtis.ſm Bal.in prelu.feu.ꝛ ſeqtur.
d.Mar.lau.in.c.j.prin.qui feu.da.poſ.Et ſic in feudis magis
conſideratur gratia,ꝙ viciſſitudo bñficiorũ.c.j.in.ſi.de feu.da.
in vicẽ.l.cõmiſſi.iuncta.l.titius puerum.de obſe.a lib.Et ideo
feudũ dicitur eſſe beneficiũ afferens gaudium capienti:vt eſt
tex.in.c.j.§.ſi.qui.feu amit.Eandẽ opi.tenent And.de Iſer.d.
Ja.Alua.ꝛ.d.Mar.lau.i.c.j.ad ſi.de duo.fra.a capita.inueſti.
ꝛ And.de Iſer.in.c.j.de bñſi.fra.eo qꝛ d.l.vni.debet ſeruari
iure romano ꝛ non in materia feudorum per text.in.c.j.de fra.
de no.benefi.inueſti.vbi gñaliter,ꝛ indiſtincte diſponit qd in
feudis a principe cõceſſis nõ hꝫ locum ius accreſcendi:ꝛ pro-
pter ea ille tex.nõ eſt reſtringendus ſolum ad feuda inferiorũ
principum.Sed vt dixi poteſt rũderi qd.d.c.j.debeat diſtin-
gui,ꝛ limitari p.d.l.vni.cũ feudũ dicat imperialis liberalitas
vt predixi.Quid tenendũ in tam arduo paſſu?Mihi in pũcto
iuris iſta ſcda opi.videtur eſſe verior.p multa iura feudorũ
que clare dicũt ĩ feudis nõ habere locũ ius accreſcendi.primo
p tex.in.c.j.§.cũ vero cõrãdus qui feu.da.poſ,vbi dicit tex.q,
ſi duo fratres cõmuniter a domino feudũ acceperint vno eo-
rum defuncto ſine legitimo herede,alter frater ei nõ ſuccedit
niſi hoc nominatim dictũ ſit inueſtitura.Ecce quod ibi in duo
bus fratribus cõiunctis non ſolũ natura,ꝛ ſanguine ſed etiã
acquiſitiõe ꝛ inueſtitura,tamen nõ habet locũ ius accreſcẽdi.
Poteſt dicere,quod ille tex,etiã loquatur in feudo cõceſſo ab
inferiore pncipe,put rũdet Bald.in.d.c.j.de duo.fra.a capita.
inueſt.ſecundum Alexã.in.d.l.ſi mihi,ꝛ Titio.Ego.vltra eos
cõfirmo optime iſtam ſol.ꝙ iſte tex.in.d.§.cũ vero conradus.
loquat in feu.habito ab inferiore a pncipe.Iſtud aſſumptum
pro continuando illũ.§.cũ prin.iſtius.c.vbi tex.loquit ſolũ de
inferioribus cõcedentibus feuda.ſ.de archiepiſcopis,abbati
bus,marchionibus ꝛ comitibus.¶ Ad idem p iſta parte eſt
tex.in.c.j.§.ſi.de ſucceſſ.feu.vbi eſt tex.qd ſi duo fratres acq-
ſiuerunt feudũ in vna inueſtitura,ꝛ ſic cõiunctim quod vnus
alteri non ſuccedit niſi hoc dictũ fuerit expſſim in inueſtitura.
¶ Ad idem tex.i.c.j.§.ſi.de feu.mar.vbi ſimiliter dicit tex.qd
ſi duo fratres ſimul inueſti fuerint de bñficio nouo,ſi vnꝰ eo
rum ſine deſcendentibus maſculini ſexus fuerit mortuus,dñs
ſuccedet ꝛ nõ frater niſi pactũ hoc ei ꝯceſſit.Ad idẽ eſt ſimilis
tex.in.c.j.de fra.de no.beneſi.inueſti.ꝛ tex.i.c.j.de fra.a capi-
ta.inueſti.Tamẽ ad iſtũ vltimũ tex.reſpondere poſſ ex rub.q
dixit a capitaneo inueſtitis:ꝛ rubri.optime declarat nigrum,
vulgnta.l.Imperatores.ſ.de in diẽ adie.ꝛ iſtud expreſſe dr ibi
in tex.¶ Per iſta quinqꝫ iura feudorum que clare cantant qd
ſi duo fratres ſint ſimul de eodem feudo inueſtiti qd inter eos
non habet locuꝫ ius accreſcendi,ego retorqueo contra Alex.
fundamẽtum qd ipſe adducit in.d.l.ſi mihi ꝛ Titio.vt.ſ.retu-
li.dum dicit ꝙ in feudis debet ſeruari ius commune qñ nõ re
peritur aliõ ſpecialiter deciſum in feudis:quia dico,ꝙ in feu-
dis,que regulariter conceduntur a ſummis principibus,eſt
ſpecialiter deciſuꝫ ꝙ nõ hꝫ locũ ius accreſcẽdi,ꝛ illa iura gña
liter loquũtur ꝛ nullo iure feudoꝝ reſtringunt ad feuda cõceſ
ſa ab iferiore a principe,ergo illa iura feudorũ in iſta materia
iuris accreſcẽdi indiſtincte debẽt attẽdi non ius cõmune ro-
manorũ ꝛ ſic.d.l.vni.q iſto modo remanet ſublata.vl ſecundo
põt rñderi.ad.l.vni.put bñ rñdet.Sali.ſ.relatꝰ ꝙ loqt in mera
liberalitate imperiali,ꝛ ſic in mera donatiõe,ꝙ nõ pot cadere
in feudis ppter viciſſitudinẽ ſeruitiorũ ad q vaſallꝰ tenet dño
propter q nõ põt dici mera liberalitas:nec mera donatio,ꝛ iſtã
ſo.teneo.Tertio.d.l.vni.pcedit in liberalitate imperiali ema-
nãte nemine petẽte,als secꝰ.ſm gl.primã ibi quã ibidẽ ſequit
228 Bal.†.Et in dubio nõ pſumit motꝰ pprius principis conce
dẽtis niſi in reſcripto exprimat.c.ſi motu pprio.de pbẽ.in vj.
229 ¶ †Quarto illã.l.vni.limita quãtũ ad ius accreſcendi,lꝫ iſta
limitatio nõ ſit ad propoſitũ preſentis.q.Sꝫ vt nihil omittã
circa illã.l.vt.pcedat,qñ alter ex ſocijs iperialis liberalitatis
eſſet excluſus ipſo iure,ſecus aũt ſi eſſet excluſus per ſententiã
vel iuremi-

vel iureiurãdo vel alia exceptiõe: tũc nõ haberet locũ ſecãdũ
Bar. in. l. ſi dñs patroni. in prin. p gl. ibi. ſ. diuerſi. ⁊ ſequũt
ꝫ vl. Lud. Ro. ⁊ plenius Alb. de Roſ. ibi poſt antiquos, idẽ
no. tenet Bal. in. c. que eccleſiarũ de conſti. dixi. ſ. in precedẽ-
ti materia i ſeptimo caſu. ¶ Supraſcripta ſingulariter limi
230 ta, † niſi princeps cõcederet feudũ duob⁹ ⁊ cuilibet eorũ: pu
ta qꝛ verba inueſtiture feudalis dicerent. Concedim⁹ vobis
Petro ⁊ Joanni ⁊ cuilibet veſtrum tale caſtrũ in feudũ, tũc
ſemper vr̃ actum ꝙ vno deficiente alteri totũ accreſcat. ita ſin.
ad literam tenet Bal. in. c. j. §. filia vero. in pe. q. de ſucceſ. feu.
quod valde ſigna, ⁊ teneas perpetuo fixũ cordi ⁊ ſequit̃ Ale.
in. d. l ſi mihi ⁊ Titio. ⁊ ibidem Are. in duobus locis. Alexã.
in prealleg. conſil. xxx. pmi volumi. incip. quoniam omne da
tum optimum. ⁊ ita conſilio. xxij. quinti volumi. inci. viſo ti-
tulo queſtionis ⁊ conſilio. cxix. quinti volu. incipiẽ. viſo pceſſu
cauſe vertentis inter Bernadinum. Franciſ. de cur. in preal
legato conſi. xlix. vide tamẽ qđ late examinat Bal. in. l. vnica
C. quando nõ pe. par. in. xj. q. in ver. ſed hic dubitat quid ſi in
231 inſtrumento. ¶ † Amplia ſignan. idem eſſe per illa verba de
vno in alteram reuertendo, ſm Bal. in. c. que in eccleſiarum.
de conſtit. idem ſi feudum fuerit vtriuſꝗ nomine acquiſitum
tex. eſt de hoc ſolennis in. c. j. circa fi. in verbo vel vtriuſꝗ no
mine. de benefic. fru. bñ facit, qꝛ dictio vtriuſꝗ. attribuit ictũ
cuilibet inſolidum? vt per Bar. in. l. hoc articulo de her. inſti.
ideo operatur ius accreſcendi per ea que tradit Bal. in. d. l.
232 vnica. in. xj. q. ⁊ ibi Sal. in. xij. q. C. qñ non pe. par. ¶ † Quid
autem ſi feudum eſſet indiuiduum, an tunc habeat locũ ius ac
creſcendi. vide Joã. And, iſtud late diſputantẽ ad vtranque
partem in addi. Spe. in titul. de feud. ſuper rub ri. Bald. poſt
gl. ibi, in. c. j. de fratri. de nouo benefi. inueſti. vbi ponit vltra
gl. duplex exemplum in quo feudũ eſt indiuiduũ: puta qñ ius
piſcãdi cõcederetur in feudum, vel qñ ius colligẽdi pedagiũ,
233 ¶ † Ultra predicta an in feudis habeat locum ius accreſcẽdi
vide etiã Bal. in. d. l. vnica. xj. q. C. quando nõ pe. par. ⁊ in aut.
ſi quas ruinas. C. de ſacroſan. eccle. ⁊ in. l. ſi alienus ſeruus. p
illũ tex. de ſtip. ſeruo in. c. j. §. decedẽti. qui feu. dare poſ. ⁊ in
c. j, de feu. mar. per illum tex. in ver. per inueſtituram fratris.
quem Bar. ibi reputat mirabilem. ⁊ in. d. c. que in eccleſiarũ.
per Abb. poſt glo. ibi, in. c. ex parte. de feu. Pet. de ancha. in
234 conſi, ccxxiiij. incip. duo prima dubia. ¶ † Quarta fallentia
Bar. eſt quando deficit ex poſtfacto portio queſita per in inte
grum reſtitutionem: tunc accreſcit volẽti. l. ſi minor. ſ. d acq
ren. here. Adde tex. in. l. ex cõtractu. de re iud. ⁊ ille tex. eſt ad
hoc melior qui ſit in iure, ſecundum Bar. Ang. ⁊ Alex. ibi ra
tio eſt ſm gl. ibi, qꝛ reſtitutio in integrũ facit haberi ac ſi here
235 ditas nõ eſſet adita. ⁊ eſt ratio: † quia reſtitutio ponit omnia in
primum ſtatum. l. quod ſi minor. §. reſtitutio. de mino, quod in
tellige ⁊ declara, vt per Pau. de ca. quẽ videas, in. l. pe. ð acq.
here. idẽ tenet Ang. in. l. mater decedẽs. ⁊ in. l. eũ qui. §. j. ſ. de
236 inoffi. teſt. ¶ † Sexta fallẽ. Bar. ex diſpoſitiõe legis vbi poſt
acquiſitione perfecte factã habet locũ ius accreſcẽdi. § ſi qs
autem non implẽs. in verbo accreſcere: ⁊ ibi etiã Ange. circa
fi. ad hoc no. in aut. de here. ⁊ fal. gl. in. l. j. §. interdũ. in ver. ad
mittit. vſufru. accreſ. Sic etiam ex diſpoſitione teſtatoris poſt
agnitũ legatũ habet locũ ius accreſcẽdi, vꝫ Bar. in. l. ab eo in
237 ij. q. C. de fideic. ¶ † Ultra Bart. Adde ſeptimã fallẽ. in here
de cõpulſo adire partẽ ſuã ad inſtantiã fideicõmiſſarij cui ob
aliquã cãm hereditatẽ reſtituere non poſſit qm̃ tũc illa portio
quãquã adita trãſit ad heredẽ per i⁹ accreſcẽdi cũ ſuis oneri
bus ita limitat Lud. Ro. in, l. apud Jul. §. vtrũ. ĩ. ad Trebel.
p tex. in. l. ſed cũ ab herede. eo. ti. que ad hoc reputat vnicum ⁊
ſingũ. ſed Alex. in. d. §. vtrũ. reprobat, ⁊ bene per. l. ſi minor.
de acquir. her. Et quia inſtitutus pro parte nõ poteſt cõpelli
inuitus per fideicõmiſſariũ adire Jtẽ qꝛ, alias beneficiũ cõ
ceſſum fideicõmiſſario redundaret in damnũ coheredis quod
238 eſſe nõ debet: vt. d. l. ſed cũ herede. ¶ † Octauo fallit in quere
la inofficioſi teſtamenti in qua ſi poſt agnitionem renuntietur
habere locũ ius accreſcendi, tex. eſt no. in. l. ſi ponas. §. fi. ð in
offic. teſt. ⁊ ibi, Bal. ad hoc põderat ⁊ reputat eſſe mirũ quod
renuntiatio litis inducat ius accreſcendi. idem tenet Aret. in
d. l. ſi mihi ⁊ Titio. ¶ Nono fallit i caſu. l. ſi qua mulier. C. ad
Tertu. ¶ Quarto principaliter querit Bar. an ius accreſcẽ
di accreſcat inuitis vel volentibus, ⁊ an accreſcat cũ onere vel
ſine, ⁊ an trahatur etiã ad bona impuberis cui erat cõiunctus.
dic vt hic per eũ, ⁊ per Sali. in. l. vni. in. q. v. C. quando nõ pe.
239 par, ¶ † Adde inquãtũ Bar. facit differentiam inter legatũ
pro non ſcriptũ, ſcꝫ factũ mortuo, in quo accreſcit ſine onere.
ſecus in hereditate per rationem quam aſſignant Pet. ⁊ Cy.
l. vni. §. his ita. C. de cad. tol. qꝛ legatũ pro nõ ſcriptũ eſt ipſo
iure qꝛ nullũ: qꝛ non eſt perſona cui eſt datũ: ⁊ per cõſequẽs
onus etiam eſt pro nõ ſcriptũ. Nõ ſic eſt in hereditate: quia
lꝫ mortuus ſit ille cui hereditas erat relicta: tamẽ hereditas
iacẽs repreſentat perſonã defuncti. l. hereditas. ĩ. ð acqui. re.
do. ⁊. l. mortuo. de fideiuſ. merito dicimus hereditatem p nõ
ſcriptã trãſire cũ onere ſuo, qꝛ ab initio conſtat legatũ ita fa
ctum. Et iſtã rationem etiam tenet Bar. in. l. que conditio. in
prin. de condi. ⁊ demon. Jſta differentia non videt̃ eſſe vera,
nec etiã ratio differerentie: quia vtroq̃ caſu tam in legato ꝙ
in hereditate relictũ pro non ſcriptum eſt nullũ. l. quidam re
ferunt. in prin. verſi. in ppoſito. ſ. de iure codicillorum. Jteꝫ
hereditas iacens repreſentat perſonã defuncti non autem he
redis futuri iuribus prealle. Sed defunctus añ mortẽ teſta-
toris nõ potuit obligari, ⁊ ita tenet Jnnoc. quẽ latius videas.
in. d. l. que cõditio. in prin. ⁊. in. l. Celſus. §. j. de le. ij. ⁊ i. l. duo
240 bus. §. j. de leg. j. ¶ Jtem inquantum Bar. tenet quod in iu
re non decreſcẽdi in cõiunctis re ⁊ verbis ſimul onus vni ad
iectum videtur in perſonam alterius repetitum propter cõiũ
ctionẽ verbalẽ, per. l. Seio. §. Caio. ĩ. de fun. inſtru. Adde tu p
hoc bonũ tex. in. l. ſi quis legata. §. fin. de condi. ⁊ demõ. ⁊ per
Raph. cu. iſtud impugnantem in repet. huius. l. ⁊ per. Mod.
Senen. qui etiam reprobat in hoc Bar. in. l. ſi ſeparatim. ĩ. ð
cond. ⁊ demon. ¶ Quinto principaliter querit Bar. de coniũ
ctione legali, an inter coniunctos cõiunctione legali habeat lo-
cum ius accreſendi tam ex teſtamento quam ab inteſtato. dic
241 vt hic late per eum. † Juxta cuius dicta eſt videndum de alta
⁊ diſputabili qone an in legitima filiorum habeat locũ ius ac
creſcendi. Nam quando ſunt quatuor filij aut pauciores eorũ
legitima eſt triẽs. ſi ſunt plures. ⁊ ſemiſ. ⁊ ſic dimidia heredi-
tatis: vt in auth. de trien. ⁊ ſemiſ. in prin. co. iij. ⁊ in aut. nouiſ
ſima. C. de inoff. teſta. Pone ꝙ vnus ex quinq̃ filijs poſt mor
tẽ prĩs ſit ẽt ipſe poſtea mortuus vel exheredat⁹ vel incapax
puta d ordine fratrũ minorũ, vel bãnitus pro delicto, vel vn⁹
ex quinq̃ filiorũ, repudiat partẽ ſuam: an legitima quatuor fi
liorũ erit ſimiliter dimidia ſicut prius ppter ius accreſcẽdi. ð
qua queſtione vide per Bar. in repe. l. pater filiũ. in. iij. ⁊. iiij.
q. ſ. de inoff. teſta. late per omnes in. l. plane. §. ſi duob⁹. de le
ga. j. per Bar. Sali. ⁊ alios in. d. aut. nouiſſima, Bal. ⁊ Ang.
in. l. pap. §. vnde ſi quis. ſ. de inoff. teſta. Bal. in. l. vni. in. vj. q.
⁊ ibi Lu. ro. in vlt. q. C. qñ nõ pe. par. ⁊ Bal. in. l. vni. §. in pmo
C. de cadu. tol. Et circa hoc Raph. cu. hic in lec. format duas
queſtiones in quib⁹ dicit ſe conſuluiſſe quas late ⁊ ſubtiliter
examinat, vt hic per eũ. Et quod in legitima filiorum nõ ſit
loc⁹ iuris accreſcendi. Bar. in. d. repe. d. l. pater filium. in iij.
q. Adducit rationem fundatam in doctri. Bar. hic. nam inter
coniunctos cõiunctione legali, vt ſunt filij in legitima: ideo nõ
debet eſſe locus iuri accreſcendi, eo quia non agitur de here-
ditate vel de vſufruc. l. ⁊ proculo. ſ. de lega. ij. in hereditate e-
nim ſec⁹ eſſet, ne teſtator decedat pro parte teſtatus ⁊ p par-
te inteſtatus. l. ſeruus communis ab extero. ⁊ ibi gl. de acqui. he
re. ⁊ hic latius per Bart. Sed legitima filiorũ non eſt quota
hereditatis, ſed eſt quota bonorũ: cũ intelligatur deducto ere
alieno. d. l. Papi. §. quarta. ergo in ea non debet habere locũ
ius accreſcendi. Jſtud fundamentum Bar. nõ videtur eſſe ve
rum primo in legitima locus eſt iuri accreſcẽdi, vt eſt text. in.
l. ſiue. §. ex duob⁹ ĩ. de iure pat. q eſt no. ⁊ ſing. caſus ſm Bart.
ibi, vbi eſt tex. qđ in quarta. ⁊ ſic in legitima q̃ debet patron⁹
eſt locus iuri accreſcẽdi, ⁊ tamẽ patroni ſunt cõiuncti coniun-
ctione legali. ergo fortius in legitima filiorũ. vbi adeſt ⁊ con-
iũctio legalis ⁊ cõiũctio ſanguinis. que ratio ceſſat in legatis
242 in quibus loquitur. d. l. proculo. ſm Bar. hic. Jtẽ etiã ſ quar
ta ⁊ ſic legitima que debetur patrono eſt ſimiliter quota bono
rum ⁊ non quota hereditatis. patet qꝛ patronus pro ſua quo-
ta nõ tenetur ad legata. l. ſi patronus. in prin. ĩ. de dona. ⁊. l. cũ
patronus. de leg. ij. ⁊. l. iiij. in prin. cũ gl. de condit. ⁊ demõſtra.
⁊ §. ſinautẽ. Jnſtit. de ſucceſ. liber. ⁊ tamẽ ſi eſſet quota heredi
tatis, teneretur pro ea ad legatũ. l. j. ⁊ per totum. ⁊. l. Marcel
l⁹. in prin. ĩ. ad Treb. Jdẽ facit tex. in. l. ſi duo patroni. in prĩ.
cũ gl. ⁊ ibi Bart. ⁊ de iureiur. vbi in legitima patronorũ ideo
habet locum ius accreſcẽdi: quia ibi alterius portio nõ defece
rat ipſo iure ſed ſolũ ope exceptiõis. ergo ſi ipſo iure defeciſ-
ſet habet locum ius accreſcendi. ad ideꝫ l. communi, liberto.
ĩ. de bonis liberto. quamuis ad iſtum vltimum text. reſpondit
Alexand. in. l. ſi duobus. ¶ Sed defendendo Bart. poſſes ad
iſta iura reſpõdere qđ ſm iura Digeſtorum legitima debita
patronis erat quota hereditatis, ⁊ ſic erat pars iuris vniuer-
ſalis, nimirũ ſi in ea habebat locum ius accreſcendi. Nos aũt
loquimur i legitima debita filijs, que etiam ſm iſta iura erat
quota bonorũ, ⁊ quoddã ius ſingulare ⁊ non quota iuris vni-
uerſalis, nimirũ ſi in ea nõ hꝫ locũ ius accreſcẽdi. Et ꝙ ltia de
bita prõnis eſſet quota hereditatis, ⁊ ſic ps iuris vniuerſalis

ꝓbat per tex.ſolēt.in.l.in cōditionib⁹.§.ſempronius.ff.de ꝯd.
ꝛ demon.vbi heres grauatus ad legata ſub cōditiōe.ſi patro
nus heres nō erit:nō tenet illa legata preſtare ſi patronus ꝑ
ꝯtab.debitam portionē ꝛ ſic legitimā accipiat.ita ibi eſt tex.ꝛ
ſic vult qđ patron⁹ ſuccedēs ī legitimā dicat eſſe hēs.quē tex.
243 ꝓderat Bar.in.l.j.§.bonorū.ad treb.vbi dicaꝫ †ꝙ lꝫ verba
cōditionū ſtricte ad literā intelligant.l.q heredi.ꝛ.l.meuius.
ff.de condi.ꝛ demō. tn̄ ſi ſit dictum heres non erit.deficit iſta
conditio in eo q eſt bonoruꝫ poſſeſſor de iure ꝓeto.facit tex.
in.l.is quin poteſtate.§.fi.ff.de leg.ꝑſtā.Ergo apparet ꝙ pa
tronus in legitima ſua dꝫ eſſe heres,ꝛ bo.poſſeſſor.facit.l.j.C.
de bo.poſ.ꝯtra.libe.ergo legitima patroni dꝫ eſſe quota heres
244 ditatis ꝛ nō quota bonorū.†ſec⁹ eſt in legitima debita filijs
in qua filij nō dicūt neqꝫ hēdes neqꝫ bo.poſſeſſores:vt eſt tex.
in.l.ij.§.ſi quarta.ff.fa.er.¶ Ad idē facit tex.ī.l.quādiu.đ bo.
li.vbi quādiu patrono debite partis ꝛ ſic legitīe ꝑt.bon.poſ.
ꝯtra.dari,tandiu heres agēdo ꝯ debitores hereditarios exce
ptiōe repellit.Ratio eſt qꝛ quādiu ſeparat ſeq iudiciū vniuer
ſale ita qđ pōt aliqđ ꝓiudiciū iudici nunqꝫ pōt heres agere vt
declarat Bar.in.l.ſi qs libertatē.de peti.here.Ergo apparet
qđ iudicium in legitima patroni dicitur eſſe iudiciuꝫ vniuer
ſale:ꝛ ſic dicitur eſſe quota hereditatis ꝛ non bonorum.ꝛ qđ
legitima patroni ſit quota hereditatis.legitima autē filiorū
ſit quota bonorū tꝫ ſimpl'r Jo.de Jmo.lꝫ ꝑdicta nō alleget in
l.ita tn̄.§.patron⁹.ff.ad tre.ꝛ ibi Ale.ſimpliciť refert. ¶ Nec
ꝑdictis habet obſtare vnum fundamentum. Alex.in.l.pla
ne.§.ſi duobus.vbi tenet quod legitima filij habet conformi
tates cum hereditate,ꝛ ſic cum tit.vniuerſali.ptꝫ ſecundū eū:
245 qꝛ filio ꝓ legitima dať petitio hereditatis,qꝛ in ea hꝫ nomen
heredis ꝛ iudiciū fa.erc.l.ij.§.j.ff.fa.er.ita ſignāter tꝫ Bald.
reputās tenendū mēti in.l.nō eſt ambiguū.C.fa.erciſ.ꝛ in re.
pe.d.l.pater filium.de inoff.teſt.qꝛ dico ꝙ cōtrariū eſt veri⁹.
qđ imo filio ꝓ legitima non competit petitio hereditatis,vt
tenet Ang.in.l.papi.§.ſi conditioni.de inoff.teſt.ꝛ in.l.q ſqs.
ad fi.ꝑ illū tex.in ver.nomine heredis.C.ad.l.Jul.maie.Sal.
in.l.ſcimus.in ꝑn.ꝛ in.l.ſi quis in ſuo.C.de inof.teſt.vbi Sal.
truffat de tenentibus cōtrarium ita etiam tenet Alexan.ſibi
met ꝯtrium in.l.fi.C.de edic.diui adri.tol.Nec huic ob.d.l.ij.
§.fa.er.in qua ſe fundat Bal.quia videtur potius in oppoſi
tum facere,cum dicat ꝙ in legitima non eſt heres neque bono
rum poſſeſſor licet filio arrogato det vtilis actio fa.erciſ.ꝓ
diuidēda quarta ſibi debita in bonis arrogatorijs. ¶ Tamē
aliā partē.ſ.qđ in legitima filiorū habeat locū ius accreſcēdi:
licet de ꝑdictis nō faciāt mentionē.tenent Bal.ꝛ Sal.in.d.
aut.nouiſſima.ꝛ Bal.in.d.l.vni.in.vj.q.C.qn̄ nō pe.par.vbi
in ſpecie decidit qđ ſi ſint quinque filij quorūꝫ legitima eſt di
midia hereditatis paterne,ꝛ vn⁹ repudiat qđ legitima qua
tuor liberorum erit ſimiliter dimidia propter ius accreſcēdi
qꝛ hic agitur de legali ꝓuidētia vbi attēdiť legalis coniun
246 ctio.†Jtē cum ſit locus iuri accreſcendi in querela.l.ſi ꝑpo
nas.§.fi.ꝛ.l.qui repudiātis.in ꝑn.ff.de ino.teſt.ergo ꝛ.l.actio
ne ad ſupplementum legitime q̄ ſubrogať loco querele.ita ēt
tenet Bal.in.l.nō pro numero.ff.ad ſenatuſcō.orficia.¶ Se
cūdo principaliter poteſt aſſumptū Bar.ꝓbari alia euidēti ꝛ
247 efficaci ratione ꝛ multū naturali.†Nam cauſa quare qn̄ ſut
plures filij quā quatuor augeat legitima,vt ſit dimidia here
ditatis eſt,qꝛ propter cōcurſum pluriū filiorū legitima redu
cereť ad minimū,ꝛ ſic ꝓpter concurſum pluriū filiorū ſinguli
filij reducerenť pauperes q viuēte patre extiterūt idonei, ver
ba ſunt formalia tex.§.j.in authē de trien.ꝛ ſemiſ.ꝛ ibi decla
rat gl.in verbo.octutium.ſed in caſu noſtro ceſſat iſte concur
ſus plurium filiorū qui talem depauperationem inducat qn̄
vnus eſt mortu⁹ vel incapax vel exhēdat⁹ vel repudiauit,iſte
nō cōcurrit cū alijs quatuor ergo ꝑ locū a cauſa deficiēte.iu
xta.l.adigere.§.quāuis.de iure patro.debet ceſſare ius accre
ſcēdi in legitima vſqꝫ ad ſemiſſem.Et ita per iſtā rōnē tenuit
Ant.de but.in conſi.xxxix.incip.in.q.iſta varia ſunt aſcripta
ꝛ ſic videť qđ in ꝑncto iuris poſſet per predicta optime đfen
di opi.Bar.hic,licet in contrarium ſit magis cōis opi.vt ple
nius habeť in locis ꝑall.ꝑſertim ī.d.l.plane.§.ſi duob⁹.vbi ꝑ
248 onus maxime.Alex.ꝛ Are.vbi dixi.Jtē inquātum Bar.hic
late cōcludit qđ inter filios natos ex diuerſis vxorib⁹ ſi vn⁹
eorū repudiat qđ oēs ꝑ ius accreſcēdi pariter admittunť,nec
frater vtriuſqꝫ cōiunctus preferť qꝛ reſpectu patris de cuius
hereditate tractať oēs ſunt equales ſanguine,lꝫ diuerſas ma
tres habuerint,ꝛ ſic ſimul,ꝛ eadē rōne vocanť propter coniū
ctionē legalē:vt hic plenius per eū.idē tenet Bar.in.l.lucius
ī pe.q.de vul.ꝛ pup.Et qꝛ ibi diffuſe examinauit iſtū articulū
249 ad eā que ibi ſcripſit me remitto.¶ †Sexto principaliter et
vltimo querit Bar.an in diſpoſitionib⁹ inter viuos ſit loc⁹ iu
ri accreſcēdi,ꝛ diſtinguiť vt hic per eū.ꝛ in.l.ſi mihi ꝛ Titio.ſ
2 in.ff.de ver.ob.Adde dn̄ Bar,tāgit qn̄ duob⁹ cōcediť feu
dū vel emphyteuſis,vtrū inter eos ſit locus iuri accreſcēdi,ꝛ
ſi remittit.Nā de feudo poſuit late ſ.in.iij.q.ꝑin.huius ſcđe
250 ptis De emphyteuſi† an inter plures emphyteutas habeat
locū ius accreſcēdi.Bar.format multas qōnes.i.d.l.ſi mi,hi
ꝛ titio.ibi videas per Bar.in.l.mortis cauſa capitur.in ꝑn.ꝑ
illū tex.C.de dona.cau.mortis.ꝛ,in.l.luci⁹.§.caio.ꝑ illū tex.
ad tre.ꝛ in.l.codicillis ad fi.ꝑin.ꝛ in.l.ſi quis vſufr.ad fi.ff.ꝗ
vſufr.leg.ꝛ in conſi.viij.qđ incip.ex themate predicto tria du
bia oriūtur.Et multas queſtiones ponit Bal.in.l.vni.in.xi.
q.per totū.C.quādo nō pe.par.ꝛ in.§.in primo.C.de cad.tol.
ꝛ late in auth.ſi quas ruinas.in vlt.q.C.de ſac.ſan.eccl.Bal.
Flo.Raph.cu.ꝛ Alex.in.l.legatarius in ꝑin.per illum tex.
de leg.j.Bal.ꝛ Ang.in.l.aquaꝫ.per illum tex.quemad.ſerui
amit.Bal.ī.l.vni.C.de imperia.libra.ſo.deceſ.li.x.Bal.in.
c.que in eccleſiarum.de conſtit.ꝛ in.c.j.§.filia vero.in fi.đ ſuc
ceſ.feu.ꝛ in.l.ij.ꝛ ibi late Salı.C.de iure emphy.Jo.de im.in
c.ij.de feu.do.Abb.in conſi.ccx.inci.factum contingēs in his
conſiſtit terminis.Petr.de ancha.in conſi.ccxv.incip.duo
prima dubia.Alex.in conſi.cciij.ſecundi volu.inci.conſidera
tis verbis dicte inueſtiture.ꝛ in conſi.ciiij.quarti vol.inci.vi
ſo themate ꝛ inſtrumento conceſſionis.ꝛ in conſi.ſeq.incipiē.
cauſa Nicolai de campegio ꝛ in conſi.xiij.quinti vol.incipiē.
251 perſpectis his que in themate narrať.in vlt.ſa.¶ †Vltimo
ſubdit Bar.ꝙ etiam in donatione cauſa mortis habet locum
ius accreſcendi ſi eadem res duob⁹ coniuncti cauſa ꝯ mortis
donaretur:ꝛ vnus eorum viuo donatore decederet ei⁹ portio
alteri accreſceret per tex.in.l.vnica.§.hec autem omnia.q eſt
§.pe.C.de cad.tol.vbi etiam Bar.ad hoc no.illum tex.ꝛ non
reperit alibi in iure.ſm Bal.in.§.cum autem.eadem.l.Jm.
in.l.ij.de leg.j.Jdem etiā tꝫ Bar.in.d.l.ſi mihi ꝛ Titio.ꝛ late
252 Bal.in.l.vni.ad fi.in vlt.q.C.quando non pe.par.†Adde ſe
cus eſſe in mortis cauſa capione in qua non habet locum ius
accreſcendi.vt eſt tex.in.l.pe.in ꝑin.ff.de cōdi.ꝛ demō.ꝑ quē
tex.ita tenent Jmol.Raph.cu.Alex.ꝛ Are.in.d.l.ſi mihi ꝛ ti
tio in hoc reprehendentes Bar.ꝛ Pau.de ca.qui ibi tenebāt
contrariuꝫ.Et ſubdit ibi.Ale.ꝙ cōis ſententia eſt ꝯtra Bar.
ꝛ ibi Are.aſſignat rationem diuerſitatis.idem tenet Bal.i.l.
vni.in ver.ſed quid in patre.C.qn̄ non pe.par.ꝛ ibi Lu.re.in
viij.q.Bal.in.c.j.§.decedenti.qui feu.dare poſſ.Matthe.in
253 no.cliij.vltra Bar.¶ †Circa iſtam vj.q.adde qđ in iuriſdi
ctione ordinaria inter allegata habet locum ius accreſcendi
l.j.ꝛ ibi Bal.de offi.conſu.l.imperatores.§.ſi magiſtratus.ꝛ
Ang.ꝛ Jm.deo appella.Bal.in.l.vni.in.vlt.q.C.quando nō
pe.par.Secus eſt iuriſdictione plurium delegatorū ſeu plu
riū arbitrorū.ſeu arbitratorū.vbi nō habet locum ius accre
ſcēdi.tex.eſt in.c.vno delegatorū.de offic.de leg.Ratio diuer
ſitatis puto qđ ſit:qꝛ iuriſdictio ordinaria ē fauorabilis ꝛ ex
tenenda vt eſt glo.not.c.j.in glo.magna in ver.proceſſus.de
reſcri.in.vj.ſꝫ iuriſdictio delegata eſt odioſa ꝛ ſtricte intelligē
da vt eſt gl.ī cle.ij.in gl.pe.de off.ord ꝛ gl.in.c.ſtatutū.§.ſanci
mus in ꝟ.ſedis apoſtolice.de reſcri.i.vj.¶ Poteſtas arbitra
rū vel arbitratorū ꝑdēt a ꝑtāte a partibus attributa ꝛ vltra
nō poſſunt ꝙ partes eis arbitrauerunt.l.non diſtinguem⁹.§.
254 offi.ff.de arbi.¶ †Similiter in executorib⁹ vltime volūtatis
deputatis a teſtatore habet locū ius accreſcendi qꝛ vno eorū
mortuo vel in re no tis agēte,aliis ſol⁹ poteſt executionis offi
cium adimplere.tex.eſt no.in.c.fi.§.j.de teſta.in.vj.Quē text.
not.amplia vt procedat etiā ſi teſtator diceret qđ faciebat Ti
tiū ſuūꝫ executorē vna cum Sempronio.nam licet per dictio
nē vna,videtur prima fronte teſtator voluiſſe eos ſimul ꝛ non
ſeparatim executoris offiīn exercere tn̄ illa ſit multa in eo ꝙ đ
vna reſpicit actuꝫ diſponēdi factū a teſtatore,ac ſi diceret ſi
mul ꝛ vno actu facio talē cū tali executores meos:qđ ē idē ac
ſi diceret,facio Titiū ꝛ Seiū meos executores,vt ꝓbať ī.l.vl
ti.ī ꝑn.C.đ inſti.ꝛ ſubſt.ita ampliat Bar.ī ꝯſ.cxlvij.inci.factū
255 tale ē ꝑdict⁹ mict⁹ fecit teſtm̄.¶ †Sil'r ſi vn⁹ đ ambaſiatorib⁹
decedat,vel al's officiū nō impleat,ſalariū decedētis vel n̄ im
plētis accreſcit ei q ſol⁹ impleuit.ita ſin.no.Bal.in.l.cū vos.
256 ꝑ illā tex.C.de leg.li.x.reputat Bar.eſſe bene no. ¶ †Simi
liter in vocib⁹ hꝫ locū ius accreſcēdi morte,priuatiōe,vel ſuſ
penſione.l.ſi legatario.§.j.ꝛ qđ ibi Bar.ff.de fideicō.liber ſm
Bal.in.d.l vni.in vlt.qōne.C.qn̄ pe.par.facit tex.i.c.cuꝫ no
257 bis olim.de elec.¶ †Eꝯ aūt in pluribus tutoribus teſtamen
tarijs vno eorū mortuo vel bānito eius offm̄ ceteris nō accre
ſcit ſꝫ ali⁹ tutor dꝫ ꝑ iudicē dari.l.ſi qs ſub ꝯdōne.circa fi.te
258 ſta.tute.ū.l.ij.C.q.cau.ha.tu.da.po.¶ †Jtem ſi habes bōa
ī diuerſis territorijs hn̄tib⁹ diuerſos d.os ꝛ ſic diuerſos fi
ſcos ꝯmiſit delictū ꝓ̄ qđ oia ei⁹ bona veniut cōfiēda ſi alter
tiſcus

fiſcus repudiāt alteri nō accreſcit qꝛ inter iſtos duos fiſcos
nō eſt ius accreſcēdi:qꝛ ſunt tanꝗ̄ ſeparati hr̄des diuerſarū
hr̄ditatū ꝓpter diuerſitatē territoꝛiꝫ:ita no.determinat Bal.
in.l.ex facto magna.⁊ ibi Jmo.ſ.de here.inſti.idē tꝫ Bald.
in.l.vnica.C.qn̄ nō pe.par.in.ix.q.in ver.ſed ponamus qdā
qui habebat bona padue vbi moueť qd ideo inter iſtos duos
fiſcos nō eſt locꝰ iuri accreſcēdi:qꝛ fiſcus nō eſt ꝓpꝛie hr̄s.l.
quoties in fin.⁊.l.nouatio.de noua.Et aliud ſunt bona,aliud
hr̄ditas ſm Bar.in rub.ff.de acqui.her.lꝫ fiſcus habeať loco
hr̄dis.l.tutoꝛes.C.ad leg.Jul.de vj.¶ Ultimo poſſet foꝛma
ri,qd quā ponit Bal.in.l.vnica.§.aūt.C.de cad.to.¶ Quidā
cōceſſit mihi ꝙ titio ⁊ poſſumꝰ decoquere in furno ſuo gratis
oī hebdomada.x.ſtraria frumēti:an titio moꝛtuo mihi accre
ſcat eiꝰ poꝛtio,videreť ꝙ ſic ex quoſumꝰ ꝯiūcti re ⁊ ꝟbis,⁊ ſic
venio pꝰus nō dcreſcēdi ꝙ i ꝯctibꝰ locū hꝫ.Cōtrariū dtermi
nat ibi Bal.qꝛ cū ſemel titiꝰ fecerit partē:receſſum eſt a iure
nō dcreſcēdi,⁊ optꝫ venire piꝰ accreſcēdi,vt ſubtiliter dt no.
Bar.in hac.l.in articulo de vſufructu ⁊ iſtud ponit Bar.hic,
25 in.ij.parte.in.j.q.ij.q.pꝛin.†ſed iꝰ accreſcēdi nō hꝫ locū in ꝯ-
ctibꝰ lucratiuis,vt hr̄ in.l.ſi mihi ⁊ titio.in pn̄.ſ.de ꝟ.ob.Et
iſtā ēt Bal.eē.ſubtilē ꝯſiderationē.Et ꝑ iſte cū laude dei ſit
impoſitus finis huic difficillime legi ⁊ huic ſubtiliſſime ⁊ pꝛo
funde materie.

¶ Sequiť rub.ad ſenātuſcōſul.Trebel.ſm pꝛimā lecturam.

¶ Ad Senatuſconſul.Treb. Rubꝛic.

¶ Hec Rubꝛica.⁊ eius leges ac paragraphy ad vtrāꝗ̄ lectu
rā ſumabunť pꝛout ꝑ authoꝛē legitur.
1 Trebellianica ꝙ hꝫ locū vbicunꝗ̄ habeat locū falcidia,⁊
ibi an hoc ſit verum ⁊ in ſecūda nu.9.⁊ 15.
Teſtatoꝛ quod hodie poſſit pꝛohibere Trebellianicā.⁊ in ſe
cunda nu.10.
2 Trebellianica qd ceſſat in fideicōmiſſis ad pias cāe ſicut ceſ-
ſat in legatis falcidia.⁊ in ſecunda nu.11.
Hr̄s nō conficiēs inuentariū an perdat Trebellianicā ſicut ⁊
falcidiā.⁊ nu.7.quod ⁊ in ſecunda nu.12.⁊.16.
3 Trebellianica an detrahať de fideicommiſſis particularibꝰ
ſicut de vniuerſalibus.⁊ nu.6.vbi tenet communem opinio-
nem contra Raph.⁊ in ſecunda nu.6.vbi etiam diſputat.⁊ in
nu.13.tenet communem.
4 Falcidia an detrahať ēt de fideicōmiſſo vniuerſali ſicut de pti
culari legato.⁊ vide in ſcda nu.7.⁊ in nu.14.qd non.
5 Jdem verbum aliquādo pꝛopꝛie ⁊ aliquādo impꝛopꝛie ſtarē
poteſt.⁊ in ſecunda nu.8.
8 Legata particularia ſunt equiparata fideicōmiſſis particu-
laribus ⁊ vniuerſalia vniuerſalibꝰ.⁊ in ſecunda nu.16.
9 Actiones que cōpetūt pꝛo legatis an cōpetāt etiam pꝛo fi-
deicōmiſſo vniuerſali.
10 Dominum quare ſit quod non tranſit recta via in fideicōmiſ
ſarium ſicut in legatarium.
11 Onera hereditaria ꝙ nō trāſeāt ipſo iure in fideicōmiſſariuꝫ.
12 Rei vēdicatio ꝙ nō deť ꝑ vniuerſitate iurium ⁊ rerū ſeu coꝛ-
poꝛū.⁊ in.l.j.ſ.eo.nu.10.in pꝛima ⁊ in ſecunda.nu.1.
13 Hypothecaria an competat ꝓ fideicōmiſſo vniuerſali ante
reſtitutam hereditatem.
14 Actio perſonalis qd cōpetat fideicōmiſſario vniuerſali cōtra
heredē qui ſponte adit,vt cogať reſtituere.
Remedia Senatuſcōſulti Trebelliani ponit remiſſiue.i ſecū
cunda lectu.nu.1.
Senatuſconſultum Trebellia.fuit factum tempoꝛe Neronis
Jmperatoꝛis in ſecunda nu.2.
Senatuſconſultum Pegaſianum fuit introductum tempoꝛe
Uaſpaſiani Jmperatoꝛis in ſecunda nu.3.
Remedia Senatuſconſulti Pegaſiani.
Juſtinianꝰ attribuit remedia Pegaſiani Trebelliano.in ſe
cunda nu.4.
Remedia Pegaſiani ideo ſunt attributa Trebelliano ꝓpter
ſtipulationes captioſas ⁊ veteribꝰ odioſas ex Pegaſiano de
ſcendentes.in ſecunda nu.5.
Maius dignum debet trahere ad ſe minus dignum.
¶ Pꝛo introitu iſtius tit.⁊ eius intelligētia necnō.⁊ ti.ſ.ad
l.Fal.ante oīa ſe offert noua opinio quā ponit Rap.cu.in.l.j.
1 ſ.de leg.j.†ꝙ vbicūꝗ̄ hꝫ locū falcidia hꝫ etiā locū Trebellia
nica.Et qd diſpoſitū in vna cēſeť diſpoſitū in altera,⁊ ꝙ vbi
vna ceſſat,⁊ alia,eo qꝛ vbicūꝗ̄ eſt legatū eſt etiā fideicōmiſſuꝫ
d.l.j.ſ.d leg.j.⁊ aliud nō allegat.ideo infert cū teſtatoꝛ poſſit
ꝓhibere detractionē Falcidie auť.ſꝫ cū teſtatoꝛ.C.ad le.Fal.
fatuū eſt dubitare,an etiā pt ꝓhibere Trebbellianicā,lꝫ i hoc
varie ſint ſnīe,vt per Bar.⁊ alios in.l.Marcellꝰ.in pnci.j.
eo.cū ibi ſit falcidia eſt ēt Trebellianica.Et vna remota ēt alia
intelligiť remoueri,vt dixi.⁊.in auth.de here.⁊ falc.vbi ēt fit
mētio de fideicōmiſſis.nec ob.ꝙ diuerſi ſint tituli ad le.Fal.⁊
ad Treb.ergo vr̄ ꝯtꝛiū dicendū.l.ſi idē.C.de codi.reddet Rap.
ꝙ in ti.ad Treb.⁊ in tit.ad leg.Fal.tractať ꝓmiſcue de vno ⁊
altero.Jtē in ti.ad Treb.pꝛincipaliꝰ tractať de aliȷs bn̄ficijs
Trebellianice ꝗ̄ de deductiōe quarte,ſꝫ in ti.ad le.Fal.ꝑnci
paliꝰ vr̄ tractare de particularibꝰ in ti.ad Treb.de vniuerſa
libꝰ ꝓpter bn̄ficia q̄ dātur ſingularibꝰ q̄ nō dātur oīa vniuer
libꝰ ⁊ ecōtra,vt ptꝫ ex.l.j.in pꝛin.j.e.ita ibi reſidet Rap.add
2 qd iſta opinio eſt vera.ex ea etiā ſequiť †ꝙ ſicut in legatis ad
pias cās ceſſat falcidia.auť.ſilr.C.ad leg.Fal.⁊ ita ceſſat Tre
bellianica.⁊ ſic tenet Bar.in.d.auť.ſimiliter.Jtē etiā fecit ꝙ
ſicut heres nō cōficiēs inuētariū ꝑdit falcidiā.§.ſi vero nō fe
cerit.in auť.de here.⁊ Fal.ita ⁊ Trebellianica.ita tenet Lu.
ro.in.c.auť ſilr.tenēdo tex.in.d.§.ſi vero nō fecerit.in verbo
⁊ in fideicōmiſſarios.ꝯtꝛiū tn̄ i hoc vltimo tenēt Bar.⁊ cōiter
doc.in.d.auť.ſed cū teſtatoꝛ.cū ſuis cōcoꝛ.¶ Add etiā ꝓ iſta
a opinione facere ꝙ foꝛtius [a] ⁊ nouiter tenet idē Rap.cu.in.l.
3 j.j.e,†qd Trebellianica detrahatur nō ſolū d fidei.vniuerſa
libus qd eſt indubitatū,ſꝫ etiā de fideicommiſſis ſingularibꝰ
ꝙ pꝛobat ſic.Nam Pegaſianū Senatuſc.induxit dtractionē
quarte in ſingularibꝰ ⁊ vniuerſalibꝰ.§.ex ſingulis.inſtit.d fi-
deicō.here.ſed virtus Pegaſiani eſt attributa Trebelliano,
vt dicit gl.iſtius rub.niſi rn̄deas ſm eū qd virtus Pegaſiani
quatenꝰ reſpicit vniuerſalia bene eſt attributa trebelliano,ſꝫ
quatenꝰ reſpiciebat ꝑticularia fuit attributa legi Falcidie ꝑ
no.in.l.j.ſ.d leg.j.tu dic ꝙ ꝓ iſta opi.foꝛtiter ſtringit ille tex.
in.d.§.ſingulis.qui ad litera dixit ex ſingulis quoꝗ̄ rebꝰ que
per fideicōmiſſum relinquūť eadeꝫ retentio permiſſa eſt eſſe
qd ibi eſt tex.clarus pꝛo iſta opinione qd Trebellianica dtra-
hatur etiā de fideicōmiſſis ſingularibꝰ nec dicatur ꝙ ille tex.
in verbo eadē retētio intelligať de retē.falcidie cū ille tex.⁊ ti.
4 pꝛincipaliter loquāť de Treb.¶ †Silr ecōtra qd ex fideicō-
miſſo etiā vniuerſali detrahať Falcidia nedū Trebellianica,
vr̄ eſſe foꝛtioꝛ tex.in.l.filiuſfamil.ff.ad le.Fal.Adde ēt ꝓ ꝓdi
cta opinione Raph.ꝙ diſpoſitū in vna cēſeať diſpoſitū in alte
ra facere tex.in.l.j.§.deniꝗ̄.⁊.§.qd aūt.j.e.ſimiliter ꝙ i qbuſ
cūꝗ̄ ceſſat falcidia ceſſet etiā Trebellianica.eſt tex.in.l.Mar
cellꝰ.§.qd autē.j.e.Pꝛo eadē opinione adde tex.in.l.in teſtō
ij.C.de teſt.mili.q dicit Falcidiā ⁊ in legatis fideicōmiſſis ceſ
b ſare.⁊ gl.ibi dicit.ſ.gn̄aliꝰ ⁊ ſpecialiꝫ.pōdera qꝛ ꝑuatio [b] pꝛe
ſupponit habitū.l.decē.cū vulg.ff.de ꝟ.ob.ergo vult ꝙ Fal-
cidia habeat locū etiā i fideicōmiſſis vniuerſalibus:lꝫ Alex.
ibi dicat ꝙ verbū falcidia,capiatur ibi pꝛo Trebellianica iu
xta gl.in auť.vnde ſi parēs.C.de inoffi.teſt.⁊ ꝓbatur in.l.cū fi
lio.in verbo falcidie.ſ.de le.j.certe iſta expoſitio nō videtur
poſſe ſtare,cum te.dicat in legatis ⁊ fideicōmiſſis,ſed in lega
tis nullatenus cōuenit Trebellianica ergo illa expoſitio ſtā-
5 re nō pōt,niſi tu diceres †ꝙ idē verbū aliqn̄ ſtet pꝛopꝛie ⁊ im
pꝛopꝛie,iuxta gl.in.l.ij.ff.de offi.pꝛocō.⁊ le.⁊ ſic ibi verbū fal
cidia ſi ſtabit ꝓpꝛie reſpectu legatoꝛū,ſed ipꝛopꝛie reſpectu
fideicōmiſſoꝛū,ſꝫ nō eſt ſine violētia ad illū te.¶ Jte adde ꝙ
cum pꝛedicta opi.Raph.cu.videť ſe cōfoꝛmare Ang.d Are.
in.§.ſed qꝛ heredes.ad fi.inſti.de fideicō.here.vbi q̄rit an fi-
deicōmiſſo ſingulari detrahitur falcidia,an vero Trebellia-
nica.⁊ dicit ibi eſſe tex.in ver.ex ſingulis ꝙ detrahať Trebel
lianica.Jn contrarium dicit videri tex.in.l.j.in pꝛin.cum gl.
j.eo.ipſe tenet ꝙ cū ſaltē hodie ſint adequata per omnia lega
ta fideicōmiſſis ⁊ ecōtra.l.ij.C.cōmu.de le.l.j.ſ.de lega.j.Et
tantū ſit dicere lego quātum fideicōmitto,⁊ ecōtra.l.⁊ fideicō
miſſum.ff.de lega.ij.neceſſario ſequiť qd q̄uis teſtatoꝛ dicat ꝑ
verbum fideicōmitto,ꝙ facto fideicommiſſo ſingulari detra-
hatur falcidia ſicut ⁊ de legatis olim poterat ⁊ poterit etiam
hac Trebellianica,qꝛ hoc fuit itroductum etiam ex Senatuſ
cōſulto Pegaſiano.d.§.ex ſingulis.⁊ ſic nō vitiaretur ſm cū
actus ſeu petitio ſiue dicať ꝙ petit de dicto fideicōmiſſo par
ticulare deduci Falcidiā ſiue Trebellianicā qd eſt bene notā-
dū ſm eū.¶ Breuiť iſtis nō obſtātibꝰ nō recedas a cōmuni-
6 bꝰ cōcluſionibꝰ †qd falcidia hꝫ locū in fideicōmiſſis ſingulari
bus vel particularibus ⁊ non Trebellianica,que habet locū
pꝛo fideicōmiſſis vniuerſalibꝰ.vt eſt tex.apertꝰ in.l.j.in pꝛīc.
j.eo.vbi vult tex.Falcidiā pertinere ad fideicōmiſſa particu-
laria.facit.l.ij.§.quintꝰ.C.de vete.iur.enucl.Jtem diſpoſitū
in vno nō ſemper habet locū in alio.patet per.l.in quartā.ff.
ad le.Fal.vbi in falcidia ſolum imputatur illud quod capitur
iure hereditario,nō autem quod capitur iure pꝛelegati vel cō
ditionis implende qd ſecus eſt de directo in Trebellianica vt
ibi ita nō eſt verū qd que faciāt ceſſare Falcidi.faciāt ceſſare
Trebellianicā:patet qd heres non faciēs inuētarium perdi-

a ¶ Foꝛtius add gl.in teſtō.la.ij.de teſtō.militis.Purpu.

b ¶ Priuatio.adde.le.manumiſſiones de inſti.⁊ iu.l.j.§.generū ibi Bald.ff.quib.mod.vſufru.amit.